ISSN 1977-1045

Uradni list Evropske unije

C 380 E

Slovenska izdaja

Zvezek 55

11. december 2012

Informacije in objave

Številka objave | Vsebina | Stran

I *Resolucije, priporočila in mnenja*

RESOLUCIJE

Evropski parlament

ZASEDANJE 2011–2012

Seje: 7.–9. junij 2011

Zapisnik seje je bil objavljen v Uradnem listu C 240 E, 18.8.2011.

SPREJETA BESEDILA

Torek, 7. junij 2011

2012/C 380 E/01 Uporaba globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu: kratko- in srednjeročna politika EU (2010/2208(INI)) 1

2012/C 380 E/02 Mednarodni sporazumi o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe (2010/2207(INI)) 5

Sreda, 8. junij 2011

2012/C 380 E/03 Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitev

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vmesnem pregledu sedmega okvirnega programa Evropske unije za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2011/2043(INI)) 9

2012/C 380 E/04 Trgovinski odnosi med EU in Kanado

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o trgovinskih odnosih med EU in Kanado 20

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Številka objave	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 380 E/05	Bonitetne agencije	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o bonitetnih agencijah: prihodnje perspektive (2010/2302(INI))	24
2012/C 380 E/06	Zagotavljanje neodvisnih ocen učinka	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka (2010/2016(INI))	31
2012/C 380 E/07	Zunanja razsežnost socialne politike, spodbujanje standardov s področja dela in socialnih standardov ter družbena odgovornost evropskih podjetij	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o zunanji razsežnosti socialne politike, spodbujanju standardov s področja dela in socialnih standardov ter družbeni odgovornosti evropskih podjetij (2010/2205(INI))	39
2012/C 380 E/08	Instrument za financiranje razvojnega sodelovanja	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o Uredbi (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja: pridobljene izkušnje in obeti za prihodnost (2009/2149(INI))	51
2012/C 380 E/09	Možnosti politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o možnostih politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja (2011/2013(INI))	59
2012/C 380 E/10	Evropsko sodelovanje v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o evropskem sodelovanju v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020 (2010/2234(INI))	67
2012/C 380 E/11	BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja (2010/2088(INI))	81
2012/C 380 E/12	Evropski satelitski radio-navigacijski programi	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vmesnem pregledu evropskih satelitskih radio-navigacijskih programov: ocena izvajanja, prihodnji izzivi in obeti za financiranje (2009/2226(INI))	84
2012/C 380 E/13	Vlaganje v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo (2010/2211(INI))	89
	Četrtek, 9. junij 2011	
2012/C 380 E/14	Sudan in Južni Sudan	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Sudanu in Južnem Sudanu: razmere po referendumu leta 2011	120
2012/C 380 E/15	Vrh EU - Rusija	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo	123

SL

(Nadaljevanje na strani 162)

Torek, 7. junij 2011

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Uporaba globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu

P7_TA(2011)0250

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o uporabi globalnih satelitskih navigacijskih sistemov v prometu: kratko- in srednjeročna politika EU (2010/2208(INI))

(2012/C 380 E/01)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 14. junija 2010 o akcijskem načrtu za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS) (KOM(2010)0308),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 1. oktobra 2010 o tem akcijskem načrtu (14146/2010),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. oktobra 2010 Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom "O vodilni pobudi iz strategije Evropa 2020 Unija inovacij" (KOM(2010)0546),

— ob upoštevanju poročila Evropske komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 18. januarja 2011 o vmesnem pregledu evropskih programov satelitske navigacije (KOM(2011)0005), kjer je izražena potreba po vlaganju velikih finančnih sredstev za dokončanje infrastrukture za satelitsko navigacijo,

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o nadaljevanju izvajanja evropskih satelitskih navigacijskih programov (EGNOS in Galileo) [1],

— ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1321/2004 z dne 12. julija 2004 o vzpostavitvi upravljavskih struktur za upravljanje Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema [2],

— ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z dne 8. decembra 2006 o aplikacijah sistemov za satelitsko navigacijo (KOM(2006)0769),

[1] UL L 196, 24.7.2008, str. 1.
[2] UL L 246, 20.7.2004, str. 1.

Torek, 7. junij 2011

— ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 912/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2010 o ustanovitvi Agencije za evropski GNSS, razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1321/2004 o vzpostavitvi upravljavskih struktur Evropskega satelitskega radio-navigacijskega sistema in spremembah Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. januarja 2004 o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o stopnji napredka programa Galileo ([2]),

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem ter mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7-0084/2011),

A. ker so zdaj aplikacije GNSS glavne in nepogrešljive v vseh vrstah prometa in ker je promet zaradi njihovega učinkovitega in uspešnega delovanja varnejši, okolju prijaznejši in cenejši,

B. ker prometne aplikacije zajemajo 20 % vseh aplikacij GNSS glede na obseg in 44 % glede na vrednost ter ker varnostne operacije, ki so večinoma povezane s prometom, pokrivajo dodatnih 5 %,

C. ker osnovna infrastruktura Evropske unije, ki jo sistem GNSS potrebuje za svoje delovanje, ne more v nedogled ostati odvisna od sistemov, ki so bili prvotno razviti za potrebe drugih držav,

D. ker je EGNOS samostojni sistem, ki dopolnjuje GPS in ki je za opravljanje funkcije ocene in korekcije odvisen od signalov GPS-signalov; ker bo GNSS postal popolnoma neodvisen šele z uvedbo sistema Galileo,

E. ker je bil evropski sistem EGNOS oblikovan, da bi zadostil precejšnjemu in raznolikemu povpraševanju evropske in svetovne industrije sedaj in v prihodnje, na primer glede prevoza, varnosti in sledljivosti, ter uresničil cilje nove in bolj proaktivne evropske industrijske politike, ter ker je tudi skladen s sistemom GPS in ga dopolnjuje ter je občutno natančnejši od sistema Galileo,

F. ker tržne aplikacije GNSS in Galileo predstavljajo naraščajoč svetovni trg in ker jih je treba kar se da dobro zavarovati za zagotovitev gospodarske koristi evropske industrije ter za ustvarjanje delovnih mest,

G. ker bo imel GNSS bistveno vlogo pri podpori in spodbujanju uporabe inteligentnih prometnih sistemov (Intelligent Transport Systems – ITS),

H. ker je razvoj aplikacij in storitev GNSS bistven, da se zagotovi popolno izkoriščanje naložb v infrastrukturo sistema Galileo ter razvoj vseh njegovih zmogljivosti,

I. ker naložbe v tem sektorju vplivajo na vse politike EU in ker bosta širitev ter uvedba sistema Galileo neposredno vplivala na uresničevanje strategije EU 2020, z vidika razvijanja potenciala evropskega trga aplikacij GNSS in storitev pa se bodo ustvarjala delovna mesta in krepila evropska konkurenčnost,

([1]) UL L 276, 20.10.2010, str. 11.
([2]) UL C 96 E, 21.4.2004, str. 128.

J. ker projekta GNSS in Galileo prinašata precejšnjo dodano vrednost evropski industrijski politiki in ker je nujno zagotoviti njun uspeh,

1. pozdravlja sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za aplikacije sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS) in vrsto posebnih sektorskih, uredbenih in horizontalnih dejavnosti, ki jih v njem predlaga;

2. se strinja s Komisijo, da je cilj načrta zdaj najboljša možnost za dodatno spodbujanje razvoja in aplikacij sistemov EGNOS in Galileo, zlasti na področju prometa; poudarja, da bi morali satelitski navigacijski sistemi zagotoviti interoperabilnost med različnimi sistemi (vključno s konvencionalnimi sistemi), ki bi morala vključevati kombinirano uporabo storitev potniškega in tovornega prometa;

3. ugotavlja, da se od 15 sektorsko opredeljenih predlogov v akcijskem načrtu, 9 nanaša na promet in večina drugih je potrebnih za podporo prometnih aplikacij;

4. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo pristojni organi hitro izdali dovoljenje za uporabo sistema EGNOS za civilno letalstvo;

5. se strinja s spodbujanjem uporabe sistema EGNOS in Galielo v civilnem letalstvu, kar je strateška zahteva za izvajanje projekta SESAR (raziskave o upravljanju zračnega prometa enotnega evropskega neba), zlasti glede njegove uporabe za pristajalne postopke in v malih letališčih;

6. obžaluje, da cela Evropska unija ni pokrita s sistemom EGNOS, in poziva, naj se njegovo kritje prednostno razširi na južno, vzhodno in jugovzhodno Evropo, da se v celotni Evropi zagotovi uporaba sistema v vseh prometnih sektorjih ter poudarja, da je pomembno zagotoviti, da se njegovo kritje razširi na države v južnem in vzhodnem Sredozemlju (države MEDA) ter na Bližnji vzhod in v Afriko;

7. poudarja pomen GNSS pri razvoju inteligentnih prometnih sistemov; opozarja, da lahko inteligentni prometni sistemi omogočijo učinkovitejše, čistejše in varnejše prometne rešitve, za pravilno izvajanje številnih storitev inteligentnih prometnih sistemov pa je nujen popolno delujoč GNSS;

8. meni, da lahko sistema EGNOS in Galileo pomembno prispevata k upravljanju cestnega prometa in da je treba v tem sektorju sprožiti kampanjo za osveščanje, da bi se povečala uporaba vseh možnosti, ki jih ponuja pri pobiranju pristojbin, avtomatskemu klicu v sili eCallu, spletnih rezervacijah varnih parkirišč za tovornjake in spremljanju v realnem času, kar bi pripomoglo k okolju prijaznem cestnem prometu;

9. zato poziva Komisijo, naj pripravi ustrezne upravne predloge, da se sistemu GNSS omogoči dodana vrednost za varnost vseh oblik prometa, zlasti cestnega, ter da se izboljša učinkovitost prevoza blaga;

10. poziva Komisijo, naj okrepi industrijsko sodelovanje z državami izven EU, da bi spodbudili razvoj in interoperabilnost aplikacij ter storitev EGNOS in Galileo;

11. se strinja s Komisijo, da je treba opraviti natančno oceno, koliko je treba spremeniti obstoječo zakonodajo o digitalnih tahografih, da bi se zagotovila ustrezna uporaba podatkov o poziciji in hitrosti, ki jih ponuja sistem GNSS;

Torek, 7. junij 2011

12. se strinja, da lahko GNSS pomembno prispeva k povečanju varnosti in učinkovitosti plovbe in da mora Komisija sprejeti ukrepe za izboljšanje osveščenosti in poglabljanje znanja o možnostih, ki jih ponujajo aplikacije GNSS v sektorjih pomorskega prometa in notranjih vodnih poti, ter da je treba aplikacije, ki temeljijo na sistemu EGNOS, sprejeti na ravni Mednarodne pomorske organizacije (IMO) in Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO);

13. podpira namero Komisije, da izvede kampanje za večjo ozaveščenost med različnimi zainteresiranimi stranmi, da bi evropska industrija dobila zaupanje za naložbe v komercialni potencial projektov EU za satelitsko navigacijo;

14. poziva Komisijo, naj učinkovito izvaja prepričljive ukrepe kampanjo osveščanja iz akcijskega načrta, da bi v Evropi omogočili obširno uporabo sistema EGNOS na vseh področjih uporabe in s tem zagotovili bolj zapletene pristope;

15. vztraja, da mora Komisija v okviru proračunskega postopka in prihodnjega večletnega finančnega okvira predlagati ukrepe za zagotovitev ustrezne višino finančnih sredstev za raziskave in razvoj ter uporabo sistemov GNSS; poudarja, da EU prometnemu sektorju že tako nameni malo sredstev, zato za dodatno financiranje GNSS ne bi smeli zmanjšati sredstev drugih prednostnih nalog s področja skupne prometne politike; zlasti glede tega projekta in drugih podobnih projektov, kot so TEN-T, ponovno poziva Komisijo, naj predloži predlog o večletnem financiranju, daljšem od večletnega finančnega okvira, s čimer bi zagotovili trden in zanesljiv finančni okvir za več ambicioznih evropskih projektov, katerih obseg presega sedanje omejitve;

16. poziva Evropsko komisijo, naj razmisli o možnosti, da se prihodke od tržnih dejavnosti Galilea nameni proračunu EU;

17. poziva Evropsko komisijo, naj Evropski parlament seznani s tem, kako bo zagotovljeno financiranje letnih stroškov (ocenjenih na 800 milijonov EUR) za vzdrževanje Galilea, ko bo ta začel delovati;

18. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z Evropsko investicijsko banko in Evropskim investicijskim skladom pripravi celovito strategijo financiranja, ki lahko poleg ustreznih prispevkov EU in držav članic med drugim vključuje usklajene davčne pobude, poenostavljene postopke za dodeljevanje sredstev in ureditve, ki bodo omogočale stekanje tveganega kapitala malim in srednjim podjetjem ter olajšale razvoj in trženje aplikacij sistemov EGNOS in Galileo;

19. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo 100 milijonov EUR iz odobritev za plačila za raziskave v sedmem okvirnem programu, ki se verjetno ne bodo porabili, na razpolago za razvoj aplikacij sistema GNSS;

20. poziva Komisijo, naj preuči, kako bi lahko poenostavljeni postopki zagotovili učinkovitejšo in pregledno porabo teh sredstev v podporo raziskavam na področju prometa s pomočjo GNSS za vsakogar, posebna pozornost pa naj se nameni majhnim in srednjim podjetjem;

21. poziva Komisijo, naj olajša dostop malih in srednjih podjetij do evropskih sredstev za spodbujanje inovacij v zvezi z aplikacijami GNSS, zlasti v okviru sedmega in osmega okvirnega programa;

22. poziva Komisijo, naj preuči vprašanja o varstvu podatkov, ki bi jih lahko sprožila uporaba aplikacij in storitev EGNOS, ter naj stori vse, da jih ovrže;

23. ugotavlja, da je treba vlagati v razvoj aplikacij in storitev sistema GNSS, posebej upoštevajoč posebne zahteve invalidov, saj so te naložbe bistvenega pomena za ustrezen razvoj in uporabo sistemov GNSS;

24. poziva Komisijo, naj spodbuja razvoj posebnih centrov s sektorskimi storitvami, zlasti za pomorski promet;

25. obžaluje, da premalo sredstev, namenjenih raziskavam in inovacijam aplikacij, ki temeljijo na sistemih EGNOS in Galileo, povzročajo veliko zamudo v tehnološkem napredku in rasti industrijskih zmogljivosti ter okolju prijaznega izvajanja v Evropski uniji, ter zato poziva Komisijo, naj predstavi ukrepe, s katerimi bodo mala in srednja podjetja lažje prišla do financiranja;

26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Mednarodni sporazumi o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe

P7_TA(2011)0251

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojega sklepa z dne 20. oktobra 2010 o reviziji okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ([1]) ("okvirni sporazum"),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. junija 2010 o sporazumu med EU in ZDA o zračnem prometu ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. maja 2010 o začetku pogajanj o sporazumih o evidencah imen letalskih potnikov z Združenimi državami Amerike, Avstralijo in Kanado ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 o vzpostavitvi skupnega evropskega zračnega prostora ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2007 o sklenitvi sporazuma o zračnem prometu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani in Združenimi državami Amerike na drugi ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. januarja 2006 o razvijanju agende zunanje letalske politike Skupnosti ([6]),

— ob upoštevanju sporočila Evropske komisije z naslovom Razvijanje agende zunanje letalske politike Skupnosti (KOM(2005)0079),

— ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti njenega člena 218,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A7-0079/2011),

---

([1]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0366.
([2]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0239.
([3]) UL C 81 E, 15.3.2011, str. 70.
([4]) UL C 74 E, 20.03.2008, str. 506.
([5]) UL C 301 E, 13.12.2007, str. 143.
([6]) UL C 287 E, 24.11.2006, str. 84

Torek, 7. junij 2011

A. ker je imel Parlament do sprejetja Lizbonske pogodbe pri sklepanju mednarodnih sporazumov o zračnem prometu le posvetovalno vlogo,

B. ker je sedaj za sporazume na področjih, za katera velja redni zakonodajni postopek, potrebna odobritev Parlamenta,

C. ker se ob pogajanjih Komisije o sporazumih med Unijo in tretjimi državami ali mednarodnimi organizacijami "Evropski parlament […] v vseh fazah postopka nemudoma in izčrpno obvesti" ([1]),

D. ker bi moral okvirni sporazum zagotavljati, da se pristojnosti in posebne pravice institucij izvajajo čim bolj učinkovito in pregledno,

E. ker se je Komisija v tem sporazumu obvezala, da bo spoštovala načelo enake obravnave Parlamenta in Sveta v zvezi z zakonodajnimi in proračunskimi zadevami, zlasti glede dostopa do zasedanj in posredovanja prispevkov ali drugih informacij,

Uvod

1. meni, da lahko celoviti sporazumi o zračnem prometu s sosednjimi državami ali pomembnimi svetovnimi partnerji znatno koristijo potnikom, prevoznikom tovora in letalskim družbam tako pri dostopu do trga kot tudi z zbliževanjem predpisov, da se tako spodbudi poštena konkurenca, med drugim tudi glede državnih subvencij ter socialnih in okoljskih standardov;

2. priznava, da so horizontalni sporazumi, ki obstoječe dvostranske sporazume usklajujejo s pravom Skupnosti, potrebni za zagotavljanje pravne varnosti, poleg tega pa omogočajo tudi poenostavitev in vsem letalskim prevoznikom iz Unije zagotavljajo enake pravice;

3. opozarja, da so standardi varnosti v zračnem prometu bistvenega pomena za potnike, člane posadk in letalsko industrijo na splošno, in zato podpira sklepanje sporazumov o varnosti v zračnem prometu z državami, ki imajo pomembno letalsko industrijo, saj je mogoče z manjšim podvajanjem ocen, preizkusov in nadzora zmanjšati stroške ter zagotoviti skladne visoke standarde;

4. obžaluje, da Svet Komisiji še ni podelil mandata za pogajanja o celovitem sporazumu o zračnem prometu s pomembnimi trgovinskimi partnerji, kot sta Ljudska republika Kitajska in Indija; meni, da to vse bolj škoduje interesom Unije, zlasti glede na hitro rast teh gospodarstev;

5. poudarja, da na najnovejšem seznamu tekočih pogajanj o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu ni nekaterih pomembnih držav, kot sta Japonska in Ruska federacija;

6. izraža zaskrbljenost zaradi aktualnega vprašanja preletov čez Sibirijo; poziva Komisijo, naj stori vse, kar je v njeni moči, tudi obravnava to vprašanje v okviru ruskih pogajanj o pristopu k WTO, da bi preprečili izkrivljanje konkurence med letalskimi prevozniki EU;

Merila za ocenjevanje sporazuma

7. poudarja, da je treba pri vsakih pogajanjih presoditi, kakšne so prednosti hitre sklenitve sporazuma v primerjavi s podaljšanjem postopka, da bi tako dosegli ambicioznejši rezultat;

([1]) Člen 218(10) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

8. poudarja, da si bo Parlament pri ocenjevanju celovitih sporazumov, ki mu bodo predloženi v odobritev, prizadeval uporabljati vedno enak nabor standardov; ugotavlja, da bo Parlament pri ocenjevanju še posebej pozoren na vprašanje, do kakšne mere sporazum: na uravnotežen način sprošča omejitve glede dostopa do trga in naložbenih priložnosti; zagotavlja spodbude za ohranjanje in krepitev socialnih in okoljskih standardov; zagotavlja ustrezne zaščitne mehanizme za varstvo podatkov in zasebnosti; vključuje medsebojno priznavanje varnostnih in varstvenih standardov ter zagotavlja visoko raven spoštovanja pravic potnikov;

9. meni, da mora sporazum nujno vsebovati svetovne standarde za varovanje podatkov in zasebnosti ter da so merila, ki jih je Parlament opredelil v svoji resoluciji z dne 5. maja 2010, ustrezen model za tak dogovor; poudarja, da bi Evropska unija morala imeti vodilno vlogo pri razvoju takih mednarodnih standardov;

10. opozarja na to, da letalski sektor vedno bolj prispeva h globalnemu segrevanju, in meni, da morajo sporazumi vključevati zavezo o sodelovanju v okviru Mednarodne organizacije za civilno letalstvo pri zmanjševanju emisij zrakoplovov ter namero o krepitvi tehničnega sodelovanja na področju znanosti o podnebju (emisije CO_2 in druge emisije v ozračju, ki vplivajo na podnebje), raziskav in tehnološkega razvoja ter na področju učinkovite porabe goriva;

11. poudarja, da je treba različne vidike letalskih predpisov, vključno s predpisi o omejevanju hrupa in nočnih letov, določiti na lokalni ravni ob polnem spoštovanju načel poštene konkurence in subsidiarnosti; poziva Komisijo, naj usklajuje ta vprašanja na evropski ravni ob upoštevanju nacionalnih zakonodaj držav članic in načela "uravnoteženega pristopa", kakor ga je opredelila Mednarodna organizacija za civilno letalstvo;

12. poziva Komisijo, naj sporazume o zračnem prometu uporabi za spodbujanje skladnosti z ustrezno mednarodno zakonodajo o socialnih pravicah, zlasti z delovnimi standardi, vključenimi v temeljne konvencije Mednarodne organizacije dela (ILO 1930–1999), s smernicami OECD za večnacionalne družbe (1976, revidiranimi 2000) in z Rimsko konvencijo o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih (1980);

13. ugotavlja, da veljajo za sporazume o varnosti naslednja merila: polno medsebojno priznavanje prakse in postopkov certificiranja; izmenjava podatkov o varnosti; skupni inšpekcijski pregledi; okrepljeno regulativno sodelovanje ter posvetovanja na tehnični ravni, namenjena reševanju vprašanj, preden ta sprožijo mehanizem za reševanje sporov;

Postopek

14. poudarja, da mora Parlament, če naj ob koncu pogajanj sprejme odločitev o odobritvi, spremljati proces že od začetka; meni, da je tudi v interesu drugih institucij, da se vsi pomisleki, dovolj pomembni, da bi lahko postavili pod vprašaj pripravljenost Parlamenta za odobritev, opredelijo in obravnavajo že v zgodnji fazi;

15. opozarja, da se je Komisija že z okvirnim sporazumom iz leta 2005 zavezala, da bo v času priprav na mednarodna pogajanja ter med njimi in ob njihovem zaključku Parlamentu zagotavljala pravočasne in jasne informacije; ugotavlja, da revidirani okvirni sporazum iz oktobra 2010 posebej določa, da je treba Evropski parlament od vsega začetka redno in po potrebi ob ohranitvi zaupnosti obveščati o vseh podrobnostih postopka v teku na vseh stopnjah pogajanj;

16. pričakuje, da bo Komisija pristojni odbor obvestila, da namerava predlagati začetek pogajanj o sklenitvi in spremembi mednarodnih sporazumov o zračnem prometu, ter ga seznanjala z osnutki pogajalskih smernic, osnutki pogajalskih besedil in z dokumentom, ki bo parafiran, pa tudi z drugimi relevantnimi dokumenti in informacijami; pričakuje, da bo sporazum izrecno določal vlogo Parlamenta pri nadaljnjih spremembah mednarodnega sporazuma o zračnem prometu;

Torek, 7. junij 2011

17. opozarja, da je treba zgoraj navedene informacije v skladu s členom 24 okvirnega sporazuma posredovati Parlamentu takó, da lahko ta po potrebi poda svoje mnenje; odločno poziva Komisijo, naj Parlamentu poroča, kako so bila njegova mnenja upoštevana;

18. priznava, da je Parlament dolžan zagotoviti zaupnost občutljivih informacij o pogajanjih v teku, ki jih prejme;

19. opozarja, da poslovnik Parlamentu dopušča, da na plenarnem zasedanju "na podlagi poročila pristojnega odbora […] sprejme priporočila in zahteva, da se upoštevajo pred sklenitvijo mednarodnega sporazuma" (člen 90, odstavek 4);

20. priznava, da dajejo sporazumi o zračnem prometu pogosto pomembno vlogo skupnemu odboru, zlasti kar zadeva zbliževanje predpisov; sprejema dejstvo, da je to pogosto prožnejši in učinkovitejši način odločanja, kot je poskus vključevanja teh točk v sam sporazum; kljub temu poudarja, da je pomembno, da Parlament pravočasno prejme vse informacije o delu različnih skupnih odborov;

21. poziva Komisijo, naj zaradi nadaljnjega pretoka informacij Parlamentu redno in najmanj vsaka tri leta predloži poročilo z analizo prednosti in pomanjkljivosti veljavnih sporazumov; poudarja, da bo Parlament na podlagi teh poročil lahko učinkoviteje ocenil prihodnje sporazume;

*

* *

22. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sreda, 8. junij 2011

Sedmi okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitev

P7_TA(2011)0256

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vmesnem pregledu sedmega okvirnega programa Evropske unije za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2011/2043(INI))

(2012/C 380 E/03)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov o raziskavah,

— ob upoštevanju Sklepa št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti (z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe preimenovane v Evropsko unijo) za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) ([1]),

— zlasti ob upoštevanju člena 7 zgoraj navedenega sklepa v zvezi s spremljanjem, oceno in pregledom sedmega okvirnega programa,

— ob upoštevanju člena 182(2) PDEU v zvezi s prilagoditvijo okvirnega programa glede na spremenjene okoliščine,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. februarja 2011 z naslovom "Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Odziv na poročilo strokovne skupine o vmesni oceni Sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti ter na poročilo strokovne skupine o vmesni oceni Sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja" (KOM(2011)0052),

— ob upoštevanju sklepov 3074. zasedanja Sveta Evropske unije za konkurenčnost (notranji trg, industrija, raziskave in vesolje) z dne 9. marca 2011 o vmesni oceni sedmega okvirnega programa za raziskave, skupaj s skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja,

— ob upoštevanju končnega poročila strokovne skupine o vmesni oceni sedmega okvirnega programa z dne 12. novembra 2010,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. novembra 2010 o poenostavitvi izvajanja raziskovalnih okvirnih programov ([2]),

— ob upoštevanju končnega poročila strokovne skupine o oceni programov za raziskave in tehnološki razvoj v okviru šestega okvirnega programa 2002–2006" iz februarja 2009,

— ob upoštevanju poročila strokovne skupine o pregledu struktur in mehanizmov Evropskega raziskovalnega sveta (ang. *Towards a world class Frontier research Organisation - Review of the European Research Council's Structures and Mechanisms*) z dne 23. julija 2009,

— ob upoštevanju poročila neodvisne strokovne skupine o vmesni oceni sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja (ang. *Mid-Term Evaluation of the Risk-Sharing Financial Facility*) z dne 31. julija 2010,

([1]) UL L 412, 30.12.2006, str. 1.
([2]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0401.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju poročila strokovne skupine o prvi vmesni oceni skupnega podjetja za pobudo za inovativna zdravila (ang. *First Interim Evaluation of the Innovative Medicines Initiative Joint Undertaking*) z dne 20. decembra 2010,

— ob upoštevanju poročila strokovne skupine o prvi vmesni oceni skupnih tehnoloških pobud Artemis in Eniac (ang. *First Interim Evaluation of the ARTEMIS and ENIAC Joint Technology Initiatives*) z dne 30. julija 2010,

— ob upoštevanju poročila neodvisne strokovne skupine o prvi vmesni oceni skupnega programa o podpori iz okolja pri samostojnem življenju (ang. *Interim Evaluation of the Ambient Assisted Living Joint Programme*) iz decembra 2010,

— ob upoštevanju mnenja Odbora regij o poenostavitvi izvajanja raziskovalnih okvirnih programov, sprejetega na njegovem plenarnem zasedanju 27. in 28. januarja 2011,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničevanju sinergij med sredstvi za raziskave in inovacije iz Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj ter sedmim okvirnim programom za raziskave in razvoj v mestih in regijah ter državah članicah in Uniji ([1]),

— ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 9/2007 z dne 22. novembra 2007 o ocenjevanju okvirnih programov EU za raziskave in tehnološki razvoj in o tem, ali je mogoče pristop Komisije izboljšati,

— ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 8/2009 z naslovom "Mreže odličnosti in integrirani projekti v raziskovalni politiki Skupnosti: ali so dosegli svoje cilje?",

— ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 2/2010 z naslovom "Uspešnost podpornih shem za načrtovalne študije in izgradnjo novih infrastruktur v okviru šestega okvirnega programa za raziskave",

— ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o poenostavitvi izvajanja raziskovalnih okvirnih programov z dne 15. septembra 2010,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenja Odbora za proračun (A7-0160/2011),

A. ker je sedmi okvirni program Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti najobsežnejši instrument za podpiranje raziskav na svetovni ravni in glavno orodje raziskovalne politike Evropske unije,

B. ker je treba omogočiti spremembe, ki izhajajo iz vmesnega pregleda sedmega okvirnega programa, zaradi številnih sprememb, ki so se zgodile po pogajanjih in sprejetju tega programa leta 2006 (nove institucije, novi politični organi, gospodarska kriza), vendar tudi zaradi obsega finančnih sredstev, ki bodo še na voljo do konca okvirnega programa,

C. ker Lizbonska pogodba uvaja evropski raziskovalni prostor kot posebno sredstvo evropske politike,

D. ker so v strategiji Evropa 2020 raziskave in inovacije osrednji element pametne, trajnostne in vključujoče rasti,

E. ker je raziskovanje pretvarjanje ekonomske moči v znanje, medtem ko so inovacije obraten proces, kjer se znanje pretvarja v ekonomsko moč,

([1]) UL C 161 E, 31.5.2011, str. 104.

F. ker morajo EU in države članice najti načine, da se skupaj odzovejo na največje družbene, gospodarske, okoljske, demografske in etične izzive, s katerimi se srečujejo evropski narodi, kot so staranje prebivalstva, zdravje, preskrba s hrano, trajnostni razvoj, veliki okoljski izzivi itd., in ker morajo predlagane rešitve posameznike spodbuditi, da prevzamejo večjo odgovornost za svoja dejanja,

G. ker so naložbe v raziskave, razvoj in inovacije najboljši možni dolgoročni odgovor na sedanjo gospodarsko in finančno krizo, saj omogočajo EU, da bo kot na znanju temelječa družba postala konkurenčna na svetovni ravni,

H. ker Evropa konkurira gospodarskim silam, kot so Kitajska, Indija, Brazilija, Avstralija, Združene države Amerike in Rusija, in ker naša sposobnost združevati in usklajevati prizadevanja, zlasti na raziskovalnem področju, med Evropsko unijo in državami članicami v zelo veliki meri določa našo gospodarsko konkurenčnost in torej možnosti za financiranje naših družbenih ambicij, spoštovanje naših zavez v zvezi z dobrim počutjem evropskih državljanov in varstvom okolja,

I. ker so stroški raziskav in razvoja v Evropi v primerjavi z drugimi svetovnimi nizki, med drugim zaradi pomanjkanja zasebnih naložb in ker okvirni pogoji niso prijazni inovacijam; ker privlačnost sedmega okvirnega programa za industrijski sektor in uporaba raziskav v korist gospodarstva nista v celoti dokazani; ker pa se poleg potrebe po finančnih sredstvih jasno kaže tudi potreba po boljšem usklajevanju in sofinanciranju med Unijo, državami članicami in regijami, ob polnem upoštevanju posebnosti in etičnih možnosti držav članic,

J. ker le pri zelo majhnem deležu javnih naložb v raziskave, razvoj in inovacije poteka evropsko sodelovanje,

K. ker so nujno potrebni boljši odnosi med akademskim okoljem, raziskovalno skupnostjo in industrijo, da se omogoči pretvorba rezultatov raziskav v proizvode in storitve, ki bodo zagotavljali gospodarsko rast in koristili vsej družbi,

L. ker bi moral sedmi raziskovalni program temeljiti na enakih splošnih načelih kot evropski raziskovalni prostor,

M. ker je bilo od 54,6 milijarde EUR, namenjene temu programu, 25,8 milijarde oziroma povprečno 6,5 milijarde na leto porabljene v prvih štirih letih (2007–2010) in ker je za zadnja tri leta (2011–2013) ostalo 28,8 milijarde oziroma povprečno 9,6 milijarde na leto,

N. ker je obdobje 2011–2013 občutljivo obdobje, ki zahteva takojšnjo posebno pozornost glede dejavnikov konkurenčnosti in socialne kohezije, katerih ključni element so prav raziskave in inovacije,

O. ker so glavne ovire sedmega okvirnega programa še vedno zapletenost upravnega vodenja, preobsežna birokracija, premajhna preglednost, neučinkovitost in neupravičene zamude, kar so močno odvrača raziskovalce, industrijo ter mala in srednja podjetja, od sodelovanja v tem programu, tako da bi morala biti ena od prednostnih nalog velik premik pri poenostavljanju,

P. ker je cilj 40-odstotne udeležbe raziskovalk v sedmem okvirnem programu ambiciozen in pravi cilj; ker je trenutni delež raziskovalk v raziskovalnih projektih sedmega okvirnega programa borih 25,5 %,

1. pozdravlja kakovost poročil strokovnih skupin o vmesni oceni sedmega okvirnega programa in sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja, ki vsebuje oceno o kakovosti dejavnosti, izvajanju in doseženih rezultatih, in to kljub le splošnim pooblastilom, ki so jih imele strokovne skupine; vseeno poudarja, da ocena ni pokrila vseh dejavnosti držav članic in Unije;

Sreda, 8. junij 2011

2. ne razume zamude Komisije, ki je sporočilo objavila šele 9. februarja 2011, čeprav bi ga morala objaviti najpozneje leta 2010, in izraža razočaranje zaradi pomanjkljivosti tega sporočila z vidika sedanjih izzivov, zlasti sedanje gospodarske krize, sredstev, ki jih je še treba porabiti v okviru sedmega okvirnega programa, itd.;

3. poziva Komisijo, naj poskrbi za nadaljnje ukrepanje zlasti v zvezi z desetimi posebnimi priporočili strokovne skupine;

4. poudarja, da so sklepi vmesne ocene relativni, saj večina sredstev sedmega okvirnega programa še ni bila dodeljena, ker se začeti projekti še vedno izvajajo, drugi projekti, financirani v okviru sedmega okvirnega programa, pa se bodo izvajali še po njegovem izteku;

Rezultati sedmega okvirnega programa

5. meni, da rezultati, ki jih je dosegel sedmi okvirni program, izkazujejo evropsko dodano vrednost na področju raziskav in razvoja, čeprav Evropa še vedno zaostaja za ZDA in izgublja prednost, ki jo je imela pred gospodarstvi v vzponu; vseeno pa poziva Komisijo, naj pospeši svoja prizadevanja pri posredovanju uspešnih rezultatov državam članicam, znanstveni srenji in evropskim državljanom;

6. obžaluje, da ni metode za ocenjevanje, koliko so projekti, financirani iz sedmega okvirnega programa, pripomogli k napredku znanstvenega znanja;

7. poziva Komisijo in države članice, naj povečajo svoja komunikacijska prizadevanja v zvezi s 7OP (tudi z uporabo novih tehnologij, na primer pametnih raziskovalnih informacijskih storitev), z lažjim dostopom do informacij o udeležbi, z objavo prihodnjih raziskovalnih izzivov in razširjanjem rezultatov raziskav; podpira pobude Komisije, ki spodbujajo odprt dostop do rezultatov javno financiranih raziskav, kjer je to ustrezno in izvedljivo glede na pravice intelektualne lastnine;

8. pozdravlja stopnjo udeležbe in odličnosti pri izbiri projektov; vendar obžaluje, da uspešnost tega programa na splošno ostaja precej majhna in da utegne biti celo odvračalen, zlasti za mala in srednja podjetja, ki imajo pomembno vlogo pri pretvorbi rezultatov raziskav v proizvode in storitve; meni, da bi to lahko izboljšali s poenostavitvijo upravnih in finančnih pravil, pa tudi projektov in postopkov, tako da bi bolje ustrezali potrebam malih in srednjih podjetij;

9. ugotavlja, da se je zaradi množenja obravnavanih ciljev in tem ter razvejanosti instrumentov povečala obseg sedmega okvirnega programa, zmanjšala pa njegovo zmožnost, da koristi natančno določenemu evropskemu cilju;

10. odobrava okrepitev posebnega programa za sodelovanje, ki zaradi aktualnih znanstvenih in tehnoloških izzivov ostaja pomemben; poudarja njegovo vlogo pri razvoju kritične mase na področju raziskav, razvoja in inovacij, ki je na nacionalni oziroma regionalni ravni ni mogoče doseči na tak način, saj tako dokazuje evropsko dodano vrednost; meni, da morajo skupne čeznacionalne raziskave ostati prednostna naloga; priporoča izvajanje sheme "prihodnjih in nastajajočih tehnologij" ter razširitev načrtov na vsa tematska področja; zahteva večjo prožnost pri določanju glavnih tem, pragov in zgornjih meja za financiranje, pri čemer bi razlikovali med velikimi in malimi projekti; poudarja, da je sedanji program sodelovanja preozek, teme pa so pogosto preveč podrobne, da bi lahko odgovorile na velike družbene izzive; priporoča, naj se v naslednjem okvirnem programu predvidijo razpisi s širšim tematskim okvirom;

11. poudarja, da bo širši interdisciplinarni pristop potreben tudi za učinkovito spoprijemanje z vse večjimi družbenimi izzivi; poudarja, da imajo družbene in humanistične vede pomembno vlogo pri reševanju velikih izzivov, s katerimi se sooča EU; obžaluje, da je zaradi zelo posebnih in ozkih razpisov v poglavju Sodelovanje o družbeno-ekonomskih znanostih in humanističnih vedah zelo težko začeti nove in inovativne raziskave na tem področju;

12. predlaga, naj se za uresničevanje ciljev strategije EU 2020 raziskave, ki se podpirajo iz 7OP, usmerijo v reševanje najbolj žgočih izzivov EU v sektorjih, ki so opredeljeni v poglavju Sodelovanje: zdravje (vključno s kliničnimi raziskavami in medicinskimi tehnologijami), hrana in biotehnologija (tudi varnost hrane), informacijsko-komunikacijske tehnologije, energija (vključno z energetsko učinkovitostjo, pametnimi omrežji, obnovljivimi viri, zajemanjem in shranjevanjem ogljika, evropskim strateškim načrtom za energetsko tehnologijo (SET) in uporabo bioplina), okolje (vključno s podnebnimi spremembami, vodo, tlemi, lesom in gozdovi), trajnostni promet, družbeno-ekonomske in humanistične znanosti, vesolje in varnost;

13. predlaga okrepitev skupnih raziskav, na primer dejavnosti, ki se financirajo v posebnem programu Sodelovanje; poziva k možnosti oblikovanja manjših in srednje velikih projektov in partnerskih konzorcijev, ki bi omogočali učinkovito usklajevanje in hkrati okrepili znanstveno odličnost; poudarja, da mora pristop na podlagi skupnih raziskav ostati osrednji element okvirnega programa;

14. pozdravlja obetavne rezultate, ki jih je v poglavju Zamisli dosegel Evropski raziskovalni svet (ERC), in njegovo vlogo pri povečevanju razpoznavnosti in privlačnosti evropskih raziskav; obžaluje pomanjkljivo sodelovanje in udeležbo zasebnega sektorja v Evropskem raziskovalnem svetu; poziva Komisijo, naj poveča financiranje Evropskega raziskovalnega sveta (kar bi povečalo tudi njegovo uspešnost) ter naj oceni možnosti za nadaljnje izboljševanje njegovih struktur in mehanizmov, tudi tako, da bi postal neodvisen pravni subjekt, ki bo imel pristojnost za odločanje in bo neposredno odgovoren za svojo znanstveno strategijo in upravno vodenje, kar bi lahko uporabili tudi kot vodilo za večjo neodvisnost drugih agencij za financiranje raziskava, razvoja in inovacij; podpira večjo preglednost v postopku imenovanja znanstvenega sveta in pri sestavi odborov za pregled; priporoča, naj Evropski raziskovalni svet ohrani močno podporo posameznim odličnim znanstvenikom; poziva Evropski raziskovalni svet, naj ponudi tudi možnost podpore za skupinske projekte, vendar vedno pod pogojem, da se oblikujejo s postopki od spodaj navzgor;

15. podpira dejavnosti Marie Curie v poglavju Ljudje, ki so dragocene za poklicno pot raziskovalcev, zagotavljajo individualizirano raziskovanje od spodaj navzgor znotraj zelo raznovrstnih tem, odvračajo beg možganov ter pripomorejo k večji privlačnosti raziskovalnih poklicev za obetajoče mlade raziskovalce iz Evrope in tretjih držav; glede na sorazmerno prevelik vpis priporoča, naj se program Marie Curie za mobilnost nadaljuje z razširjenimi viri okviru sedmega okvirnega programa, da bi okrepili možnosti za mobilnost raziskovalcev in doktorskih študentov (tako med akademsko sfero kot v zasebnem sektorju ali med državami članicami, na primer z uvedbo sheme raziskovalnih kuponov, kjer bi denar za raziskave sledil raziskovalcem; meni pa, da je mogoče v okviru dejavnosti Marie Curie številne ukrepe še poenostaviti; obžaluje, da se večina znanstvenega dela, opravljenega v EU, še vedno odvija v negotovih delovnih razmerah;

16. meni, da je treba za povečanje kadrovskih virov, ki se v Evropi ukvarjajo z raziskavami, poskrbeti, da bodo poklicne možnosti na tem področju privlačnejše, tako da se odpravijo upravne ovire ter priznajo zasluge ter čas usposabljanja in dela v katerem koli raziskovalnem centru; v ta namen spodbuja Komisijo in države članice, naj vzpostavijo skupen sistem za vrednotenje odličnosti in poklicne poti raziskovalcev ter uspešnosti posameznih univerz; ponovno poudarja, da je pomembno vlagati v izobraževanje, usposabljanje in razvoj znanj ter dopolniti povezave med izobraževanjem, raziskavami in inovacijami;

17. izraža dvom o raznovrstnosti ciljev v poglavju "Zmogljivosti" in težav, ki izhajajo iz tega, zlasti na področju mednarodnega sodelovanja in glede napredka v zvezi z veliko raziskovalno infrastrukturo (ESFRI); meni, da so močno potrebni ukrepi v prid malih in srednjih podjetij, zlasti inovativnih, in poziva Komisijo, naj ohrani te dejavnosti in z njimi povezani proračun, hkrati pa ukrepa za izboljšanje njihovega izvajanja; meni, da projekti "Infrastruktura", ERA-NET, ERA-NET+ in pobude, ki temeljijo na členu 185, izpolnjujejo svojo nalogo, namreč strukturirati evropski raziskovalni prostor;

18. priznava, da so skupne tehnološke pobude koristne za konkurenčnost evropske industrije; obžaluje, da prihaja do pravnih in upravnih ovir (pravna osebnost, finančni predpisi in v nekaterih primerih tudi intelektualna lastnina), ki lahko od sodelovanja odvrnejo številne pomembne akterje na področju raziskav ter mala in srednja podjetja; obžaluje razlike med vodstvenimi in pravnimi strukturami in visoke operativne stroške, povezane z zagonom skupnih tehnoloških pobud; poziva države članice, naj potem, ko podpišejo dogovor o sofinanciranju skupnih tehnoloških pobud, tudi izpolnijo svoje obveznosti; poziva Komisijo, naj poenostavi pravila in stopnje financiranja za podobne kategorije udeležencev v vseh skupnih tehnoloških pobudah na podlagi modela sedmega okvirnega programa, vključno z nacionalnim sofinanciranjem; prosi, da bi bil bolj vključen v politični nadzor nad temi instrumenti, zlasti za zagotovitev ustreznega ravnotežja glede sodelovanja in dejavnosti; poudarja, da te pobude ne bi smele povzročiti zunanjega izvajanja v okviru javnega financiranja in bi morale glede državne pomoči in predkonkurenčnosti ostati v pravnih okvirih;

Sreda, 8. junij 2011

19. poziva Komisijo, naj Parlamentu pošlje jasne in podrobne informacije o delovanju skupnih tehnoloških pobud ter pri tem za vsak primer posebej navede njihov pravni status, kdo sestavlja upravni odbor, in začete dejavnosti;

20. je seznanjen z bolj sistematično uporabo preveč odprtih razpisov za zbiranje predlogov (pristop od spodaj navzgor), s katerim naj bi zagotovili dolgoročne raziskovalne zmogljivosti; poudarja, da je treba vseeno ohraniti ravnovesje med obema pristopoma (od spodaj navzgor in od zgoraj navzdol), saj vsak ustreza posebnim potrebam; poudarja, da se je treba pri določanju raziskovalnih načrtov posvetovati in sodelovati z raziskovalci, industrijo in akterji civilne družbe;

21. meni, da je treba zlasti glede na strategijo 2020 in cilj "pametne rasti" določiti skupna raziskovalna področja med tistimi, ki obetajo največ z vidika konkretne uporabe, kar bo omogočilo visoko raven izmenjave v etičnem okviru; poudarja, da bi takšna področja lahko tvorila skupno raziskovalno platformo, ki bi jo financirala EU, podprta pa bi bila s skupnim omrežjem za izmenjavo podatkov, kar je treba obravnavati kot zelo pomemben prednostni interes;

22. obžaluje, da je financiranje raziskav v Evropi še vedno zelo razdrobljeno, številni viri financiranja iz držav članic in Skupnosti pa uporabljajo različne prednostne naloge, merila, opredelitve in postopke ocenjevanja, zaradi česar prihaja do nepotrebne zmede, napak in premajhne kritične mase; poziva Komisijo in Svet, naj na vrh svoje agende umestita vprašanja sodelovanja in usklajevanja med različnimi programi EU ter nacionalnimi programi; poziva Komisijo, naj izvede analizo za boljše usklajevanje evropskih in nacionalnih dejavnosti, vključno z morebitno uskladitvijo faz pri oblikovanju razpisov za zbiranje predlogov in ocenjevanju projektov, ter opredelitvijo nacionalnih pravil ali zakonov, ki ovirajo ali zapletajo finančno poslovodenje mednarodnih projektov za sodelovanje v raziskavah; poziva, naj se razpisi za zbiranje predlogov, skupaj s tistimi, ki bodo objavljeni julija 2011, pripravijo v dogovoru z državami članicami, da ne bi podvajali nacionalnih pobud, temveč jih dopolnjevali; ob tem meni, da bi bilo treba sistem ERA-Net okrepiti kot orodje za podporo odličnosti in razvoju meril za kazalnike kakovosti, ki je osnova za usklajevanje med programi ali skupnimi podjetji; predlaga, naj sedmi okvirni program dopolni delovanje akterjev, ki upravljajo nacionalne programe, vključene v skupno načrtovanje, da bi okvirni programi za raziskave in razvoj prešli s sistema vodenja projektov na sistem upravljanja programov, ne da bi pri tem zanemarili upravljanje malih projektov; meni, da je treba za uspešno skupno načrtovanje programov izbirati projekte na osnovi odličnosti, kar bi moralo biti prikrojeno značilnostim posameznega sektorja, da je treba okrepiti vlogo Komisije, države članice pa bi morale spoštovati svoje finančne obveznosti; poziva, naj se zadnja tri leta sedmega okvirnega programa namenijo prispevanju k oblikovanju evropskega raziskovalnega prostora;

23. dvomi, da je velikokrat možno financirati samo eno ponudbo na razpis, kar pomeni tratenje sredstev, ki so bila vložena v pripravo in ocenjevanje odličnih predlogov, ter odrekanje financiranja nekaterim odličnim zamislim; poziva Komisijo, naj razmisli o možnem financiranju odličnih neizbranih raziskovalnih predlogov prek dodatnega raziskovalnega proračuna (ki bi dopolnjeval sredstva za raziskave), v katerega bi prispevale države članice, regionalni in strukturni skladi ter zasebni sektor;

24. poudarja pomen neposrednih dejavnosti Skupnega raziskovalnega središča in njihov prispevek k trajnostnemu razvoju, konkurenčnosti, zaščiti in varnosti jedrske energije;

25. priznava pomen projekta črnomorskih medsebojnih povezav za vzpostavitev regionalne raziskovalne in izobraževalne mreže v širši črnomorski regiji ter njeno povezavo s komunikacijsko mrežo visoke zmogljivosti in hitrosti za vse raziskovalce v Evropi (GEANT) ter poziva Komisijo, naj še naprej podpira raziskovalne projekte v črnomorski regiji, kot so HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN in BSRN;

26. poziva Komisijo, naj v okviru sedmega okvirnega programa in prihodnjega finančnega okvira zagotovi ustrezno raven financiranja za raziskave in razvoj za storitve in aplikacije globalnega satelitskega navigacijskega sistema (GNSS);

27. poudarja, da mora raziskovanje v okviru sedmega okvirnega programa potekati skladno s temeljnimi pravicami, kot so zapisane v Evropski listini; zato odločno poziva Komisijo, naj takoj predloži vse ustrezne dokumente o projektu INDECT (raziskovalni projekt, financiran v okviru sedmega okvirnega programa, katerega cilj je razvitje samodejnega sistema za opazovanje, ki bo nenehno spremljal spletne strani, nadzorne kamere in posamezne računalniške sisteme) in določi jasen in natančen okvir za raziskovalni cilj, izvajanje in končne uporabnike tega projekta; poudarja, da projekt INDECT ne bi smel prejeti sredstev iz sedmega okvirnega programa, dokler se temeljito ne preučijo možni učinki za temeljne pravice;

Sodelovanje v sedmem okvirnem programu

28. poudarja, da ni videti, da bi bila stopnja udeležbe industrije večja v primerjavi s prejšnjimi okvirnimi programi, zlasti v delu "Sodelovanje"; zato poziva Komisijo, naj pripravi podrobno analizo zmogljivosti tega dela, da bi bolje vključila naložbe zasebnega sektorja;

29. meni, da bi morali postopki konkurenčnih razpisov za dodatne partnerje temeljiti na osnovni predpostavki, da imajo vključena podjetja in raziskovalci najbolj poglobljeno znanje o projektu in partnerju, ki ga najbolj potrebujejo, zato bi bilo bolje, če jih Komisija ne bi silila k uporabi prednostnih seznamov strokovnjakov za vrednotenje, ampak bi ocenila pisno obrazložitev izbire konzorcija;

30. pozdravlja rezultate sedmega okvirnega programa v korist malih in srednjih podjetij, kar zadeva cilj 15 %, določen v delu Sodelovanje, in program Eurostars; da bi še bolj olajšali sodelovanje malih in srednjih podjetij, poziva k objavljanju netematskih pozivov za ta podjetja, pri čemer bi pogosteje objavili poziv za zbiranje predlogov za specifične dejavnosti malih ni srednjih podjetij (ali da bi imeli celo trajno odprt poziv), k nadaljnji poenostavitvi pravil (tudi pravil programa Eurostars) in k skrajšanju časa za podelitev nepovratnih sredstev; priporoča, naj se mala in srednja podjetja dejavneje vključijo v postopek izkoriščanja doseženih rezultatov;

31. meni, da je treba spodbuditi sodelovanje mladih znanstvenikov v projektnih skupinah v okviru dejavnosti skupnih raziskav industrije in znanstvenih organizacij; poziva, naj Komisija in države članice sprejmejo konkretne ukrepe za povečanje sodelovanja mladih raziskovalcev v okvirnih programih; poziva Komisijo, naj uporabi vmesni pregled sedmega okvirnega programa za spodbujanje zaposlovanja mladih znanstvenikov, in sicer s takšnim oblikovanjem pravil in načinov sodelovanja, da bo znaten del sredstev namenjen zaposlovanju mladih raziskovalcev;

32. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da nekatere države članice dokaj skromno sodelujejo v sedmem okvirnem programu, kar ne pripomore k teritorialni koheziji in uravnoteženemu razvoju v Evropi; meni, da bi boljše usklajevanje, povezanost in sinergija med sedmim okvirnim programom ter strukturnimi skladi in kohezijskim skladom, pa tudi boljša izkoriščenost programa Ljudje lahko izboljšali udeležbo držav članic, ki so nezadostno zastopane; meni, da bi lahko vse države članice z uporaba strukturnih skladov za okrepitev raziskovalne infrastrukture in spodbujanjem gradnje zmogljivosti v raziskavah in inovacijah dosegle višjo raven odličnosti (pot k odličnosti); zato pozdravlja ustanovitev strokovne skupine o sinergijah, ki naj bi poiskala sinergije med sedmim okvirnim programom, strukturnimi skladi in programom za konkurenčnost in inovacije; vendar poudarja, da je treba obvezno razlikovati med merili za sedmi okvirni program in strukturne sklade, saj bi moralo pri dodeljevanju sredstev prvega prevladati načelo odličnosti, da se zagotovi največja možna dodana vrednost raziskav, razvoja in inovacij v Evropi; opozarja, da je v kohezijskem skladu za obdobje 2007–2013 namenjenih 86 milijard EUR za podporo inovacijam (25 % celotnega zneska), od česar je za osnovni raziskovalni in tehnološki razvoj predvidenih 50 milijard EUR, kar je enako celotnemu proračunu sedmega okvirnega programa; poudarja, da je pomembna ozemeljska razsežnost raziskav in razvoja, ko se pri oblikovanju politik upoštevajo posebne potrebe in zmožnosti posameznih ozemelj (pametna specializacija); zato meni, da je ključno vključevanje regionalnih in lokalnih organov v spodbujanje raziskav in inovacijskih zmogljivosti v posameznih regijah; priporoča, naj se sedanja neporabljena sredstva v proračunu EU do konca leta 2013 in načrtovana sredstva za obdobje 2014–2020 odločneje usmerijo v inovacije, znanost in raziskave, tako z vidika človeških virov kot razvoja in infrastrukture;

Sreda, 8. junij 2011

33. pozdravlja vztrajen, čeravno zadržan, napredek proti bolj uravnoteženi udeležbi spolov v sedmem okvirnem programu, saj je raznolikost pomembna za ustvarjalnost in inovacije; poudarja, da raziskovalke običajno delajo v manjših, manj profiliranih raziskovalnih projektih in nalogah in da se ženske očitno srečujejo z velikim problemom "steklenega stropa", zaradi česar je manj raziskovalk z višjim položajem, kar se kaže tudi tako, da je bilo za subvencije Evropskega raziskovalnega sveta za priznane raziskovalce izbranih le majhno število raziskovalk; se strinja, da je treba ukrepe za povečanje sodelovanja žensk okrepiti v vsem poteku projektov (zlasti glede prožnega delovnega časa, boljšega varstva otrok, zagotovljene socialne varnosti in dopusta za nego in varstvo otroka) ter da mora Komisija poživiti svoj pristop k spodbujanju znanstvenic in se usmeriti v spodbujanje držav članic, da premostijo razlike med spoloma; poudarja, da je treba cilj 40-odstotne udeležbe žensk v programskih in svetovalnih odborih premišljeno doseči; poziva Komisijo, naj oblikuje medsektorski odbor za spremljanje in svetovanje glede zastopanosti raziskovalk in naj oblikuje akcijski načrt za vprašanja spolov, kakor je bilo priporočeno v naknadni oceni šestega okvirnega programa; poziva univerze in ustanove EU, naj že v zgodnjih fazah izobraževanja promovirajo znanost kot zanimivo področje za oba spola, tako da raziskovalke postavijo za zgled;

34. poziva, naj se na regionalni ravni prizna pomembna vloga posredniških organizacij (kot so gospodarske zbornice, Evropska podjetniška mreža in regionalne inovacijske agencije) kot vezi med inovativnimi malimi in srednjimi podjetji v posameznih regijah in Komisijo;

35. meni, da je treba programe odpreti za mednarodne partnerje; poudarja, da bi moralo biti osnovno načelo, da so vsi programi odprti za financiranje tudi tujih skupin (glede na posebne kompetence); zavrača zamisel, da bi bilo primerneje, da bi sodelujoče partnerje namesto raziskovalcev izbrala Komisija;

36. meni, da bi moral sedmi okvirni program potrditi svoje prednostne naloge na področju mednarodnega sodelovanja; meni, da je treba ciljne države in področja za dejavnosti mednarodnega sodelovanja izbirati v posvetovanju z državami članicami, da se zagotovi dopolnjevanje teh dejavnosti z vsemi udeleženimi stranmi; vseeno ponovno potrjuje, da je treba pozornost nameniti sodelovanju z državami v razvoju;

Financiranje

37. meni, da je treba ohraniti vsaj tako raven financiranja sedmega okvirnega programa, ki bo verodostojna in potrebna, da bodo obravnavani veliki družbeni izzivi, in opominja, da so vlaganja v raziskave, razvoj in inovacije dolgoročna naložba in odločilni element za doseganje ciljev strategije EU 2020;

38. meni, da bi morala biti poraba sedmega okvirnega programa, pa tudi splošna raziskovalna usmeritev, kolikor mogoče skladna s splošnimi političnimi cilji strategije EU 2020; meni, da znanstveni napredek na področju velikih izzivov zahteva srednje- do dolgoročno dodelitev instrumentov financiranja, ki podpirajo tako temeljne raziskave kot sodelovanje z industrijo in drugimi zunanjimi partnerji;

39. poudarja, da ima raziskovalna infrastruktura odločilno vlogo ter da bi morala biti njen razvoj in financiranje (glede na seznam Evropskega strateškega foruma za raziskovalne infrastrukture)bolje usklajena in sofinancirana iz sedmega okvirnega programa, instrumentov EIB, strukturnih skladov ter nacionalnih in regionalnih politik; meni, da se je treba izogniti podvajanju raziskovalne infrastrukture v različnih državah članicah in da bi bilo treba okrepiti odprti dostop do raziskovalne infrastrukture na podlagi odličnosti; poziva k prizadevanjem za okrepljeno financiranje raziskovalnih infrastruktur v okviru sedmega okvirnega programa, zlasti tam, kjer obstajajo največje možnosti za dodano vrednost na evropski ravni;

40. meni, da bi morali upravičenci za financiranje raziskovalne infrastrukture jasno obrazložiti svojo vlogo in uporabo opreme, laboratorijev in raziskovalnega ali tehničnega osebja; zato meni, da je treba oblikovati sistem za spremljanje in nadzor, ki bi preverjal skladnost sporazumov;

41. poziva države članice in EU, naj spoštujejo svoje finančne obveznosti, vključno z obveznostmi za dejavnosti na podlagi členov 185 in 187, v okviru mednarodnih sporazumov na področju raziskav;

42. poziva Komisijo, naj glede na to, da cilj glede financiranja raziskav in tehnološkega razvoja za leto 2020 znaša 3 % BDP, in glede na to, da so raziskave in inovacije edino zanesljivo sredstvo za dosego okrevanja gospodarstva v EU, razmisli o možnosti, da bi za države članice določila vmesno zavezujočo minimalno raven financiranja raziskav in tehnološkega razvoja, ki bi do leta 2015 znašala okoli 1 % BDP;

Vloga inovacij

43. opaža krepitev inovacijske razsežnosti v prihodnjih delovnih programih; meni, da je treba zasnovati ukrepe, ki bodo omogočali čim boljši izkoristek in komercializacijo rezultatov raziskav, če naj raziskave in inovacije zares vplivajo na trg in družbo, in sicer tako, da bi obravnavali potencial komercializacije rezultatov raziskav v posebnih razpisih ali z ocenjevalnimi merili na posebnih področjih; poziva Komisijo, naj pred koncem sedmega okvirnega programa začne financirati predstavitvene in pilotne projekte ter projekte dokazovanja izvedljivosti in naj razmisli o sistemu financiranja, s katerim bi nagradila uspešne projekte in podprla njihov vstop na trg, s čimer bi dopolnila vnaprejšnje financiranje; ob tem tudi meni, da je potrebno tesno usklajevanje med sedmim okvirnim programom, strukturnimi skladi in programom za konkurenčnost in inovacije;

44. poudarja, da obstaja tveganje, da bomo zanemarili postopni prehod od temeljnih raziskav k uporabnim raziskavam in inovacijam, če bo struktura sedmega okvirnega programa razčlenjena na znanost zaradi znanosti, znanost za konkurenčnost in znanost za družbo; poudarja, da je treba preprečiti, da bi togost strukture preprečila uspešno izvajanje povezanih projektov;

45. meni, da bi sedmi in prihodnji osmi okvirni program morala več prispevati k razvoju industrije v Evropi, ter poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo uporabne raziskave;

46. čeprav se zaveda, da je sedmi okvirni program prvenstveno namenjen raziskavam in tehnološkemu razvoju, poudarja, da je pomembno zasnovati politike in programe EU tako, da bodo sinergije v vsej vrednostni verigi raziskav in razvoja (od raziskav in izobraževanja prek inovacij do ustvarjanja delovnih mest) čim bolje izkoriščene; meni, da je to edini način za uresničitev ciljev glede Unije inovacij in za pospešitev preobražanja Evrope v družbo znanja; čeprav se veseli potekajočega razvijanja inovacijske preglednice, poziva k široki opredelitvi inovacij (ki bi zajela tudi netehnološke inovacije in inovacije na pobudo delavcev) in k razvoju učinkovitejših modelov, metod in orodij za merjenje in spodbujanje inovacij, tudi z javnimi razpisi, opredelitvijo standardov in finančnim inženiringom;

47. priznava, da evropske tehnološke platforme, skupne tehnološke pobude in javno-zasebna partnerstva prispevajo k večji udeležbi industrijskega sektorja, in poziva k njihovi uskladitvi v prihodnjih programih; poudarja, da je treba poskrbeti za ustrezna pravila glede sodelovanja (vključno s pravili o intelektualni lastnini) in stopenj financiranja (vključno s stopnjami financiranja posrednih stroškov) ter stremeti k nadaljnjemu poenostavljanju, da se pritegne večje število malih in srednjih podjetij, javnih raziskovalnih inštitutov in malih raziskovalnih organizacij ter da se zagotovi boljše ravnovesje glede dostopa zainteresiranih strani in njihove udeležbe v skupnih tehnoloških pobudah in javno-zasebnih partnerstvih;

Sreda, 8. junij 2011

Spremljanje ukrepov za poenostavitev

48. izraža zaskrbljenost zaradi čezmernega upravnega bremena sedmega okvirnega programa; poudarja, da ukrepi za poenostavitev ne zahtevajo takojšnjega spreminjanja predpisov, upoštevajo pa preprostost, stabilnost, doslednost, pravno varnost, preglednost, odličnost in zaupanje, in poziva Komisijo, naj preuči nadaljnje tovrstne ukrepe, vključno s prispevkom vlagateljev v naravi, razmisli pa naj tudi o nadaljnji uskladitvi z izračunskimi in računovodskimi metodami, ki se uporabljajo v nacionalnih sistemih financiranja; poziva Komisijo, naj nujno ukrepa za znatno skrajšanje časa od vložitve zahtevka do izplačila, zmanjša birokratske postopke za pripravo, vlaganje in ocenjevanje projektov (tudi z uporabo portala EU za vlaganje zahtevkov po istovrstnem ameriškem modelu), zmanjša število rednih poročil o finančnem statusu in revizijskih dokumentov na obdobje poročanja, in naj skuša doseči boljše ravnotežje med tveganjem in nadzorom raziskav; poudarja, da bi kultura nenaklonjenosti tveganju v financiranju EU na področju raziskav onemogočala financiranje visoko tveganih zamisli z največjim potencialom za napredek, zato predlaga pristop z večjo sprejemljivostjo tveganj in neuspeha, ki bo temeljil na zaupanju, v nasprotju s pristopom, ki bi temeljil izključno na rezultatih, kar bi oviralo inovativne raziskave; priporoča poenostavljeno tolmačenje in nadaljnjo razjasnitev opredelitve upravičenih stroškov; podpira predlog o reviziji finančne uredbe, da bi poenostaviti postopke, in poziva k pregledu in/ali razširjeni razlagi kadrovskih predpisov EU glede vprašanja osebne odgovornosti; poziva k natančnejšim, doslednejšim in preglednejšim revizijskim pravilom z manj naključnim vzorčenjem in stvarnejšimi merili, na primer izkušnjami udeležencev ter z zgodovino napak in skladnosti;

49. ponavlja, da je pomembno v sedanje upravljanje sedmega okvirnega programa takoj uvesti postopkovne, upravne in finančne ukrepe za poenostavitev, kot so bili opredeljeni v resoluciji Parlamenta z dne 11. novembra 2010; pozdravlja sklep Komisije z dne 24. januarja 2011, ki uvaja tri ukrepe za poenostavitev, ter oblikovanje enotnega instrumenta za registracijo; poziva Komisijo, naj te ukrepe hitro in poenoteno izvede in naj preuči, kjer so tovrstni ukrepi še mogoči; obžaluje velike težave glede razlage in pravno negotovost udeležencev sedmega okvirnega programa in znova izraža željo, da bi se potekajoči sodni postopki med Komisijo in upravičenci vseh okvirnih programov rešili hitro in ob spoštovanju načela odgovornega upravljanja javnih sredstev; poziva Komisijo, naj upravičencem med projektom ali po njem omogoči posvetovanje z odborom za raziskovalna vprašanja, da se pojasnijo vprašanja glede izračuna stroškov, pravil za sodelovanje in revizije, vključno z naknadnimi revizijami; poudarja, da je treba ohraniti vse, kar deluje, in spremeniti le tista pravila, ki jih je treba prilagoditi;

50. poziva k sprejetju ukrepov za skrajšanje časa do dodelitve sredstev, ki bi v letu 2011 za nekaj odstotkov izboljšali delež subvencij, ki so odobrene v manj kot osmih mesecih, kasneje pa še delež tistih, ki so odobrene v manj kot šestih mesecih;

51. pozdravlja priporočila za skrajšanje trajanja postopka javnega razpisa in poziva k oceni obstoječih instrumentov, preden bi v sedmem okvirnem programu oblikovali morebitne nove instrumente;

52. predlaga, naj Komisija pomaga javnim organom izboljšati sisteme upravljanja z izvajanjem ocenjevanja brez finančnih posledic, ki bi te organe spodbudil k sprejetju številnih ukrepov za boljše vodenje projektov in k njihovi izvedbi do določenega roka, ki bi bil krajši od enega leta;

Sklad za financiranje na osnovi delitve tveganja

53. meni, da je imel sklad za financiranje na osnovi delitve tveganja (RSFF) tako s kvalitativnega kot kvantitativnega vidika odločilno vlogo vzvoda pri povečanju naložb v raziskave, razvoj in inovacije med krizo, ko bančni sektor ni mogel več opravljati te naloge, saj je v prvih letih sklenil posojila v višini 8 milijard EUR, ki so ustvarila naložbe v višini več kot 20 milijard EUR;

54. vseeno izraža zaskrbljenost zaradi nezadostnih sredstev, dodeljenih raziskovalnim infrastrukturam, univerzam in raziskovalnim institucijam ter malim in srednjim podjetjem, zlasti inovativnim, ter zaradi znanega geografskega in sektorskega neravnovesja pri dodeljenih posojilih; zato podpira konkretna priporočila strokovne skupine za izboljšanje udeležbe nekaterih ciljnih skupin, ki niso zadostno zastopane, in odobrava sklepe Evropskega sveta z dne 4. februarja 2011, zlasti poziv, naj se preučijo vsi možni ukrepi za ovrednotenje pravic intelektualne lastnine na evropski ravni, predvsem zato, da bi malim in srednjim podjetjem olajšali dostop do trga znanja;

55. izraža obžalovanje, da projekti sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja potekajo le v 18 državah članicah in dveh povezanih državah, da pa so univerze/raziskovalni organi in raziskovalne ustanove zaenkrat premalo zastopane; poziva Komisijo, naj oceni razloge, zakaj drugih devet držav članic EU ne uporablja te nove možnosti, za katero se je izkazalo, da odločilno prispeva k povečanju sredstev za raziskave, razvoj in inovacije, ter naj zagotovi sodelovanje vseh zadevnih držav;

56. poziva Komisijo in države članice, naj premislijo o obveščanju glede razpoložljivih posojil sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja na ravni držav članic in zagotovijo, da bodo imeli potencialni udeleženci dovolj informacij in pomoči za dostop do teh posojil, zlasti v državah članicah, katerih valuta ni evro;

57. priporoča, naj se uporaba tega inovativnega finančnega instrumenta nadaljuje in okrepi v sedmem okvirnem programu ter v prihodnosti v osmem, saj izboljšuje dostop do finančnih sredstev in spodbujanje zasebnih naložb; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo ti finančni instrumenti primerni za mala in srednja podjetja;

Splošni sklep in prihodnja usmeritev

58. poziva, naj se pri izvajanju sedmega okvirnega programa upoštevajo različne posledice gospodarske krize v posameznih državah članicah v zadnjih letih programa (2011–2013) glede na obsežna sredstva (28,8 milijarde EUR za tri leta), katerih porabo je še treba načrtovati, cilje, ki jih je treba doseči za EU 2020, ter pripravo za evropski raziskovalni prostor in Unijo inovacij; poziva zlasti k uskladitvi programskih ciljev sedmega okvirnega programa s strategijami EU glede učinkovite rabe virov in surovin ter digitalne agende;

59. meni, da preostalih sredstev ne bi smeli preusmerjati iz raziskav in jih uporabljati za druge programe ali instrumente, ki ne spadajo v raziskovalni ali inovacijski sektor ali med cilje in področje uporabe sedmega okvirnega programa;

60. poudarja, da je treba okrepiti, spodbuditi in zagotoviti financiranje za raziskave, inovacije in razvoj v EU, in sicer z znatnim povečanjem zadevnih odhodkov po letu 2013; meni, da mora to povečanje financiranja, idealno gledano, podvojitev proračuna, podpirati trajnostno rast in konkurenco na podlagi odličnosti; poudarja, da mora biti to povečanje sredstev povezano z bolj ciljno naravnanim in v uspešnost usmerjenim pristopom ter s korenito poenostavitvijo postopkov financiranja; podpira nadaljnje sodelovanje med različnimi programi EU za raziskave, razvoj in inovacije, na primer pod naslovom Skupni strateški okvir za raziskave in inovacije; meni, da bo za vse udeležene strani pomembno doseči kontinuiteto prihodnjega programa;

61. poudarja, da je pomembno upoštevati ocene doseženih rezultatov na vseh področjih, ki so opredeljena kot politične prednostne naloge za financiranje, in njihovo učinkovitost, da se izboljša ocena prihodnjih programov;

*

* *

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter državam članicam.

Sreda, 8. junij 2011

Trgovinski odnosi med EU in Kanado

P7_TA(2011)0257

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o trgovinskih odnosih med EU in Kanado

(2012/C 380 E/04)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 9. novembra 2010 z naslovom Trgovina, rast in svetovne zadeve – trgovinska politika je temeljna sestavina strategije EU 2020 (KOM(2010)0612) in Sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 7. julija 2010 z naslovom Za dosego celovite evropske mednarodne naložbene politike (KOM(2010)0343),

— ob upoštevanju skupne študije Komisije in kanadske vlade z naslovom Ocena stroškov in koristi tesnejšega ekonomskega partnerstva med EU in Kanado iz oktobra 2008 ([1]) ter skupnega poročila o predhodni študiji EU-Kanada z dne 5 marca 2009 ([2]),

— ob upoštevanju skupne deklaracije z vrhunskega srečanja med EU in Kanado o sporazumu o celovitem gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Kanado, ki je bila podpisana v Pragi 6. maja 2009 (09547/2009),

— ob upoštevanju priporočila Komisije Svetu z dne 20. decembra 2010 o spremembi pogajalskih smernic za sporazum o gospodarskem povezovanju s Kanado za pooblastitev Komisije za pogajanja o naložbah v imenu Unije (SEC(2010)1577),

— ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu svetu z dne 10. marca 2011 z naslovom Poročilo o trgovinskih ovirah za naložbe v letu 2011 – Zavezovanje strateških gospodarskih partnerjev k boljšemu dostopu do trga: prednostni ukrepi za odstranitev trgovinskih ovir (KOM(2011)0114),

— ob upoštevanju svojih resolucij, zlasti resolucij z dne 22. maja 2007 o globalni Evropi - zunanji vidiki konkurenčnosti ([3]), resolucije z dne 19. februarja 2008 o strategiji EU za olajšanje dostopa evropskim podjetjem na zunanje trge ([4]), resolucije z dne 20. maja 2008 o trgovini s surovinami in izdelki ([5]), resolucije z dne 4. septembra 2008 o trgovini s storitvami ([6]), resolucije z dne 18. decembra 2008 o vplivu ponarejanja na mednarodno trgovino ([7]), resolucije z dne 5. februarja 2009 o okrepitvi vloge evropskih malih in srednje velikih podjetij v mednarodni trgovini ([8]), resolucije z dne 5. maja 2010 o srečanju na vrhu med EU in Kanado ([9]), resolucije z dne 25. novembra 2010 o človekovih pravicah ter socialnih in okoljskih standardih v mednarodnih trgovinskih sporazumih ([10]), resolucije z dne 25. novembra 2010 o mednarodni trgovinski politiki v okviru zahtev glede podnebnih sprememb ([11]), resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih ([12]), resolucije z dne 17. februarja 2011 o Evropi 2020 ([13]) in resolucije z dne 6. aprila 2011 o prihodnji evropski mednarodni naložbeni politiki ([14]),

([1]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141034.pdf
([2]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf
([3]) UL C 102 E, 24.4.2008, str. 128.
([4]) UL C 184 E, 6.8.2009, str. 16.
([5]) UL C 279 E, 19.11.2009, str. 5.
([6]) UL C 295 E, 4.12.2009, str. 67.
([7]) UL C 45 E, 23.2.2010, str. 47.
([8]) UL C 67E, 18.3.2010, str. 101.
([9]) UL C 81 E, 15.3.2011, str. 64.
([10]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0434.
([11]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0445.
([12]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0446.
([13]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0068.
([14]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0141.

— ob upoštevanju Okvirnega sporazuma o trgovinskem in gospodarskem sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in Kanado ([1]) in drugih naknadnih dvostranskih sporazumov s Kanado, zlasti Sporazuma o carinskem sodelovanju in medsebojni pomoči pri carinskih zadevah ([2]), sporazuma o sanitarnih ukrepih za varovanje zdravja ljudi in živali v zvezi s trgovino z živimi živalmi in živalskimi proizvodi ([3]), sporazuma o trgovini z vini in žganimi pijačami ([4]), sporazuma o varnosti v civilnem letalstvu ([5]) in sporazuma o zračnem prometu ([6]),

— ob upoštevanju spremenjenega Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ([7]),

— ob upoštevanju členov 207(3) in 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju členov 115(5) in 110(2) Poslovnika,

A. ker je večstranski in na pravilih temelječ trgovinski sistem Svetovne trgovinske organizacije (WTO) še vedno najbolj primeren okvir za urejanje in spodbujanje poštene in pravične trgovine z oblikovanjem ustreznih pravil in zagotavljanjem skladnosti z njimi,

B. ker je uspešna sklenitev Razvojne agende iz Dohe bistvenega pomena za nadaljnji razvoj WTO; ker tak sporazum ne izključuje dvostranskih sporazumov, ki presegajo zaveze WTO in dopolnjujejo večstranska pravila,

C. ker je Kanada ena najstarejših in najtesnejših partneric Evropske unije in je prva industrializirana država, s katero je Evropska unija leta 1976 podpisala okvirni sporazum o trgovinskem in gospodarskem sodelovanju; ker je bilo v teh letih podpisanih veliko dvostranskih sporazumov za spodbujanje tesnejših trgovinskih odnosov,

D. ker je Evropska unija druga najpomembnejša trgovinska partnerica Kanade, Kanada pa je na enajstem mestu med najpomembnejšimi trgovinskimi partnericami EU (2009); ker je Kanada četrti največji vir neposrednih tujih naložb v Evropski uniji, EU pa drugi največji vir neposrednih tujih naložb v Kanadi (2008),

E. ker je skupna študija iz leta 2008 pokazala več pomembnih morebitnih prednosti za Kanado in Evropsko unijo, ki jih omogoča liberalizacija dvostranske trgovine,

F. ker zasebna sektorja v Evropski uniji in Kanadi močno podpirata ambiciozen in poglobljen gospodarski sporazum in menita, da bi izboljšanje tesnega gospodarskega partnerstva med EU in Kanado vlagateljem in podjetjem v EU in Kanadi, pa tudi drugod po svetu, dalo močan signal za rast;

G. ker velja splošno soglasje, da gospodarski odnosi med EU in Kanado še niso izčrpali vseh svojih zmožnosti ter da lahko sporazum o prosti trgovini med EU in Kanado bistveno prispeva k njihovemu oblikovanju in uresničevanju, in sicer z izboljšanjem trgovinskih in naložbenih tokov ob odpravi tarif in najvišjih tarif ter neutemeljenih netarifnih ovir ter s podpiranjem tesnejšega sodelovanja, zlasti na področjih regulacije, mobilnosti dela in priznavanja kvalifikacij,

([1]) UL L 260, 24.9.1976, str. 2.
([2]) UL L 7, 13.1.1998, str. 38.
([3]) UL L 71, 18.3.1999, str. 3.
([4]) UL L 35, 6.2.2004, str. 3.
([5]) UL L 153, 17.6.2009, str. 11.
([6]) UL L 207, 6.8.2010, str. 32.
([7]) UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

Sreda, 8. junij 2011

H. ker je cilj tekočih pogajanj o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu zelo napreden sporazum, ki bo s svojo ambicioznostjo presegel vse trgovinske in gospodarske sporazume, o katerih sta se do sedaj pogajali EU ali Kanada, in ki bo še dodatno poglobil že tako močne dvostranske trgovinske in naložbene odnose,

I. ker želi Komisija v tekoča pogajanja s Kanado vključiti varstvo naložb in je Svetu predlagala spremembo veljavnih pogajalskih smernic,

J. ker sta EU in Kanada izjavili, da sta dosegli izjemen napredek pri pogajanjih o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu, ki ga želita skleniti do konca leta 2011,

1. meni, da je večstranski trgovinski sistem, ki ga izvaja Svetovna trgovinska organizacija (WTO), še vedno najučinkovitejši okvir za vzpostavitev svobodne, poštene in pravične trgovine na svetovni ravni; ponovno poudarja, da močno podpira uspešen zaključek pogajanj o Razvojni agendi iz Dohe, ki je še vedno prednostna naloga EU na področju trgovine; meni, da lahko EU in Kanada skupaj prispevata k uspešnemu zaključku pogajanj o Razvojni agendi iz Dohe;

2. pozdravlja sporazum s Kanado, ki bo presegal obveze WTO in dopolnjeval večstranska pravila, a le če bodo pogajanja privedla do uravnoteženega, ambicioznega in izjemno kakovostnega sporazuma, ki bo zajemal precej več kot znižanje tarif; poziva k uporabi načela vzajemnosti v okviru pravnih sredstev, ki so na voljo za reševanje trgovinskih sporov, ter posebej poudarja, da je treba izboljšati zaščito pravic intelektualne lastnine, zlasti blagovnih znamk, patentov in geografskih označb, ter pridobiti resnično vzajemen dostop do trga, predvsem za storitve in javna naročila (tudi na podzvezni ravni);

3. poziva Komisijo naj v znak dobre volje opusti izpodbijanje lokalnih zahtev zakona province Ontario o zeleni energiji;

4. meni, da poglavje o intelektualni lastnini ne sme negativno vplivati na proizvodnjo generičnih zdravil in da mora upoštevati izjeme v sporazumu TRIPS o javnem zdravju;

5. ugotavlja, da je Komisija pri liberalizaciji storitev izbrala pristop negativnega seznama, a meni, da mora biti to zgolj izjema, ne pa precedenčni primer, na katerem bi slonela prihodnja pogajanja; meni, da izjema javnih podjetij v Splošnem sporazumu o trgovini s storitvami ostaja najustreznejše orodje, s katerim se državljanom zagotavlja splošni dostop do javnih storitev;

6. izraža zaskrbljenost, da se v kanadskih rudnikih še naprej pridobiva azbest, in opozarja, da ta resno vpliva na zdravje delavcev; opozarja, da je EU v celoti prepovedala uporabo, pridobivanje in predelavo azbesta ter trgovino s proizvodi iz azbesta; poziva Kanado, naj izboljša javno zdravje in sprejme podoben ukrep;

7. glede na dopolnjevanje obeh gospodarstev opozarja na možnost večje trgovine in naložb med EU in Kanado v prihodnje ter na naložbene in poslovne priložnosti, ki izhajajo iz celovitega gospodarskega in trgovinskega sporazuma;

8. meni, da mora biti ambicioznost Komisije pri pogajanjih s Kanado uravnotežena s prav tako ambicioznim pristopom k trajnostnemu razvoju, predvsem s spoštovanjem ravni obveznosti do delavcev, obsega poglavja o okolju, načina obravnave vprašanj iz večstranskega okoljskega sporazuma ter mehanizma izvajanja, prav tako pa mora podpirati in spodbujati pobude za reševanje podnebnih sprememb, spodbujanje spoštovanja človekovih pravic ter socialnih in okoljskih standardov ter spodbujanje družbene odgovornosti gospodarskih družb;

9. pozdravlja napredek pri pogajanjih o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu ter spodbuja Komisijo, naj se še naprej posvetuje z najpomembnejšimi zainteresiranimi stranmi; čeprav je skupna študija pokazala precejšnje morebitne prednosti za EU in Kanado, poziva Komisijo, naj čim prej izvede celovito presojo vpliva na trajnost, ki bo ocenila predvidene sektorske in socialno-ekonomske posledice končnega sporazuma za EU;

10. opaža, da je za odnose EU-Kanada pristojna le zvezna raven, ker pa so kanadske province in ozemlja odgovorni za izvajanje pogodbenih obveznosti, ki sodijo v njihovo pristojnost, pozdravlja njihovo sodelovanje pri pogajanjih o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu, meni, da je tako sodelovanje bistveno, ter jih spodbuja k uskladitvi politik in postopkov, da bi poskusili doseči čim večji izkoristek; meni, da morajo uspešna pogajanja vključevati tudi izrecne zaveze vlad provinc in ozemelj;

11. nekoliko zaskrbljeno ugotavlja, da je Komisija Svetu predložila predlog spremembe pogajalskih smernic, ki bi tako Komisijo pooblastile, da se s Kanado lahko pogaja o naložbah, ne da bi počakala, da Parlament sprejme svoje stališče o prihodnji splošni naložbeni politiki EU; poziva Komisijo, naj pri pogajanjih o naložbah s Kanado v celoti upošteva sklep Evropskega parlamenta v zvezi s tem; meni, da sta glede na izjemno razvit pravni sistem v Kanadi in EU najprimernejši orodji za obravnavo sporov v zvezi z naložbami meddržavni mehanizem za reševanje sporov in uporaba lokalnih pravnih sredstev; poziva Komisijo, naj zagotovi, da morebitni mehanizem za poravnavo sporov med vlagateljem in državo ne bo oviral prihodnje zakonodaje na občutljivih političnih področjih, na primer okoljski zakonodaji, in da bo vključen v širše zahteve, kakor jih je Parlament opredelil v resoluciji o prihodnji evropski mednarodni naložbeni politiki;

12. poudarja, da bi moralo poglavje o naložbah spodbujati kakovostne naložbe, ki spoštujejo okolje in spodbujajo dobre delovne razmere; poleg tega zahteva, da se v poglavju o naložbah spoštuje pravica obeh strani do zakonskega urejanja, zlasti na področju državne varnosti, okolja, javnega zdravja, pravic delavcev in potrošnikov, industrijske politike ter kulturne raznolikosti; poziva Komisijo, naj iz področja uporabe sporazumov o naložbah izključi občutljive sektorje, kot so kultura, izobraževanje, obramba države in javno zdravje;

13. izraža zaskrbljenost zaradi učinka pridobivanja naftnega peska na okolje na svetovni ravni zaradi visoke ravni emisij CO_2 med proizvodnim procesom in grožnje, ki jo ta predstavlja za lokalno biotsko raznovrstnost; izraža prepričanje, da pogajanja o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu ne smejo vplivati na pravico EU do sprejemanja zakonodaje z direktivo o kakovosti goriva ali preprečiti kanadskim oblastem, da ne bi uvedle prihodnjih okoljskih standardov za pridobivanje naftnega peska; poziva obe strani, naj morebitna nesoglasja razrešita prijateljsko in brez ogrožanja pogajanj o celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu;

14. je seznanjen z nedavnim pravnim razvojem glede prepovedi EU za izdelke iz tjulenjev, zlasti s kanadsko zahtevo Svetovni trgovinski organizaciji o vzpostavitvi uradnega sosveta za reševanje sporov; pričakuje, da bo Komisija vztrajala pri stališču EU glede prepovedi proizvodov iz tjulenjev in izraža močno upanje, da bo Kanada umaknila zahtevek za izpodbijanje v WTO, ki je v nasprotju s pozitivnimi trgovinskimi odnosi, preden bo moral Evropski parlament ratificirati Celoviti gospodarski in trgovinski sporazum;

15. opozarja na različne politike glede regulacije gensko spremenjenih organizmov, ki sta jih uzakonili Evropska unija in Kanada; opozarja, da bi zasebna podjetja prek mehanizma za reševanje sporov, predlaganega v Celovitem gospodarskem in trgovinskem sporazumu, lahko spodbijala strožjo ureditev, ki jo je uzakonila EU;

16. meni, da bodo v teh pogajanjih za obe strani pomembna poglavja o kmetijstvu; je zaskrbljen zaradi nevarnosti precejšnjih kompromisov na področju gensko spremenjenih organizmov, mleka in označevanja izvora; zato poudarja, da je treba v celoti upoštevati interese in prednostne naloge v kmetijstvu, ter poziva Komisijo, naj s pogajanji doseže sporazum, ki bo koristil evropskim in kanadskim potrošnikom, pa tudi kmetijskima sektorjema na obeh straneh, ter v okviru uravnoteženega skupnega rezultata zagotovi večjo, a pošteno konkurenco med evropskimi in kanadskimi dobavitelji pri zagotavljanju kmetijskih proizvodov; v zvezi s tem pozdravlja prvotno zavezo obeh strani, da ne bosta ohranili, uvedli ali ponovno uvedli kmetijskih izvoznih subvencij za kmetijske proizvode, s katerimi trgujeta, ter meni, da je to pozitiven korak k ambicioznim in poštenim pogajanjem, pozdravlja pa tudi dogovor o sodelovanju pri kmetijskih pogajanjih v okviru WTO;

17. poziva Evropsko komisijo, naj v duhu skladnosti politik Unije in zlasti tistih, ki zadevajo čezmorske države in ozemlja, poskrbi, da bodo v prihodnjem sporazumu med EU in Kanado ohranjeni njihovi interesi v zvezi z njihovimi strateškimi izdelki;

18. poudarja, da so pogajanja o sanitarnih in fitosanitarnih ukrepih pomembno vprašanje v poglavjih o kmetijstvu; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj se zaveže, da se bo pogajala za pravila, ki bodo ohranila visok standard;

19. spominja Svet in Komisijo, da mora Svet od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe od Parlamenta pridobiti odobritev za vse mednarodne trgovinske sporazume, Svet in Komisija pa morata v vseh fazah postopka sproti in v celoti obveščati Parlament; poziva Svet, naj Parlamentu v fazah postopka, za katere je pristojen, sproti zagotavlja vse informacije, zlasti glede sprejetih pogajalskih smernic in vseh njihovih spremembah; poziva Svet in Komisijo, naj Parlament vključita v vse faze pogajanj in v celoti upoštevata njegova stališča;

20. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, zvezni vladi in parlamentu Kanade ter vladam in parlamentom kanadskih provinc in ozemelj.

Bonitetne agencije

P7_TA(2011)0258

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o bonitetnih agencijah: prihodnje perspektive (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sestavka Mednarodne organizacije komisij za vrednostne papirje (IOSCO) z naslovom "International cooperation in oversight of credit rating agencies" (Mednarodno sodelovanje pri nadzoru bonitetnih agencij) iz marca 2009,

— ob upoštevanju poročila Skupnega foruma z naslovom "Stocktaking on the use of credit ratings" (Pregled stanja glede uporabe bonitetnih ocen) iz junija 2009,

— ob upoštevanju poročila Odbora za finančno stabilnost z naslovom "Improving financial regulation" (Izboljšanje finančne zakonodaje), namenjenega voditeljem skupine G20, z dne 25. septembra 2009,

— ob upoštevanju poročila Mednarodnega denarnega sklada z naslovom "Global Financial Stability Report: Sovereigns, Funding and Systemic Liquidity" (Svetovna finančna stabilnost: države, financiranje in likvidnost sistema) z dne 29. oktobra 2010,

— ob upoštevanju izjave z vrhunskega srečanja skupine G20 v Torontu 26. in 27. junija 2010,

— ob upoštevanju poročila Odbora za finančno stabilnost z naslovom "Principles for reducing reliance on CRA ratings" (Načela za zmanjševanje zanašanja na ocene bonitetnih agencij) z dne 27. oktobra 2010,

— ob upoštevanju javnega posvetovanja, ki ga je Komisija začela 5. novembra 2010,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenja Odbora za pravne zadeve (A7-0081/2011),

A. ker pozdravlja trenutno delo na svetovni, mednarodni in evropski ravni na področju regulacije bonitetnih agencij,

B. ker naj bi bile bonitetne agencije posrednice informacij, ki zmanjšujejo asimetrije informacij na kapitalskih trgih in olajšujejo dostop do globalnega trga, znižujejo stroške informacij in širijo skupino možnih posojilojemalcev in vlagateljev ter tako zagotavljajo likvidnost in preglednost na trgih in lajšajo določanje cen,

C. ker so v novi zakonodaji bonitetne agencije dobile novo vlogo, ki jo je mogoče opredeliti kot vlogo "potrjevanja", kar odraža dejstvo, da so bonitetne ocene vse bolj vgrajene v regulativne kapitalske zahteve,

D. ker se finančni subjekti preveč zanašajo na presojo bonitetnih agencij,

E. ker bonitetne agencije ocenjujejo tri različne sektorje, namreč javni sektor, podjetja in strukturirane finančne instrumente, in ker so bonitetne agencije z napačnimi ocenami strukturiranih finančnih instrumentov, ki jih je bilo treba med krizo v povprečju znižati za tri do štiri stopnje, igrale pomembno vlogo pri nastanku finančne krize,

F. ker je bila Uredba (ES) št. 1060/2009 prvi odziv na finančno krizo, ki že obravnava najbolj pereča vprašanja in za bonitetne agencije določa nadzor in regulacijo; ker pa ne obravnava vseh temeljnih težav in v resnici ustvarja nekaj novih vstopnih ovir,

G. ker pomanjkanje regulativne varnosti v tem sektorju ogroža pravilno delovanje finančnih trgov EU in bi morala zato Komisija, preden predlaga nadaljnje spremembe Uredbe (ES) št. 1060/2009, pravilno prepoznati vrzeli v novem okviru in zagotoviti oceno učinka na vrsto drugih možnosti, ki so na voljo za zapolnitev takih vrzeli, vključno z možnostjo nadaljnjih zakonodajnih predlogov,

H. ker se panoga bonitetnega ocenjevanja sooča s številnimi težavami, med katerimi so najpomembnejše pomanjkanje konkurence, oligopolne strukture ter pomanjkanje odgovornosti in preglednosti; ker je težava prevladujočih bonitetnih agencij zlasti v plačilnem modelu in ker je ključna težava regulativnega sistema preveliko zanašanje na zunanje bonitetne ocene,

I. ker bi bil najboljši način za okrepitev konkurence oblikovanje regulativnega okolja, ki bi učinkovito spodbujalo vstop, ter poglobljena analiza sedanjih vstopnih ovir ter drugih dejavnikov, ki vplivajo na konkurenco,

J. ker v dobrih časih udeleženci na trgu pogosto napačno ocenijo metodologijo in pomen bonitetnih ocen, katerih namen je opredeliti verjetnost neizpolnitve obveznosti, ali ju ne upoštevajo,

Sreda, 8. junij 2011

K. ker so zadnji dogodki v krizi evra osvetlili pomembno vlogo bonitetnih ocen državnih dolžniških instrumentov, pa tudi nedoslednost in procikličnost pri regulativni uporabi ocen,

L. ker je neodvisnost ocen od trga in političnega vmešavanja bistvena ter jo je treba zagotoviti ne glede na nove strukture in poslovne modele, ki se lahko pojavijo, ter v okviru gospodarskega upravljanja in testov izjemnih situacij,

M. ker se ocene sicer lahko in tudi se spreminjajo zaradi temeljnih prilagoditev profilu tveganja ali novim informacijam, čeprav bi morale biti zasnovane stabilno, ne pa da nihajo na podlagi razmer na trgu,

N. ker je sistem Basel II povzročil pretirano zanašanje na zunanje ocene, kar je v nekaterih primerih privedlo do tega, da so se banke odrekle opravljanju samostojnih ocen o svoji izpostavljenosti,

O. ker je nedavno sprejeta ureditev bonitetnih ocen v Združenih državah v obliki Dodd-Frankovega zakona prinesla manjše regulativno zanašanje na presojo agencij,

Makroraven: regulacija finančnega trga

Pretirano zanašanje

1. meni, da je treba v luči sprememb uporabe bonitetnih ocen, ko se izdajatelja ocenjuje za namene pridobitve prednostne obravnave znotraj regulativnega okvira in ne za namene pridobitve dostopa do svetovnih kapitalskih trgov, kar najbolj in v realističnem časovnem obdobju zmanjšati pretirano zanašanje globalnega finančnega regulativnega sistema na zunanje bonitetne ocene;

2. meni, da je treba zmanjšati izkrivljanje konkurence, ki je posledica splošne prakse, po kateri bonitetne agencije ocenjujejo udeležence na trgu, medtem ko od njih obenem prejemajo naročila;

3. se strinja z načeli, ki jih je oktobra 2010 opredelil Odbor za finančno stabilnost in ki predstavljajo splošne smernice za zmanjšanje zanašanja na zunanje bonitetne ocene, ter pozdravlja javno posvetovanje Komisije, ki se je začelo novembra 2010; poziva Komisijo, naj pregleda, ali države članice bonitetne ocene uporabljajo za regulativne namene in kako, da bi zmanjšala splošno pretirano zanašanje nanje v finančnem regulativnem sistemu;

4. opozarja na pomanjkljivosti v standardiziranem pristopu v baselskem regulativnem okviru, ki omogoča določanje regulativnih kapitalskih zahtev za finančne institucije na podlagi zunanjih bonitetnih ocen; meni, da je pomembna vzpostavitev okvira kapitalske ustreznosti, ki bo zagotavljal trdno notranjo oceno tveganja, boljši nadzor nad tako oceno ter izboljšan dostop do informacij, povezanih s posojili; v zvezi s tem podpira večjo uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen, če je ta zanesljiv in varen ter so velikost, zmogljivost in izkušenost finančne institucije primerne za ustrezno oceno tveganj; meni, da je za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev pomembno, da notranji modeli spoštujejo parametre, ki so predpisani v uredbi EU, ter da mora zanje veljati strog postopek validacije nadzornih organov; hkrati meni, da bi manjši in manj izkušeni igralci z manjšimi zmogljivostmi morali imeti možnost uporabe zunanjih bonitetnih ocen, če ni možna notranja ocena kreditnega tveganja, pod pogojem, da izpolnjujejo ustrezne zahteve glede potrebne skrbnosti;

5. poudarja, da je pomembno slediti razvoju na podlagi Basla III ter postopka iz direktive o kapitalskih zahtevah (CRD IV);

6. meni, da je treba ponovno zagotoviti zmožnost vlagateljev, da ravnajo s skrbnostjo dobrega gospodarja, kar je predpogoj, da se lahko omogoči povečanje uporabe lastniških notranjih modelov za ocenjevanje kreditnega tveganja; predlaga, da bi morale banke in drugi finančni akterji veliko pogosteje uporabljati primerno notranjo oceno tveganja;

7. izraža mnenje, da udeleženci na trgu ne bi smeli vlagati v strukturirane ali druge produkte, če ne morejo sami oceniti osnovnega kreditnega tveganja, oziroma da bi morali uporabiti največjo utež tveganja;

8. poziva Evropsko centralno banko in nacionalne centralne banke, naj opravijo revizijo lastne uporabe zunanjih ocen, razvijejo strokovno znanje za oblikovanje lastnih modelov ocenjevanja bonitetnega standarda upravičenega premoženja, ki se uporablja kot zavarovanje v operacijah za povečevanje likvidnosti, ter zmanjšajo zanašanje na zunanje ocene;

9. poziva Komisijo, naj natančno oceni možno uporabo alternativnih instrumentov za ocenjevanje kreditnega tveganja;

Povečana vloga nadzornikov

10. se zaveda notranjega navzkrižja interesov, če udeleženci na trgu oblikujejo notranje ocene kreditnega tveganja za lastne regulativne kapitalske zahteve, zato meni, da je treba povečati odgovornost, zmogljivost, pristojnost in vire nadzornikov za spremljanje, ocenjevanje in nadzor ustreznosti notranjih modelov ter za naložitev bonitetnih ukrepov; meni, da nekega notranjega modela ne bi smeli odobriti za regulativno uporabo, če ga nadzornik zaradi njegove zapletenosti ne more ustrezno oceniti; meni, da je pomembna tudi preglednost predpostavk za neodvisno akademsko oceno;

11. ugotavlja, da bi moral imeti Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) za učinkovito izvajanje svojih nadzornih pooblastil pravico do izvajanja nenapovedanih preiskav in pregledov na kraju samem ter da bi moral subjektom, ki jih preverja, pri izvajanju svojih nadzornih pooblastil dati možnost, da se zagovarjajo, zato da se upošteva njihova pravica do obrambe;

Enaki konkurenčni pogoji

12. poudarja globalni značaj panoge bonitetnega ocenjevanja ter poziva Komisijo in države članice, naj si skupaj z drugimi državami G20 prizadevajo za globalni pristop, ki bo temeljil na najvišjih standardih tako glede uredbe o bonitetnih agencijah kot uredbe o trgih, ob upoštevanju zmanjševanja prevelikega zanašanja za zunanje bonitetne ocene, da bi tako ohranili enake konkurenčne pogoje in preprečili regulativno arbitražo ter hkrati obdržali trge še naprej odprte;

13. meni, da so spodbujanje konkurence, povečevanje preglednosti in vprašanje bodočega plačilnega modela najpomembnejše naloge, medtem ko bi moralo biti vprašanje izvora bonitetne agencije sekundarno;

14. ponovno poudarja, da Uredba (ES) št. 1060/2009 opredeljuje dva sistema za obravnavo zunanjih bonitetnih ocen iz tretjih držav in da je bil namen sistema odobritve dopustiti zunanje bonitetne ocene iz tretjih držav, ki niso veljale za primerne za uporabo v Evropski uniji, če je bila bonitetni agenciji, ki jo je odobrila, pripisana jasna odgovornost;

Sreda, 8. junij 2011

Srednja raven: struktura panoge

Konkurenca

15. poudarja, da večja konkurenca v tej panogi še ne pomeni boljše kakovosti ocen, ter ponovno opozarja, da morajo vse bonitetne agencije spoštovati najvišje standarde glede integritete, razkritja, preglednosti in obvladovanja navzkrižja interesov, kot je določeno v zahtevah Uredbe (ES) št. 1060/2009, da bi zagotovili kakovost ocen in preprečili izbiranje najugodnejše ocene;

Evropska ustanova za ocenjevanje bonitete

16. poziva Komisijo, naj opravi natančno oceno učinka in študijo izvedljivosti o stroških, koristih in možni strukturi upravljanja za popolnoma neodvisno evropsko ustanovo za bonitetno ocenjevanje (angl. *European Credit Rating Foundation*, ECRaF), ki bi svoje strokovno znanje razširila na vse tri sektorje ocenjevanja; meni, da bi morala Komisija preučiti stroške začetnega financiranja za prva tri leta oz. največ prvih pet let delovanja ustanove ECRaF ter da jih je treba natančno oceniti; poudarja, da je treba vse zakonodajne predloge na to temo oblikovati zelo skrbno, da bi preprečili spodkopavanje vzporednih pobud politike ali zmanjšanje pretiranega zanašanja na ocene ter da bi spodbujali nove bonitetne agencije k vstopu na trg;

17. poziva Komisijo, naj poleg dela, omenjenega v odstavku 9, pripravi natančno oceno učinka, analizo uspešnosti ter oceno stroškov za potrebno financiranje v zvezi s tem; je še posebej prepričan, da stroškov financiranja nikakor ne bi smeli nositi davkoplačevalci, ter meni, da ne bi smeli zagotoviti nobenega dodatnega financiranja ter da bi morala biti nova ustanova ECRaF popolnoma samozadostna za financiranje svojega proračuna po izteku začetnega obdobja;

18. meni, da morajo biti za zagotovitev verodostojnosti nove ustanove ECRaF njeno vodstvo, osebje in upravljalna struktura popolnoma neodvisne in avtonomne, kar pomeni, da ne upoštevajo navodil držav članic, Komisije in vseh drugih javnih organov, pa tudi finančne industrije in bonitetnih agencij, ter da morajo delovati v skladu s spremenjeno Uredbo (ES) št. 1060/2009;

19. poziva Komisijo, naj opravi natančno preiskavo glede stroškov, koristi in upravljalne strukture take mreže evropskih bonitetnih agencij, pri tem pa upošteva, kako bi lahko bonitetne agencije, ki delujejo na nacionalni ravni, spodbudili k vstopu v partnerske ali skupne omrežne strukture z namenom izkoriščanja obstoječih virov in osebja, s čimer bi jim omogočili zagotavljanje večje pokritosti in konkurenčnost drugim bonitetnim agencijam, ki delujejo na čezmejni ravni; predlaga, da bi Komisija lahko preučila načine za podporo omrežij bonitetnih agencij, vendar meni, da bi morala biti takšna omrežja pobuda, ki jo vodi panoga;

20. meni, da bo verjetno potrebna začetna podpora za vzpostavitev takega omrežja, a verjame, da bi moralo biti samozadostno in donosno iz lastnih prihodkov; poziva Komisijo, naj oceni potrebo in možne vire začetnega financiranja ter možne pravne strukture za ta projekt;

21. meni, da bi morala Komisija raziskati in oceniti tudi možnost resnično neodvisne evropske bonitetne agencije; poziva Komisijo, naj preuči predvsem vprašanje osebja tovrstne agencije, ki bi moralo biti zares neodvisno, in njenega financiranja, ki bi ga morali pridobiti iz pristojbin v zasebnem finančnem sektorju;

Razkrivanje in dostop do informacij

22. meni, da mora biti namen bonitetnih ocen povečanje količine informacij za trg, in sicer na način, ki vlagateljem zagotavlja stalno oceno bonitetnega tveganja ne glede na panogo ali državo; meni, da je pomembno uporabnikom omogočiti boljši pregled nad bonitetnimi agencijami, ter v zvezi s tem opozarja na bistveno vlogo večje preglednosti njihovih dejavnosti;

23. poudarja, da je treba povečati obseg razkrivanja informacij o produktih na področju strukturiranih finančnih instrumentov, ki bodo vlagateljem omogočale obveščeno presojo, da bi tako vlagateljem omogočili ustrezno oceno tveganja, ravnanje s skrbnostjo dobrega gospodarja in izpolnitev fiduciarnih obveznosti; meni, da bi izkušeni vlagatelji morali biti zmožni oceniti boniteto osnovnih posojil, iz katere lahko nato izpeljejo tveganje listinjenega produkta; podpira obstoječe pobude Evropske centralne banke in drugih, da bi v zvezi s tem dali na razpolago več informacij o strukturiranih finančnih instrumentih; poziva Komisijo, naj oceni potrebo po večjem razkrivanju informacij za vse produkte na področju finančnih instrumentov;

24. ugotavlja, da večina bonitetnih agencij poleg dejavnosti ocenjevanja izdaja številna mnenja, kritike, opozorila ter opažanja, ki imajo velik vpliv na trge; meni, da bi jih bilo treba razkriti po vnaprej določenih merilih in protokolih, ki zagotavljajo preglednost in zaupnost;

25. poziva Komisijo, naj predlaga revizijo Direktive 2003/71/ES in Direktive 2004/109/ES, da bi tako zagotovila, da bodo širše na voljo dovolj točne in popolne informacije o strukturiranih finančnih instrumentih;

26. meni, da je v zvezi s tem bistveno, da se vidiki varovanja podatkov v celoti upoštevajo pri katerem koli bodočem ukrepu;

27. tehta, ali bi bilo izdajatelje dobro zavezati k razpravi o vsebini in metodi strukturiranega finančnega instrumenta s tretjo stranjo, ki izvaja nenaročeno bonitetno oceno ali pripravlja notranjo oceno tveganja;

28. ponovno opozarja na obveznost Komisije iz uvodne izjave (5) spremenjene Uredbe (ES) št. 1060/2009 o preglednosti informacij; poziva Komisijo, naj opravi potrebno analizo, da bi Parlamentu in Svetu predstavila njen rezultat z morebitnimi spremembami zakonodaje kot del sedanjega pregleda Uredbe (ES) št. 1060/2009, ki ga izvaja;

29. je seznanjen z napredkom glede preglednosti in razkritja v obeh uredbah o bonitetnih agencijah; spodbuja Komisijo, naj izvede oceno učinka teh uredb po končanem postopku registracije za bonitetne agencije, da bi opozorila na bodoča področja, na katerih bi bilo razkritje koristno za uporabnike;

30. poziva, da je poleg večje preglednosti postopka ocenjevanja in notranje revizije potreben strožji nadzor, ki ga nadzorni organi EU izvajajo nad bonitetnimi agencijami, ter odločnejši nadzor nacionalnih nadzornih organov nad tem, kako finančne institucije uporabljajo ocene oziroma so od njih odvisne;

Dve obvezni oceni

31. meni, da bi morala Komisija razmisliti, ali bi bila v nekaterih okoliščinah uporaba dveh obveznih ocen ustrezna, na primer za strukturirane finančne instrumente in za vse zunanje bonitetne ocene, uporabljene v regulativne namene, in ali bi morala najbolj zadržana, kar pomeni najmanj ugodna, zunanja bonitetna ocena veljati za referenco za regulativni namen; poziva Komisijo, naj pripravi oceno učinka za morebitno uporabo obeh obveznih ocen;

32. meni, da bi moral stroške obeh ocen kriti izdajatelj in da bi prvo zunanjo bonitetno oceno morala opraviti najeta bonitetna agencija, ki bi jo izbral izdajatelj, za pripravo druge zunanje bonitetne ocene pa bi bilo treba upoštevati različne možnosti, vključno s tem, da bi jo naročil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) na podlagi posebnih, opredeljenih in objektivnih meril, pri čemer bi upoštevali predhodno uspešnost in podprl ustanovitev novih bonitetnih agencij, kar bi obenem pomenilo preprečitev izkrivljanja konkurence;

33. poudarja, da ugleda ne more ustvariti regulator, da pa bo vsaka nova bonitetna agencija sprejeta samo, če si bo pridobila verodostojnost;

Bonitetne ocene državnih dolžniških instrumentov

34. se zaveda dejstva, da igralci na trgu zaradi visokih posledičnih stroškov (v zvezi s prodajnimi ali nakupnimi odločitvami prilagajanja ocen) niso naklonjeni nestanovitnim bonitetnim ocenam; kljub temu meni, da so ocene zaradi tega procikličnе in zaostajajo za razvojem na finančnih trgih;

35. opozarja, da morajo bonitetne agencije uporabljati jasna merila za ocenjevanje uspešnosti države, se pa zaveda, da pri dejanski oceni ne gre za samodejno vrednotenje teh dejavnikov; poziva panogo, naj pojasni, katera metodologija in presoja se uporabljata za pripravo bonitetnih ocen držav, ter razloži odstopanje od teh ocen, nastalih na podlagi modela, ter od napovedi glavnih mednarodnih finančnih institucij;

36. ugotavlja, da po mnenju Mednarodnega denarnega sklada bonitetne ocene lahko razložijo skoraj 70 % razmikov kreditnih zamenjav; je zaskrbljen zaradi procikličnih učinkov, ki jih lahko imajo ocene, in zahteva, da je treba ta občutljiva vprašanja posebej obravnavati;

37. meni, da je treba za zmanjšanje negativnih mejnih učinkov v cenah in zamenjavah, ki jih pomenijo spremembe ocen, odpraviti ureditev, ki tesno povezuje odločitve za nakup ali prodajo;

38. meni, da so skoraj vse informacije o državah na voljo javnosti, zato bi morale biti take informacije lažje, dosledno in primerljivo dostopne, da bi večje in bolj izkušene akterje na trgu spodbudili k zanašanju na lastno presojo o ocenjevanju kreditnega tveganja držav;

39. meni, da je treba glede na učinek, ki ga lahko imajo bonitetne ocene o državnih dolžniških instrumentih na trg, na tem področju izboljšati preglednost glede metod in razlogov za odločitve, pa tudi glede odgovornosti bonitetnih agencij; poziva k izvedbi študije, da bi v ocenjevanje vključili prihodnjo Evropsko fundacijo in prihodnjo neodvisno evropsko bonitetno agencijo;

40. podpira večje razkritje in razlago metodologij, modelov in ključnih predpostavk za ocene, ki jih sprejmejo bonitetne agencije, med drugim tudi z vidika sistemskega vpliva, ki bi ga imelo zmanjšanje državnega dolga;

Evropski indeks bonitetnega ocenjevanja (EURIX)

41. meni, da so javne informacije o povprečju obstoječih zunanjih bonitetnih ocen, ki jih pripravijo akreditirane bonitetne agencije, dragocene; zato predlaga, da bi oblikovali evropski indeks bonitetnega ocenjevanja (EURIX), ki bi vključeval vse ocene registriranih bonitetnih agencij, ki so na voljo na trgu;

Mikroraven: poslovni model

Plačilni modeli

42. podpira obstoj različnih plačilnih modelov v panogi, vendar opozarja na nevarnost navzkrižja interesov, ki jo je treba obravnavati z ustreznimi sredstvi preglednosti in regulativnimi sredstvi, pri čemer ne bi smeli naložiti nezaželenega modela; na podlagi nedavnega posvetovanja poziva Komisijo, naj pripravi predloge alternativnih izvedljivih plačilnih modelov, ki bodo vključevali tako izdajatelje kot tudi uporabnike; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj posebno pozornost nameni možni uporabi modela, po katerem "plača vlagatelj", ter njegovim prednostim in pomanjkljivostim, da bi bile ocene manj izpostavljene navzkrižju interesov;

43. meni, da je dobro upravljanje bonitetnih agencij bistveno za zagotovitev kakovostnih ocen, ter poziva, da morajo bonitetne agencije omogočiti popolno preglednost glede veljavnih pravil upravljanja;

Odgovornost

44. opozarja, da je Evropski organ za vrednostne papirje in trge pristojen za izvajanje in doseganje skladnosti bonitetnih agencij z Uredbo (ES) št. 1060/2009; meni, da zunanje bonitetne ocene, če izpolnjujejo regulativni namen, ne bi smele veljati zgolj za mnenja in da bi morale bonitetne agencije nositi odgovornost za dosledno izvajanje osnovne metodologije za svoje bonitetne ocene; zato priporoča, da bi izpostavljenost bonitetnih agencij do civilne odgovornosti v primeru hude malomarnosti ali neprimernega vedenja dosledno opredelili po vsej EU ter da bi morala Komisija opredeliti načine za tako civilno odgovornost, ki bi jo utrdili v civilnem pravu držav članic;

45. poudarja, da je končna odgovornost za naložbeno odločitev na strani udeleženca na finančnem trgu, torej upravljavca premoženja, finančne institucije ali izkušenega vlagatelja; ugotavlja, da bi odgovornost nadalje podprl tudi osrednji register (CEREP), ustanovljenim s prvo uredbo o bonitetnih agencijah, ki bi v standardizirani obliki objavljal podatke o uspešnosti ocen bonitetnih agencij, registriranih v EU, s čimer bi vlagateljem omogočili lastno presojo nekaterih bonitetnih agencij in s tem izvajali pritisk na podlagi ugleda; poudarja, da bi morali imeti vlagatelji učinkovite zmogljivosti obvladovanja tveganja pod ustreznim upravnim nadzorom;

46. meni, da bi morala vsaka bonitetna agencija opraviti letni pregled in tako oceniti svoje pretekle rezultate bonitetnega ocenjevanja ter da bi morala te informacije zbrati v poročilu o odgovornosti, namenjenemu nadzorniku; meni, da bi Evropski organ za vrednostne papirje in trge moral redno izvajati naključna preverjanja poročil o odgovornosti ter tako zagotoviti visok standard kakovosti bonitetnih ocen;

*

* *

47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Zagotavljanje neodvisnih ocen učinka

P7_TA(2011)0259

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Lizbonske pogodbe in Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki sta začeli veljati 1. decembra 2009,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. oktobra 2010 z naslovom "Pametna pravna ureditev v Evropski uniji" (KOM(2010)0543),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. septembra 2010 o boljši pripravi zakonodaje – 15. letno poročilo Evropske komisije o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti v skladu s členom 9 Protokola ([1]),

([1]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0311.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2008 o boljši pripravi zakonodaje 2006 v skladu s členom 9 Protokola o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti ([1]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2007 o boljši pripravi zakonodaje 2005: Uporaba načel subsidiarnosti in sorazmernosti – 13. letno poročilo ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. julija 2007 o zniževanju z zakonodajo predpisanih upravnih stroškov ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. maja 2006 o boljši pripravi zakonodaje 2004: Uporaba načela subsidiarnosti – Dvanajsto letno poročilo ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. aprila 2004 o oceni učinka zakonodaje Skupnosti in postopkov posvetovanja ([5]),

— ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo z dne 16. decembra 2003 o boljši pripravi zakonodaje,

— ob upoštevanju skupnega medinstitucionalnega pristopa k pripravi ocen učinka, o katerem so se novembra 2005 dogovorili Parlament, Svet in Komisija,

— ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 3/2010,

— ob upoštevanju ugotovitev študije o ocenah učinka v državah članicah EU, ki jo je naročil Evropski parlament,

— ob upoštevanju smernic Komisije z dne 15. januarja 2009 za izvajanje ocen učinka in prilog k tem smernicam (SEK(2009)0092),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. junija 2002 o oceni učinka (KOM(2002)0276),

— ob upoštevanju okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo z dne 20. oktobra 2010,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. oktobra 2010 z naslovom "Celostna industrijska politika za dobo globalizacije: konkurenčnost in trajnost v središču pozornosti" (KOM(2010)0614),

— ob upoštevanju poročila odbora za oceno učinka iz leta 2010 z dne 24. januarja 2011 (SEK(2011)0126),

— ob upoštevanju pisma z dne 16. novembra 2010, ki ga je predsednica Odbora za pravice žensk in enakost spolov poslala poročevalki o pridobljeni izkušnji po oceni učinka, ki je bila opravljena glede učinka, ki ga je imelo podaljšanje porodniškega dopusta na 20 tednov,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko in Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov (A7–0159/2011),

([1]) UL C 15 E, 21.1.2010, str. 16.
([2]) UL C 187 E, 24.7.2008, str. 67.
([3]) UL C 175 E, 10.7.2008, str. 124.
([4]) UL C 297 E, 7.12.2006, str. 128.
([5]) UL C 104 E, 30.4.2004, str. 146.

A. ker ocene učinka predstavljajo sistematično vrednotenje pričakovanih posledic zakonodajnih ukrepov,

B. ker mora biti uvedba preglednega, jasnega, učinkovitega in visokokakovostnega regulativnega okolja ena od prednostnih nalog politike Evropske unije,

C. ker ocene učinka pozitivno prispevajo k splošno kakovostnejši zakonodaji Skupnosti v smislu njene boljše priprave,

D. ker težave pri prenosu in izvajanju veljavnega prava Unije med drugim nastajajo zaradi pomanjkljivo pripravljenih zakonodajnih besedil, za kar so odgovorni vsi evropski zakonodajni organi,

E. ker Lizbonska pogodba vsebuje horizontalne socialne in okoljske klavzule (člena 9 in 11 PDEU), ki jih je treba upoštevati pri opredelitvi in izvajanju politik in dejavnosti Unije, zahtevajo pa poglobljeno analizo socialnega in okoljskega učinka vsake predlagane zakonodaje;

F. ker so lahko ob sprejemanju novih zakonov, pa tudi pri poenostavitvi ali prenovitvi veljavnih zakonov in ugotavljanju njihove skladnosti s temeljnimi pravicami, ocene učinka koristne za boljše vrednotenje njihovih socialnih, gospodarskih, okoljskih in zdravstvenih posledic, s čimer prispevajo k manjši birokraciji, zagotavljajo pa tudi skladnost politik EU pri doseganju splošnih ciljev, ki jih je določil Evropski svet,

G. ker je po mnenju Komisije odbor za oceno učinka neodvisen, čeprav deluje pod vodstvom predsednika Komisije in ga sestavljajo visoki uradniki iz različnih generalnih direktoratov, predseduje pa mu namestnik generalnega sekretarja; ker to vodi do pristranskih informacij in torej do kršitve potrebne nevtralnosti,

H. ker se je Evropski parlament večkrat zavzel za uvedbo neodvisnih ocen učinka v Evropski uniji,

I. ker ocene učinka, ki jih izvaja Komisija, niso vedno na enaki kakovostni ravni in pogosto služijo le kot utemeljitev zakonodajnega predloga, ne zagotavljajo pa objektivnega tehtanja dejstev,

J. ker ocene učinka ne smejo postavljati novih, nepotrebnih birokratskih ovir pri nadaljnjem razvoju ali uveljavljanju evropske zakonodaje in politik,

K. ker so se Parlament, Svet in Komisija v medinstitucionalnem sporazumu z dne 16. decembra 2003, v skupnem medinstitucionalnem pristopu k pripravi ocen učinka iz novembra 2005 in v okvirnem sporazumu med Parlamentom in Komisijo z dne 20. oktobra 2010 dogovorili o pripravi načrta za boljšo pripravo zakonodaje, ta resolucija pa vsebuje konkretne predloge za izboljšanje ocen učinka,

L. ker si Komisija v industrijski politiki prizadeva za nov pristop, zaradi česar je treba vse politične predloge, ki znatno vplivajo na gospodarstvo, temeljito analizirati v smislu njihovih posledic za konkurenčnost,

Sreda, 8. junij 2011

Splošne zahteve za ocene učinka na evropski ravni

1. poudarja, da so ocene učinka pomembno orodje za pametne in boljše predpise v celotnem političnem ciklusu, ki bi ga morali pripravljavci predpisov EU pogosteje uporabljati kot pomoč pri učinkovitejšem ovrednotenju gospodarskih, socialnih, okoljskih in zdravstvenih posledic njihovih političnih izbir in njihovega učinka za temeljne pravice državljanov, pri tem pa bi morali ves čas kot enega izmed meril upoštevati analizo stroškov in koristi;

2. pozdravlja sporočilo o pametnih predpisih in poudarja, da morajo imeti ocene učinka ključno vlogo v celotnem političnem ciklusu, od snovanja do izvajanja, uveljavljanja, ocenjevanja in revizije zakonodaje; poudarja pomen resnično premišljenega in dobro obveščenega odločanja v fazi snovanja zakonodajnih predlogov, ker lahko to prispeva k boljši kakovosti rezultatov in h krajšemu zakonodajnemu postopku;

3. poudarja, da so temeljite ocene učinka potrebne za kakovostno zakonodajo in njen pravilen prenos, izvajanje in izvrševanje;

4. poudarja, da ocena učinka v nobenem primeru ne more nadomestiti politične razprave in demokratičnega postopka odločanja zakonodajalca, ampak služi le kot strokovna priprava za sprejetje politične odločitve;

5. poudarja, da se morajo ocene učinka izvajati v zgodnji fazi razvoja politike; poudarja, da morajo biti popolnoma neodvisne ter da se morajo vedno opirati na utemeljeno in objektivno analizo možnih učinkov;

6. poudarja, da so se v skladu z medinstitucionalnim sporazumom o boljši zakonodaji sozakonodajalci zavezali, da bodo oceno učinka izvedli pred sprejetjem vsake bistvene dopolnitve, če bodo mnenja, da je to primerno in potrebno za zakonodajni postopek;

7. meni, da je v postopek izdelave ocene učinka treba vključiti zunanje strokovnjake z vseh področij politik, pa tudi vse zainteresirane strani, da se zagotovi neodvisnost in objektivnost; v zvezi s tem opozarja na temeljno razliko med javnim posvetovanjem in neodvisno oceno učinka; opozarja, da bi morale biti za končni rezultat in nadzor metodologije in kakovosti ocene učinka še naprej odgovorne institucije Evropske unije, da bi tako zagotovili, da bi bile ocene učinka izdelane po enako visokih merilih;

8. se zavzema za čim večjo preglednost pri pripravi ocen učinka ter za predčasno objavo celovitih časovnih načrtov za predlagano zakonodajo, tako da bi bil zagotovljen enak dostop do zakonodajnega postopka za vse zainteresirane strani; zato meni, da bi bilo treba čas, ki ga ima Komisija za posvetovanje, podaljšati na 12 tednov;

9. meni, da ne bi smelo biti možno, da ocene učinkov projektov ali zakonodaje, ki jih podpira javna uprava ali njena odvisna podjetja, odobri ta uprava;

10. meni, da je bistveno, da države članice ocene učinka predhodno preverijo ter tako ocenijo vpliv zakonodajnega predloga na nacionalne zakonodaje in javne politike; poziva k izvajanju obsežnejših naknadnih ocen in dodatnemu premisleku o vključitvi obveznih korelacijskih tabel, na podlagi katerih bi lahko ugotovili, ali so države članice ustrezno uveljavile zakonodajo EU in uresničile njene cilje;

11. meni, da je ocena učinka primeren instrument za preverjanje ustreznosti predlogov Komisije, še zlasti njihove skladnosti z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, in za jasnejšo razlago sozakonodajalcem in javnosti o razlogih za izbiro določenega ukrepa;

12. poudarja, da so ključni elementi dobre ocene učinka prepoznavanje problema, posvetovanje z deležniki, opredelitev ciljev, ki jih je treba doseči, in oblikovanje možnih strateških ukrepov;

13. meni, da je pomembno, da nove zakonodajne predloge spremlja ocena učinka; opozarja, da to lahko velja tako za poenostavitve in preoblikovanja prava Skupnosti kot za delegirane in izvedbene akte v skladu s členom 290 oziroma členom 291 PDEU, kjer je to primerno;

14. meni, da je ocena učinka "živ" dokument, ki je del postopka priprave zakonodaje; poudarja, da je treba zagotoviti dovolj prožnosti, ki bo v prihodnje omogočala izvajanje ocen učinka med samim postopkom priprave zakonodaje;

15. poziva, naj se ocene učinka ne osredotočajo izključno na analizo stroškov in koristi, ampak naj v skladu z načelom celovitega pristopa upoštevajo več različnih meril in tako zakonodajalcu zagotovijo čim bolj celovito sliko; v zvezi s tem opozarja na gospodarske, socialne in okoljske vidike, omenjene v medinstitucionalnem sporazumu z dne 16. decembra 2003 in v skupnem pristopu iz leta 2005, ki jih je treba združiti v skupno oceno; ob tem poudarja, da je treba zagotoviti doslednost med politikami in dejavnostmi EU, in sicer z upoštevanjem vseh njenih ciljev in v skladu z načelom prenosa pristojnosti iz člena 7 PDEU;

16. predlaga, da se v okviru ocen učinka stalno izvaja analiza stroškov in koristi, tj. preverjanje stroškovne učinkovitosti vseh programov in ukrepov, ki vplivajo na odhodke, ter se preučijo možni učinki za mala in srednja podjetja (MSP); v zvezi s tem poziva k dosledni uporabi testa MSP v skladu z aktom o malih podjetjih iz leta 2008; v zvezi s tem opozarja, da je treba pri vsakem novem zakonu, ki bremeni MSP, skrbno oceniti obstoječe predpise, da bi tako zmanjšali skupno regulativno obremenitev MSP;

17. zahteva, da se v okviru ocen učinka izvede natančna analiza vseh predlogov politik, ki znatno vplivajo na konkurenčnost industrije; nadalje poziva k izvedbi naknadne ocene učinka zakonodaje EU na konkurenčnost evropskega gospodarstva; opozarja, da je v sporočilu o celostni industrijski politiki za dobo globalizacije tudi Komisija napovedala takšno ravnanje;

18. poudarja, da se je treba, preden se predlaga nova zakonodaja, naučiti iz naknadnih ocenjevanj veljavne zakonodaje in analiz ustrezne sodne prakse Sodišča ter da je potrebna ustrezna razprava o strateških izbirah, ki so na voljo znotraj določene politike;

19. predlaga, da se v ocenah učinka na evropski ravni oceni tudi evropska dodana vrednost v smislu znižanja stroškov, ki bi ga zagotovila evropska rešitev, oziroma dodatnih stroškov v državah članicah, če ne bi bilo rešitve na ravni EU;

20. meni, da je treba pri ocenah učinka upoštevati učinek na gospodarska partnerstva EU, pa tudi posledice izbire določenega evropskega standarda namesto mednarodnega;

21. poudarja, da morajo ocene učinka v celoti obravnavati razpoložljive možnosti, ki so na voljo zakonodajalcu, te pa morajo vedno vključevati tudi temeljito analizo možnosti neukrepanja;

Sreda, 8. junij 2011

22. poudarja, da ocene učinka ne smejo povečati birokracije in povzročiti nepotrebnih zamud v zakonodajnem postopku; vseeno pa je treba ocenam učinka dati dovolj časa, da bi lahko prinesle zanesljiv rezultat; v zvezi s tem poudarja, da se ocene učinka ne smejo zlorabiti za preprečevanje sprejetja neželenih pravnih predpisov; zato predlaga, da se zagotovijo tehnični in upravni pogoji za hitro in pravočasno izvajanje ocen učinka, na primer z instrumenti, kot so okvirni sporazumi, pospešen postopek javnih razpisov in optimalna uporaba lastnih virov;

23. v smislu načela primerov najboljše prakse poziva k upoštevanju izkušenj drugih držav, v katerih se ocene učinka izvajajo že vrsto let, saj se bodo tako ocene učinka na ravni Evropske unije še izboljšale;

24. poziva k posodabljanju ocen učinka skozi celoten zakonodajni postopek, da bodo tako upoštevane spremembe, do katerih bo prišlo v tem postopku;

25. poudarja, da se morajo ocene učinka izvajati ne le pred sprejetjem zakonodajnega besedila (predhodno), temveč tudi po njem (naknadno); opozarja, da je to pomembno za boljšo oceno o tem, ali so bili cilji določenega predpisa dejansko doseženi in v kolikšni meri je treba predpis prilagoditi oziroma zakaj ga je treba ohraniti; kljub temu poudarja, da naknadna ocena ne sme nikoli nadomestiti obveznosti Komisije, ki mora kot "varuhinja Pogodb" učinkovito in pravočasno spremljati izvajanje prava Unije v državah članicah;

26. poudarja osnovno odgovornost Komisije za izvajanje visoko kakovostnih ocen učinka njenih predlogov, ko uveljavlja pravico do pobude v skladu s Pogodbo;

Možnosti izboljšav na ravni Evropske komisije

27. priznava, da je Komisija v preteklih letih optimizirala ocene učinka, vendar poudarja, da jih mora še dodatno izboljšati;

28. v zvezi s tem opozarja na odbor Komisije za oceno učinka, ki je bil ustanovljen leta 2006 in je v veliki meri odgovoren za nadaljnji razvoj ocen učinka Komisije;

29. poudarja, da so člani odbora za oceno učinka le formalno neodvisni, saj jih imenuje predsednik Komisije, katerega navodila sprejemajo, zato ni mogoče govoriti o popolni neodvisnosti; zato poziva k temu, da člane odbora za oceno učinka pred njihovim imenovanjem preverita Evropski parlament in Svet, da ne bodo več vezani na navodila predsednika Komisije; poziva, naj delo odbora za oceno učinka in strokovnjakov poteka v okviru javnih pristojnosti ob največji možni preglednosti, da se njihova neodvisnost lahko preveri v praksi;

30. poziva tudi, naj se v delo odbora za oceno učinka vključijo strokovnjaki z vseh političnih področij, pa tudi vse zainteresirane strani; poziva, naj ti strokovnjaki ne prihajajo iz služb Komisije in naj ne bodo vezani na njena navodila;

31. spodbuja k zgodnji in celoviti vključitvi Evropskega parlamenta in zlasti pristojnih parlamentarnih odborov, na primer z obveščanjem in vmesnimi poročili, v celoten proces priprave ocene učinka in v delo odbora za oceno učinka; poziva Komisijo, naj Parlamentu in Svetu ob predložitvi zakonodajnega predloga pošlje po dve do štiri strani dolge povzetke s celovito oceno učinka, ki bo po potrebi vključevala pojasnilo, zakaj določena ocena učinka ni bila izvedena; s tem bosta ti dve instituciji lahko preverili, ali so obravnavana vsa ustrezna vprašanja, ne da bi z vplivanjem na dejansko ocenjevanje ogrozili neodvisnost ocene;

32. ugotavlja, da bi se morala Komisija pri pripravi ocene učinka posvetovati tudi z državami članicami, saj morajo te direktive pozneje prenesti v nacionalno zakonodajo in nacionalni organi praviloma bolje vedo, kakšen vpliv imajo predpisi v praksi;

33. poudarja, da pametni predpisi, ki temeljijo na popolni in objektivni oceni učinka, ostajajo skupna odgovornost evropskih institucij in držav članic ter da mora Komisija zato upoštevati tudi povratne informacije, ki jih prejme od Evropskega parlamenta, Odbora regij, Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in držav članic;

34. opozarja, da je treba pred dokončnim sprejetjem ocene učinka njene začasne ugotovitve vedno ponuditi v zunanji pregled; zato se zavzema za to, da je ta pregled dostopen javnosti;

35. opozarja na kritiko Evropskega računskega sodišča, da Komisija včasih začne obravnavo zakonodajnih pobud, čeprav proces priprave ocene učinka še ni zaključen; poleg tega je seznanjen s kritikami, da vsem političnim opcijam ni namenjena enaka raven pozornosti; poudarja, da je treba v procesu priprave ocene učinka v celoti upoštevati vse politične opcije;

36. poziva k večji preglednosti s splošno objavo vseh strokovnjakov in drugih udeležencev, ki so sodelovali v procesu priprave ocene učinka, in njihovih izjav o interesih;

37. v zvezi z javnimi posvetovanji spodbuja pravočasno obveščanje zainteresiranih strani o načrtovanem posvetovanju; nadalje predlaga, da zainteresirane strani v okviru javnih posvetovanj dobijo tudi priložnost, da izrazijo mnenje o ocenah učinka, in sicer pravočasno, torej pred objavo kakršnega koli predloga Komisije;

38. zahteva, da so podatki, ki jih uporablja Komisija, zanesljivi in primerljivi;

39. poziva Komisijo, naj v ocenah učinka sistematično preučuje upravno obremenitev, ki jo prinašajo zakonodajni predlogi, in vedno jasno poudari, katera od preučenih možnosti odpravlja največ upravnih obremenitev oziroma povzroči najmanj dodatne birokracije;

40. opozarja, da je istočasna predstavitev rezultatov ocene učinka in zakonodajnega predloga neugodna, saj vzbuja vtis, da ocena učinka služi predvsem kot utemeljitev predloga Komisije; zato poziva k zgodnji objavi dokumentov v vseh fazah zakonodajnega postopka ter k temu, da se končna ocena učinka Komisije, ki jo je odobril odbor za oceno učinka, objavi, preden se začnejo posvetovanja med službami;

41. predlaga, da se vse dokončane ocene učinka Komisije objavijo v posebnih publikacijah Komisije, tako da se je mogoče nanje enostavno sklicevati in da jih lahko javnost enostavno poišče na določeni spletni strani;

42. zahteva naknadno oceno sprejetih aktov, ki jo mora izvesti Komisija; kljub temu poudarja, da naknadna ocena ne bi smela nikoli nadomestiti omenjene naloge Komisije, da spremlja uporabo prava Unije v državah članicah;

43. poziva Komisijo, naj pripravi podrobna mnenja o ocenah učinka, ki jih je izvedel Parlament;

Sreda, 8. junij 2011

Možnosti izboljšav na ravni Evropskega parlamenta

44. poziva odbore, naj dosledneje uporabljajo že obstoječ instrument ocene učinka Parlamenta; opozarja, da obstaja posebna proračunska postavka za pripravo ocen učinka; meni, da je uporaba ocene učinka Parlamenta še posebej potrebna v primerih, ko je bil prvotni predlog bistveno spremenjen;

45. poleg tega opozarja, da ocene učinka ni treba nujno pripraviti v okviru dolgotrajne študije, temveč se lahko izvede tudi v obliki krajših študij, delavnic in razprav s strokovnjaki;

46. meni, da bi moral biti v zakonodajne resolucije Parlamenta sistematično vključen standarden stavek, ki bi navajal, da se upoštevajo vse ocene učinka, ki jih izvajajo institucije EU na področjih, ki ustrezajo predlagani zakonodaji;

47. opozarja, da imajo Parlament in odbori že na voljo mehanizme za preverjanje ocen učinka Komisije; meni, da bi lahko Komisija ocene učinka predstavila ustreznim odborom, kar bi koristno dopolnjevalo preverjanje, ki ga izvaja Parlament; ugotavlja, da je tako preverjanje mogoče med drugim izvajati tudi z dopolnilnimi ocenami učinka, dodatnimi analizami, revizijo ocen učinka Komisije s strani zunanjih strokovnjakov, pa tudi s pripravo posebnih sej z neodvisnimi strokovnjaki; poudarja, da je treba v povezavi s tem še naprej usklajeno razvijati delo tematskih sektorjev Parlamenta;

48. poudarja, da je mogoče ocene učinka Parlamenta obravnavati kot popravke ocen učinka Komisije;

49. poziva, naj se na ravni Parlamenta, zlasti pa odborov, ocene učinka Komisije obravnavajo sistematično in kar se da zgodaj;

50. poudarja, da mora odločitev o pripravi ocene učinka Parlamenta sprejeti pristojni odbor v sodelovanju s poročevalcem; predlaga, da se poslovnik Parlamenta spremeni tako, da bo lahko oceno učinka naročila že četrtina članov odbora;

51. spodbuja vse svoje odbore, naj pred obravnavo zakonodajnega postopka s Komisijo opravijo poglobljeno razpravo o oceni učinka;

52. poudarja, da so ocene učinka pomembne tudi med parlamentarnim zakonodajnim postopkom; spodbuja Parlament, naj možnost priprave ocen učinka preuči pri bistvenih predlogih sprememb v vsaki fazi zakonodajnega postopka; opozarja, da to ne sme povzročiti daljših zamud;

53. poleg tega poziva, naj se posameznim poslancem dodeli pristojnost, da zahtevajo krajše študije, s pomočjo katerih bodo pridobili pomembna dejstva ali statistične podatke na področjih, povezanih z njihovim parlamentarnim delom; predlaga, naj take študije poleg sedanjih nalog pripravlja knjižnica Evropskega parlamenta;

54. zato poziva Parlament, naj sprejme načrt, po katerem bi njegova knjižnica to storitev nudila poslancem; poudarja, da morajo vsi načrti temeljiti na primerih najboljše prakse parlamentarnih knjižnic, tudi tistih v državah članicah, in da jih je treba izvajati v skladu s strogimi pravili in ob polnem sodelovanju z izvajalci raziskav za odbore;

Sreda, 8. junij 2011

Oblikovanje neodvisne strukture za pripravo ocen učinka v Evropskem parlamentu in usmeritev za prihodnost

55. poudarja pomen, ki bi ga enoten mehanizem za pripravo ocen učinka imel za kakovost in skladnost oblikovanja politike;

56. zato poziva k vzpostavitvi celovitega procesa priprave ocen učinka v Evropskem parlamentu; v zvezi s tem predlaga, naj se razvije skupen postopek priprave ocen učinka na podlagi skupne sistematike in metodike, ki ju bodo uporabljali vsi odbori;

57. poudarja, da bi to moralo potekati pod okriljem neodvisne strukture, ki bi uporabljala lastne vire Parlamenta, naprimer z vključitvijo knjižnice in tematskih sektorjev, a bi v njej sodelovali tudi zunanji strokovnjaki, kot so napoteni uradniki iz nacionalnih struktur za ocene učinka, ki bi se v posamezne ocene učinka vključevali *ad hoc*; struktura bi bila odgovorna Evropskemu parlamentu preko nadzornega odbora, ki bi ga sestavljali poslanci;

58. poziva k zagotovitvi potrebne upravne infrastrukture, pri čemer mora biti ta proračunsko nevtralna in uporabljati obstoječe vire;

59. poudarja, da je treba dolgoročno razmisliti o možnosti skupnega pristopa evropskih institucij k pripravi ocen učinka; opozarja, da sta že medinstitucionalni sporazum z dne 16. decembra 2003 in skupni medinstitucionalni pristop k pripravi ocen učinka iz novembra 2005 pozvala k skupnim metodam za pripravo ocen učinka evropskih institucij;

60. obžaluje, da Evropska komisija zavrača zamisel o splošnem pristopu evropskih institucij k pripravi ocen učinka;

61. opozarja, da Svet doslej skorajda ni uporabljal instrumenta ocene učinka; zato ga poziva, naj ocene učinka uporablja intenzivneje, po omenjenem medinstitucionalnem skupnem pristopu k ocenam učinka, da bi se izboljšala kakovost njegovega prispevka k zakonodaji EU; poudarja, da si odgovornost za pametne predpise, ki temeljijo na celoviti in objektivni oceni učinka, še naprej delijo institucije EU in države članice;

*

* *

62. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Zunanja razsežnost socialne politike, spodbujanje standardov s področja dela in socialnih standardov ter družbena odgovornost evropskih podjetij

P7_TA(2011)0260

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o zunanji razsežnosti socialne politike, spodbujanju standardov s področja dela in socialnih standardov ter družbeni odgovornosti evropskih podjetij (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 2, 3, 6 in 21 Pogodbe o Evropski uniji,

— ob upoštevanju členov 7, 9, 145–161, 206–209 in 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije,

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju členov 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 in 36 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,

— ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948 in drugih instrumentov Organizacije združenih narodov na področju človekovih pravic, zlasti sporazumov o državljanskih in političnih pravicah ter ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah iz leta 1966, konvencije o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije iz leta 1965, konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979, konvencije o otrokovih pravicah iz leta 1989, mednarodne konvencije o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990 ter konvencije o pravicah invalidov iz leta 2006 ([1]),

— ob upoštevanju okvira Združenih narodov za „varovanje, spoštovanje in pomoč" za podjetništvo in človekove pravice, ki ga je predlagal posebni predstavnik generalnega sekretarja za področje človekovih pravic, čeznacionalnih družb in drugih podjetij, profesor John Ruggie, in ki ga je leta 2008 soglasno podprl Svet ZN za človekove pravice (z resolucijo 8/7), nedavno objavljenih vodilnih načel za izvajanje tega okvira ([2]) in sklepov Sveta za zunanje zadeve z dne 8. decembra 2009, ki navajajo pomembno vlogo podjetij pri zagotavljanju popolnega spoštovanja človekovih pravic in ponovno poudarjajo celovito podporo Sveta delu posebnega predstavnika ZN ([3]),

— ob upoštevanju najnovejšega poročila Johna Ruggieja, posebnega predstavnika generalnega sekretarja Združenih narodov, o človekovih pravicah, čeznacionalnih družbah in drugih podjetjih ([2]),

— ob upoštevanju Evropske socialne listine, zlasti členov 5, 6 in 19 ([4]),

— ob upoštevanju Evropske konvencije o pravnem položaju delavcev migrantov ([5]),

— ob upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD), zlasti osmih temeljnih konvencij o svobodi združevanja in dejanskem priznanju pravice do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb (konvenciji št. 87 in 98), o odpravi vseh oblik prisilnega ali obveznega dela (konvenciji št. 29 in 105), o odpravi diskriminacije pri zaposlovanju in poklicih (konvenciji št. 100 in 111) in o učinkoviti odpravi dela otrok (konvenciji št. 138 in 182) ([6]),

— ob hkratnem upoštevanju konvencij Mednarodne organizacije dela o javnih naročilih (konvencija št. 94) in o spodbujanju kolektivnega pogajanja (konvencija št. 154) ([7]),

— ob upoštevanju agende za dostojno delo in globalnega pakta o zaposlovanju, ki ju je sprejela Mednarodna organizacija dela s splošnim soglasjem na mednarodni konferenci dela 19. junija 2009 ([8]),

— ob upoštevanju deklaracije o socialni pravičnosti za pravično globalizacijo, ki jo je 10. junija 2008 soglasno sprejelo 183 držav članic MOD ([9]),

— ob upoštevanju Marakeškega sporazuma o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (WTO) ([10]), pa tudi izjave, sprejete na četrti ministrski konferenci novembra 2001 v Dohi, zlasti njenega odstavka 31 ([11]),

([1]) http://www2.ohchr.org/english/law/
([2]) http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework
([3]) http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf
([4]) http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm
([5]) http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp
([6]) http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm
([7]) Prav tam.
([8]) http://www.ilo.org/jobspact/about/lang–en/index.htm
([9]) http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099766.pdf
([10]) http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf
([11]) http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

— ob upoštevanju Splošnega sporazuma o trgovini s storitvami, zlasti njegovega člena 1(2)(d), imenovanega NAČIN 4 ([1]),

— ob upoštevanju poročila Svetovne komisije za socialno razsežnost globalizacije z naslovom Pravična globalizacija: ustvarjanje priložnosti za vse ([2]),

— ob upoštevanju izjave voditeljev skupine G20 na vrhu v Pittsburghu 24. in 25. septembra 2009 ([3]),

— ob upoštevanju najnovejših posodobitev smernic OECD za večnacionalna podjetja ([4]),

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1927/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ([5]) in Uredbe (ES) št. 546/2009, ki jo spreminja,

— ob upoštevanju Direktive 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev ([6]) (direktiva o napotitvi delavcev),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. septembra 1996 o sporočilu Komisije o vključitvi spoštovanja demokratičnih načel in človekovih pravic v sporazume med Skupnostjo in tretjimi državami ([7]), pa tudi svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije ([8]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2001 o odprtosti in demokraciji v mednarodni trgovini ([9]), s katero poziva WTO k spoštovanju temeljnih socialnih standardov Mednarodne organizacije dela, Evropsko unijo pa k sprejemu odločitev MOD, vključno z morebitnimi pozivi k uporabi sankcij v primeru resnih kršitev temeljnih socialnih standardov,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ([10]), ki poziva k vključevanju socialnih standardov za spodbujanje dostojnega dela v trgovinske sporazume Evropske unije, zlasti dvostranske,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2005 o socialni razsežnosti globalizacije ([11]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. julija 2005 o izkoriščanju otrok v državah v razvoju s posebnim poudarkom na delu otrok ([12]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2006 o pravični trgovini in razvoju ([13]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. maja 2007 z naslovom Globalna Evropa – Zunanji vidiki konkurenčnosti ([14]) v odgovor na sporočilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu z naslovom Globalna Evropa: Konkurenca v svetu. Prispevek k strategiji EU za gospodarsko rast in delovna mesta (KOM(2006)0567),

---

([1]) WTO: GATS, člen 1(2)(d) = NAČIN 4.
([2]) Ženeva, MOD 2004; http://www.ilo.org/fairglobalization/report/lang–en/index.htm
([3]) http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm
([4]) http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html
([5]) UL L 48, 22.2.2008, str. 82.
([6]) UL L 18, 21.1.1997, str. 1.
([7]) UL C 320, 28.10.1996, str. 261.
([8]) UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.
([9]) UL C 112 E, 9.5.2002, str. 326.
([10]) UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.
([11]) UL C 280 E, 18.11.2006, str. 65.
([12]) UL C 157 E, 6.7.2006, str. 84.
([13]) UL C 303 E, 13.12.2006, str. 865.
([14]) UL C 102 E, 24.4.2008, str. 128.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. maja 2002 o Zeleni knjigi Komisije o spodbujanju evropskega okvira za družbeno odgovornost podjetij ([1]) in z dne 15. januarja 1999 o standardih EU za evropska podjetja, ki poslujejo v državah v razvoju: oblikovanje evropskega kodeksa ravnanja ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2007 o družbeni odgovornosti podjetij: novo partnerstvo ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih ([4]),

— ob upoštevanju svojih resolucij o sporazumih o gospodarskem partnerstvu z regijami in državami AKP, zlasti tistih z dne 26. septembra 2002 ([5]), 23. maja 2007 ([6]) in 12. decembra 2007 ([7]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta o delu otrok z dne 14. junija 2010 ([8]),

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dnev 16. septembra 2010 z naslovom Svet, ki se spreminja: izziv za EU ([9]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Socialna razsežnost globalizacije – prispevek politike EU k razširitvi koristi na vse (KOM(2004)0383),

— ob upoštevanju prenovljene evropske socialne agende z dne 2. julija 2008 (KOM(2008) 0412),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Spodbujanje dostojnega dela za vse – prispevek Unije k izvajanju agende za dostojno delo po svetu (KOM(2006)0249),

— ob upoštevanju javnega posvetovanja o razkrivanju nefinančnih informacij s strani podjetij, ki ga je sprožila enota za finančno poročanje pri generalnem direktoratu za notranji trg in storitve ([10]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Trgovina, rast in svetovne zadeve: trgovinska politika je temeljna sestavina strategije EU 2020 (KOM(2010)0612),

— ob upoštevanju splošnega sistema preferencialov (GSP), ki velja od 1. januarja 2009 in omogoča brezcarinski dostop ali znižanje tarif za vse večje število proizvodov ter vključuje nove spodbude za najbolj ogrožene države s posebnimi trgovinskimi, finančnimi ali razvojnimi potrebami ([11]),

— ob upoštevanju vseh sporazumov med Evropsko unijo in tretjimi državami,

— ob upoštevanju zlasti partnerskega sporazuma med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP) in Evropsko unijo, podpisanega 23. junija 2000 v Cotonouju in spremenjenega leta 2005 ter 2010 ([12]),

([1]) UL C 187 E, 7.8.2003, str. 180.
([2]) UL C 104, 14.4.1999, str. 180.
([3]) UL C 301 E, 13.12.2007, str. 45.
([4]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0446.
([5]) UL C 273 E, 14.11.2003, str. 305.
([6]) UL C 102 E, 24.4.2008, str. 301.
([7]) UL C 323 E, 18.12.2008, str. 361.
([8]) Sklepi Sveta o delu otrok z dne 14. junija 2010, 10937/1/2010.
([9]) Sklepi Evropskega sveta z dne 16. septembra 2010, EUCO 00021/1/2010.
([10]) http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm
([11]) UL L 211, 6.8.2008.
([12]) http://ec.europa.eu/development/icenter/repository/second_revision_cotonou_agreement_20100311.pdf

— ob upoštevanju zaključka pogajanj med Evropsko unijo, Kolumbijo in Perujem o večstranskem trgovinskem sporazumu ([1]),

— ob upoštevanju predstavitve o upoštevanju socialnih in okoljskih standardov v trgovinskih pogajanjih, ki jo je 14. januarja 2010 pripravil Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za razvoj in Odbora za mednarodno trgovino (A7-0172/2011),

A. ker so visoki standardi socialnega varstva in varstva človekovih pravic odločilno sredstvo Evropske unije pri pogajanjih o trgovinskih odnosih s tretjimi državami,

B. ker je zaščita gospodarskih in socialnih pravic obveznost vseh držav članic in vseh drugih držav, ki so ratificirale splošno deklaracijo Združenih narodov o človekovih pravicah, in ker to vključuje pravico vsakega posameznika, da zaradi zaščite svojih interesov ustanavlja sindikate in se vanje včlanjuje,

C. ker so temeljne konvencije Mednarodne organizacije dela mednarodno priznane kot osnova za pravično mednarodno trgovanje in ker jih žal ne spoštujejo vse države članice,

D. ker je v interesu Unije, da sklene dvostranske trgovinske sporazume v korist Unije in trgovinskih partnerjev pod pogojem, da obe strani spoštujeta splošno deklaracijo o človekovi pravicah,

E. ker mora odnos vseh držav članic jasno odražati načela evropskega socialnega modela, ko gre za socialna vprašanja in sodelovanje med državami članicami na podlagi odprte metode usklajevanja,

F. ker so za demokracijo in pravno državo potrebni močni in svobodni sindikati, delavska združenja in družbena gibanja, ki lahko obstajajo le v demokratični skupnosti z delitvijo oblasti,

G. ker nekatere države v razvoju menijo, da so se prisiljene odreči svoji primerjalni prednosti, ko Unija zahteva skladnost z mednarodnimi standardi dela,

H. ker deklaracija MOD iz leta 2008 o socialni pravičnosti za pravično globalizacijo, ki jo je soglasno sprejelo 183 držav članic MOD, navaja, da se ni mogoče sklicevati na kršitve temeljnih načel in pravic pri delu ali le-te kako drugače uporabljati kot legitimno primerjalno prednost ter da se standardi dela ne smejo uporabljati za ščitenje trgovinskih interesov,

I. ker skušajo nekatere tretje države uveljavljati NAČIN 4 ([2]) pri pogajanjih o trgovinskih sporazumih z EU,

([1]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691
([2]) WTO: GATS, člen 1(2)(d) = NAČIN 4.

Sreda, 8. junij 2011

J. ker veliko podjetij sprejema svojo družbeno odgovornost in si prizadeva za upoštevanje socialnih in okoljskih standardov v svojem vplivnem območju, na primer s pristopom k pobudi ZN za globalni dogovor ali sodelovanjem v prostovoljnih pobudah gospodarstva,

K. ker načela, ki opredeljujejo družbeno odgovornost gospodarskih družb in so v celoti priznana na mednarodni ravni (priznavajo jih Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj, Mednarodna organizacija dela in Združeni narodi), obravnavajo odgovorno ravnanje, ki se pričakuje od podjetij, in na prvem mestu spoštovanje veljavnih predpisov, zlasti na področju zaposlovanja, družbenih odnosov, človekovih pravic, okolja, interesov potrošnikov ter preglednosti, ki so jo podjetja dolžna potrošnikom, in boja proti korupciji,

L. ker bi bilo treba sprejeti priporočilo o družbeni odgovornosti podjetij in spodbujati njegovo upoštevanje na ravni EU,

M. ker globalizacija omogoča mobilnost delavcev med državami članicami in v tretje države,

N. ker se vloga MOD pri določanju novih standardov ne upošteva, kljub sodelovanju MOD na zasedanju G20, splošnemu priznavanju agende za dostojno delo in vključitvi zaposlitve in dostojnega dela v razvojni cilj tisočletja št. 1,

O. ker je treba opozoriti na brezpogojno spoštovanje pravice do združevanja in do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb,

P. ker je treba spodbujati agendo za dostojno delo,

Q. ker je zelo pomembno, da se preprečijo vse vrste plačne diskriminacije v skladu z načelom pravice do enake plače za enako delo, na katero se sklicuje člen 23 splošne deklaracije o človekovih pravicah,

R. ker vmesna ocena splošnega sistema preferencialov EU (GSP) ([1]) kaže, da je trgovinski režim GSP+, ki zahteva od držav upravičenk, da ratificirajo in učinkovito izvajajo določene mednarodne konvencije na področju človekovih pravic, temeljnih standardov dela, trajnostnega razvoja in dobrega upravljanja, zelo pozitivno vplival na enakost spolov v teh državah,

S. ker je treba spodbujati socialno varstvo delavcev,

T. ker je treba spodbujati ratifikacijo in izvajanje konvencij MOD, ki jih je ta ocenila kot posodobljene, da bi se postopno povečala pokritost štirih stebrov dostojnega dela, in sicer zaposlitve, socialnega varstva, socialnega dialoga in pravic na delovnem mestu, s posebnim poudarkom na konvencijah o socialnem upravljanju, tj. na konvencijah št. 81 in 129 o inšpekciji dela, konvenciji št. 122 o politiki zaposlovanja ter konvenciji št. 144 o tristranskem posvetovanju,

U. ker je Evropska socialna agenda z dne 2. julija 2008 (KOM(2008) 0412) pozvala države članice EU, naj obnovijo prizadevanja za ratifikacijo in izvajanje konvencij MOD, ki jih je ta ocenila kot posodobljene, da bi se po njih zgledovali partnerji po vsem svetu,

([1]) http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

V. ker na učinkovito izvajanje mednarodnih standardov dela v več državah negativno vplivajo šibki uradi za delo in pomanjkanje zmogljivosti socialnih partnerjev,

W. ker Svetovni trendi zaposlitve MOD za leto 2011 ocenjujejo, da je imelo leta 2009 50,1 % vseh delavcev na svetovni ravni, tj. 1,53 milijarde, negotovo zaposlitev ([1]) ter ker je finančna in gospodarska kriza ustavila in obrnila trend upadanja negotovih zaposlitev, zabeležen pred letom 2008,

X. ker Svetovno poročilo o socialni varnosti MOD iz leta 2010 navaja, da več kot 50 % vseh delavcev nima socialne zaščite, in ker obstaja obnovljeno zanimanje za razširitev socialne varnosti, vključno s spodbujanjem sistemov socialne varnosti,

Splošna načela

1. opominja, da želi EU z globalnim spodbujanjem socialnih ciljev postati vodilna svetovna sila na področju socialne politike; poudarja pomembno vlogo Evropskega parlamenta, ki izhaja iz Lizbonske pogodbe in znatno krepi njegov vpliv;

2. opominja tudi, da mora Skupnost pri uresničevanju svojih politik in ciljev upoštevati horizontalno socialno klavzulo iz člena 9 PDEU, na primer v zvezi s členom 46 in členom 49 PDEU ali trgovinsko politiko EU Skupnost ne more zaobiti zahtev splošnega interesa ([2]);

3. nadalje opominja, da člen 7 PDEU zahteva skladnost politike EU in da mora zakonodajalec upoštevati vse cilje EU ter ukrepati v skladu z načelom prenosa pristojnosti, kar pomeni, da mora pri sprejemanju akta s posebno pravno podlago doseči ustrezno ravnotežje med različnimi cilji in/ali interesi ([3]);

4. poziva države članice, naj zagotovijo skladnost s temeljnimi konvencijami MOD, zlasti glede odpravljanja ovir na področju svobode združevanja in sklepanja kolektivnih pogodb, ki jih povzroča spodbujanje lažnega samozaposlovanja in siljenje posameznikov, da se odpovejo kolektivnim pogodbam;

5. poziva podpisnice sporazumov o prosti trgovini, naj se v skladu z obveznostmi, ki izhajajo iz članstva v Mednarodni organizaciji dela in iz Deklaracije Mednarodne organizacije dela o temeljnih načelih in pravicah pri delu ter njenega spremljanja, ki ju je sprejela Mednarodna konference dela na 86. zasedanju leta 1998, zavežejo, da bodo v svojih zakonih in praksi spoštovale, spodbujale in uresničevale načela, ki zadevajo temeljne pravice, ki so:

(a) svoboda združevanja in učinkovito priznanje pravice do pogajanj za sklenitev kolektivnih pogodb

(b) odprava vseh oblik prisilnega ali obveznega dela

(c) učinkovita odprava dela otrok ter

(d) odprava diskriminacije pri zaposlovanju in opravljanju poklica;

([1]) Negotova zaposlitev: vsota samozaposlenih delavcev in neplačanih družinskih članov. Kazalnik negotove zaposlitve je eden od uradnih kazalnikov zaposlovanja v okviru razvojnih ciljev tisočletja, in sicer cilja št. 1: izkoreninjenje revščine in lakote,

([2]) Mnenje pravne službe EP o področju uporabe člena 9 PDEU (horizontalno socialno varstvo), na zahtevo predsednika odbora EMPL (SJ-00004/10), odstavek 15.

([3]) Prav tam, točka 8.

Sreda, 8. junij 2011

Mednarodno sodelovanje – socialno zavezništvo

6. opominja, da EU po vsem svetu velja za magnet in privlačnega partnerja zaradi edinstvenega združevanja gospodarske dinamičnosti in socialnega modela;

7. poudarja, da evropski socialni model kot glavne stebre gospodarskega uspeha nudi enake možnosti v izobraževanju, usposabljanju in na trgu dela, pa tudi enak dostop do socialnih storitev;

8. meni, da je neupoštevanje temeljnih mednarodnih socialnih standardov oblika socialnega in okoljskega dampinga v škodo evropskih podjetij in delavcev;

9. poziva Komisijo in države članice, naj ob upoštevanju evropskega socialnega modela sodelujejo z mednarodnimi organizacijami, da bi izboljšale socialno razsežnost globalizacije;

10. poudarja pomen usklajenega ukrepanja na področju socialnega varstva v Uniji in zunaj nje;

11. predlaga, da se razvije dialog z vsemi zainteresiranimi stranmi, v katerem bo poudarjen pomen socialnih vprašanj in ki bo osredinjen na izvajanje in izvrševanje pragmatičnih in trajnih rešitev; v zvezi s tem poudarja, kako pomembno je povečati osveščenost socialnih partnerjev o njihovih pravicah in obveznostih;

12. meni, da je treba okrepiti vlogo pristojnih mednarodnih institucij (zlasti Mednarodne organizacije dela, Svetovne trgovinske organizacije, Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj in Združenih narodov) ter njihovo sodelovanje pri oblikovanju, izvajanju in spodbujanju temeljnih mednarodnih socialnih standardov ter sankcij v primeru neizvajanja teh standardov;

13. zagovarja mnenje, naj se Unija vzdrži trgovinskih sporazumov z državami, ki ne spoštujejo človekovih pravic in temeljnih standardov dela;

14. podpira oblikovanje orodij za trajni dialog z državami partnericami, ki bo temeljil na vzajemnem spoštovanju in si prizadeval, da bi države partnerice – posebej države v razvoju – lahko razvile svoje lastne vire in počasi zgradile svoje gospodarske sektorje;

15. Komisijo tudi poziva, naj med pogajanji svoje zahtevke prilagodi razvoju posamezne države partnerice; Komisiji tudi predlaga, da sestavi seznam dodatnih standardov, ki jih je treba izvajati postopno in prožno, ob upoštevanju gospodarskih, socialnih in okoljskih razmer zadevne partnerske države;

16. meni, da morajo neodvisni organi nenehno spremljati izvajanje teh temeljnih standardov na ozemlju partnerskih držav in držav članic, neizvajanje ali kršenje teh standardov, ugotovljeno na osnovi predhodno določenih meril, pa bi bilo treba kaznovati na podlagi učinkovitih in preglednih postopkov;

17. meni, da je treba te standarde dosledno izvajati in da se od njih ne sme odstopati niti prek prostih con niti na podlagi sporazumov z državami gostiteljicami;

18. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo z državami partnericami, da bi se borile proti diskriminaciji na podlagi spola in vsem oblikam nasilja nad ženskami in da bi se udejanjila enakost spolov v Uniji in zunaj nje v skladu z načeli razvojnih ciljev tisočletja in pekinškimi izhodišči za ukrepanje; zato poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo ukrepe, ki bodo znatno utrdili pravni in socialni položaj žensk in s tem izkoristili potencial žensk za gospodarski in družbeni razvoj;

19. pozdravlja spodbujanje enakosti spolov v državah in na ozemljih v razvoju s sedanjimi in prihodnjimi trgovinskimi sporazumi GSP; zahteva, naj se ratifikacija mednarodnih konvencij na področju enakosti spolov in njihovo učinkovito izvajanje kot pogoj vključita v vse zunanjetrgovinske sporazume in sporazume o gospodarskem partnerstvu;

20. Komisijo in države članice poziva, naj sodelujejo med seboj in s partnerskimi državami, da bi zaščitili ogrožene skupine, in naj se borijo proti diskriminaciji na podlagi spola ter tudi na podlagi rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti in spolne usmerjenosti; posebej opozarja na osebe, ki se soočajo z večplastno diskriminacijo in prikrajšanostjo, da bi odpravili izvor revščine;

21. poziva Komisijo in države članice, naj v trgovinskih sporazumih, dialogih z drugimi državami in v okviru razvojnega sodelovanja dajejo prednost odpravi dela otrok in spoštovanju otrokovih pravic, ter ugotavlja, da ima zasebni sektor ključno vlogo pri spoštovanju otrokovih pravic; meni, da bi morali ukrepi za boj proti delu otrok vključevati oblikovanje dostojnih delovnih mest za odrasle ter hkrati zagotavljanje primerne izobrazbe otrok; poleg tega poziva k vzpostavitvi dežurne službe EU za preprečevanje dela otrok s telefonsko številko, na katero bodo državljani lahko naznanili vsa podjetja, ki izrabljajo delo otrok kjerkoli po svetu; meni, da ta služba potrebuje majhno, toda zadostno zmogljivost, da bo lahko svoje ugotovitve predstavila v letnem poročilu;

22. poudarja, da izdatki Unije v okviru razvojnega sodelovanja, pridružitvenih sporazumov ali sporazumov o stabilnosti in trgovinskih sporazumov pomenijo edinstvene priložnosti za pomoč državam partnericam pri vzpostavitvi uspešnega izobraževanja, poklicnega usposabljanja, institucij trga dela in socialnega praga za večjo socialno in ekonomsko varnost in posledično večjo blaginjo;

23. vztraja, da morajo Komisija in države članice v okviru razvojnega sodelovanja in zunanje pomoči podpirati izvajanje programov dostojnega dela, ki bodo upoštevali nacionalne potrebe in prednostne naloge na področju zaposlovanja in socialne politike ter bodo temeljili na tristranskem sporazumu (med delodajalci, delavci in vladami); poleg tega poziva Komisijo in države članice, naj v okviru razvojnega sodelovanja in zunanje pomoči bolje vključujejo socialne cilje in cilje glede zaposlovanja v gospodarskem in trgovinskem sektorju;

24. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo s partnerskimi državami pri izboljšanju kakovosti znanj in veščin državljanov, potrebnih za nova delovna mesta in zaposlitve, ki so katalizator za stabilnost, blaginjo, vključujoče družbe in dobro upravljanje, zlasti v soseščini EU;

25. poziva k oblikovanju funkcije socialnih atašejev v novi službi za zunanje delovanje, da bi povečali njeno učinkovitost na področju socialne politike in zlasti zagotovili, da bi se dostojno delo za vse izvajalo kot osrednji politični cilj;

26. ugotavlja, da so socialni standardi v prostotrgovinskih sporazumih še vedno le malokrat navedeni, četudi gredo mednarodne težnje pri dvostranskih trgovinskih sporazumih v smer večjega upoštevanja delovnih in socialnih standardov, povezanih s trgovinskimi agendami; obžaluje, da EU nima enotnega besedila za „socialno klavzulo“, ki bi jo vključili v vse dvostranske trgovinske sporazume; odločno poziva EU, naj v vse svoje zunanjetrgovinske sporazume vstavi socialno klavzulo v skladu z mednarodno dogovorjenimi in priznanimi standardi (npr. temeljni delovni standardi Mednarodne organizacije dela), tudi v prihodnje sporazume v okviru Svetovne trgovinske organizacije;

27. opominja, da je treba sedanje prakse WTO izvajati tako, da bodo nudile enake koristi tako državam v razvoju kot razvitim državam;

28. opominja, da je treba kombinirati konkurenčno in socialno politiko ter poudarja, da evropski socialni model zagotovo ne bo oslabljen v korist konkurenčnosti in domnevnih gospodarskih prednosti; ponavlja, da mora biti evropski socialni model zgled za zaščito delavcev v državah v razvoju;

Družbena odgovornost podjetij

29. opozarja, da si je EU za cilj zadala, da postane središče odličnosti, kar zadeva družbeno odgovornost podjetij, ravno tako pa tudi, da spodbuja družbeno odgovornost podjetij v zunanji politiki, ki jo izvaja; je seznanjen s prizadevanji Komisije za spodbujanje družbene odgovornosti podjetij med evropskimi podjetji, ki poslujejo na tujem, vendar poudarja, da bi morala bolje upoštevati pomen certifikatov in oznak, ki kažejo na skladnost podjetij z načeli družbene odgovornosti podjetij;

30. meni, da je družbena odgovornost podjetij koristna in nezavezujoča oblika obveze večnacionalnih podjetij; priporoča nadaljnje usmerjeno spodbujanje družbene odgovornosti podjetij, med drugim s pomočjo standarda ISO 26000, pobude ZN za globalni dogovor ali smernic OECD za večnacionalna podjetja ter s povezovanjem družbene odgovornosti s širšimi pobudami za spodbujanje dostojnega dela v sektorju, v skupnostih ter na nacionalni in regionalni ravni, kot sta programa Better Work in SCORE Mednarodne organizacije dela, ki vključujeta delavce, delodajalce, organe in druge pomembne deležnike;

31. odločno poudarja, da na ravni EU ni treba sprejeti nobene direktive, ki bi urejala družbeno odgovornost podjetij in uveljavljala njeno spoštovanje;

32. meni, da bi morala Komisija v svojem prihodnjem sporočilu o internacionalizaciji dejavnosti malih in srednjih podjetij predlagati ukrepe, s katerimi bo podpirala in spodbujala njihove pobude glede družbene odgovornosti podjetij, ki upoštevajo načelo „najprej pomisli na male“ in njihove posebne okoliščine;

33. poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za krepitev posodobljenih smernic OECD za večnacionalna podjetja, in sicer z ohranjanjem in poudarjanjem njihove uporabe za „posebne primere“ in z uvedbo najboljše prakse za „nacionalne kontaktne točke“, pri čemer morajo preučiti, kako bi lahko Evropska unija bolje izpolnjevala svoje obveznosti v zvezi z nacionalnimi kontaktnimi točkami prek delegacij Evropske službe za zunanje delovanje;

34. poudarja, da bi morala družbena odgovornost gospodarskih družb posegati na nova področja, kot so organizacija dela, enake možnosti, socialna vključenost, ukrepi proti diskriminaciji ter razvoj vseživljenjskega učenja in usposabljanja; poudarja, da mora družbena odgovornost podjetij zajemati na primer kakovost dela, enako plačilo in poklicno napredovanje ter spodbujanje inovativnih projektov, da bi prispevala k prehodu v trajnostno gospodarstvo;

35. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo podjetja s sedežem v EU, da spoštujejo človekove pravice, tudi ekonomske in socialne pravice, in okolje pri vseh svojih globalnih operacijah, zlasti tistih, ki jih izvajajo njihove podružnice in druge povezane pravne osebe;

36. poudarja, da morajo podjetja iz EU in tretjih držav šteti spoštovanje strogih okoljskih standardov za enako pomembno kot spoštovanje pravic delavcev, saj okoljska škoda skoraj vedno ogroža tudi zdravje delavcev, uničuje kmetijska zemljišča, ribolovna območja in druge gospodarske vire ter tako veliko ljudi prikrajša za najnujnejša sredstva za preživetje;

37. poudarja, da imajo evropska podjetja, njihove podružnice in njihovi podizvajalci glede na svojo težo v mednarodni trgovini bistveno vlogo pri spodbujanju in širitvi socialnih standardov in standardov s področja dela po svetu, tako da bi morala ravnati v skladu z evropskimi vrednotami in mednarodno priznanimi standardi; meni, da bi bilo pravilno in ustrezno, da bi evropska podjetja, ki svojo proizvodnjo preselijo v države z manj strogimi socialnimi obveznostmi, prevzela odgovornost, tudi pred evropskimi sodišči, za morebitno škodo in negativne eksternalije, ki jih utrpi lokalno prebivalstvo;

38. poziva Komisijo, naj vnese predloge sprememb v svoj predlog uredbe o pristojnosti ter priznavanju in izvršitvi sodb v civilnih in poslovnih zadevah (2010/0383 (COD)), kar bi upravičencem omogočilo, da prek oblikovanja dodatne podlage za pristojnost tožijo podjetje s sedežem v tretji državi skupaj z evropsko starševsko korporacijo;

39. poziva Komisijo, naj spodbuja vključevanje družbene odgovornosti gospodarskih družb v trgovinsko politiko na večstranski ravni, v mednarodne forume, ki podpirajo družbeno odgovornost gospodarskih družb, zlasti OECD in Mednarodno organizacijo dela, pa tudi v pogovore v WTO o nadaljnjem delovanju po krogu pogajanj iz Dohe;

40. poziva Komisijo, naj v sporazume o prosti trgovini in naložbah, o katerih se pogaja s tretjimi državami, vselej vključi poglavje o trajnostnem razvoju s pravno zavezujočo klavzulo o družbeni odgovornosti podjetij;

41. predlaga, naj ta klavzula o družbeni odgovornosti podjetij vsebuje tudi spoštovanje osmih temeljnih konvencij in štirih prednostnih konvencij Mednarodne organizacije dela in spodbudo podjetjem, da sprejmejo zaveze na področju družbene odgovornosti, ravno tako pa tudi obvezno skrbnost podjetij in poslovnih skupin, tj. obveznost, da sprejmejo preventivne ukrepe za odkrivanje in preprečevanje kršitev človekovih in okoljskih pravic, korupcije ali davčne utaje, tudi v svojih hčerinskih družbah in dobavnih verigah, skratka na celotnem področju njihovega vpliva;

Pravice delavcev in delovni pogoji

42. poziva vse države članice, naj spoštujejo in podpirajo temeljne standarde dela MOD, upoštevajo sporazume s socialnega področja, ki so bili podpisani doslej, in v praksi izvajajo načela iz teh sporazumov, ki so povezana z pravicami delavcev;

43. poudarja, da iz številnih držav, ki imajo status GSP Plus, prihajajo poročila o ponavljajočih se kršitvah temeljnih delovnih standardov, kar pa ni vodilo v ukinitev preferencialov; meni, da neizvrševanje pogojevanja ogroža cilj EU glede spodbujanja socialne politike in temeljnih delovnih standardov po vsem svetu in je v nasprotju z načeli skladnosti politik za razvoj;

44. pozdravlja nadzorni sistem Mednarodne organizacije dela za mednarodne delovne standarde, ki je edinstven na mednarodni ravni in pomaga zagotavljati, da države izvajajo konvencije, ki jih ratificirajo; poudarja, da mora v primeru težav Mednarodna organizacija dela pomagati državam na podlagi socialnega dialoga in tehnične pomoči;

45. poziva Komisijo, naj WTO spodbuja k tesnejšemu sodelovanju z MOD, da bo slednja v primeru trgovinskih sporov WTO lahko predložila strokovna poročila, s tem pa bi dosegli vključitev standardov dela in dostojnega dela v dejavnosti WTO ter preprečili ogrožanje socialnega razvoja;

46. meni, da morajo biti politike Unije usmerjene na posameznike, pa tudi na institucije, kar zadeva razvoj človeškega kapitala in reforme trga dela;

47. je zaskrbljen zaradi praks v nekaterih tretjih državah, ki uporabljajo postopek NAČIN 4 za svoje dejavnosti trgovanja; poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo strukturirati mednarodno migracijo tako, da se bodo izognile izkoriščanju in begu možganov;

Sreda, 8. junij 2011

48. podpira pobude, ki krepijo razvijanje dialoga s socialnimi partnerji in sodelovanje v državah partnericah in na nadnacionalni ravni, ter poziva Komisijo, naj dodatno razvije sedanje programe in se pri tem osredotoči na tiste, ki so namenjeni krepitvi institucionalne zmogljivosti socialnih partnerjev za razvoj in izvajanje politike;

49. se zavzema za izvajanje svobode združevanja za sindikate in pravice do kolektivnega pogajanja brez izjem, da se zagotovijo, izboljšajo in obranijo dostojni pogoji dela;

50. opominja na smernice EU o različnih vprašanjih glede človekovih pravic, ki pomenijo močan politični signal, da so to prednostne naloge za Unijo; zato poziva Svet, naj sprejme podobne smernice na podlagi osmih temeljnih konvencij MOD, ki naj bi se uporabljale kot pragmatični instrument EU v pomoč boljšemu napredovanju zunanje socialne politike Unije; ponovno poudarja, da je v skladu s splošno deklaracijo spoštovanje mednarodnega prava o človekovih pravicah še vedno zavezujoče za vsa podjetja;

51. naproša Komisijo in države članice, naj razvijejo proaktiven pristop za reševanje socialnih posledic prilagajanja in prestrukturiranja, povezanih z globalizacijo;

Globalno gospodarsko upravljanje

52. pozdravlja organizacijo zasedanj G20 na ravni ministrov za socialne zadeve ter poziva Komisijo, naj na njih dejavno sodeluje; obžaluje, da ukrepanje na ravni EU na splošno ni zadovoljivo;

53. poziva Komisijo in države članice, naj vključijo politike zaposlovanja ter socialne in okoljske politike, vključno z vprašanjem enakosti med spoloma, v vsa pogajanja glede struktur globalnega gospodarskega upravljanja in makroekonomske dialoge;

54. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo dobro upravljanje na finančnem, davčnem in pravnem področju, da bodo okrepile socialno razsežnost globalizacije;

55. zahteva od Komisije priporočilo državam članicam EU v korist izvajanja in ratifikacije konvencij MOD, ki jih je ta ocenila kot sodobne, da bi izboljšali pravice delavcev in delovne pogoje v Uniji in v državah partnericah ter tako dosegli pravično in vključujočo globalizacijo z večjo usklajenostjo zunanje razsežnosti gospodarske in socialne politike držav članic; poziva Komisijo, naj enako spodbuja države članice, da bodo izvajale redne preglede, v katerih bodo obravnavane posledice gospodarskih, finančnih in trgovinskih politik;

56. meni, da je zaradi prevelikega števila mednarodnih regulatorjev zelo vprašljiva skladnost in učinkovitost mednarodnega pravnega reda, zlasti na področju varstva pravic delavcev in temeljnih pravic;

57. predlaga, naj bo preoblikovanje svetovnega upravljanja usmerjeno k večji vključenosti regulativnih organov v pravni red Združenih narodov in k doslednejšemu upoštevanju načel, ki so jih sprejele specializirane agencije, zlasti MOD in SZO;

*

* *

58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Sreda, 8. junij 2011

Instrument za financiranje razvojnega sodelovanja

P7_TA(2011)0261

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o Uredbi (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja: pridobljene izkušnje in obeti za prihodnost (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 208 do 211, 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o oblikovanju instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ([1]) (instrument za razvojno sodelovanje),

— ob upoštevanju Deklaracije tisočletja, sprejete dne 8. septembra 2000, v kateri so določeni razvojni cilji tisočletja kot merila za odpravo revščine, ki jih je skupaj vzpostavila mednarodna skupnost,

— ob upoštevanju letnih poročil generalnega sekretarja Združenih narodov o izvajanju deklaracije tisočletja Združenih narodov, "Evropsko soglasje", podpisane dne 20. decembra 2005 ([2]),

— ob upoštevanju skupne izjave o demokratičnem nadzoru in skladnosti pri zunanjem delovanju in izjavah Komisije o demokratičnem nadzoru in skladnosti pri zunanjem delovanju, priloženih k Medinstitucionalnemu sporazumu o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju ([3]),

— ob upoštevanju izjav Komisije v zapisniku Sveta, s katerim je bilo uradno sprejeto skupno stališče Sveta o sprejetju instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ([4]), zlasti pa izjave Komisije o členu 5 uredbe o tem instrumentu,

— ob upoštevanju pisma D (2007) 303749 z dne 5. marca 2007 takratnega predsednika Odbora za razvoj, Josepa Borrella Fontellesa, takratnima komisarjema Ferrero-Waldner in Michelu ([5]),

— ob upoštevanju pisma A (2007) 5238 z dne 26. marca 2007 takratne komisarke Benite Ferrero-Waldner takratnemu predsedniku Odbora za razvoj Josepu Borellu Fontellesu ([6]),

— ob upoštevanju smernic za poročanje v sistemu za poročanje držav upnic Odbora za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD/DAC) ([7]),

([1]) UL L 378, 27.12.2006, str. 41.
([2]) UL C 46, 24.2.2006, str. 1.
([3]) UL C 139, 14.6.2006, str. 1.
([4]) Priloga k sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu z dne 24.10.2006, v skladu z drugim pododstavkom člena 251(2) Pogodbe ES, o skupnem stališču Sveta o sprejetju uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (KOM(2006)0628).
([5]) Vpisano kot dokument komitologije št. CMT-2007-1709, priloga vpisana kot dokument komitologije št. CMT-2007-1709-2.
([6]) Vpisano kot dokument komitologije št. CMT-2007-1709-3.
([7]) DCD/DAC (2007)0039/končno z dne 4.9.2007, 145 strani.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 23. oktobra 2007 v zadevi C-403/05 (Evropski parlament proti Komisiji Evropskih skupnosti), ničnostna tožba o odločbi Komisije, s katero je bil odobren projekt o varnosti meja na Filipinih (odločba, sprejeta na podlagi Uredbe (EGS) št. 443/92),

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1337/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o ustanovitvi instrumenta za hitro odzivanje na hitro naraščajoče cene hrane v državah v razvoju ([1]),

— ob upoštevanju sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 29. in 30. oktobra 2009 (Dok. 15265/2009),

— ob upoštevanju sklepa Sveta o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje z dne 26. julija 2010 ([2]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. oktobra 2010 o pregledu proračuna EU (KOM(2010)0700),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 19. oktobra 2010 o prihodnosti proračunske podpore EU za trete države (KOM(2010)0586),

— ob upoštevanju zelene knjige Komisije z dne 10. novembra 2010 z naslovom Razvojna politika v podporo vključujoči rasti in trajnostnemu razvoju: povečevanje učinka razvojne politike EU (KOM(2010)0629),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. februarja 2007 o osnutku sklepov Komisije o pripravi strateških dokumentov držav in okvirnih programov za Malezijo, Brazilijo in Pakistan ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2007 o osnutku sklepa Komisije o pripravi regionalnih strateških dokumentov in okvirnih programov za Mercosur in Latinsko Ameriko ([4]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. junija 2007 o osnutku sklepa Komisije o pripravi regionalnega strateškega dokumenta 2007–2013 in večletnega okvirnega programa za Azijo ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. julija 2007 o demokratičnem nadzoru pri izvajanju instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ([6]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2007 o osnutku Odločbe Komisije o vzpostavitvi posebnega ukrepa za Irak za leto 2007 ([7]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2008 o osnutkih sklepov Komisije o pripravi letnih akcijskih programov za Brazilijo in Argentino za leto 2008 ([8]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2007 o organih lokalne skupnosti in razvojnem sodelovanju ([9]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom "Lokalne skupnosti: akterji razvoja" (KOM(2008)0626),

([1]) UL L 354, 31.12.2008, str. 62.
([2]) UL L 201, 03.8.2010, str. 30.
([3]) UL C 287 E, 29.11.2007, str. 507.
([4]) UL C 125 E, 22.5.2008, str. 213.
([5]) UL C 146 E, 12.6.2008, str. 337.
([6]) UL C 175 E, 10.7.2008, str. 595.
([7]) UL C 263 E, 16.10.2008, str. 624.
([8]) UL C 294 E, 3.12.2009, str. 19.
([9]) UL C 301 E, 13.12.2007, str. 249.

— ob upoštevanju strukturiranega dialoga, ki ga je leta 2010 začela Komisija s ciljem vključiti organizacije civilne družbe in lokalne oblasti v razvojno sodelovanje ES,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2009 o osnutku sklepa Komisije o pripravi letnega akcijskega programa za nedržavne akterje in organe lokalne skupnosti v razvoju za leto 2009 (drugi del: ciljni projekti) ([1]),

— ob upoštevanju svojega stališča z dne 3. februarja 2011 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ([2]),

— ob upoštevanju svojega stališča z dne 3. februarja 2011 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1905/2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ([3]),

— ob upoštevanju svojega stališča z dne 3. februarja 2011 o stališču Sveta v prvi obravnavi z namenom sprejetja Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1934/2006 o oblikovanju instrumenta za financiranje sodelovanja z industrializiranimi državami in ozemlji ter drugimi državami in ozemlji z visokim dohodkom ([4]),

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj (A7-0187/2011),

A. ker je v skladu s členom 2(1) instrumenta za razvojno sodelovanje najpomembnejši cilj sodelovanja na podlagi tega instrumenta izkoreninjenje revščine v partnerskih državah, vključno z izpolnitvijo razvojnih ciljev tisočletja,

B. ker morajo v skladu s členom 2(4) instrumenta za razvojno sodelovanje vsi ukrepi iz geografskih programov in 90 % odhodkov, predvidenih v tematskih programih, izpolnjevati merila za uradno razvojno pomoč, ki jih je opredelil OECD/DAC,

C. ker po izračunih Komisije samo 0,2 % obveznosti, ki se financirajo iz tematskih programov instrumenta za razvojno sodelovanje za obdobje od 2007 do 2009, ne izpolnjuje zahtev za uradno razvojno pomoč;

D. ker je Parlament v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES (sklep o komitologiji) ([5]), začel proces demokratičnega pregleda izvajanja Uredbe (ES) št. 1905/2006, vključno z vsemi strateškimi dokumenti držav, regionalnimi strateškimi dokumenti, tematskimi strateškimi dokumenti in večino letnih akcijskih programov,

E. ker se je v skladu s skupno izjavo o demokratičnem nadzoru in skladnosti pri zunanjem delovanju in izjavah Komisije o demokratičnem nadzoru in skladnosti pri zunanjem delovanju, priloženih k medinstitucionalnemu sporazumu o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju, Komisija zavezala, "da bo pri izvajanju teh strategij ustrezno upoštevala stališče Evropskega parlamenta",

([1]) UL C 212 5.8.2010, str. 8.
([2]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0032.
([3]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0030.
([4]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0033.
([5]) UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Sreda, 8. junij 2011

F. ker načela prevzemanja odgovornosti, sodelovanja in dobrega upravljanja predvidevajo pristop z več udeleženci, v okviru katerega različni razvojni partnerji, tj. lokalne oblasti ali nedržavni akterji, delujejo na dopolnilen in skladen način; in ker je pomembno jasno razlikovati med posebno vlogo lokalnih oblasti in nedržavnih akterjev, in sicer z vidika njihovih področij pristojnosti, legitimnosti in demokratičnega nadzora, izkušenj na področju upravljanja lokalnih zadev ter vključevanja v izvajanje javnih politik;

G. ker finančna sredstva EU za mednarodno sodelovanje z Afriko izhajajo iz štirih geografskih instrumentov: Evropskega razvojnega sklada za afriške, karibske in pacifiške države, sporazuma o trgovini, razvoju in sodelovanju za Južno Afriko, Evropskega sosedskega in partnerskega instrumenta za pet severnoafriških držav ter instrumenta za razvojno sodelovanje za tematske programe;

H. ker se je Komisija zavezala, da bo do leta 2009 kar 20 % pomoči iz instrumenta za razvojno sodelovanje, ki jo dodeli po programih za posamezne države, namenjenih osnovnošolskemu in srednješolskemu izobraževanju ter osnovnemu zdravstvu prek projektne, programske ali proračunske podpore za te sektorje, ki bo geografsko enakomerno porazdeljena,

I. ker se je EU zavezala skupnemu cilju, da bo do leta 2015 porabila 0,7 % bruto nacionalnega dohodka za uradno razvojno pomoč,

J. ker je namen Svetovnega vrha o zemlji leta 2012 zagotoviti obnovitev politične zavezanosti trajnostnemu razvoju, oceniti napredek, dosežen v zvezi z mednarodno dogovorjenimi cilji o trajnostnem razvoju, in obravnavati nove in porajajoče se izzive,

K. ker člen 290 PDEU določa, da se v zakonodajnem aktu lahko na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere nebistvene elemente zakonodajnega akta,

Pridobljena spoznanja

1. pozdravlja pripravljenost Komisije, da bo spoštovala svojo zavezo, da bo začela reden in poglobljen dialog s Parlamentom o izvajanju instrumenta za razvojno sodelovanje; je seznanjen s prizadevanji, da bi bile delovne skupine Parlamenta za instrument za razvojno sodelovanje informirane o tem, kako so bile njihove pripombe na strateške dokumente upoštevane pri pripravi letnih akcijskih programov;

2. ugotavlja, da je zlasti dialog med Komisijo in Parlamentom kot del izvajanja demokratičnega nadzora pripomogel k temu, da se niso sprejeli strateški dokumenti z določbami, ki presegajo pooblastila, in da so bili ti dokumenti skladni z zahtevami uredbe o instrumentu za razvojno sodelovanje, zlasti z izbirnimi načeli za uradno razvojno pomoč;

3. obžaluje, da Komisija ni dovolj upoštevala večine vprašanj, ki jih je med postopkom demokratičnega nadzora o osredotočenosti na revščino in razvojne cilje tisočletja zastavil Parlament;

4. obžaluje, da čeprav Evropsko soglasje o razvoju (2005) in instrument za razvojno sodelovanje poudarjata pomen prevzemanja odgovornosti, udeležba nacionalnih parlamentov pri oblikovanju državnih strateških dokumentov v praksi ostaja šibka; obžaluje, da Komisija ni ustrezno izvajala določb členov 19, 20 in 33 Uredbe (ES) št. 1905/2006 o posvetovanju z nedržavnimi akterji in lokalnimi oblastmi;

5. ugotavlja, da v rast usmerjene strategije ne bi smeli zamenjevati z dolgoročno razvojno strategijo, ki zahteva financiranje dolgoročnih ciljev, kot so cilji na področju zdravstva, izobraževanja, dostopa do energije na podeželju, podpore malim kmetom itd.;

6. obžaluje, da se je Komisija na resolucije Parlamenta, v katerih ta opozarja na nespoštovanje meril za dodelitev uradne razvojne pomoči iz člena 2(4) te uredbe, odzvala tako, da je spremenila ali umaknila le tri od enajstih osnutkov zadevnih izvedbenih ukrepov;

7. obžaluje, da se odbor, ustanovljen po členu 35 instrumenta za razvojno sodelovanje, ni odzval na resolucijo Parlamenta, ki je opozarjala, da je Komisija prekoračila svoja izvedbena pooblastila; zaskrbljeno ugotavlja, da obsežno delo, ki ga je Parlament opravil pri tem nadzoru, ni bilo deležno odziva predstavnikov držav članic v odboru instrumenta za razvojno sodelovanje, ter poziva države članice, naj prevzamejo odgovornost in v tesnem sodelovanju s Parlamentom zagotovijo, da so ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, v celoti skladni s predpisi instrumenta za razvojno sodelovanje;

8. poziva Komisijo, naj glede na prednost in težo vsakega merila opredeli, katere od njih je uporabila pri dodelitvi sredstev med države in regije v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje ter med različne sektorje dejavnosti v okviru vseh geografskih in tematskih programov;

9. meni, da številni državni in regionalni strateški dokumenti ne namenjajo dovolj sredstev splošnemu cilju instrumenta za razvojno sodelovanje, ki je izkoreniniti revščino v okviru trajnostnega razvoja, in da v številnih dokumentih ni jasno navedeno, kako bodo predlagani ukrepi prispevali k razvojnim ciljem tisočletja;

10. zlasti opozarja na izbirna merila za uradno razvojno pomoč za geografske programe v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje ter poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v vsakem primeru zagotavljata popolno spoštovanje te pravne zahteve;

11. poudarja, da so usklajenost politike za razvoj, "prevzemanja odgovornosti" za razvoj in preprečevanje drobitve pomoči nujni cilji za zagotavljanje učinkovitosti pomoči;

Obeti za prihodnost: načela

12. poudarja, da EU še vedno potrebuje finančni instrument za razvojno sodelovanje, ki je namenjen samo državam v razvoju in ki izrecno izpolnjuje cilje iz člena 208 PDEU; vztraja, da bi morale letne vsote za uradno razvojno pomoč v naslednjem obdobju za večletni finančni okvir realno narasti, da bi dosegle skupni cilj porabe 0,7 % BND za uradno razvojno pomoč v letu 2015;

13. poudarja, da mora biti pogoj za financiranje vseh ukrepov geografskih programov iz novega instrumenta tudi v prihodnje popolno izpolnjevanje meril za uradno razvojno pomoč, zlasti zahteve OECD/DAC, da je glavni cilj vsake transakcije spodbujati razvoj in blaginjo držav v razvoju ([1]); poziva, naj bodo kvote uradne razvojne pomoči za tematske programe strožje od kvot sedanjega instrumenta za razvojno sodelovanje, zlasti za tematske programe o "migracijah in azilu", pri katerih Komisija ni jasno pokazala, kako dejavnosti, ki se financirajo v okviru mejnih kontrol, izpolnjujejo merila OECD/DAC za uradno razvojno pomoč;

14. poudarja, da mora biti izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja tudi v prihodnje glavni cilj instrumenta za obdobje do leta 2015; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo pomoč EU tudi v prihodnje dosledno skladna z mednarodno dogovorjenimi razvojnimi cilji, ki jih bodo sprejele Organizacija združenih narodov in druge pristojne mednarodne organizacije za obdobje po letu 2015;

([1]) Glej OECD/DAC: Smernice za poročanje v sistemu za poročanje držav upnic.

Sreda, 8. junij 2011

15. priznava, da je za zagotavljanje splošnih javnih dobrin v državah v razvoju treba razviti tudi sodelovanje zunaj uradne razvojne pomoči; meni, da bi se lahko tovrstno sodelovanje urejalo in sredstva pošiljala prek ločenega instrumenta oziroma ločenih instrumentov, da bi se zagotovila preglednost in zaščitila posebna narava razvojnega sodelovanja kot samostojne politične domene na področju zunanjih odnosov; vztraja, da v skladu z obvezami Evropskega sveta z dne 29. in 30. oktobra 2009 financiranje v zvezi s podnebnimi spremembami ne bi smelo spodkopati ali ogroziti boja proti revščini in nenehnega približevanja razvojnim ciljem tisočletja, ter da se že tako majhna sredstva uradne razvojne pomoči za zmanjšanje revščine ne smejo preusmerjati v nerazvojne namene v državah v razvoju; poudarja, da opredelitve uradne razvojne pomoči, kot jo je določila OECD, ne bi smeli spreminjati, in poziva Komisijo, naj zagotovi, da noben izmed razvojnih projektov, ki jih financira EU, ne bo nasprotoval prizadevanjem za zmanjševanje podnebnih sprememb na svetovni ravni in da bo vsak tovrsten projekt prilagojen podnebnim vplivom, zlasti v primeru velikih infrastrukturnih projektov ali projektov na majhnih otokih, ki bodo prvi utrpeli posledice podnebnih sprememb;

16. izraža zaskrbljenost, v obdobju resnih omejitev javnih proračunov, glede močne osredotočenosti na naložbe zasebnega sektorja kot sredstva za pridobivanje več sredstev za financiranje razvoja; poudarja, da je razvojno sodelovanje edina politika zunanjega delovanja (poleg humanitarne pomoči), ki ni namenjena interesom EU, pač pa zaščiti interesov najbolj marginaliziranih in ranljivih prebivalcev na planetu; zato poziva Komisijo, naj zagotovi, da se javna finančna sredstva, ki se uporabljajo za podporo naložbam zasebnega sektorja na jugu, ne preusmerijo iz sektorjev, ki imajo že tako premalo finančnih sredstev (na primer programi za nedržavne akterje in organe lokalne skupnosti), in da bo taka pomoč dejansko omogočila razvoj domačega zasebnega sektorja ter malih in srednjih podjetij v državah z nizkim dohodkom;

17. se strinja, da je treba uporabiti različen pristop do različnih skupin držav v razvoju? in da bi lahko tradicionalna finančna pomoč postala manj pomembna za države v vzponu; meni, da bi se morala pomoč za države v vzponu poleg spodbujanja trajnostne gospodarske rasti še vedno osredotočati na krepitev davčne politike partnerskih držav in spodbujanje uporabe domačega prihodka, zaradi česar bi se morali zmanjšati revščina in odvisnost od pomoči;

18. poziva Komisijo, naj zagotovi večjo podporo za pomoč državam v razvoju in državam v vzponu pri davčnih reformah z namenom podpreti učinkovite, uspešne, pravične in vzdržne davčne sisteme; poziva Komisijo, naj učinkovito vključi načela dobrega upravljanja v davčnih zadevah v načrtovanje, izvajanje in spremljanje državnih in regionalnih strateških dokumentov ter hkrati sprejme potrebne ukrepe za uveljavitev poročanja nadnacionalnih podjetij po posameznih državah;

19. zato poudarja, da bi moral instrument za razvojno sodelovanje tudi v prihodnje zajemati vse države v razvoju v geografskih regijah, ki jih pokriva in ki se ujemajo s seznamom držav v razvoju, ki ga je pripravil OECD/DAC;

20. poziva k večji usklajenosti med Komisijo in državami članicami, da bi se doseglo izvajanje člena 210 PDEU, in podpira razvoj skupnih evropskih strateških dokumentov; je prepričan, da morajo vsi programski dokumenti EU za vsako državo in regijo vključevati podrobne in posodobljene matrike donatorjev in posebno poglavje o učinkovitosti pomoči EU, z navedbo ukrepov, sprejetih za boljše usklajevanje, uskladitev in dopolnjevanje donatorjev ter boljšo porazdelitev dela med donatorji, zlasti med državami članicami EU;

21. ponovno poziva, naj se evropski razvojni sklad vključi v proračun EU, kar bi poenostavilo postopke in izboljšalo učinkovitost in uspešnost pomoči Evropske komisije; vztraja, da to ne bi smelo povzročiti znižanja splošnih zneskov za financiranje instrumenta za razvojno sodelovanje in evropskega razvojnega sklada na ravni EU ter znižanja skupnih zneskov sredstev, ki so na voljo na ravni EU za uradno razvojno pomoč;

22. je prepričan, da je treba okrepiti pomoč za ranljive skupine (ženske, invalide, mlade in brezposelne, domorodna ljudstva) ter za vključevanje načela enakosti spolov in reševanje drugih horizontalnih vprašanj; vztraja, da mora instrument, ki bo nasledil instrument za razvojno sodelovanje, v programskih dokumentih vsebovati jasna primerjalna merila, da se zagotovi merjenje učinka posegov EU na teh področjih;

23. poudarja, da je vključevanje organov lokalnih skupnosti v razvojne politike nujno za doseganje razvojnih ciljev novega tisočletja in zagotavljanje dobrega upravljanja; zlasti opozarja, da morajo lokalne oblasti odigrati kritično vlogo na področjih, kot so izobraževanje, boj proti lakoti, bogastvo, voda, higiena, socialna kohezija in lokalni gospodarski razvoj itd.; zato meni, da je v naslednjem finančnem instrumentu nujno nadgraditi njihovo vlogo, v skladu z načelom prevzemanja odgovornosti za razvoj;

24. poudarja, da morata Komisija Evropska služba za zunanje delovanje vzdrževati reden in strukturiran dialog z nedržavnimi akterji in lokalnimi organi o pripravi, izvajanju in vrednotenju strateških dokumentov; zato poudarja, da je treba sklepe strukturiranega dialoga upoštevati v prihodnjih finančnih instrumentih;

25. poudarja, da so potrebne prilagodljive določbe, ki bi Evropski uniji omogočile odziv na spremembe potrebi in prednostnih nalog; predlaga, naj se model evropskega razvojnega sklada za omejena sredstva neprogramirane pomoči za države preuči kot možni model za prihodnji instrument za razvojno sodelovanje; vendar poudarja, da morajo prožnejše uporabljena sredstva stremeti k uresničevanju pravih razvojnih ciljev;

26. meni, da bi moral novi instrument za razvojno sodelovanje služiti kot podlaga za ciljno in prožnejšo pomoč v kriznih razmerah; je prepričan, da bo nova finančna struktura pomagala zagotoviti povezavo dejavnosti pomoči, obnove in razvoja (LRRD) s prožnostjo in dopolnjevanjem mehanizmov financiranja;

Obeti za prihodnost: geografski in tematski programi

27. poziva, naj se 20 % porabe iz geografskih programov nameni za osnovne socialne storitve, kot so jih opredelili Združeni narodi v razvojnih ciljih tisočletja (kazalnik 8.2 cilja 8: oblikovanje svetovnega partnerstva za razvoj);

28. vztraja pri strogih merilih upravičenosti do proračunske podpore; vztraja, da se mora Komisija vzdržati proračunske podpore pri državah, kjer ni mogoče zagotoviti pregledne javne porabe, da morajo proračunsko podporo vedno spremljati ukrepi za razvoj parlamentarnega nadzora in revizijskih zmogljivosti ter za povečanje preglednosti in javnega dostopa do informacij v državi prejemnici ter da je treba v nadzor nad proračunsko podporo vključiti civilno družbo;

29. priznava pomembno vlogo civilne družbe pri razvoju, na primer vlogo nadzornika vlade, ki zagotavlja odgovornost slednje, in poziva, naj se civilni družbi v državah v razvoju zagotovi ustrezno financiranje;

30. ponavlja zahtevo, naj Komisija predloži skupen številčni pregled splošne proračunske pomoči, sektorske pomoči, pomoči za posamezne projekte ali pomoči, ki je bila v kakršni koli obliki dodeljena za lokalno upravo; poudarja, da bi ta skupni pregled izboljšal skladnost pomoči, zagotovljene lokalni upravi, in upravljanje v partnerskih državah

31. ugotavlja, da so vsi tematski programi iz instrumenta za razvojno sodelovanje dokazali svoj pomen, in poudarja, da je treba nujno ohraniti tematske in geografske programe, vendar poziva k preusmeritvi glede na nove izzive, kot so svetovna finančna in gospodarska kriza, svetovna kriza zaradi visokih cen hrane, podnebne spremembe in posebne potrebe ranljivih in tranzicijskih držav;

Sreda, 8. junij 2011

32. poudarja, da so migracije področje, kjer je nujno treba dati prednost usklajenosti politik za razvoj pred kratkoročnim obravnavanjem migracij s strani EU, ki je zlasti usmerjeno v boj proti nezakonitim migracijam; poudarja, da se razvojni skladi za migracije ne bi smeli uporabiti za krepitev upravljanja meja ter preprečevanje nezakonitega priseljevanja; vztraja, da morajo biti vsi prihodnji tematski programi o migraciji popolnoma usklajeni z razvojnimi cilji EU in da mora temeljno financiranje tega programa izpolnjevati merila upravičenosti za uradno razvojno pomoč; zlasti poudarja, da bi morali imeti v okviru tematskega programa prednost projekti, ki obravnavajo migracije jug-jug;

33. poudarja, da se mora novi tematski program o vlaganju v ljudi osredotočiti na, vendar ne izključno, doseganje tistih razvojnih ciljev tisočletja, ki so najdlje od uresničitve, in nameniti posebno pozornost državam in regijam s kritičnimi kazalniki razvojnih ciljev tisočletja; poudarja, da je osnovno izobraževanje in opismenjevanje začetna točka procesa osveščanja in prevzemanja odgovornosti za razvoj; zato poziva, naj program vključuje tudi osredotočenost na izobraževanje kot orodje za samostojnost in udeležbo;

34. je prepričan, da bi moral novi instrument zagotoviti različen pristop za financiranje organizacij civilne družbe in lokalnih oblasti ter preprečiti nesmiselno tekmovalnost med njimi; poudarja, da je treba obravnavati problem prevelikega števila vlog v sedanjem programu; poziva, naj se rezultati strukturiranega dialoga v celoti odrazijo v prihodnjem tematskem programu in predlagani obliki pomoči;

35. poudarja, da je eden od razlogov za to, da razvojni cilji tisočletja niso bili doseženi, dejstvo, da se ne zavedamo prispevka okolja, naravnih virov in ekosistemov k razvoju človeštva in odpravi revščine; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je, medtem ko evropska uradna razvojna pomoč dodeljuje samo 3 % vseh odhodkov za okoljske zadeve, dodatna težava tudi, da se del finančnih sredstev EU in držav članic za države v razvoju vlaga v projekte, ki spodbujajo podnebne spremembe, namesto da bi jih preprečevali; poudarja, da je treba izboljšati usklajenost politik za razvoj na področju podnebnih sprememb, zlasti glede financiranja podnebja in vključevanja vprašanj v zvezi s podnebnimi spremembami v razvojno sodelovanje EU;

36. poudarja, da je Računsko sodišče v svojem Posebnem poročilu 6/2006 zaključilo, da je Komisija pri vključevanju okolja v svoje razvojno sodelovanje od leta 2001 dosegla le omejen napredek, saj v državnih strateških dokumentih okoljska vprašanja niso bila dovolj upoštevana; v skladu s tem poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo okoljska vprašanja bolje vključevala in sistematično spremljala v vseh zunanjih politikah in finančnih instrumentih, zlasti glede na sedanje izzive zaradi podnebnih sprememb in izgubljanja biotske raznovrstnosti;

37. poudarja, da za instrument za razvojno sodelovanje v celoti velja člen 290 PDEU, zato poudarja, da je za sklepe, ki izpolnjujejo merila iz člena 290 PDEU, vključno z opredelitvijo splošnih ciljev, prednostnih nalog, pričakovanih rezultatov in dodeljevanje sredstev obvezna uporaba postopka v zvezi z delegiranimi akti;

*

* *

38. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.

Sreda, 8. junij 2011

Možnosti politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja

P7_TA(2011)0262

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o možnostih politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Zelene knjige Komisije z dne 1. julija 2010 o možnostih politike za napredek na področju evropskega pogodbenega prava za potrošnike in podjetja (KOM(2010)0348),

— ob upoštevanju sklepa Komisije 2010/233/EU z dne 26. aprila 2010 o ustanovitvi strokovne skupine za skupni referenčni okvir na področju evropskega pogodbenega prava ([1]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. julija 2001 o evropskem pogodbenem pravu (KOM(2001)0398),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. februarja 2003 z naslovom "Skladnejše evropsko pogodbeno pravo – akcijski načrt" (KOM(2003)0068),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. oktobra 2004 z naslovom "Evropsko pogodbeno pravo in sprememba pravnega reda Skupnosti: pot naprej" (KOM(2004)0651),

— ob upoštevanju poročila Komisije z dne 23. septembra 2005 z naslovom "Prvo letno poročilo o napredku v zvezi z evropskim pogodbenim pravom in pregledom pravnega reda Skupnosti"(KOM(2005)0456) in poročila Komisije z dne 25. julija 2007 z naslovom "Drugo poročilo o napredku skupnega referenčnega okvira" (KOM(2007)0447),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. oktobra 2009 o čezmejnem e-trgovanju med podjetji in potrošniki v EU (KOM(2009)0557),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. septembra 2008 o skupnem referenčnem okviru za evropsko pogodbeno pravo ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2007 o evropskem pogodbenem pravu ([3]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. septembra 2006 o evropskem pogodbenem pravu ([4]),

— ob upoštevanju resolucije z dne 23. marca 2006 o evropskem pogodbenem pravu in spremembi pravnega reda Skupnosti: pot naprej ([5]),

— ob upoštevanju svojih resolucij o tej temi z 26. maja 1989 ([6]), 6. maja 1994 ([7]), 15. novembra 2001 ([8]) in 2. septembra 2003 ([9]),

([1]) UL L 105, 27.4.2010, str. 109.
([2]) UL C 295 E, 4.12.2009, str. 31.
([3]) UL C 323 E, 18.12.2008, str. 364.
([4]) UL C 305 E, 14.12.2006, str. 247.
([5]) UL C 292 E, 1.12.2006, str. 109.
([6]) UL C 158, 26.6.1989, str. 400.
([7]) UL C 205, 25.7.1994, str. 518.
([8]) UL C 140 E, 13.6.2002, str. 538.
([9]) UL C 76 E, 25.3.2004, str. 95.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve in mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0164/2011),

A. ker se že veliko let razpravlja o pobudi o evropskem pogodbenem pravu, ki je namenjena reševanju težav na notranjem trgu, ki so jih med drugim ustvarile razlike med pogodbenimi pravi,

B. ker je po svetovni finančni krizi pomembneje kot kdajkoli, da se zagotovi usklajena ureditev evropskega pogodbenega prava za polno uresničevanje potenciala notranjega trga in s tem prispeva k uresničevanju naših ciljev iz strategije Evropa 2020,

C. ker enotni trg zaradi številnih dejavnikov, med drugim zato, ker se ne izvaja obstoječa zakonodaja o enotnem trgu, ostaja razdrobljen,

D. ker je potrebna obsežnejša raziskava, da bi bolje razumeli, zakaj notranji trg ostaja razdrobljen in kako se lotiti teh težav ter kako zagotoviti izvajanje obstoječe zakonodaje,

E. ker je Komisija v omenjeni zeleni knjigi predstavila številne možnosti za instrument evropskega pogodbenega prava, ki bi lahko pomagal razviti podjetništvo in okrepiti zaupanje javnosti v enotni trg,

F. ker je strokovna skupina za pomoč Komisiji začela pripravljati predlog za skupni referenčni okvir skupaj z okroglo mizo interesnih skupin,

G. ker razhajanje pogodbenega prava na nacionalni ravni ni edina ovira za mala in srednja podjetja in potrošnike v zvezi s čezmejno dejavnostjo, temveč se soočajo še z drugimi težavami, kot so jezikovne prepreke, razlike v davčnih sistemih, vprašanje zanesljivosti spletnih trgovcev, omejeni dostop do širokopasovne tehnologije, digitalna pismenost, varnostni problemi, demografska sestava prebivalstva posamičnih držav članic, vprašanje varstva zasebnosti, reševanje reklamacij, pravice intelektualne lastnine itd.,

H. ker po podatkih raziskave Komisije iz leta 2008 tri četrtine trgovcev prodajajo samo v svoji državi, medtem ko čezmejna prodaja pogosto poteka le v nekaj državah članicah ([1]),

I. ker je treba razlikovati med klasičnim čezmejnim poslovanjem in e-trgovino, pri kateri obstajajo posebne težave, poslovni stroški pa so drugačni; ker je tudi za namene prihodnjih ocen učinka potrebno skrbno in natančno opredeliti, kako so sestavljeni poslovni stroški;

J. ker je jasno, da je uporaba tujega prava (za varstvo potrošnikov) v čezmejnih transakcijah po Uredbi Rim I ([2]) podjetjem, zlasti malim in srednjim, povzročila znatne poslovne stroške, ki so samo v Združenem kraljestvu bili ocenjeni na 15 000 EUR na podjetje in na državo članico ([3]),

([1]) Evrobarometer 224, 2008, str. 4
([2]) UL L 177, 4.7.2008, str. 6.
([3]) Federacija malih podjetij Združenega kraljestva, Stališče o Rimu I (2007).

K. ker je treba pridobiti več informacij v zvezi s poslovnimi stroški, ki nastanejo zaradi izvrševanja členov 6(2) in 4(1)(a) uredbe Rim I, ob upoštevanju dejstva, da se ta uredba uporablja le od decembra 2009,

L. ker se ti poslovni stroški dojemajo kot velika ovira za čezmejno trgovino, kar je potrdilo 50 % evropskih trgovcev, vprašanih leta 2011, ki že trgujejo čez mejo, ki so izjavili, da bi uskladitev pravnih sistemov, ki se uporabljajo pri čezmejnih transakcijah v EU, povečala raven njihove čezmejne trgovine, medtem ko jih je 41 % reklo, da se njihova prodaja ne bi povečala; ker je, za primerjavo, 60 % trgovcev, ki ne trgujejo čez mejo, reklo, da se raven njihove čezmejne trgovine v bolj usklajenem regulativnem okolju ne bi povečala, 25 % pa jih je reklo, da bi se ([1]),

M. ker so med najbolj očitnimi ovirami v zvezi z enotnim trgom, s katerimi se srečujejo potrošniki ter mala in srednja podjetja, zapletenost pogodbenih razmerij, nepravični pogodbeni pogoji, neustrezne in pomanjkljive informacije ter neučinkoviti in dolgotrajni postopki,

N. ker je zelo pomembno, da vse pobude EU odgovorijo na dejanske potrebe in pomisleke podjetij in potrošnikov; ker se ta vprašanja nanašajo tudi na pravne/jezikovne težave (določbe o standardnih pogojih za mala podjetja v vseh jezikih EU) in težave pri izvrševanju pogodb čez mejo (avtonomni ukrepi EU na področju procesnega prava);

O. ker je študija Komisije ocenila, da spletni trg ostaja razdrobljen: ker je raziskava pokazala, da 61 % od 10 964 testnih čezmejnih naročil ni bilo uspešnih in da čezmejno nakupovanje poveča možnosti potrošnika, da bo našel ugodnejšo ponudbo ([2]) ali izdelke, ki niso na voljo doma prek spleta ([3]), pri čemer se zdi številka 61 % zelo visoka in upravičuje nadaljnje preučevanje, preverjanje in oceno,

P. ker postopno usklajevanje ne prispeva k učinkovitemu premagovanju ovir na notranjem trgu, ki izvirajo iz razlik v nacionalnih pogodbenih pravih, mora vsak ukrep na tem področju temeljiti na jasnih dokazih, da bi taka pobuda pomenila dejansko spremembo, ki je ni mogoče doseči drugače, z manj vsiljivimi sredstvi;

Q. ker bi skupno evropsko pogodbeno pravo koristilo potrošnikom in zlasti prispevalo k večjemu obsegu čezmejne trgovine na notranjem trgu in njeni večji dostopnosti,

R. ker so pogajanja za direktivo o varstvu potrošnikov ([4]) pokazala na težave in omejitve usklajevanja na področju prava varstva potrošnikov, ki se uporablja za pogodbe, ne da bi pri tem ogrozili skupno zavezo k visoki ravni varstva potrošnikov v Evropi,

S. ker morajo vsi ukrepi, sprejeti na področju evropskega pogodbenega prava, upoštevati zavezujoče nacionalne predpise in morajo biti v skladu s pričakovanimi določbami direktive o pravicah potrošnikov, ki bo znatno vplivala na vsebino in raven usklajenosti morebitnega prihodnjega instrumenta na področju evropskega pogodbenega prava; ker bi bilo potrebno v naslednjih mesecih stalno in pazljivo spremljati njeno izvrševanje, da bi se opredelilo področje uporabe izbirnega instrumenta,

([1]) Flash Evrobarometer 300, 2011 http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf
([2]) KOM(2009)0557, str. 3.
([3]) Prav tam, str. 5 (ni prevoda v slovenščino, op. prev.).
([4]) KOM(2008)0614.

Sreda, 8. junij 2011

T. ker mora biti končni produkt na področju evropskega pogodbenega prava, preden ga po potrebi spremenita in uradno sprejmeta evropska sozakonodajalca, realističen, izvedljiv, sorazmeren in dobro premišljen,

1. podpira ukrepe za obravnavanje številnih ovir, s katerimi se soočajo tisti, ki želijo opraviti čezmejne transakcije na notranjem trgu, in meni, da bi lahko bil projekt evropskega pogodbenega prava skupaj z drugimi ukrepi koristen za uresničitev celotnega potenciala notranjega trga, ki prinaša znatne gospodarske in zaposlitvene koristi;

2. pozdravlja odprto razpravo o zeleni knjigi in si želi, da bi pristojne službe Komisije temeljito analizirale rezultate tega posvetovanja;

3. poudarja gospodarski pomen malih in srednjih podjetij ter obrtnikov v evropskem gospodarstvu; zato vztraja, da je treba uresničevati načelo "najprej misli na male", ki ga promovira "akt za mala podjetja", in ga obravnavati kot prednostno nalogo v okviru razprave o pobudah EU glede pogodbenega prava;

Pravna narava instrumenta evropskega pogodbenega prava

4. pozdravlja nedavno objavo izsledkov študije o izvedljivosti, ki jo je opravila skupina strokovnjakov o evropskem pogodbenem pravu, ter zavezanost Komisije k nadaljnjemu posvetovanju o področju uporabe in vsebini izbirnega instrumenta in v zvezi s tem poziva Komisijo, naj nadaljuje resnično odprto in transparentno razpravo z vsemi zainteresiranimi stranmi kot del postopka odločanja o uporabi izsledkov študije o izvedljivosti;

5. priznava, da je treba na področju pogodbenega prava nadalje napredovati, in med drugimi podpira 4. možnost vzpostavitve izbirnega instrumenta z uredbo po oceni učinka in razjasnitvi pravne podlage meni, da bi lahko izbirni instrument dopolnjevala zbirka orodij, ki bi jo lahko potrdili z medinstitucionalnim sporazumom; poziva k oblikovanju „standardnih evropskih vzorcev pogodb“, ki bodo prevedeni v vse jezike EU, povezani s sistemom alternativnega reševanja sporov ter ki se bodo izvajali prek spleta, kar bo stroškovno bolj učinkovita in preprostejša rešitev za obe pogodbeni strani, pa tudi za Komisijo;

6. meni, da le uporaba pravne oblike uredbe lahko zagotovi potrebno jasnost in pravno varnost;

7. poudarja, da bi uredba, ki bi vzpostavila izbirni instrument evropskega pogodbenega prava, zaradi neposrednega učinka izboljšala delovanje notranjega trga, kar bi prineslo koristi podjetjem (znižanje stroškov kot posledica odpravljanja potrebe po kolizijskih pravilih), potrošnikom (pravna varnost, zaupanje, visoka stopnja varstva potrošnikov) in pravosodnim sistemom držav članic (saj ne bi bilo več potrebno proučevati tuje zakonodaje);

8. pozdravlja dejstvo, da izbrana možnost ustrezno upošteva načelo subsidiarnosti in ne posega v zakonodajno pristojnost držav članic na področju pogodbenega in civilnega prava;

9. meni, da bi lahko zbirko orodij uvajali v prakso postopoma, da bi začela kot orodje Komisije in bi jo potem, ko bi se institucije dogovorile, spremenili v orodje zakonodajalca Unije; poudarja, da bi zbirka orodij nudila potrebno pravno podlago in temelj za veljavo izbirnega instrumenta in standardnih pogojev ter bi morala temeljiti na oceni nacionalnih zavezujočih predpisov za varstvo potrošnikov znotraj obstoječega pravnega reda za varstvo potrošnikov, pa tudi zunaj njega;

10. meni, da bi dopolnitev izbirnega instrumenta z zbirko orodij zagotovila jasnejše informacije o tem instrumentu EU, kar bi pogodbenim strankam pomagalo, da bi bolje razumele svoje pravice, in jim omogočilo ozaveščeno izbiro pri sklepanju pogodb na podlagi tega sistema, ter da bo pravni okvir tako bolj razumljiv in manj obremenjujoč;

11. meni, da bi se morale vse pogodbene strani tako v transakcijah med podjetji kot med podjetji in potrošniki prosto odločiti, ali bodo izbrale izbirni instrument kot alternativo nacionalni ali mednarodni zakonodaji (opt-in), zato poziva Komisijo, naj pojasni, kakšen je načrtovano razmerje med izbirnim instrumentom ter Uredbo Rim I in mednarodnimi konvencijami, vključno s konvencijo Združenih narodov o mednarodni prodaji blaga; vendar meni, da je potrebna dodatna pozornost, da se zagotovi, da izbirni instrument nudi zaščito potrošnikom in malim podjetjem, saj so šibkejši trgovinski partnerji, ter v izogib vsem zmešnjavam pri izbiri prava; zato poziva Komisijo, naj izbirni instrument dopolni z dodatnimi informacijami, ki bodo v jasnem, natančnem in razumljivem jeziku razložile, katere pravice imajo potrošniki in da jim te ne bodo kratene, tako da bodo potrošniki izbirnemu instrumentu zaupali in da se bodo, ker bodo poznali svoje pravice, zmožni odločiti, ali bodo pogodbo sklenili na tej alternativni osnovi;

12. meni, da bi lahko izbirni instrument ustvaril evropsko dodano vrednost, zlasti z zagotavljanjem pravne varnosti pod pristojnostjo Sodišča EU, hkrati pa bi bil možnost za premagovanje pravnih in jezikovnih zaprek, saj bi bil izbirni instrument seveda na voljo v vseh jezikih EU; poudarja, da bi za boljše razumevanje, na kakšen način delujejo evropske institucije, morali imeti evropski državljani na voljo vse informacije v zvezi z izbirnim instrumentom, ki bi jih bilo mogoče prevesti z dostopnimi in za uporabo enostavnimi spletnimi prevajalniki, tako da bi želeno informacijo lahko prebrali v lastnem jeziku;

13. vidi možno praktično prednost prožnega in prostovoljnega instrumenta za sodelovanje ("opt-in"); vendar poziva Komisijo, naj pojasni prednosti tega instrumenta za potrošnike in podjetja ter naj bolje pojasni, katera pogodbena stranka bo lahko izbirala med izbirnim instrumentom in zakonodajo, ki se "običajno" uporablja, ter kako namerava Komisija zmanjšati poslovne stroške; poziva Komisijo, naj v vsak predlog za izbirni instrument vključi mehanizem za redno spremljanje in pregled ob tesnem sodelovanju vseh udeleženih strani, da se zagotovi skladnost izbirnega instrumenta s trenutno veljavnim pravnim redom na področju pogodbenega prava, zlasti z uredbo Rim I, s potrebami trga ter pravnim in gospodarskim razvojem;

Področje uporabe instrumenta

14. meni, da bi lahko zajemal pogodbe med podjetji ter med podjetji in potrošniki; poudarja, da mora izbirni instrument zagotavljati zelo visoko raven varstva potrošnika, da se nadomesti varstvo, ki bi ga potrošniki uživali po svojem nacionalnem pravu; si želi dodatno razlago o tem, kako je to mogoče doseči; zato meni, da bi morala biti raven varstva potrošnikov višja od minimalnega varstva, ki ga zagotavlja pravni red o varstvu potrošnikov, in da bi morali biti zajeti zavezujoči nacionalni predpisi, hkrati pa je treba poiskati zadovoljive rešitve za težave s področja zasebnega mednarodnega prava; meni, da je visoka raven varstva potrošnikov tudi v interesu podjetij, saj bodo lahko uživala koristi izbirnega instrumenta le, če bodo potrošniki iz vseh držav članic zaupali, da z odločitvijo za izbirni instrument ne bodo izgubili varstva;

15. opozarja, da je treba koristi enotnega evropskega pogodbenega prava na pozitiven način sporočiti državljanom, da bo imelo politično legitimnost in podporo;

16. ugotavlja, da si je treba prizadevati za različno oblikovanje pogodbenega prava za pogodbe med podjetji in pogodbe med podjetji in potrošniki, zaradi spoštovanja skupnih tradicij nacionalnih pravnih sistemov in s posebno pozornostjo, posvečeno varstvu šibkejše pogodbene stranke, se pravi potrošnikov;

Sreda, 8. junij 2011

17. opozarja, da je mogoče bistvene elemente prava varstva potrošnikov, ki veljajo za pogodbe, najti v različnih veljavnih evropskih ureditvah in da bodo pomembni deli pravnega reda o varstvu potrošnikov verjetno združeni v direktivo o varstvu potrošnikov; opozarja, da bi omenjena direktiva predstavljala enotno pravno ureditev, ki bi jo potrošniki in podjetja zlahka prepoznali; zato poudarja, da je treba pred sprejemanjem končnih odločitev počakati na izid pogajanj o direktivi o pravicah potrošnikov;

18. ob upoštevanju posebne narave različnih pogodb, zlasti med podjetji ter med podjetji in potrošniki, vodilnih nacionalnih in mednarodnih načel pogodbenega prava in temeljnega načela visoke stopnje varstva potrošnikov nadalje meni, da je treba ohraniti sedanjo panožno prakso glede pogodb med podjetji;

19. meni, da bi lahko izbirno skupno evropsko pogodbeno pravo povečalo učinkovitost notranjega trga, ne da bi vplivalo na nacionalno pogodbeno pravo držav članic;

20. meni, da bi izbirni instrument moral biti na razpolago prvotno kot opt-in možnost v čezmejnih situacijah in da so potrebna jamstva, da bodo države članice lahko preprečile zlorabo izbirnega instrumenta v nepravih čezmejnih situacijah; nadalje meni, da je treba posebej analizirati učinke možnosti sodelovanja (opt-in) na domačem trgu na nacionalno pogodbeno pravo;

21. ugotavlja, da pogodbe v e-trgovini ali za prodajo na daljavo tvorijo pomemben delež čezmejnih transakcij; sicer meni, da izbirni instrument ne bi smel biti omejen na tovrstne transakcije, vendar bi lahko bila koristna uvedba drugih omejitev pri uporabi izbirnega instrumenta, zlasti dokler se ne zberejo zadostne izkušnje v zvezi z njegovo uporabo;

22. poudarja, da je posebno pomembno olajšati e-trgovino v EU, ki ni dovolj razvita, in da je treba oceniti, ali bi razlike med nacionalnimi sistemi pogodbenega prava lahko pomenile oviro za razvoj tega sektorja, ki ga podjetja in potrošniki pravilno obravnavajo kot potencialno gonilo razvoja v prihodnosti;

23. meni, da je lahko področje uporabe zbirke orodij dokaj široko, medtem ko bi moral biti izbirni instrument omejen na bistvena vprašanja pogodbenega prava; meni, da mora zbirka orodij ostati skladna z izbirnim instrumentom in mora vsebovati pojme iz različnih pravnih tradicij v EU, vključno s predpisi, ki med drugim izhajajo iz strokovnega osnutka skupnega referenčnega okvira ([1]) ter iz "Principes contractuels communs" in "Terminologie contractuelle commune" ([2]); in da bi morala njena priporočila glede potrošniškega pogodbenega prava temeljiti na resnično visoki zaščiti;

24. poziva Komisijo in strokovno skupino, naj pojasnita, kaj je treba razumeti pod izrazom "bistvena vprašanja pogodbenega prava";

25. meni, da je koristno, da izbirni instrument vsebuje posebne določbe za najpogostejše oblike pogodb, zlasti za prodajo blaga in opravljanje storitev; ponovno poziva k vključitvi zavarovalnih pogodb v področje uporabe izbirnega instrumenta, saj meni, da bi lahko bil tak instrument še zlasti uporaben za majhne zavarovalne pogodbe; poudarja, da je na področju zavarovalnega pogodbenega prava predhodno delo že opravljeno z Načeli evropskega zavarovalnega pogodbenega prava, ki bi jih bilo treba vključiti v sklop evropskega pogodbenega prava ter jih pregledati in nadalje uresničevati; vendar poziva k previdnosti pri vključevanju na tej točki finančnih instrumentov v kakršen koli predlagani instrument pogodbenega prava ter poziva Komisijo, naj oblikuje predano znotrajsektorsko strokovno skupino za vsako prihodnje pripravljalno delo o finančnih storitvah, da bi zagotovili, da bodo vsi bodoči finančni instrumenti upoštevali

([1]) Von Bar, Clive, Schulte-Nölke in dr. (uredniki), Načela, opredelitve in vzorčna pravila evropskega zasebnega prava, osnutek skupnega referenčnega okvira, 2008.
([2]) B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud (dir.), zbirka Droit privé comparé et européen', knjigi 6 in 7, 2008.

možne posebne značilnosti sektorja finančnih storitev ter vse povezane pobude, ki jih vodijo drugi deli Komisije, ter naj že na zgodnji stopnji vključi Evropski parlament;

26. poudarja, da so bila postavljena nekatera posebna vprašanja, pri katerih bi lahko bil izbirni instrument koristen, kot so digitalne pravice in upravičeno lastništvo; meni, da bi lahko po drugi strani izključili nekatere vrste zapletenih pogodb javnega prava; poziva strokovno skupino, naj prouči možnost vključitve pogodb s področja avtorskih pravic, z namenom izboljšati položaj avtorjev, ki so v pogodbenem razmerju pogosto šibkejša stranka;

27. je prepričan, da mora biti izbirni instrument skladen z veljavnim pravnim redom na področju pogodbenega prava;

28. opozarja, da ostaja v zvezi z evropskim pogodbenim pravom še vedno veliko odprtih vprašanj in nerešenih težav; poziva Komisijo, naj upošteva sodno prakso, mednarodne konvencije o prodaji blaga, kot je konvencija Združenih narodov o pogodbah o mednarodni prodaji blaga, ter vpliv na direktivo o pravicah potrošnikov; poudarja pomen uskladitve pogodbenega prava znotraj EU, pri čemer je treba upoštevati ustrezne nacionalne predpise, ki zagotavljajo visoko raven zaščite pri pogodbah med podjetji in potrošniki;

Uporaba instrumenta evropskega pogodbenega prava v praksi

29. meni, da bi moralo biti potrošnikom ter malim in srednjim podjetjem zagotovljeno, da bodo imeli dejanske koristi od izbirnega instrumenta, ki bi moral biti sestavljen na enostaven, jasen in uravnotežen način, da bo njegova uporaba enostavna in privlačna za vse strani;

30. meni, da mora izbirni instrument zagotavljati enotno pravo, da pa bo treba zagotoviti standardna določila in pogoje trgovanja v preprosti in razumljivi obliki, ki bodo zlahka dostopna podjetjem, zlasti malim in srednjim, ter neko obliko podpore, kar bi zagotovilo zaupanje potrošnika; ugotavlja, da bi standardni pogodbeni pogoji, ki bi temeljili na izbirnem instrumentu, nudili večje pravno varstvo kot standardni pogoji EU, ki bi temeljili na nacionalnih zakonodajah, kar bi povečalo možnosti za različne nacionalne razlage;

31. opozarja, da ostaja prednostna naloga dodatno delo na čezmejnem alternativnem reševanju sporov, ki je hitro in stroškovno učinkovito zlasti za mala in srednja podjetja in potrošnike, vendar poudarja, da bo alternativno reševanje sporov še dodatno olajšano, če strani uporabijo eno pravo, ki ga zagotavlja izbirni instrument; poziva Komisijo, naj preuči sinergije, preden vloži predlog; ugotavlja, da je delovna skupina UNCITRAL za spletno reševanje sporov tudi pokazala zanimanje za izbirni instrument kot sredstvo za poenostavitev spletnega reševanja sporov ([1]), zato priporoča, naj Komisija spremlja razvoj dogodkov v ostalih mednarodnih organih;

32. predlaga, da bi se izboljšanje delovanja in učinkovitosti čezmejnega sistema pravnih sredstev lahko spodbudilo z neposredno povezavo med izbirnim instrumentom, evropskim postopkom plačilnega naloga in evropskim postopkom v sporih majhne vrednosti; meni, da je treba uvesti elektronsko pismo pred tožbo, da se podjetjem pomaga zaščititi njihove pravice, zlasti na področju intelektualne lastnine in evropskega postopka v sporih majhne vrednosti;

([1]) Komisija Združenih narodov za mednarodno trgovinsko pravo, poročilo delovne skupine III (Spletno reševanje sporov) o delu na svoji 21. seji (Dunaj, 13. –17. december 2010), str. 8, 10.

33. je seznanjen z zaskrbljenostjo potrošnikov, ki le redko menijo, da imajo možnost izbire pogodbenih pogojev in se soočajo z razmerami, ko jih lahko zgolj sprejmejo ali zavrnejo; je trdno prepričan, da bo dopolnitev izbirnega instrumenta z zbirko orodij in standardnih pogojev, ki bo prevedena v vse jezike, spodbudila nove vstope na trge po vsej Evropski uniji, kar bo okrepilo konkurenco ter razširilo celotno izbiro, ki je na voljo potrošnikom;

34. poudarja, da mora biti, čeprav je končni test učinkovitosti vsakega končnega instrumenta sam notranji trg, kljub temu vnaprej zagotovljeno, da prinaša pobuda potrošnikom dodano vrednost in da ne bo zapletla čezmejnih transakcij niti za potrošnike niti za podjetja; poudarja, da je potrebno vključiti določbe o zagotavljanju ustreznih informacij o obstoju in delovanju za vse morebitne interesente in udeležence (vključno z nacionalnimi sodišči);

35. ugotavlja, da v zvezi s ciljem evropskega pogodbenega prava ne gre spregledati pomena evropske pristojnosti na področju civilnih zadev;

36. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami izvede preverjanje in preizkuse kakovosti, da se ugotovi, ali so instrumenti, predlagani v okviru evropskega pogodbenega prava, uporabnikom prijazni, ali vključujejo vse pomisleke državljanov, ali zagotavljajo dodano vrednost v procesu za potrošnike in podjetja ter ali krepijo enotni trg in pospešujejo čezmejno trgovino;

Vključevanje interesnih skupin, ocena učinka

37. poudarja, da je bistvenega pomena, da se po vsej Uniji vključijo zainteresirane strani iz različnih dejavnosti, vključno s pravnega področja, ter poziva Komisijo, naj izvede obsežno in pregledno posvetovanje z vsemi zainteresiranimi stranmi, preden bo sprejela odločitev na podlagi rezultatov strokovne skupine;

38. ceni, da strokovnjaki in zainteresirane strani že prihajajo iz različnih območij in sektorjev; meni, da bo postal prispevek zainteresiranih strani še pomembnejši, ko bo faza posvetovanja minila in če se bo začel sam zakonodajni postopek, ki bi moral biti kar najbolj vključujoč in pregleden;

39. v skladu z načeli boljše priprave zakonodaje opozarja na potrebo po obsežni in široki oceni učinka, analizi različnih političnih možnosti, vključno z možnostjo, da Unija ne ukrepa, in osredotočenje na praktična vprašanja, kot so možne posledice za mala in srednja podjetja ter potrošnike, možen učinek na nelojalno konkurenco na notranjem trgu in ugotavljanje učinka vsake od teh rešitev na pravni red Skupnosti in na nacionalne pravne sisteme;

40. meni, da bi bila za zbliževanje in vzpostavljanje enakih konkurenčnih pogojev pred dokončno pripravo take ocene učinka uskladitev prakse na področju pogodbenega prava na ravni EU sicer učinkovito sredstvo, vendar je treba zaradi izzivov, ki jih prinaša usklajevanje nacionalnih pravnih sistemov za države članice, pa tudi za regije z zakonodajnimi pristojnostmi na tem področju, izbirni instrument upoštevati kot laže izvedljivo rešitev, če prinaša dodatno vrednost tako za potrošnike kot podjetja;

41. vztraja, da je treba glede vsakršnega prihodnjega predloga izbirnega instrumenta, ki ga predloži Komisija, opraviti posvetovanja s Parlamentom in da mora le-ta biti vključen v redni zakonodajni postopek, ter naj se vsak predlagani izbirni instrument pregleduje in spreminja v skladu s tem postopkom;

*

* *

42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sreda, 8. junij 2011

Evropsko sodelovanje v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020

P7_TA(2011)0263

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o evropskem sodelovanju v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020 (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. julija 2008 "Prenovljena socialna agenda: priložnosti, dostopnost in solidarnost v Evropi 21. stoletja" (KOM(2008)0412),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 9. junija 2010 "Nova spodbuda za evropsko sodelovanje v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020" (KOM(2010)0296),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. novembra 2009 "Ključne kompetence za spreminjajoči se svet" (KOM(2009)0640),

— ob upoštevanju osmih ključnih kompetenc, ki so v Priporočilu Evropskega parlamenta in Sveta št. 2006/962/ES z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje ([1]) navedene kot evropski referenčni okvir,

— ob upoštevanju predloga priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. aprila 2008 o vzpostavitvi Evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) (KOM(2008)0180),

— ob upoštevanju desetletnega delovnega programa "Izobraževanje in usposabljanje 2010" in poznejših skupnih vmesnih poročil o napredku pri izvajanju tega programa,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. aprila 2009 "Strategija EU za mlade – vlaganje v mlade in krepitev njihove vloge in položaja" (KOM(2009)0200),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2010 "o strategiji EU za mlade – vlaganje v mlade ter krepitev njihove vloge in položaja ([2])",

— ob upoštevanju Resolucije Sveta z dne 27. novembra 2009 o prenovljenem okviru za evropsko sodelovanje na področju mladine (2010–2018),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2010 o spodbujanju dostopa mladih na trg dela z okrepitvijo statusa med pripravništvom, delovno prakso in vajeništvom ([3]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije "Pobuda Mladi in mobilnost za izkoriščanje potenciala mladih pri doseganju pametne, trajnostne in vključujoče rasti v Evropski uniji" (KOM(2010)0477),

([1]) UL L 394, 30.12.2006, str. 10.
([2]) UL C 161 E, 31.5.2011, str. 21.
([3]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0262.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 12. maja 2009 o strateškem okviru za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju ("ET 2020"),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 11. maja 2009 o oceni sedanjega okvira za evropsko sodelovanje na področju mladine ter o prihodnjih perspektivah prenovljenega okvira (09169/2009),

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. avgusta 2010 "Evropska digitalna agenda" (KOM(2010)0245),

— ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 15. novembra 2007 o novih znanjih in spretnostih za nova delovna mesta ([1]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2010 o ključnih kompetencah za spreminjajoči se svet: izvajanje delovnega programa Izobraževanje in usposabljanje 2010 ([2]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. decembra 2008 o vseživljenjskem učenju za znanje, ustvarjalnost in inovacije – izvajanje delovnega programa "Izobraževanje in usposabljanje 2010" ([3]),

— ob upoštevanju raziskave o profesionalizaciji poklicnega usmerjanja: usposobljenost in kvalificiranost strokovnih delavcev v Evropi, ki jo je marca 2009 izvedel Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja (Cedefop),

— ob upoštevanju raziskave o spretnostih in znanjih za prihodnost Evrope: predvidevanje potreb po strokovni usposobljenosti, ki jo je Cedefop izvedel maja 2009,

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 "Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast" (KOM(2010)2020),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 11. maja 2010 o kompetencah za vseživljenjsko učenje in pobudi "nova znanja in spretnosti za nova delovna mesta",

— ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 31. oktobra 2006 "Evropski sistem prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) – sistem prenašanja, zbiranja in priznavanja učnih rezultatov v Evropi" (SEK(2006)1431),

— ob upoštevanju izida posvetovanja v Svetu z dne 5. decembra 2008 o sklepih Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o prihodnjih prednostnih nalogah za okrepljeno evropsko sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja (16459/2008),

— ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o vzpostavitvi Evropskega sistema prenašanja kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) ([4]),

— ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o vzpostavitvi evropskega referenčnega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja ([5]),

([1]) UL C 290, 4.12.2007, str. 1.
([2]) UL C 161 E, 31.5.2011, str. 8.
([3]) UL C 45 E, 23.2.2010, str. 33.
([4]) UL C 155, 8.7.2009, str. 11.
([5]) UL C 155, 8.7.2009, str. 1.

— ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje ([1]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 21. novembra 2008 o mobilnosti mladih ([2]),

— ob upoštevanju Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o ključnih kompetencah za vseživljenjsko učenje,

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 21. februarja 2007 "Skladen okvir kazalnikov in meril za spremljanje napredka pri doseganju lizbonskih ciljev v izobraževanju in usposabljanju" (KOM(2007)0061),

— ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 8. septembra 2006 "Učinkovitost in pravičnost v evropskih sistemih izobraževanja in usposabljanja" (KOM(2006)0481),

— ob upoštevanju študije Cedefop o vodenju rizičnih skupin mladih z učenjem do dela (Luxembourg, 2010),

— ob upoštevanju obvestila Cedefop iz februarja 2010 o delovnih mestih, ki bodo bolj temeljili na znanju in kvalifikacijah ("Jobs in Europe to become more knowledge- and skills-intensive"),

— ob upoštevanju obvestila Cedefop iz junija 2010 o neusklajenosti kvalifikacij v Evropi ("Skill mismatch in Europe"),

— ob upoštevanju objave Cedefop o delu in staranju ("Working and ageing") (Luxembourg, 2010),

— ob upoštevanju členov 165 in 166 Pogodbe o delovanju Evropske unije o izobraževanju, poklicnem usposabljanju, mladini in športu,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenj Odbora za kulturo in izobraževanje, Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0082/2011),

A. ker je brezposelnost mladih sedaj 21-odstotna, kar je dvakrat več kot splošna stopnja brezposelnosti na ravni EU in eden največjih izzivov v Evropi, zato je bil zastavljen cilj zmanjšati delež mladih, ki predčasno prekinejo šolanje, na manj kot 10 %, drugi cilj pa je do leta 2020 za 70 % povečati udeležbo žensk na trgu dela; ker je izobraževanje in usposabljanje odločilni dejavnik za uspešno udeležbo na trgu dela in zmožnost za odločanje v življenju, saj je več kot 5,5 milijona mladih Evropejcev brezposelnih, izpostavljenih socialni izključenosti in revščini ter mnogi mladi so prisiljeni sprejeti negotovo zaposlitev z nižjo plačo in nižjim socialnim varstvom, kar vpliva na njihovo zdravje in varnost na delovnem mestu,

B. ker je bilo v Evropski uniji med diplomanti na univerzah 58,9 % žensk, delež doktoric znanosti pa je le 43 % in je ponovno nižji na ravni rednih profesorjev, kjer je žensk zgolj 15 %,

C. ker v Sporočilu Komisije o novi spodbudi za evropsko sodelovanje v poklicnem izobraževanju in usposabljanju v podporo strategiji EU 2020 (KOM(2010)0296) ni bilo upoštevano načelo enakosti med spoloma,

([1]) UL C 111, 6.5.2008, str. 1.
([2]) UL C 320, 16.12.2008, str. 6.

Sreda, 8. junij 2011

D. ker je prehod iz izobraževanja na trg dela in prehajanje med zaposlitvami strukturni izziv za delavce v vsej EU; ker je zato varno prehajanje bistveno pri motiviranju delavcev za usposabljanje zunaj delovnega mesta; ker kakovostno pripravništvo večinoma pozitivno vpliva na dostop mladih do zaposlitve,

E. ker ima zgodnja brezposelnost trajne škodljive posledice, med drugim večje tveganje za prihodnjo brezposelnost in manjši zaslužek v vsej delovni dobi;

F. ker bo zaradi demografskih sprememb in daljše življenjske dobe daljši in bolj raznolik seznam delovnih izkušenj postal nekaj običajnega in bodo na primer vseživljenjsko učenje, izobraževanje, novo digitalno gospodarstvo, prilagajanje novim tehnologijam in izvajanje ciljev strategije EU 2020 zagotavljali zaposlovanje in boljši življenjski standard,

G. ker je poklicno izobraževanje in usposabljanje, ki je prilagojeno individualnim potrebam učencev, izjemno pomembno, saj povečuje zmožnost posameznika za soočanje s pritiski konkurence in njegov življenjski standard, poleg tega pa uresničuje družbenogospodarsko kohezijo in zlasti posebnim skupinam, kot so priseljenci, invalidi ali osipniki in ranljive ženske, omogoča boljše vključevanje v družbo,

H. ker mala podjetja tradicionalno ustvarijo več kot polovico novih delovnih mest v Evropi – ta pa so vzdržna in imajo pomnoževalni učinek,

I. ker bi morala biti vloga držav članic in Komisije predvsem pomagati ustvariti okolje, v katerem bodo podjetja lahko uspela, se razvijala in rasla – za to pa potrebujejo manjše davčne obremenitve in predvidljive razmere, tako da bodo lahko načrtovala in vlagala,

J. ker bi bila glede na velike razlike med državami članicami v stopnji udeležbe učencev v poklicnem usposabljanju pomembna izmenjava najboljše prakse, zato da bi povečali število in kakovost učencev, ki se v državah članicah odločajo za tehniško usposabljanje, saj so zaenkrat razmere glede številčnosti in kakovosti teh učencev slabe,

1. priznava, da je pomembno posodobiti poklicno izobraževanje in usposabljanje, saj je človeški kapital za uspešnost Evrope odločilnega pomena;

2. priznava pomen začetnega in nadaljnjega poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter poudarja, da je odvisno od udeležbe in sodelovanja vseh akterjev pri oblikovanju, pripravi in financiranju strategij s tega področja; poziva države članice, naj izkoristijo pozitivne izkušnje z dualnim sistemom poklicnega izobraževanja in usposabljanja v vzornih državah, v katerih ta sistem pripomogel k dolgoročnejšemu vključevanju mladih delavcev na trg dela in do višje stopnje zaposlenosti med njimi, pa tudi do višjih ravni usposobljenosti, kar povečuje delavčeve zaposlitvene možnosti v kasnejši dobi;

3. ponovno poudarja, da bi bilo treba programe poklicnega izobraževanja in usposabljanja razširiti, da bi bili skladni z načeli vseživljenjskega učenja ter začetnega in nadaljnjega usposabljanja;

4. poudarja pomen spodbujanja rednega dodatnega usposabljanja kot dela vseživljenjskega učenja;

5. poziva države članice, naj bodo učenci po koncu osnovnega izobraževanja pripravljeni na opravljanje poklica;

6. opozarja, da utegnejo mladi Evropejci postati izgubljena generacija, saj v tem času, ko zaradi vse hujše revščine narašča odsotnost iz šole, nimajo praktične podpore pri iskanju službe in nadaljevanju študija;

7. pozdravlja ukrepe Komisije za večjo prepustnost, preglednost in primerljivost pri priznavanju v izobraževalnih sistemih in med njimi;

8. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo poklicno usposabljanje in vseživljenjsko učenje bolj prilagojeno potrebam na trgu dela ter bo omogočilo vstop vanj in mobilnost znotraj njega; nadalje poudarja, da je potrebno boljše in obsežnejše vzajemno delovanje med izobraževalno sfero, trgom dela ter poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, kar je bistvena povezava med izobraževalno sfero in trgom dela; zato poziva države članice, naj spodbujajo nenehne potrebe posameznikov po kvalifikacijah, razvoju in vseživljenjskem učenju;

9. poudarja, da povezava med izobraževanjem in usposabljanjem, zlasti pot od poklicnega izobraževanja k visoki izobrazbi, zahteva več priložnosti za povezavo med poklicnim usposabljanjem in univerzitetno izobrazbo, s posebnim poudarkom na njihovi vključitvi v mehanizme za zagotavljanje informacij o poklicih ter poklicnega usmerjanja in svetovanja; meni tudi, da prehod med usposabljanjem in zaposlitvijo zagotavlja, da udeleženci poklicnega usposabljanja pridobijo znanja in spretnosti v skladu z zahtevami trga dela;

10. poudarja, da je treba na lokalni in regionalni ravni spodbujati učinkovito sinergijo ter zanesljive oblike sodelovanja med šolami, agencijami za usposabljanje, raziskovalnimi središči in podjetji, da bi presegli usmerjenost navznoter izobraževalnih sistemov in vrzel med znanjem in spretnostmi ter potrebami trga dela in s tem zagotovili lažjo zaposljivost mladih, predvsem žensk, s posebnim poudarkom na kompetencah, pridobljenih z nadaljnjim poklicnim izobraževanjem;

11. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo bolj prilagodljivo upravljanje Evropskega socialnega sklada, pri čemer naj upoštevajo spremenljivo naravo trga dela;

12. pozdravlja, da je način učenja vse bolj usmerjen k rezultatom in da se širše priznavajo priložnostno ali neformalno pridobljena znanja in spretnosti;

13. poudarja pomembnost začetnega usposabljanja za učitelje, saj se kakovost učiteljev in nosilcev izobraževanja izkaže v kakovosti učnih programov in izobraževanju kot celoti;

14. poziva države članice in Komisijo, naj izboljšajo priznavanje priložnostnega in neformalnega učenja; opozarja na primere dobre prakse na tem področju, zlasti s financiranjem iz Evropskega socialnega sklada, kar dokazuje, da priznavanja znanja in spretnosti ne glede na to, kje so pridobljeni, omogoča bolj uspešno vključevanje na trg dela;

Poklicno izobraževanje

15. poziva države članice, naj zagotovijo visokokakovostno ponudbo za izobraževanje in usposabljanje, ki bo usmerjena v praktično učenje na delovnem mestu in upoštevala individualne potrebe; obenem meni, da je visokokakovostno poklicno izobraževanje in usposabljanje temelj, ki bo Evropi omogočil, da se uveljavi kot družba znanja in uspešno konkurira na svetovnih trgih;

16. opozarja, da obstaja tudi notranji trg za ponudbe poklicnega izobraževanja, in poziva države članice, naj zagotovijo več centrov za svetovanje o ponudbah za usposabljanje in o poklicni mobilnosti na svojem ozemlju ter v drugih državah članicah;

Sreda, 8. junij 2011

17. meni, da bi morale institucije EU za dosledno uresničevanje poglavitne pobude strategije Evropa 2020 "Program za nova znanja in spretnosti in nova delovna mesta" doseči bolj pragmatičen, celovit in obsežen dogovor, ki ga bodo podprle vse države članice, ki bi se morale osredotočiti na povezovanje področij poklicnega izobraževanja, poklicnih kvalifikacij, vseživljenjskega učenja in pripravništva s trgom dela, da bi zagotovile, da bo vsaka država članica resnično izvajala cilje iz strateškega okvira za evropsko sodelovanje na področju izobraževanja in usposabljanja (ET 2020);

18. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo poklicno izobraževanje in usposabljanje bolj prilagojeno potrebam na trgu dela;

19. poziva, naj ima usposabljanje na podlagi vajeništva prednost pred drugimi vrstami usposabljanja, npr. praksami; spodbuja države članice, naj ne načrtujejo univerzitetnega študija poklicnega značaja, ki ne vključuje vajeniške pogodbe;

20. poziva države članice, naj manj sposobnim študentom omogočijo vrnitev k splošnemu izobraževanju na sekundarni ali terciarni ravni;

21. spodbuja države članice, naj z aktivno udeležbo socialnih partnerjev pomagajo posodobiti programe poklicnega izobraževanja in posredovano znanje, tako da skupaj pripravijo modele poklicnega izobraževanja, ki bodo temelj izobraževalnih učnih načrtov in bodo prenovljeni vsake dve ali tri leta v skladu z znanstvenim in tehnološkim razvojen na posameznem področju;

22. poudarja, da morajo biti izobraževalni sistemi posameznih državah članicah bolj združljivi in sinergijski, s poudarkom na učenju jezikov in učnih načrtih, ki so prilagojeni ciljem Unije inovacij; poudarja, da je treba odpraviti vse zakonske in upravne ovire za razvoj evropskega okvira, ki bo zagotavljal široko paleto visokokakovostnih pripravništev povsod v Uniji;

23. poziva k večji uravnoteženosti izbire poklicev deklet in fantov, da bi preprečili segregacijo na trgu dela zaradi spola in za boljšo pripravljenost na doseganje prihodnjih ciljev višje in bolj uravnotežene zaposlenosti v EU, in sicer s predlaganjem pobud, ki bodo ženskam omogočale izbrati kariero, ki je bila običajno rezervirana za moške in obratno; poziva države članice, naj nudijo visokokakovostno svetovanje v zvezi z izbiro poklicev ter omogočijo bolj uravnoteženo izbiro poklica med dekleti in fanti, pri tem pa upoštevajo stereotipe, ki še vedno obstajajo in vplivajo na poklicno usmeritev;

24. ugotavlja, da dobra poklicna izobrazba temelji na solidni splošni izobrazbi, ki ne razlikuje med spoloma, in poziva države članice, naj v učnem gradivu odpravijo primere tradicionalno ženskih oziroma moških poklicev, da bi zagotovili, da se bodo fantje in dekleta od samega začetka zanimali za vse poklice;

25. se zaveda pomembne vloge, ki jo imajo spolni stereotipi v naši pedagoški praksi, zato poudarja, da je pomembno pripraviti strategije za oblikovanje izobraževanja, ki bo nevtralno z vidika spola, s čimer bi denimo dosegli enak dostop za moške in ženske do poklicnega usposabljanja in izobraževanja ter zaposlitve;

26. poziva države članice in socialne partnerje, naj zagotovijo lažje usklajevanje poklicnega izobraževanja in usposabljanja, učenja in družinskega življenja v smislu dostopnega otroškega varstva in ur praktičnega pouka, ki se lahko uskladijo z otrokovim šolskim urnikom;

27. poziva k institucionaliziranemu dialogu med vsemi akterji, zlasti izobraževalnimi ustanovami, delodajalci, delojemalci in sindikati, da se zagotovi kakovostno poklicno izobraževanje in usposabljanje, ki bo bolj prilagojeno trenutnim potrebam trga dela;

28. poziva k podpori čezmejnih povezav in komunikacijskih platform med izobraževalnimi ustanovami in delodajalci za izmenjavo primerov dobre prakse;

29. poziva vse akterje na trgu dela, tudi iz strokovnih sektorjev, podjetij, sindikatov, ministrstev in zavodov za zaposlovanje, naj začnejo strukturiran socialni dialog o tem, kako bolje zagotoviti vključevanje mladih na trg dela ter spodbujati vseživljenjsko učenje in formalno/neformalno usposabljanje;

30. pozdravlja cilj strategije EU 2020, da se okrepijo sistemi poklicnega izobraževanja, ter poziva države članice, naj te sisteme usmerjajo k široko zasnovanim kvalifikacijam, udeležbi in humanizaciji dela;

31. priporoča spodbujanje ustvarjalnosti, inovativnosti in podjetništva na vseh ravneh izobraževanja, tudi poklicnega usposabljanja, in priznavanje znanj in spretnosti, pridobljenih prek kakršne koli oblike izobraževanja, vključno z neformalnim in priložnostnim; priporoča tudi spodbujanje projektov, ki zagotavljajo medgeneracijski prenos znanja in spretnosti;

32. meni, da bi moralo biti podjetniško izobraževanje pomemben del poklicnega izobraževanja in usposabljanja, saj bi bilo tako bolj privlačno za vse študente, podjetništvo pa bi se okrepilo v skladu z določbami strategije EU 2020;

33. opozarja na letos določene cilje strategije EU 2020, ki poudarjajo potrebo po visoko kvalificirani in izobraženi evropski delovni sili, da bi dosegli močno in trajnostno rast ter izpolnili cilje strategije glede zaposlovanja; poudarja pomembno vlogo, ki jo ima cenovno ugodno in dostopno poklicno izobraževanje in usposabljanje pri procesu izobraževanja in dodatnega usposabljanja evropske delovne sile;

34. poudarja pomen krepitve postopka za opredeljevanje potreb na lokalni, nacionalni in evropski ravni, da bi dosegli kar najboljšo povezavo med ponujenim znanjem in spretnostmi ter zahtevami trga dela;

35. poziva države članice, naj zagotovijo znanja in spretnosti, prilagojene trgu dela, in se tako pripravijo na daljše delovno obdobje z več prekinitvami v prihodnosti,

36. poudarja, da mora poklicno izobraževanje in usposabljanje delavcem zagotoviti znanja in spretnosti, potrebne za nova, trajna delovna mesta, ki bodo vzpostavljena v prihodnjem trajnostnem gospodarstvu;

37. poziva države članice, naj spremljajo ukrepe za lažji prehod iz izobraževanja na trg dela z oblikovanjem integriranega poklicnega usmerjanja in programov svetovanja;

38. ugotavlja, da se je dualni sistem (praktično in šolsko izobraževanje) v nekaterih državah članicah izkazal za uspešnega, ker podjetja sodelujejo pri poklicnem izobraževanju in ga dopolnjujejo;

39. poziva podjetja, naj bolj uporabljajo skupne programe usposabljanja, da bi bolje izpolnjevali cilje posebnega usposabljanja, ki ga zahteva trg dela;

40. glede na preusmeritev k trajnostnemu gospodarstvu in trajnostni rasti poziva države članice, naj okrepijo poklicno izobraževanje in usposabljanje, saj se s povečanjem zaposljivosti delavcev lahko borimo proti socialnim posledicam prestrukturiranja podjetij;

41. poudarja pomen modelov socialnega in vključujočega gospodarstva za to novo podjetniško kulturo ter opozarja, da morajo ustanove za poklicno izobraževanje in usposabljanje, tudi visokošolske, svojim študentom nujno posredovati temeljito znanje o vseh oblikah podjetništva, vključno s socialnim in vključujočim gospodarstvom, ter načela odgovornega in etičnega upravljanja;

42. poudarja, da je treba pripraviti popis področij, kjer Evropska unija ima ali bi lahko imela prednost v primerjavi s svetom in za katera bi bilo treba oblikovati dodatne strategije usposabljanja;

Poklicno usposabljanje

43. poziva države članice, naj upoštevajo vedno večjo potrebo po bolj kvalificiranem nadaljnjem poklicnem izobraževanju in usposabljanju in naj prek svetovalnih služb delojemalce podprejo pri načrtovanju ustreznega poklicnega usposabljanja; poziva delodajalce, naj vsem zaposlenim omogočijo dodatno usposabljanje;

44. priporoča zagotovitev spodbud, s katerimi bi delodajalci svoje zaposlene spodbujali k udeležbi v programih usposabljanja;

45. poziva države članice, naj razvijejo pobude za delodajalce, da bi lažje poskrbeli za stroškovno učinkovito in prožno usposabljanje v mikro in malih podjetjih, ki bi bilo prilagojeno potrebam žensk; poziva Komisijo in vse države članice, naj si odločno prizadevajo za boj proti neenakosti pri plačilu med moškimi in ženskami, da bi do leta 2020 odpravili sedanjo 18-odstotno razliko v plačilu med moškimi in ženskami;

46. poziva države članice, naj s pomočjo Komisije prek ustreznih univerzitetnih programov spodbujajo modele upravljanja in uporabe človeških virov, ki bodo temeljili na priznavanju poklicnega izobraževanja in usposabljanja v okviru vseživljenjskega učenja kot dodane vrednosti in konkurenčne prednosti za podjetja;

47. priporoča, naj se spodbuja neodvisnost središč za poklicno izobraževanje in usposabljanje pri načrtovanju, financiranju, upravljanju in ocenjevanju dejavnosti ter naj se uvedejo bolj dinamični načini sodelovanja med temi središči in podjetji;

48. opozarja, da so naložbe v izobraževanje in usposabljanje bistvene za boljšo prihodnost Evropejcev; meni, da ključne kompetence ter nova znanja in spretnosti, predvsem tiste, ki jih zahtevajo delovna mesta v strateških sektorjih za rast, posameznikom ponujajo nove možnosti, poleg tega pa postavljajo temelj za dolgoročni trajnostni gospodarski in družbeni razvoj; meni, da morajo države članice in vsi vključeni akterji zagotoviti, da bodo delavci pridobili potrebne ključne kompetence;

49. poziva Komisijo, naj razvije orodja, na primer sistem za ocenjevanje vseživljenjskega učenja, da bi delavce spodbudili, da se bodo sistematično in na lastno pobudo udeleževali vseživljenjskega učenja/poklicnega izobraževanja in usposabljanja, in jih pri tem podprli, ter redno preverjali, katera znanja in spretnosti so potrebne za nadaljnjo uspešnost na trgu dela; pri tem je treba posebno pozornost nameniti osebam, ki morajo usklajevati družinsko in poklicno življenje;

50. poziva države članice, naj organizirajo nadaljnje izobraževanje na področju računalništva, ki bo delavkam omogočilo opravljanje poklica od doma, saj bi s tem pripomogli k boljšemu usklajevanju družinskega in poklicnega življenja ter pomagali ženskam na podeželju;

51. odločno poziva vlade, naj spodbujajo prožno poklicno izobraževanje in usposabljanje, ki bo prilagojeno posebnim potrebam organizacij in podjetij, s čimer bo vse pridobljeno znanje dobro uporabljeno, usklajevanje tega usposabljanja z zasebnim življenjem in drugimi poklicnimi dejavnostmi ter spodbujanje evropske mobilnosti s posebnim poudarkom na lažjem dostopu organizacij, ki jim grozi marginalizacija, do poklicnega izobraževanja in usposabljanja, da bi s tem podaljšali njihovo usposabljanje;

52. poudarja, da bo imelo vseživljenjsko učenje osrednji pomen pri preprečevanju brezposelnosti in upoštevanju raznolikih izkušenj v poklicnih življenjepisih; zato meni, da je treba okrepiti ozaveščenost delavcev, da se morajo nenehno strokovno izpopolnjevati;

53. poziva Komisijo, naj pripravi študijo rezultatov udeležbe v poklicnem izobraževanju in usposabljanju z vidika produktivnosti delavcev ter konkurenčnosti podjetij in kakovosti dela;

54. poudarja pomen lahko dostopnega, prožnega in individualnega poklicnega usposabljanja za ljudi v različnih življenjskih obdobjih, ki bo olajšalo in izboljšalo poklicno udeležbo na trgu dela; meni, da bi moralo biti poklicno izobraževanje in usposabljanje razpoložljivo, cenovno ugodno in dostopno za ljudi v vseh življenjskih obdobjih in ne glede na njihov status na trgu dela ali dohodek, da bi ne le spodbujali vseživljenjsko učenje, temveč tudi prispevali k razvoju obstoječih poklicev in ustvarjanju novih, ki bi temeljili na dejanskih potrebah družbe; nadalje meni, da bi moral veljati za pomemben instrument za podaljšanje poklicnega življenja posameznikov;

55. poziva države članice, naj ženskam omogočijo visokokakovosten, obsežen, prožen in cenovno sprejemljiv dostop do poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključno s posebnim vseživljenjskim poklicnim usmerjanjem in svetovanjem o kvalifikacijah v vseh vrstah poklicev, ki bo namenjeno ženskam iz raznolikih okolij, da bodo učinkovito vključene v kakovostna delovna mesta s primernim plačilom in da bodo obravnavane njihove večrazsežnostne potrebe po usposabljanju, kot na primer:

— prilagojeno poklicno izobraževanje in usposabljanje v podporo poklicnemu razvoju,

— dostopne poti od priložnostnega do formalnega učenja,

— odzivnost na različne stile učenja,

— dostop do vzornikov in mentorjev,

— razvoj programov, prilagojenih prožnim oblikam dela in pogodbam o zaposlitvi s krajšim delovnim časom,

— prilagojene možnosti učenja prek spleta;

56. poudarja, da je zaradi vedno večjega staranja prebivalstva v Evropi čedalje bolj pomembno vseživljenjsko učenje in programi izobraževanja, ki jih je zato treba podpirati;

57. poudarja, da je treba okrepiti prizadevanja na evropski in nacionalni ravni za večjo udeležbo malih in srednjih podjetij pri poklicnem usposabljanju in vseživljenjskem učenju ter večjo udeležbo nižje kvalificiranih delavcev, katerih registrirana udeležba je še posebej nizka;

58. poudarja, da je kot del prizadevanj za uresničitev cilja prožnosti in varnosti nujno dejansko povečati udeležbo delavcev v prožnih oblikah zaposlovanja in poklicnega izobraževanja; zato poziva države članice, naj sprejmejo ustrezne pobude;

59. poziva države članice, naj se v okviru nadaljevalnega poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter vseživljenjskega učenja bolj oprejo na spletne programe učenja, s čimer bodo družinam omogočile uskladitev družinskega in poklicnega življenja;

60. poudarja vlogo lokalnih vlad, podjetnikov, partnerstev in izobraževalnih ustanov pri oblikovanju poklicnega izobraževanja v skladu z dejanskimi potrebami na trgu dela;

61. meni, da imajo regionalni in lokalni organi bistveno vlogo pri sodelovanju s središči za poklicno izobraževanje in usposabljanje ter podjetji, pa tudi podpiranju izvajalcev tega izobraževanja in usposabljanja pri vzpostavljanju prijaznega okolja za uspešen vstop udeležencev poklicnega izobraževanja in usposabljanja na trg dela;

62. poziva k sklepanju vajeniških pogodb, ki bodo ščitile vajence, ter zagotavljanju prožnosti in prožnih ukrepov pri njihovem izvajanju, da bi omogočili prekinitev pogodbe, če se izkaže, da zadevna oseba ni primerna za delovno mesto ali je resno kršila delovne obveznosti;

63. poziva države članice, naj v skladu s cilji in vodilnimi pobudami strategije Evropa 2020 izboljšajo povezave med poklicnim usposabljanjem in potrebami trga dela, tudi s krepitvijo storitev šolskega in poklicnega usmerjanja ter s spodbujanjem pripravništva in vajeništva za ženske, ter ustvarijo nove možnosti za usposabljanje, tudi na znanstvenem, matematičnem in tehničnem področju, da bi povečali zaposljivost žensk v tehničnih in znanstvenih poklicih, na netradicionalnih delovnih mestih ter v nizkoogljičnih in tehnoloških gospodarskih panogah ter oblikovali trajna delovna mesta s primernim plačilom;

64. meni, da so obstoječi evropski programi na področju poklicnega usposabljanja dobri in da bi jih bilo potrebno v prihodnje dodatno podpreti;

Kakovost in učinkovitost poklicnega izobraževanja in usposabljanja

65. poziva države članice, naj mentorjem omogočijo pridobitev strokovne izobrazbe za poklicno izobraževanje in usposabljanje ter vzpostavijo podlago za bolj spodbuden odnos med mentorjem in učencem, zlasti na regionalni in lokalni ravni, da bi zagotovile učinkovite sisteme poklicnega izobraževanja in usposabljanja, pa tudi učinkovito in uspešno prenašanje znanja;

66. poudarja, da je visokokvalificirana in izobražena delovna sila gonilo inovacij in prispeva k občutni konkurenčni prednosti Unije; poudarja, da visokokakovostno poklicno izobraževanje in usposabljanje bistveno prispevata k trajnemu razvoju in oblikovanju učinkovitega enotnega trga ter da ju je treba nenehno prilagajati potrebam in razvoju evropskega trga dela, in sicer na podlagi obširnega dialoga med vsemi zainteresiranimi stranmi;

67. poudarja, da lahko v novem digitalnem gospodarstvu ustvarjalnost ter informacijske in komunikacijske tehnologije, ki gradijo novo podjetniško kulturo, spodbujajo sodelovanje in izmenjavo primerov dobre prakse med državami članicami, da bi izboljšale kakovost poklicnega izobraževanja in usposabljanja, zato je čas, da se ga postavi v središče pozornosti, zlasti zato, da bi se lahko soočili z izzivi, ki jih postavlja strategija 2020, denimo za uresničitev poglavitnega cilja EU, da bi 40 % oseb v starosti med 30 in 34 dokončali terciarno ali enakovredno stopnjo izobrazbe;

68. poziva države članice, naj vzpostavijo in izvajajo sisteme za zagotavljanje kakovosti na nacionalni ravni ter oblikujejo ogrodje kompetenc za učitelje in mentorje;

69. poziva Komisijo, naj zagotovi informacije o predvidenih spremembah na trgih dela v EU, ter države članice, naj te informacije vključijo v svoje strategije in programe izobraževanja;

70. poziva države članice, naj na lokalni ravni spodbujajo sinergije med socialnimi partnerji, lokalnimi strokovnimi združenji, univerzami, organi za upravljanje šol ter izobraževalnimi oddelki, da bi prek znanstvenih študij in sistematičnega posvetovanja pripravili srednjeročni načrt za prihodnje potrebe po spretnostih in znanju ter izračunali število potrebnih učencev na posameznih območjih, kar bi povečalo učinkovitost poklicnega izobraževanja z neposrednim in trajnim prehodom na trg dela;

71. spodbuja Komisijo, naj oblikuje in redno posodablja razpredelnico kvalifikacij in povpraševanja po regijah;

72. ugotavlja, da je poklicno izobraževanje in usposabljanje osredotočeno na ključne kompetence v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, tudi na podjetništvo, in jih je treba spodbujati od začetka izobraževanja otrok; meni, da se mora ta proces nadaljevati poleg praktičnega učenja na delovnem mestu;

73. poziva k podpori na nacionalni in evropski ravni pri ustvarjanju skupne osnove za ukrepe v zvezi s poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem, da bi izpolnili cilje o učinkovitosti, mobilnosti delavcev in ustvarjanju novih delovnih mest v Evropski uniji;

74. poziva države članice, naj pritegnejo k dejavnemu sodelovanju zasebne institucije visokega šolstva, pa tudi javne institucije, kot so univerze, pri nadgradnji in razširitvi razvoja poklicnih znanj in spretnosti, in sicer za poklice na področjih matematike, informatike, naravoslovnih znanosti in tehnike;

75. poziva k oblikovanju posebne pobude EU za pritegnitev deklet v poklice na področju matematike, informatike, naravoslovja in tehnologije ter za boj proti stereotipom, ki v teh poklicih še vedno prevladujejo; poudarja, da je v boju proti takšnim stereotipom bistvenega pomena vloga medijev in izobraževanja;

76. poziva Komisijo in države članice, naj podpirajo dosledni prenos, izvajanje in izvrševanje zakonodaje EU s spodbujanjem programov usposabljanja, katerih namen je zagotovitev, da bi zainteresirane strani ustrezno razumele veljavno zakonodajo ter svoje pravice in dolžnosti.

77. poziva države članice, naj se zavzemajo za inovativne dejavnosti ter doktorske in postdoktorske programe, ki bodo podprli konkurenčnost in trajnostno gospodarsko rast;

Ponudbe za posebne skupine ljudi

78. poziva države članice, naj pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju upoštevajo individualne potrebe nižje kvalificiranih delavcev, učencev z migrantskim ozadjem, pripadnikov etničnih manjšin, ranljivih žensk, brezposelnih, invalidov in mater samohranilk; obenem priporoča, da se posebna pozornost nameni romski manjšini, saj sta obiskovanje pouka in vključevanje na področju zaposlovanja bistveni sestavini za lažje družbeno vključevanje Romov;

79. poziva države članice, naj mladim brez izobrazbe ali z nizko stopnjo izobrazbe zagotovijo možnosti, da bodo lahko vstopili na trg dela, pri čemer bi moralo bi moralo biti tudi mogoče še naprej spodbujati in priznavati delne kvalifikacije; poziva, da je treba nujno začeti celovito strategijo za reševanje vprašanja brezposelnosti mladih in žensk, ki bo državam članicam v podporo pri vzpostavljanju mrež med šolami, podjetji, službami za pomoč mladim in mladimi;

80. opozarja na ovire za vključevanje, s katerimi se soočajo državljani tretjih držav, kadar njihove kvalifikacije niso priznane; poziva Komisijo, naj oceni vpliv evropskega ogrodja kvalifikacij na priznavanje kvalifikacij državljanov iz tretjih držav;

81. poziva države članice, naj v sodelovanju s socialnimi partnerji sprejmejo pobude za učinkovito pomoč starejšim delavcem pri vseživljenjskem učenju in poklicnem usposabljanju;

82. meni, da je lahko mobilnost pomemben del poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter zato priporoča nadgradnjo programa Leonardo da Vinci;

Prožnost in mobilnost

83. pozdravlja predlog, da bi bila čezmejna mobilnost možen sestavni del poklicnega izobraževanja in usposabljanja ter razvoja potenciala čezmejnega trga dela za sodelujoče, po vzoru programa Leonardo da Vinci; odločno poziva zainteresirane strani k izboljšanju poznavanja tega, pa tudi drugih pomembnih programov; zato poziva k večjem spodbujanju mobilnosti, da bi mladim olajšali pridobivanje izkušenj v tujini;

84. poziva Evropsko komisijo, države članice in Evropski parlament, naj podprejo in razširijo evropske programe za mobilnost pripravnikov, zlasti program Leonardo da Vinci, da bi se spodbujala čim večja mobilnost pripravnikov na notranjem trgu;

85. meni, da bi moralo poklicno izobraževanje in usposabljanje ustvarjati okoliščine za mobilnost delavcev tako med začetnim izobraževanjem kot v procesu vseživljenjskega izobraževanja;

86. meni, da je čezmejna mobilnost na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja prav tako pomembna kot mobilnost na področju splošnega izobraževanja, in meni, da bi bilo potrebno vložiti več naporov v razvoj tovrstne mobilnosti;

87. meni, da je treba dati poudarek večjemu sodelovanju med različnimi izobraževalnimi sistemi držav članic, premagovanju teh razlik ter priznavanju spričeval in diplom med državami članicami, da bi povečali čezmejno sodelovanje in mobilnost;

88. poziva države članice, naj olajšajo priznavanje neformalnega in priložnostnega učenja ter spodbujajo izmenjavo delovnih izkušenj, da bi čim bolj izkoristile prednosti mobilnosti delovne sile in izmenjave znanja in s tem dopuščale večjo svobodo pri izbiri učnih oblik;

89. poudarja, da je nadvse pomembno spodbujati mobilnost delavcev na notranjem trgu; pozdravlja in v celoti podpira pobudo Komisije za ponovni pregled sistema priznavanja poklicnih kvalifikacij; meni, da bi morala Komisija pri pregledu omenjene direktive v celoti upoštevati pomembno oceno sedanje direktive o priznavanju poklicnih kvalifikacij; meni, da mora vzajemno priznavanje poklicnih kvalifikacij med državami članicami za Komisijo ostati prednostnega pomena;

90. meni, da bo vzpostavitev nove strategije za učenje jezikov za izboljšanje splošnega znanja na posameznih področjih olajšala mobilnost učiteljev in učencev; poleg tega poudarja, da lahko zagotovitev tekočega prehajanja med poklicnim in visokošolskim izobraževanjem pripomore k večji privlačnosti posameznega poklicnega usposabljanja;

91. poziva države članice, naj s pomočjo Komisije in v sodelovanju z socialnimi partnerji izboljšajo in spremljajo sisteme za potrjevanje poklicnih kvalifikacij v okviru vseživljenjskega učenja in poklicnega usposabljanja;

92. pozdravlja predlog Komisije, da se ponudba izobraževanja in usposabljanja oblikuje tako, da bo nudila modularne oblike učenja; vendar poziva, da mora celostna podoba splošnih poklicnih kvalifikacij ostati absolutna prednostna naloga, posamezne učne poti pa je treba jasno opredeliti in omogočiti primerjavo med njimi;

93. poudarja vlogo učiteljev in mentorjev pri spodbujanju vključevanja načela enakosti med spoloma v nacionalne programe izobraževanja in usposabljanja ter poziva k razvoju programov mobilnosti, kot sta program Leonardo da Vinci in projekt za vajence, ki bodo vsebovali posebne dejavnosti za ženske in jim omogočili lažje vseživljenjsko pridobivanje znanj in spretnosti, pomembnih za njihovo vključitev ali ponovno vključitev na trg dela;

94. je prepričan, da so partnerstva med zainteresiranimi stranmi v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, ki so izpostavljena v strategiji Evropa 2020, pogoj za doseganje učinkovitosti in ustreznosti za potrebe trga dela ter da bi morala potekati v obliki dolgoročnih svetov za znanja in spretnosti, usmerjenih v potrebe trga dela;

95. poziva države članice, naj pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju poudarijo učenje tujih jezikov in se pri tem osredotočijo na mala in srednja podjetja, da bi ustvarile pogoje za povečanje njihove konkurenčnosti v okviru enotnega trga;

96. poudarja, da je učenje tujih jezikov in njihovo izpopolnjevanje izrednega pomena, saj spodbuja samozaupanje, prilagodljivost in medkulturne kompetence;

97. poudarja, da je omogočanje mladim, da del svojega študija ali usposabljanja opravijo v tujini, bistveno za pridobivanje novih znanj in spretnosti, tudi jezikovnega znanja, in tako izboljšuje njihove možnosti za vključevanje na trg dela; zato pozdravlja namen Komisije, da razvije kartico "Mladi in mobilnost", ki bo vsem mladim pomagala, da bodo lahko študirali v drugi državi članici, in da oblikuje posojila za mobilnost, namenjena evropskim študentom, zlasti najbolj prikrajšanim med njimi, ki bi jim omogočila študijsko obdobje, usposabljanje ali delo v drugi državi;

Evropsko in mednarodno sodelovanje na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja

98. pozdravlja oblikovanje skupnega referenčnega orodja (Europass, evropsko ogrodje kvalifikacij, evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju ter evropski referenčni okvir za ugotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja), ki ga spodbuja københavnski proces;

99. poziva Komisijo, naj preuči medsebojno vplivanje – in vzpostavi večjo sinergijo – med Direktivo 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij, bolonjskim procesom v visokem šolstvu in københavnskim procesom za poklicno izobraževanje in usposabljanje, z boljšo uporabo evropskega ogrodja kvalifikacij, evropskega sistema kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju (ECVET) ter Europassa; meni, da bi morale države članice ohraniti pristojnost za organizacijo svojih izobraževalnih sistemov v skladu s svojimi družbenimi in kulturnimi razmerami;

100. poziva Komisijo, naj še naprej podpira in dosledno izvaja potrjevanje kakovosti, ki je bistveno za spodbujanje inovacijskih postopkov z vidika ukrepanja, učinkovitosti in uspešnosti, kot so postopki na priporočilo evropskega okvira za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja (EQA-VET) in instrumentov, oblikovanih v okviru københavnskega procesa, denimo Europass in evropsko ogrodje kvalifikacij; države članice pa poziva, naj poenostavijo postopke priznavanja poklicnih kvalifikacij iz drugih držav, tako da bo mogoče poklicne kompetence dokazati ne le na podlagi formalnih kvalifikacij, temveč tudi s poskusnimi dobami, praktičnim in teoretičnim testiranjem ter strokovnimi ocenami;

101. meni, da izzivi, ki jih postavljata københavnski proces in strategija EU 2020, zahtevajo ustrezna finančna sredstva, tudi iz strukturnih skladov, zlasti Evropskega socialnega sklada, ter večje spodbujanje poklicnega izobraževanja in usposabljanja s konkretnimi ukrepi ter vključitvijo novih modelov in metod usposabljanja, na primer z objavo zgodb o uspehu študentov na trgu dela, oglaševanjem ugleda poklicnega izobraževanja in usposabljanja v večjih podjetjih ter zagotavljanjem boljših informacij in smernic o poklicnem izobraževanju in usposabljanju pred zaključkom obveznega šolanja; meni, da bi bilo zelo koristno spodbujati izmenjave izkušenj s podpornimi programi in bivanjem v tujini, denimo sodelovanje v programu Leonardo da Vinci;

102. poziva države članice, naj poenostavijo postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij iz tujih držav, ki ne bo omogočal dokazovanja poklicnih usposobljenosti samo z uradnim potrdilom, ampak tudi s poskusnim delom, praktičnimi in teoretičnimi testiranji ter izvedenskim mnenjem;

103. poziva k spodbujanju meddržavnega sodelovanja med državami članicami in tretjimi državami, da bi vzpostavili programe za izmenjavo primerov dobre prakse na področju poklicnega izobraževanja in usposabljanja;

104. poziva Komisijo, naj izvaja sistem ocenjevanja učinkovitosti usposabljanja, da bi dosegla in ohranila visoko stopnjo zaposlenosti;

105. poziva Komisijo in Evropski center za razvoj poklicnega usposabljanja, naj v dokumente, ki bodo sledili sporočilu iz Brugesa o okrepljenem evropskem sodelovanju pri poklicnem izobraževanju in usposabljanju za obdobje 2011–2010, vključita načelo enakosti med spoloma, zlasti z zagotavljanjem dostopa do vseživljenjskega učenja, da bodo imele ženske in moški možnost za učenje v vseh življenjskih obdobjih, ter z bolj odprtim in prožnejšim dostopom do izobraževanja in usposabljanja;

Financiranje

106. poziva Komisijo, naj ustrezno prilagodi Evropski socialni sklad, celotni program vseživljenjskega učenja in program Erasmus za mlade podjetnike, da bodo povsod v EU zagotovljena sredstva za projekte za izobraževanje in usposabljanje, reševanje vprašanja brezposelnosti med mladimi ter dodatno izobraževanje in usposabljanje starejših, in da bo olajšan dostop do teh sredstev; poziva Komisijo, naj podpira programe Skupnosti za pomoč mladim pri pridobivanju znanja, spretnosti in izkušenj, ki jih potrebujejo pri iskanju prve zaposlitve;

107. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo optimalno uporabo strukturnih skladov, kot je Evropski socialni sklad, za posebne programe, ki spodbujajo vseživljenjsko učenje in udeležbo žensk v njem ter katerih cilj je večja udeležba žensk v sistemu poklicnega izobraževanja in usposabljanja, tudi z izvajanjem ustrezno financiranih usmerjenih ukrepov; poziva k razvoju posebnih ukrepov v okviru pilotnega projekta Erasmus za mlade podjetnike, da bi spodbudili podjetništvo med ženskami;

108. ponovno kritizira odločitev Sveta o zmanjšanju proračunskih sredstev za leto 2011 za glavne programe EU s področja izobraževanja (program za vseživljenjsko učenje in program People – za 25 milijonov EUR oziroma 100 milijonov EUR); ugotavlja, da je so velikopotezne zahteve iz strategije Evropa 2020 in proračunska stvarnost tako v precejšnjem nesorazmerju;

109. poziva države članice, naj preučijo možnost uvedbe sistema bonov, da bi usposabljanje omogočile tudi osebam z nižjimi dohodki; poziva države članice, naj po potrebi zaprosijo za financiranje iz teh sistemov bonov v sklopu Evropskega socialnega sklada;

*

* *

110. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja

P7_TA(2011)0264

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja (2010/2088(INI))

(2012/C 380 E/11)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sporočila Komisije o BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja z dne 20. avgusta 2009 (KOM(2009)0433),

— ob upoštevanju konference o preseganju BDP, ki so jo organizirali Parlament, Komisija, Rimski klub, Svetovni sklad za naravo (WWF) in Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) novembra 2007 v Bruslju,

— ob upoštevanju poročila Komisije o merjenju gospodarske uspešnosti in družbenega napredka (Stiglitzevo poročilo), ki je bilo predstavljeno 14. septembra 2009,

— ob upoštevanju globalne pobude z naslovom Ekonomika ekosistemov in biotska raznovrstnost (TEEB), ki so jo junija 2007 predlagali voditelji skupine držav G8 in še voditelji petih drugih držav, ter njenih rezultatov, objavljenih v letih 2009 in 2010,

— ob upoštevanju Sternovega poročila o ekonomiki podnebnih sprememb, ki je bilo objavljeno 30. oktobra 2006,

— ob upoštevanju istanbulske deklaracije, podpisane na drugem svetovnem forumu OECD o statistiki, znanju in politiki z dne 30. junija 2007,

— ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dni 10. in 11. decembra 2009, 25. in 26. marca 2010 in 17. junija 2010,

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju sklepov Sveta o statistiki (Ekonomske in finančne zadeve) z dne 10. novembra 2009,

— ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 23. oktobra 2009 (okolje) o ekološko učinkovitem gospodarstvu v okviru lizbonske agende po letu 2010 in strategije EU za trajnostni razvoj,

— ob upoštevanju predloga Komisije za uredbo o evropskih okoljsko-gospodarskih računih (KOM(2010)0132),

— ob upoštevanju integriranih smernic strategije EU 2020 za evropske politike na področju gospodarstva in zaposlovanja, ki jih je Komisija predlagala 27. aprila 2010,

— ob upoštevanju sporočil o evropski upravi: Boljša priprava zakonodaje (KOM(2002)0275), Strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji (KOM(2006)0689), Drugi strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji (KOM(2008)0032) in Tretji strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji (KOM(2009)0015),

— ob upoštevanju akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo (KOM(2008)0397),

— ob upoštevanju obstoječih statističnih instrumentov kot so Statistika Evropske unije o dohodkih in življenjskih pogojih, anketa o delovni sili, raziskave Eurobarometra, anketa o evropskih vrednotah in Evropski družbeni pregled,

— ob upoštevanju evropske raziskave o kakovosti življenja, ki jo vodi Eurofund in zagotavlja celostno sliko o kakovosti življenja in življenjskih pogojih v evropskih državah (za vse države članice EU in njene kandidatke) z več kot 120 kazalniki s primerjalnimi podatki med državami ([1]),

— ob upoštevanju svojih resolucij z dni 10. marca ([2]) in 16. junija 2010 ([3]) o strategiji EU 2020, svoje resolucije z dne 8. oktobra 2009 ([4]) o srečanju na vrhu skupine G20 24. in 25. septembra 2009 v Pittsburghu, svoje resolucije z dne 15. junija 2006 ([5]) o revidirani strategiji trajnostnega razvoja in svoje resolucije z dne 24. aprila 2008 ([6]) o zeleni knjigi o tržnih instrumentih za namene okoljske politike in z njo povezanih politik,

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenj odborov za ekonomske in monetarne zadeve, za razvoj, za zaposlovanje in socialne zadeve, za industrijo, raziskave in energetiko ter za regionalni razvoj (A7-0175/2011),

A. ker vse mednarodne ustanove vse bolj priznavajo, da je treba izboljšati podatke in kazalnike, ki bi dopolnjevali BDP pri merjenju celotnega družbenega razvoja,

([1]) Raziskava o kakovosti življenja pokriva bistvena področja pojma kakovosti življenja: gospodarski viri, prikrajšanje; zdravje in dostop do zdravstvene nege; zaposlovanje in kakovost delovnih mest; ravnovesje med delom in zasebnim življenjem; družinski odnosi in podpora; socialna vključenost/izključenost (življenje v skupnosti in družbena udeležba); izobraževanje in usposabljanje; kakovost stanovanj in lokalno okolje; družbeni kapital in kakovost družbe; kakovost javnih storitev; subjektivna blaginja (vključno s srečo, zadovoljstvom z življenjem, optimizmom glede prihodnosti).
([2]) UL C 349 E, 22.12.2010, str. 30.
([3]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0223.
([4]) UL C 230 E, 26.8.2010, str. 1.
([5]) UL C 300 E, 9.12.2006, str. 487.
([6]) UL C 259 E, 29.10.2009, str. 86.

Sreda, 8. junij 2011

1. pozdravlja sporočilo Komisije "BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja" kot možno dopolnilno orodje, ki bi lahko pripomoglo k izboljšanju političnih analiz in razprav;

2. poudarja, da je BDP pokazatelj gospodarske tržne dejavnosti, ki je postal standardna referenca načrtovalcev politik po vsem svetu; poudarja, da je BDP merilo proizvodnega učinka in ne meri okoljske trajnosti, učinkovite rabe virov, socialne vključenosti ali družbenega napredka na splošno; nadalje poudarja, da je lahko zavajajoč v tem smislu, da sanacijske ukrepe po nekaterih nesrečah in naravnih katastrofah obravnava kot korist in ne kot strošek;

3. opozarja, da poleg merjenja gospodarskega razvoja in produktivnosti obstajajo tudi drugi kazalniki, ki vplivajo na življenjski standard v državi in ga razlagajo, ki se do sedaj niso količinsko opredeljevali, čeprav ustrezni kazalniki obstajajo;

4. poudarja potrebo po oblikovanju dodatnih kazalnikov za merjenje srednje- in dolgoročnega gospodarskega in družbenega napredka; poziva k oblikovanju jasnih in merljivih kazalnikov, ki bodo upoštevali podnebne spremembe, biotsko raznovrstnost, učinkovitost rabe virov in socialno vključenost; poziva tudi k oblikovanju kazalnikov, ki se bodo bolj osredotočili na vidik ravni gospodinjstva in odražali dohodek, potrošnjo in bogastvo;

5. pozdravlja pobudo Komisije za predstavitev indeksa obremenitve okolja, ki bi se ga predložilo poleg BDP in ki bo sprva zajemal naslednje glavne sklope okoljske politike: "podnebne spremembe in raba energije", "narava in biotska raznovrstnost", "onesnaževanje zraka in vplivi na zdravje", "poraba vode in onesnaževanje", "nastajanje odpadkov in raba virov";

6. pričakuje, da bo preusmeritev pozornosti na širše in bolj trajnostne kazalnike privedla do bolj sistematične osredotočenosti na družbene in okoljske dejavnike v državah v razvoju, med drugim na podnebne spremembe, biotsko raznovrstnost, zdravstvo, izobraževanje in upravljanje, ter s tem omogočila razvojnim politikam, da se usmerijo na najbolj pomoči potrebne in prikrajšane skupine prebivalstva; poudarja, da bi takšni kazalniki morali biti primerljivi in skladni z obstoječimi svetovnimi pobudami, na primer indeksom človeškega razvoja pri Organizaciji Združenih narodov (ZN);

7. poudarja potrebo po merjenju kakovosti življenja v družbah; meni, da obsega doseganje in ohranjanje kakovosti življenja pomembne in sporazumne dejavnike, kot so zdravje, izobraževanje, kultura, zaposlovanje, stanovanje, okoljski pogoji itd.; meni, da bi morali kazalnikom, ki merijo takšne dejavnike, pripisati večji pomen; predlaga, naj se v okviru nadaljnjega razvoja kvalitativnih in kvantitativni meritev nadgradijo kazalniki Evropske raziskave o kakovosti življenja, ki pokrivajo poglavitna področja kakovosti življenja;

8. je seznanjen z ukrepi in orodji, sprejetimi na evropski ravni, za merjenje in analiziranje vplivov zakonodajnih pobud na napredek, kot so ocene učinkov, vključno z analizo stroškov in koristi in stroškovne učinkovitosti ter analizo z več merili, ocenami tveganja, zbiranjem podatkov, statistikami, okoljsko-gospodarskimi računi, političnimi analizami na različnih političnih ravneh, poročili o spremljanju izvajanja in uveljavljanja ter pregledi, izvedenimi na različnih področjih zakonodaje EU; v celoti podpira vzpostavitev trdnega pravnega okvira za evropske okoljsko-gospodarske račune kot pozitivnega koraka v procesu preseganja kazalnika BDP;

9. ugotavlja vse večje mednarodno priznavanje omejitev BDP kot kazalnika družbenega napredka, naravnih virov in storitev ekosistema, velikih sprememb, kot na primer zaradi sprememb podnebja, in trajnostnega razvoja; priznava napredek, dosežen na različnih forumih, kot so Program ZN za razvoj (UNDP), Svetovna banka in OECD, in napredek Komisije, med drugim na področju razvoja kazalnikov za merjenje in analiziranje napredka;

Sreda, 8. junij 2011

10. poudarja, da se je pomembno dogovoriti o sistemskem pristopu za vzpostavitev skladnega sistema preseganja BDP, ki bo prispeval k boljšim političnim analizam in razpravam;

11. poudarja, da je izziv oblikovati jasen in razumljiv niz kazalnikov, ki bodo obenem teoretično skladni, politično ustrezni in empirično izmerljivi ter zagotavljali primerljivost med državami in regijami; poudarja, da je treba to narediti v tesnem sodelovanju z drugimi pomembnimi institucijami in organizacijami;

12. poudarja, da je treba zagotoviti zanesljive, usklajene in pravočasne statistične podatke ter pridobiti podatke in kazalnike za dolgo obdobje, ki jih bo možno uporabiti za načrtovanje prihodnjega razvoja in oblikovanje politik; priporoča boljšo uporabo in združevanje različnih podatkovnih baz, s katerimi upravljajo javni organi, ter naj vse države članice uporabljajo podobno metodologijo, skupne standarde, opredelitve, klasifikacije in računovodske predpise, da bi omogočili kakovost in primerljivost; poziva, naj zbiranje podatkov in njihova obdelava potekata v skladu z načeli strokovne neodvisnosti, nepristranskosti, objektivnosti, statistične zaupnosti in stroškovne učinkovitosti, obenem pa je treba ustrezno upoštevati vprašanja o varnosti osebnih podatkov; meni, da bi moral imeti v tem procesu pomembno vlogo Eurostat;

13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Evropski satelitski radio-navigacijski programi

P7_TA(2011)0265

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vmesnem pregledu evropskih satelitskih radio-navigacijskih programov: ocena izvajanja, prihodnji izzivi in obeti za financiranje (2009/2226(INI))

(2012/C 380 E/12)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. junija 2007 ([1]) o financiranju Evropskega programa satelitske radionavigacije (GALILEO) v skladu z Medinstitucionalnim sporazumom z dne 17. maja 2006 in večletnim finančnim okvirom 2007–2013,

— ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 683/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o nadaljevanju izvajanja evropskih satelitskih navigacijskih programov (EGNOS in Galileo) ([2]),

— ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (EU) št. 912/2010 z dne 22. septembra 2010 o ustanovitvi Agencije za evropski GNSS ([3]),

— ob upoštevanju sporočila Komisije o akcijskem načrtu za aplikacije globalnega satelitskega navigacijskega sistema (GNSS) (KOM(2010)0308),

— ob upoštevanju tržnega poročila o GNSS Agencije za evropski GNSS (iz oktobra 2010),

— ob upoštevanju sporočila Komisije o pregledu proračuna EU (KOM(2010)0700),

— ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom Vmesni pregled evropskih programov satelitske navigacije (KOM(2011)0005),

([1]) UL C 146 E, 12.6.2008, str. 226.
([2]) UL L 196, 24.7.2008, str. 1.
([3]) UL L 276, 20.10.2010, str. 11.

— ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za proračun (A7-0165/2011),

A. ker Evropski parlament dosledno v celoti podpira evropski globalni satelitski navigacijski sistem (GNSS), ki se izvaja prek programov Galileo in EGNOS, njegov namen pa je izboljšanje vsakdanjega življenja evropskih državljanov, zagotavljanje avtonomije in neodvisnosti Evrope ter pridobitev znatnega deleža na svetovnem trgu visoke tehnologije, odvisnem od satelitske navigacije,

B. ker je EU trenutno odvisna od ameriškega globalnega sistema za določanje položaja (GPS), saj na njem temeljijo dejavnosti v vrednosti okoli 7 % BDP,

C. ker naj bi Galileo po pričakovanjih omogočal jasne prednosti v primerjavi z GPS-om, in sicer večjo natančnost, globalno celovitost, avtentikacijo in jamstvo storitve, z njim pa bo Unija dobila tudi strateško avtonomnost,

D. ker globalni trg za GNSS raste eksponentno in bo po nekaterih ocenah leta 2020 dosegel približno 150 milijard EUR, od tega pa bo v EU ustvarjenih manj kot 20 %,

E. ker EGNOS vsakodnevno uporablja že 80 000 evropskih kmetov in je bil nedavno potrjen za civilno letalstvo ter ker naj bi certifikacija za pomorski promet po pričakovanjih sledila v bližnji prihodnosti,

F. ker naj bi Galileo postal tehnološko najbolj napreden in najsodobnejši globalni satelitski navigacijski sistem na svetu, ki bi določal svetovni standard za prihodnost, združeval visoko stopnjo znanosti, naprednih tehnologij in izkušenih kadrov ter prispeval k inovacijam in konkurenčnosti industrije EU,

G. ker bosta EGNOS in Galileo ustvarila 60 milijard EUR neposrednih koristi za gospodarstvo in družbo EU, in sicer v obliki večje varnosti v cestnem in letalskem prometu, manjšega onesnaženja zraka in porabe pesticidov, novih delovnih mest in javne varnosti ter bosta v primerjavi z drugimi primerljivimi naložbami prinesla zelo veliko stroškovno učinkovitost,

H. ker je pri štirih globalnih in dveh regionalnih satelitskih navigacijskih sistemih, ki jih razvijajo različni mednarodni akterji, hitrost, s katero se dajo storitve na voljo, bistveni element za Galileo, če naj ta evropski sistem čim prej postane drug velik referenčni globalni satelitski navigacijski sistem,

I. ker je neuspeh začetnega javno-zasebnega partnerstva za financiranje programov GNSS leta 2007 privedel do odločitve, da se bo izvajanje financiralo izključno iz proračuna Unije (3,4 milijarde EUR za fazo opredelitve, fazo potrditve in uvajalno fazo do leta 2013), posledično pa bo Evropska unija imela popolno lastništvo, zaradi česar bosta Galileo in EGNOS prva velika projekta te vrste v lastništvu EU;

J. ker je Galileo civilni sistem pod civilnim nadzorom in bi morale biti vse njegove storitve z mednarodnim vesoljskim pravom, pogodbami EU in načeli, določenimi v Ustanovni listini in pogodbah OZN,

Sreda, 8. junij 2011

K. ker zaradi povečanih stroškov programa, ki so med drugim posledica netočnih ocen stroškov in strategij obvladovanja stroškov, sedanji proračun dopušča le financiranje začetne operativne zmogljivosti, ki zajema 18 satelitov,

L. ker mora Komisija, preden bo sprejeta odločitev o nadaljnjih finančnih zavezah iz proračuna EU za naslednji večletni finančni okvir, predstaviti jasno oceno vseh mogočih tehničnih možnosti ter povezanih stroškov in koristi,

Vmesni pregled: ocena izvajanja

1. pozdravlja poročilo Komisije, ki opisuje sedanji položaj in prihodnje izzive te pomembne vodilne pobude;

2. vendar obžaluje zamudo pri objavi vmesnega pregleda, zaradi česar predolgo vlada negotovost o splošnem napredku projekta in njegovem finančnem stanju, kar zmanjšuje sprejemanje aplikacij globalnega satelitskega navigacijskega sistema na trgu in podporo javnosti;

3. zaradi izboljšanja preglednosti poziva Komisijo, naj glede na sedanji položaj posodobi strateški okvir za globalni satelitski navigacijski sistem (C(2008)8378), vključno z glavnimi ukrepi, oceno proračuna in časovnim okvirom, ki so potrebni za dosego ciljev;

4. poziva Komisijo, naj zato, da bi se preprečila prekoračitev stroškov v prihodnje, uvede stroge ukrepe za omejevanje stroškov in zmanjšanje tveganja, vključno s tistimi, ki so potrebni za obvladovanje stroškov izstrelitve satelitov; predlaga, naj Komisija v ta namen obravnava do sedaj pridobljena spoznanja in pretehta možnost uporabe neodvisnih strokovnjakov, vključno s predstavniki industrije, da bi bistveno izboljšala učinkovitost vodenja projektov;

5. poziva Komisijo, naj izvaja priporočene ukrepe za zmanjšanje tveganja, kot je uporaba dvojnih virov pri razpisih za vse kritične delovne sklope, da bi se lahko držali ambicioznega časovnega načrta, pri tem pa upošteva obseg resnične konkurence na zadevnih trgih, pa tudi politično voljo za ohranitev izstrelitvenih zmogljivosti v Evropi v prihodnosti, kot se med drugim odraža v 7. resoluciji Sveta za vesolje z dne 25. novembra 2010;

Finančno stanje

6. meni, da bi morali začetno operativno zmogljivost, ki lahko zagotavlja začetne storitve na podlagi 18 satelitov, dokončati najkasneje do leta 2014, zato da bi Galileo dejansko postal drugi najbolj priljubljeni globalni satelitski navigacijski sistem zlasti za proizvajalce sprejemnikov; v zvezi s tem poziva Komisijo k čim prejšnji izstrelitvi štirih satelitov za validacijo v orbiti, da bi pripravili jasen načrt za izstrelitev ostalih 14 satelitov ter zaključili zadnje delovne sklope;

7. je prepričan, da je cilj popolne operativne zmogljivosti, ki temelji na konstelaciji 27 satelitov in ustreznega števila nadomestnih satelitov ter na ustrezni zemeljski infrastrukturi, osnovni pogoj za doseganje dodane vrednosti Galilea v smislu avtentikacije, visoke natančnosti in neprekinjene storitve ter s tem za uživanje gospodarskih in družbenih koristi; meni, da je za dosego popolne operativne zmogljivosti potrebna jasna in nedvoumna podpora vseh evropskih institucij, da bi uporabnike in vlagatelje prepričali o dolgoročni zavezanosti EU; poziva Komisijo, naj da v zvezi s tem trgu pozitivno znamenje;

8. obžaluje, da niso bila predlagana dodatna sredstva za ta program pri prilagoditvi sedanjega večletnega finančnega okvira, kar je povzročilo nadaljnje zamude, dodatne stroške in morebiti izgubo priložnosti; v zvezi s tem meni, da bi bilo treba popolno operativno zmogljivost doseči najkasneje do leta 2018, za kar bi po mnenju Komisije bilo po ocenah potrebnih dodatnih 1,9 milijarde EUR in letno financiranje za kritje operativnih stroškov v višini približno 800 milijonov EUR od leta 2014 naprej; poziva Komisijo, naj si dejavno prizadeva za kar največje prihranke iz naslova finančne učinkovitosti in vzpostavi ustrezno finančno strukturo (ob tem pa upošteva, med drugim, prihodke od komercialnih storitev Galilea), da bi omejila potrebno dodatno financiranje;

9. opozarja, da sedanja sredstva EU za raziskave in razvoj za GNSS ne znašajo več kot 15 milijonov EUR letno; opozarja na škodo za druge raziskovalno-razvojne programe, če se dodatna sredstva za te dejavnosti vzamejo iz sedanjega okvirnega programa (FP7); meni, da je treba v prihodnje v okviru FP8 zagotoviti več finančnih sredstev ter prek drugih ukrepov za lažji razvoj izdelkov in storitev, ki temeljijo na globalnem satelitskem navigacijskem sistemu;

10. poudarja, da je treba povečati sredstva, da bi okrepili razvoj aplikacij in storitev na podlagi globalnega satelitskega navigacijskega sistema., da se zagotovi popolna izraba naložb v infrastrukturo sistema Galileo ter razvoj vseh zmogljivosti tega sistema;

Ozaveščenost javnosti

11. je trdno prepričan, da je dodatna sredstva za globalni satelitski navigacijski sistem mogoče zagotoviti le, če se pri nosilcih odločanja in širši javnosti poveča ozaveščenost o njegovih koristih za gospodarstvo in družbo EU; pozdravlja ustanovitev konkretnih pobud, kot so letno tekmovanje za zamisli Galileo Masters z več kot 350 prispevki iz 44 držav v letu 2010, otroško tekmovanje Galileo in nagrada za inovativnost v zvezi z globalnim satelitskim navigacijskim sistemom;

12. poziva Komisijo in Agencijo za evropski GNSS, naj si veliko bolj prizadevata za povečanje ozaveščenosti o globalnem satelitskem navigacijskem sistemu med možnimi uporabniki in vlagatelji, spodbujata uporabo storitev na podlagi globalnega satelitskega navigacijskega sistema ter opredelita in osredinita povpraševanje po teh storitvah v Evropi; v zvezi s tem poudarja, da je program Galileo v evropskem javnem interesu, kar utemeljuje potrebo po financiranju iz javnih sredstev;

13. poziva Komisijo in Agencijo za evropski GNSS, naj se obrneta na nacionalne organe ter mala in srednja podjetja, ki se ukvarjajo z vesoljsko tehnologijo, kot na potencialne končne uporabnike aplikacij globalnega satelitskega navigacijskega sistema z ustreznimi javnimi razpisi, kampanjami za ozaveščanje in mehanizmi za prenos tehnologije, da bi to storili, obenem pa poudarita pomen ohranitve evropskega regionalnega ravnovesja;

Mednarodna razsežnost

14. poziva Komisijo, naj dejavneje vključi regije sveta, v katerih lahko sprejetje tehnologije in aplikacij evropskega globalnega satelitskega navigacijskega sistema pripomore k razvoju trga, na primer v Latinski Ameriki, Jugovzhodni Aziji ali Afriki;

15. podpira Komisijo v prizadevanjih za zagotovitev združljivosti in medobratovalnosti Galilea z drugimi satelitskimi navigacijskimi sistemi ter za doseganje globalne standardizacije; v zvezi s tem spodbuja Komisijo in države članice, naj uporabijo vsa razpoložljiva sredstva za hitro rešitev sedanjih vprašanj s Kitajsko v zvezi z združljivosti;

Sreda, 8. junij 2011

Prihodnji izzivi: financiranje in upravljanje

16. poudarja strateški pomen vesoljske politike in programa GNSS pri prizadevanjih za uresničitev resnične evropske industrijske politike, osnovane na konkretnih projektih, od katerih imajo državljani in podjetja oprijemljive koristi; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj prizna pomembno vlogo, ki jo ima lahko satelitska navigacija, in jo vključi v razvoj vseh drugih ustreznih politik Skupnosti;

17. poudarja, da je dolgoročna stabilnost pomembna za zmanjšanje dodatnih zamud, dragega preoblikovanja in destabilizacije baze uporabnikov; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj hitro predstavi zakonodajne predloge o prihodnji ravni storitev, financiranju in upravljanju programov GNSS; poleg tega meni, da je nujno zagotoviti ohranitev ustreznega znanja in izkušenj ter pridobljenega strokovnega znanja, da bi bili programi dobro upravljani;

18. poziva Komisijo, naj v oceno učinka, ki bo izvedena v okviru prihodnjega zakonodajnega predloga, vključi jasne in celovite informacije o:

— tehničnih specifikacijah (točnost, geografska pokritost, celovitost itd.) za storitve (odprte storitve, varstvo človeškega življenja, komercialne storitve, regulirane javne storitve), ki bi jih lahko zagotovile različne konfiguracije satelitov sistema Galileo (vključno z začetno operativno zmogljivostjo in popolno operativno zmogljivostjo, ob uporabi skupaj z drugimi sistemi GNSS ali samostojno);

— vlogi storitev EGNOS v zvezi z različnimi možnimi konfiguracijami satelitov sistema Galileo ter ali naj se EGNOS ohrani v primeru popolne operativne zmogljivosti ali ne;

— stroških možnih konfiguracij satelitov sistemov Galileo in EGNOS ne le z vidika naložb v infrastrukturo, pa tudi stroškov upravljanja in nepredvidljivih stroškov (vključno z začetno operativno zmogljivostjo in popolno operativno zmogljivostjo ali drugimi možnostmi);

19. meni, da bi se Galileo in EGNOS, ki sta evropska programa v lasti EU, ki izpolnjujejo javni interes na ravni EU, morala še naprej financirati iz proračuna EU; meni, da je poleg prispevka za proračun EU, treba raziskati vse možne vire financiranja, vključno z inovativnimi oblikami financiranja; poudarja, da takšne ad hoc zasilne proračunske rešitve, kot smo jih videli v preteklosti, lahko ogrozijo uspeh in dodano vrednost strateških, obsežnih projektov EU in z njimi povezan politični zagon; zato meni, da je treba najti temeljite, globalne in dolgoročne finančne rešitve; predlaga, da se zagotovi vnaprej določen letni znesek iz proračuna EU (za financiranje preostale infrastrukture Galilea in operativnih stroškov); poudarja, da so ocenjeni zneski iz vmesnega poročila za obdobje do leta 2013 okvirni, ter poziva Komisijo, naj predstavi natančno razčlenitev ocenjenih finančnih potreb do poletja 2011, da bi povečala upravičljivost, predvidljivost in preglednost projekta;

20. meni, da bi bilo treba nepričakovane dodatne stroške financirati iz proračuna Skupnosti brez ogrožanja drugih obstoječih programov; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj oceni možnost ustanovitve "rezervnega sklada Galileo" za pokritje takih nepričakovanih stroškov;

21. meni, da bi morali pri dolgoročni strukturi vodenja in upravljanja globalnega satelitskega navigacijskega sistema obravnavati porazdelitev nalog med Komisijo, Agencijo za evropski GNSS ter Evropsko vesoljsko agencijo, pa tudi druga pomembna vprašanja, kot so ustrezna delitev stroškov, mehanizem delitve prihodkov, ureditev odgovornosti, cenovna politika ter morebitna udeležba in prispevek zasebnega sektorja pri programih globalnega satelitskega navigacijskega sistema; v zvezi s tem poziva Komisijo, naj hitro napreduje pri potekajočem razmisleku o prihodnjih sistemih upravljanja delovanja sistema, prevzame odgovornost za dolgoročno delovanje in prilagoditev infrastrukture, zagotovi stalni dotok podatkov in storitev uporabnikom in čim bolj poveča priložnosti za razvoj komercialnih storitev;

22. poudarja pomen popolne preglednosti, finančne ustreznosti, upravičenosti in kolikor je mogoče odgovornega upravljanja vseh dolgoročnih struktur upravljanja GNSS; v zvezi s tem ugotavlja, da bi bilo potrebno redno usklajevanje s Svetom in Evropskim parlamentom, ki bi moralo vključevati podrobne tekoče informacije;

23. poziva Komisijo, naj vzpostavi primerne mehanizme, s katerimi bo zagotovila, da bodo storitve in aplikacije na podlagi globalnega satelitskega navigacijskega sistema, tako zasebne kot javno regulirane, upoštevale temeljne pravice državljanov, na primer zasebnost in varstvo podatkov;

*

* *

24. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in Evropski vesoljski agenciji.

Vlaganje v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo

P7_TA(2011)0266

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o vlaganju v prihodnost: novi večletni finančni okvir za konkurenčno, trajnostno in vključujočo Evropo (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovodenju ([1]),

— ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti njenega člena 312,

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. marca 2007 o prihodnosti lastnih sredstev Evropske unije ([2]),

— ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ([3]), in njegovih izvedbenih pravil,

— ob upoštevanju sporočila Komisije o pregledu proračuna EU (KOM(2010)0700),

— ob upoštevanju svojega sklepa z dne 16. junija 2010 o ustanovitvi posebnega odbora za politične izzive in proračunska sredstva za trajnostno Evropsko unijo po letu 2013 ([4]),

— ob upoštevanju prispevkov iz avstrijskega parlamenta (*Nationalrat*), češke parlamentarne zbornice, danskega parlamenta (*Folkentinget*), estonskega parlamenta (*Riigikogu*), nemškega zveznega parlamenta (*Deutscher Bundestag*), nemškega zveznega sveta (*Deutscher Bundesrat*), irskega parlamenta (*Oireachtas*), litvanskega parlamenta (*Seimas*), latvijskega parlamenta (*Saeima*), portugalskega parlamenta (*Assembleia da República*) nizozemskega spodnjega doma (*Tweede Kamer*) in švedskega parlamenta (*Riksdagen*),

— ob upoštevanju člena 184 Poslovnika,

([1]) UL C 139, 14.6.2006, str. 1
([2]) UL C 27 E, 31.1.2008, str. 214
([3]) UL L 163, 23.6.2007, str. 17.
([4]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0225.

Sreda, 8. junij 2011

— ob upoštevanju poročila Posebnega odbora za politične izzive in proračunska sredstva za trajnostno Evropsko unijo po letu 2013 ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za promet in turizem, Odbora za regionalni razvoj, Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, Odbora za kulturo in izobraževanje ter Odbora za pravice žensk in enakost spolov(A7-0193/2011),

A. ker se je Parlament odločil, da ustanovi posebni odbor z naslednjimi pooblastili:

(a) opredeliti politične prednostne naloge Parlamenta za večletni finančni okvir po letu 2013 z zakonodajnega in proračunskega vidika,

(b) oceniti finančna sredstva, ki jih Unija potrebuje za dosego svojih ciljev in izvedbo politik v obdobju, ki se začne s 1. januarjem 2014,

(c) določiti trajanje naslednjega večletnega finančnega okvira,

(d) predlagati strukturo prihodnjega večletnega finančnega okvira v skladu s temi prednostnimi nalogami in cilji, ki bo izkazoval glavna področja dejavnosti Unije,

(e) pripraviti smernice za okvirno razporeditev sredstev med različne razdelke odhodkov večletnega finančnega okvira in znotraj njih v skladu s prednostnimi nalogami in predlagano strukturo;

(f) opredeliti povezavo med reformo sistema financiranja proračuna EU in pregledom odhodkov, ki bo Odboru za proračun zagotovila dobro podlago za pogajanja o novem večletnem finančnem okviru;

B. ker bi posebni odbor moral svoje končno poročilo predstaviti preden Komisija predloži svoje predloge za naslednji večletni finančni okvir,

C. ker si mora Evropska unija v skladu s členom 311 Pogodbe o delovanju Evropske unije zagotoviti potrebna sredstva za uresničevanje ciljev in izvajanje politik ter se v celoti financirati iz lastnih sredstev,

D. ker je treba Evropski parlament skladno s členoma 312(5) in 324 Pogodbe o delovanju Evropske unije ustrezno vključiti v proces pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru,

E. ker začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe krepi politike Unije in ustvarja nova področja pristojnosti, kar bi se moralo odražati v naslednjem večletnem finančnem okviru,

F. ker izzivi, s katerimi se soočajo Unija in njeni državljani, kot so na primer svetovna gospodarska kriza, hitra rast gospodarstev v vzponu, prehod v trajnostno družbo in gospodarstvo, ki učinkovito izkorišča vire, spopadanje s podnebnimi spremembami, demografski izzivi, vključno z vključevanjem priseljencev in zaščito prosilcev za azil, sprememba globalne porazdelitve proizvodnje in prihrankov h gospodarstvom v vzponu, boj proti revščini ter grožnje naravnih nesreč in nesreč, ki jih povzroči človek, terorizma in organiziranega kriminala, zahtevajo odločen odziv Unije in njenih držav članic,

G. ker ima EU na mednarodni ravni večjo težo kot vse države članice skupaj, če bi nastopale posamezno,

H. ker mora biti glavni cilj kohezijske politike EU zmanjšanje še vedno prisotnih socialnih, gospodarskih in ozemeljskih razlik v Uniji, in ker ima prepoznavna in uspešna kohezijska politika že sama po sebi evropsko dodano vrednost in bi morala koristiti vsem državam članicam EU,

I. ker državljani EU od Unije zahtevajo več in ker so bolj kritični do njenega delovanja ter ker se bo javnost z Unijo ponovno poistovetila šele, ko bodo njeni državljani prepričani, da Unija bolje streže njihovim vrednotam in interesom,

J. ker bi strategija Evropa 2020 z ustvarjanjem delovnih mest ter pametno, trajnostno in vključujočo rastjo Evropi morala pomagati, da iz krize izide močnejša; ker ta strategija temelji na petih krovnih ciljih Unije glede spodbujanja zaposlovanja, izboljšanja pogojev za inovacije, raziskave in razvoj, doseganja ciljev na področju podnebnih sprememb in energije, izboljšanja ravni izobrazbe ter spodbujanje socialne vključenosti, zlasti z zmanjševanjem revščine,

K. ker je proračun Unije močno sredstvo za reformo, in ker se njegov vpliv lahko poveča, če pritegne dodatne vire zasebnega in javnega financiranja za podporo vlaganj in tako deluje kot katalizator za multipliciranje porabe Unije; ker t.i. načelo "pravičnega povračila" (juste retour) ni ekonomsko utemeljeno, saj ne upošteva evropske dodane vrednosti, učinkov prelivanja in potrebe po solidarnosti med državami EU,

L. ker v skladu s členom 3 Pogodbe o EU trajnostni razvoj Evrope temelji na uravnoteženi gospodarski rasti in stabilnosti cen, izjemno konkurenčnem socialnem tržnem gospodarstvu, katerega cilj sta polna zaposlenost in socialni napredek, ter visoki ravni varstva okolja in izboljšanju njegove kakovosti,

M. ker je načelo dobrega finančnega upravljanja eno temeljnih načel za izvajanje proračuna Unije, ker številne države članice v nacionalnih proračunih izvajajo zahtevne fiskalne prilagoditve, in ker je dobro finančno upravljanje – učinkovito, uspešno in ekonomično – vse pomembnejše na področju javne porabe tako na ravni Unije kot tudi na ravni držav članic,

N. ker so se predpisi za periodično prilagajanje programov odhodkov spremembam potreb in okoliščin izkazali za nezadostne in ker je zapletena narava predpisov in pravil eden od razlogov za nezadostno uspešnost sistemov upravljanja in nadzora,

O. ker so prva štiri leta obstoječega večletnega finančnega okvira 2007–2013 jasno pokazala meje zmogljivosti finančnega okvira pri odzivanju na nova dogajanja in nove prednostne naloge brez ogrožanja obstoječih; ker se obstoječi večletni finančni okvir ni bil sposoben hitro odzvati na nove zaveze, kot so Galileo, mednarodni termonuklearni poskusni reaktor, instrument za hrano ali evropski načrt za oživitev gospodarstva,

P. ker naj bi uvedba vira na podlagi BND v sistem financiranja EU leta 1988 le začasno dopolnila nižja lastna sredstva, vendar je bila njegova uporaba podaljšana in z leti še okrepljena, tako da je danes glavna sestavina proračunskih virov EU; ker je ta prevlada okrepila težnjo držav članic, da izračunavajo svojo neto bilanco, posledica tega pa so številni rabati, popravki, izvzetja in kompenzacije, zaradi česar je trenutni sistem lastnih sredstev pretirano zapleten, nepregleden, nezadostno povezan z obstoječimi

politikami Unije ter nepravičen, zato ni sposoben zagotoviti preglednega in učinkovitega financiranja politik EU v evropskem interesu, poleg tega pa je povsem nerazumljiv evropskim državljanom,

Q. ker je Evropski parlament v svoji resoluciji z dne 8. marca 2011 o inovativnem financiranju na globalni in evropski ravni ([1]) odobril uvedbo davka na finančne transakcije, ki bi lahko prispeval k reševanju izredno škodljivih vzorcev trgovanja na finančnih trgih, kot so nekatere kratkoročne in samodejne visokofrekvenčne transakcije, ter k omejitvi špekulacij,

Del I: Ključni izzivi

1. meni, da so prihodnji izzivi – demografski, podnebne spremembe ali oskrba z energijo – področja, na katerih lahko Evropska unija, ki je veliko več kot zgolj skupek držav članic, najbolje pokaže svojo dodano vrednost;

2. ugotavlja, da so trenutna kriza in resne omejitve javne porabe državam članicam otežile nadaljnji napredek na področju rasti, večje konkurenčnosti, v prizadevanjih za gospodarsko in socialno zbliževanje ter njihovo polno sodelovanje na notranjem trgu; je trdno prepričan, da je rešitev krize več, in ne manj Evrope;

3. meni, da "trajnostna sredstva za Evropsko Unijo" pomenijo predvsem, da si je treba na novo zamisliti "sistem virov" za proračun EU, da bi tako trenutne nacionalne prispevke nadomestili z resnično evropskimi viri;

4. meni, da nedavni dogodki dokazujejo, da potrebuje euroobmočje smelejše gospodarsko upravljanje in da je monetarni steber brez socialnega in gospodarskega stebra obsojen na propad; meni, da je za Unijo bistveno, da se okrepi njen sistem gospodarskega upravljanja, da bi tako zagotovili izvajanje strategije EU2020 (ponovno vzpostavili in obvarovali dolgoročne stopnje gospodarske rasti), preprečili ponovitev trenutne krize in obvarovali evropsko povezovanje;

Gradnja družbe znanja

5. poudarja, da je kriza osvetlila strukturne izzive, s katerimi se mora soočiti večina gospodarstev držav članic: nižja produktivnost od optimalne, visoka stopnja javnega dolga, veliki proračunski primanjkljaji, strukturna brezposelnost, trajne ovire na notranjem trgu, nizka mobilnost delovne sile, zastarelo pojmovanje znanja in veščin, ki prispevajo k nizki rasti; poudarja, da je treba vlagati na ključna področja, kot so izobraževanje, raziskave in inovacije, da bi tako premostili te strukturne izzive, in poudarja pomen obrnitve trenda upadanja javnih naložb;

6. opozarja, da je glede na trenutna gibanja naložb možno, da bo do leta 2025 vodilno vlogo v znanstvenem in tehnološkem razvoju prevzela Azija; vendar pa opozarja, da te spremembe ne pomenijo le velikih izzivov, ampak tudi priložnosti, kot je skokovita rast izvoznega potenciala EU; ugotavlja, da Unija zaostaja na področju akademskega in poklicnega izobraževanja na terciarni ravni, saj se le 30 evropskih univerz uvršča med najboljših 100 v svetovnem merilu; poudarja, da Evropa zaostaja tudi v tekmi na področju znanja in veščin, in opozarja na dejstvo, da bo do leta 2020 16 milijonov več delovnih mest, za katera bo potrebna visoka izobrazba, medtem ko se bo povpraševanje po znanju in veščinah na nizki izobrazbeni ravni zmanjšalo za 12 milijonov delovnih mest;

([1]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0080.

Sreda, 8. junij 2011

Preprečevanje brezposelnosti

7. meni, da je eden od velikih izzivov Evropske unije ohranjanje konkurenčnosti, povečanje rasti in boj proti visoki brezposelnosti, za izboljšanje zaposlovanja pa je bistvenega pomena osredotočenost na ustrezno delujoče trge dela in socialne pogoje, spodbujanje dostojnega dela, zagotavljanje pravic delavcev po vsej Evropi ter izboljšanje delovnih pogojev in zmanjševanje revščine;

Demografski izziv

8. vztraja, da Unija mora rešiti demografski izziv; ugotavlja, da bodo zaradi manjšega obsega delovno aktivnega prebivalstva in večjega deleža upokojencev sistemi socialnega varstva Unije in njena gospodarska konkurenčnost dodatno obremenjeni;

Podnebne spremembe in omejenost virov

9. izraža zaskrbljenost, ker bo povečanje števila svetovnega prebivalstva s 6 na 9 milijard zaostrilo svetovno konkurenco za naravne vire in dodatno obremenilo globalno in lokalno okolje; ugotavlja, da se bo povpraševanje po hrani do leta 2050 verjetno povečalo za 70 % in da negospodarna in netrajnostna uporaba ter upravljanje surovin in potrošnih dobrin državljane izpostavlja škodljivi konkurenci med hrano, ohranjanjem narave in proizvodnjo energije kot tudi dragim cenovnim pretresom; to ima lahko resne posledice za industrijo, kar zadeva poslovne priložnosti, vključno z omejenim dostopom do surovin, kar ogroža ekonomsko varnost in vpliva na podnebne spremembe; zato poudarja, da mora EU takoj sprejeti ukrepe in voditi proces prehoda na gospodarstvo, ki bo temeljilo na trajnostnih virih;

10. opozarja na rastočo svetovno porabo energije in na dejstvo, da se bo odvisnost od uvoza energije povečevala, tako da bo leta 2050 Unija z uvozom krila dve tretjini svojih potreb, če ne bomo primerno spremenili sedanjih energetskih politik, in če EU in države članice ne bodo okrepile prizadevanj za razvoj lastnih obnovljivih virov energije in za izrabo svojega potenciala energijske učinkovitosti, pri čemer morajo v celoti upoštevati obveznosti EU na področju energije in podnebnih sprememb ter varnostne vidike; opozarja, da bo nestabilnost cen in negotovost pri preskrbi še zaostrila politična nestabilnost v državah, bogatih z viri energije; zato poziva, naj se diverzificirajo dobavne poti in trgovinski partnerji;

11. podpira idejo, da bi vse financiranje EU skupaj moralo pripeljati do izboljšanja splošnega stanja evropskega okolja in v njegovem okviru do zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki bi vsaj ustrezalo ciljem sedanje zakonodaje EU; zato predlaga, da se pozitivni in negativni učinki porabe sredstev EU za podnebje in okolje analizirajo zbirno;

Notranja in zunanja varnost ter osebne svoboščine

12. meni, da je globalizacija z odpravo meja med notranjimi in zunanjimi oblikami svobode, pravice in varnosti okrepila občutek ranljivosti; je prepričan, da soočanje z varnostnimi izzivi 21. stoletja ob hkratnem varstvu temeljnih pravic in osebnih svoboščin zato zahteva globalne in vnaprejšnje odzive, ki jih lahko zagotovi le igralec velikosti Unije; je prepričan, da je zunanja razsežnost varnosti EU tesno povezana z demokracijo, pravno državo in dobrim upravljanjem tretjih držav ter da ima EU posebno odgovornost, da k temu prispeva;

Sreda, 8. junij 2011

Evropa v svetu: prodoren igralec

13. je prepričan, da mora Unija kot pomembna politična, gospodarska in trgovinska sila v celoti prevzeti svojo vlogo na mednarodnem prizorišču; opozarja, da ponuja Lizbonska pogodba nova orodja za učinkovitejše uveljavljanje evropskih interesov in vrednot v svetu; poudarja, da bo Unija prinesla dodano vrednost na globalnem prizorišču in vplivala na globalne politične odločitve le v primeru, če bo delovala kolektivno; vztraja, da bo okrepljeno zunanjo zastopanost treba dopolniti z močnejšim notranjim usklajevanjem;

Dobro upravljanje

14. je prepričan, da mora krepitev občutka javne poistovetenosti z Unijo postati gibalo kolektivnega delovanja; meni, da je "dobro upravljanje" daleč najmočnejše sredstvo, s katerim lahko Unija zagotovi stalno zavezanost in udejstvovanje svojih državljanov;

Del II: Optimizacija učinka: vloga proračuna EU

Evropska dodana vrednost in stroški neprisotnosti Evrope

15. poudarja, da je glavni namen proračunskih odhodkov EU ustvariti evropsko dodano vrednost z združevanjem sredstev, delovanjem kot katalizator in nudenjem ekonomije obsega, pozitivnimi čezmejnimi učinki in učinki prelivanja ter tako učinkoviteje prispevati k učinkovitejšemu ali hitrejšemu doseganju sprejetih skupnih političnih ciljev in zmanjšanju nacionalnih odhodkov; opozarja, da se je načeloma treba izogniti vsakemu podvajanju odhodkov ali prekrivanju dodeljenih sredstev v različnih proračunskih vrsticah, in da mora biti cilj porabe sredstev EU vedno ustvarjanje večje vrednosti od skupne porabe posameznih držav članic in meni, da je pravilno uporabljen večletni finančni okvir zelo pomembno orodje za dolgoročno načrtovanje evropskega projekta, ob upoštevanju evropske perspektive in dodane vrednosti Unije;

16. opozarja, da bi utegnila imeti nekatera področja možnosti za večjo sinergijo in ekonomije obsega: Evropska služba za zunanje delovanje, humanitarna pomoč, natančneje rečeno zmogljivost za hitro odzivanje EU, združevanje obrambnih virov, raziskave, razvoj in inovacije, veliki infrastrukturni projekti (zlasti energetski in prometni) ter nadzor nad finančnim trgom;

17. meni, da je skupaj s preverjanjem subsidiarnosti v nacionalnih parlamentih, ki je predvideno z Lizbonsko pogodbo, treba v okviru najboljše prakse za vsak zakonodajni predlog, ki je povezan s proračunom, opraviti oceno evropske dodane vrednosti; vendar vztraja pri dejstvu, da je za oceno evropske dodane vrednosti potreben pristop, ki presega preglednice, in da je s politično oceno treba preučiti, ali bo načrtovani ukrep učinkovito in uspešno prispeval k skupnim ciljem EU ter ali bo ustvaril javne dobrine EU; ugotavlja, da glavnih in najpomembnejših elementov evropske dodane vrednosti, kot so mir, stabilnost, svoboda, prost pretok ljudi, blaga, storitev in kapitala, ni mogoče oceniti s številkami;

18. poudarja, da je treba dokazati skladnost vseh odhodkov EU z obveznostmi iz Pogodbe, pravnega reda Skupnosti ali s pomembnejšimi cilji politik EU; poudarja, da je evropsko dodano vrednost mogoče ustvariti ne le z odhodki, temveč tudi z evropsko zakonodajo in usklajevanjem nacionalnih politik in politik EU na gospodarskem, fiskalnem, proračunskem in socialnem področju; je prepričan, da je treba v okviru prihodnjega večletnega finančnega okvira okrepiti evropsko dodano vrednost odhodkov; poudarja, da bi moralo financiranje EU, kadar je to mogoče, hkrati prispevati k več kot enemu cilju politik EU (npr. ozemeljska kohezija, prilagajanje podnebnim spremembam, zaščita biotske raznovrstnosti);

19. je trdno prepričan, da lahko naložbe na ravni EU privedejo do znatno višjih prihrankov na nacionalni ravni, zlasti na področjih, kjer ima EU nedvomno večjo dodano vrednost kot nacionalni proračuni; je trdno prepričan, da morajo vsa prihodnja pogajanja o proračunu EU temeljiti na načelu evropske dodane vrednosti; zato pozdravlja zavezo Komisije, da sproži celovito analizo "stroškov neprisotnosti Evrope" za države članice in nacionalne proračune; poziva Komisijo, naj to poročilo objavi pravočasno, da bo omogočila njegovo upoštevanje v procesu pogajanj o naslednjem večletnem finančnem okviru;

20. poziva k boljšemu usklajevanju med proračunom EU in nacionalnimi proračuni držav članic pri financiranju skupnih političnih prednostnih nalog; ponovno poudarja, da je treba usklajevati porabo javnih sredstev od načrtovanja do izvajanja, da se zagotovijo dodatnost, boljša učinkovitost in prepoznavnost ter večja racionalizacija proračuna EU; meni, da bi moral novi mehanizem za usklajevanje gospodarske in proračunske politike ("evropski semester") odigrati pomembno vlogo pri usklajevanju ciljev politik po vsej Evropi in ciljev EU ter s tem prispevati k doseganju želenih proračunskih sinergij med proračunom EU in nacionalnimi proračuni;

Učinkovit proračun

21. meni, da bi izvajanje različnih politik in dejavnosti morala voditi učinkovita in uspešna poraba proračunskih sredstev, medtem ko bi bilo treba načelo evropske dodane vrednosti uporabiti za usmerjanje prihodnjih odločitev o prednostnih nalogah na področju odhodkov;

22. poudarja, da bi bilo za optimalne rezultate za trajnostno rast in razvoj na terenu, solidarnost in kohezijo treba dati prednost izboljšanju sinergij med vsemi skladi iz proračuna EU, ki vplivajo na gospodarski razvoj, in celostnemu pristopu med različnimi sektorji, razvoju ciljno usmerjenih politik ter, kadar je to primerno, uporabi pogojev, načela "neškodovanja" in "onesnaževalec plača", dejavnikov uspeha in kazalnikov učinkovitosti ter rezultatov;

Uporaba proračuna za spodbujanje naložb

23. opozarja, da je proračun EU v prvi vrsti naložbeni proračun, ki lahko ustvari več naložb iz javnih ali zasebnih virov; meni, da bo pridobivanje dodatnega kapitala ključno za zagotovitev velikih vlaganj, ki so potrebna za dosego političnih ciljev strategije Evropa 2020; zlasti poudarja, da je treba povečati učinek financiranja EU s pritegnitvijo, združevanjem in spodbujanjem (doseganjem učinka vzvoda) javnih in zasebnih finančnih sredstev za infrastrukturo in velike projekte evropskega interesa, ne da bi to ogrožalo konkurenco;

24. je seznanjen z razvojem institucionaliziranih javno-zasebnih partnerstev v Uniji od devetdesetih let 20. stoletja, med drugim v sektorju prometa, na področju javnih zgradb in naprav ter na področju okolja, kot oblik sodelovanja med javnimi organi in zasebnim sektorjem ter kot dodatnega orodja za infrastrukturne storitve in osnovne javne storitve; kljub vsemu izraža zaskrbljenost zaradi nekaterih temeljnih težav, ki jih povzročajo javno-zasebna partnerstva, in vztraja, da je treba pri oblikovanju takšnih partnerstev v prihodnje upoštevati nauke iz preteklosti in popraviti pretekle pomanjkljivosti;

25. je seznanjen s prejšnjimi splošno pozitivnimi izkušnjami pri uporabi inovativnih finančnih instrumentov – vključno z mehanizmi za kombiniranje subvencij in posojil ter mehanizmi za delitev tveganj, na primer instrumentom garancij za posojila za projekte v okviru vseevropskega prometnega omrežja, Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja in instrumenti kohezijske politike (JEREMIE, JESSICA, JASPERS in JASMINE) – za uresničevanje posameznih ciljev politik; meni, da bi Unija morala sprejeti ukrepe zlasti za povečanje uporabe sredstev EU kot katalizatorja za privabljanje dodatnega financiranja iz EIB, Evropske banke za obnovo in razvoj, drugih mednarodnih finančnih ustanov in zasebnega sektorja;

Sreda, 8. junij 2011

26. zato poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe za širitev sistema inovativnega financiranja, ki bi sledili njegovemu podrobnemu pregledu in natančni oceni potreb po javnih in zasebnih vlaganjih, kot tudi metodologijo za usklajevanje financiranj iz različnih virov; poziva države članice, naj poskrbijo, da bo njihov nacionalni pravni okvir omogočal izvajanje teh sistemov; zato poziva k vsebinski okrepitvi regulativnega, proračunskega in operativnega okvira teh mehanizmov, da bi se zagotovila njihova učinkovitost glede spodbujanja naložb, trajnosti, ustrezne uporabe sredstev EU ter ustrezen nadzor, poročanje in odgovornost; poleg tega poudarja, da je treba zagotoviti količinsko opredelitev in ustrezno upoštevanje povezanih tveganj;

27. opozarja na zgodovinske težave pri iskanju zasebnih vlagateljev za obsežne projekte EU; se zaveda, da so zaradi finančne krize zasebni vlagatelji še manj naklonjeni financiranju projektov EU in da je kriza razkrila potrebo po obnovitvi zadostnega zaupanja, ki bi velikim investicijskim projektom omogočilo pridobivanje potrebne podpore; poudarja, da bo potrebna podpora proračuna EU v kratkoročnem in dolgoročnem okviru, da bi pritegnili in vključili zasebna sredstva za projekte v interesu EU, zlasti za tiste projekte z evropsko dodano vrednostjo, ki so gospodarsko upravičeni, ampak se ne zdijo tržno upravičeni;

28. zato pozdravlja pobudo o projektnih obveznicah strategije Evropa 2020 kot mehanizmu za delitev tveganj z Evropsko investicijsko banko, ki zagotavlja omejeno podporo iz proračuna EU, kar bi moralo omogočiti doseganje učinka finančnega vzvoda s sredstvi EU in povečati zanimanje zasebnih vlagateljev za sodelovanje pri prednostnih projektih EU v skladu s cilji strategije Evropa 2020; poziva Komisijo, naj predstavi dokončno oblikovan predlog o projektnih obveznicah EU, ki bo temeljil na obstoječih izkušnjah s skupnimi instrumenti EU in Evropske investicijske banke, ter naj vključi jasna in pregledna merila za upravičenost in izbor projektov; opozarja, da bodo projekti, ki so v interesu EU in ustvarjajo majhen prihodek, še naprej zahtevali financiranje prek subvencij; je zaskrbljen, ker bi omejen obseg proračuna EU lahko omejil nudenje dodatnega učinka vzvoda za nove pobude;

29. poudarja potrebo po zagotovitvi čim večje preglednosti, odgovornosti in demokratičnega nadzora inovativnih finančnih instrumentov in mehanizmov, ki zadevajo proračun EU; poziva Komisijo, naj predlaga okvir za izvajanje in upravičenost projektov, določen z običajnim zakonodajnim postopkom, ki bo zagotovil stalen pretok informacij in sodelovanje proračunskega organa glede uporabe teh instrumentov v Uniji, tako da bo lahko Parlament preveril, ali so bile izpolnjene njegove politične prednostne naloge, kot tudi okrepljen nadzor nad temi instrumenti s strani Evropskega računskega sodišča;

Zagotavljanje dobrega finančnega upravljanja

30. meni, da morata biti izboljšanje izvajanja in kakovost porabe vodilni načeli za doseganje optimalne uporabe proračunskih sredstev EU ter za zasnovo in upravljanje programov in dejavnosti po letu 2013;

31. nadalje poudarja, da mora zasnova programov porabe veliko pozornost namenjati jasnosti ciljev, popolni skladnosti s pravnim redom Skupnosti in medsebojnemu dopolnjevanju instrumentov in ukrepov, usklajevanju in poenostavljanju pravil glede upravičenosti in izvajanja, preglednosti ter polni in dogovorjeni odgovornosti; poudarja pomen upoštevanja vidika spola pri pripravi proračuna, kar je orodje dobrega upravljanja za izboljšanje učinkovitosti in poštenosti;

32. poudarja zlasti, da bi morala biti poenostavitev pravil in postopkov ključna horizontalna prednostna naloga, in je prepričan, da bi ključno vlogo pri tem morala igrati revizija finančne uredbe;

33. poudarja, da je treba izboljšanje finančnega upravljanja v Uniji podpreti s pozornim spremljanjem napredka na Komisiji in v državah članicah; vztraja, da bi države članice morale prevzeti odgovornost za pravilno uporabo in upravljanje sredstev EU ter za izdajo letnih nacionalnih izjav o uporabi sredstev EU na ustrezni politični ravni;

34. poudarja potrebo po obvladovanju dviganja ravni neporavnanih obveznostih (RAL); opozarja, da bo vrednost RAL glede na podatke Komisije do konca leta 2013 znašala 217 milijard EUR; ugotavlja, da je pri izvajanju večletnih programov določena raven RAL neizogibna, toda poudarja, da obstoj neplačanih obveznosti po definiciji zahteva izvedbo ustreznih plačil; se zato ne strinja s pristopom Sveta, da bo vnaprej določil raven plačil, ne da bi upošteval točno oceno dejanskih potreb; si bo zato v naslednjem večletnem finančnem okviru v celotnem letnem proračunskem postopku prizadeval za zmanjšanje razlike med odobritvami za prevzem obveznosti in odobritvami plačil, in sicer z ustreznim povišanjem ravni plačil;

35. je trdno prepričan, da je za izboljšanje kakovosti upravljanja in nadzora sredstev EU s strani držav članic potrebna ocena prednosti in slabosti sistemov upravljanja in nadzora vsake države članice na posameznih področjih politik; nadalje meni, da je za povečanje učinkovitosti in uspešnosti sredstev EU potrebno boljše upravljanje, manj birokracije in boljši, ne večji, nadzor, tudi glede na njihovo stopnjo absorpcije; v zvezi s tem meni, da je treba vzpostaviti ravnovesje med ravnjo nadzora in zadevnimi stroški;

36. poudarja pomen pravne varnosti in kontinuitete proračuna za uspešno izvajanje večletnih politik in programov; zato meni, da se pravila med programskimi obdobji ne smejo spreminjati brez ustrezne utemeljitve in ocene učinka, saj lahko to povzroči višje prehodne stroške, počasnejše izvajanje in večje tveganje napake;

37. poudarja, da je institucionalna zmogljivost eden ključnih elementov za uspešen razvoj, izvajanje in spremljanje politik Unije; zato meni, da bi krepitev institucionalne in upravne zmogljivosti na nacionalni, regionalni in lokalni ravni lahko podprla strukturne prilagoditve in prispevala k nemotenemu in uspešnemu črpanju sredstev EU;

Del III: Politične prednostne naloge

38. opozarja, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe krepi politike Unije in Uniji daje pomembna nova pooblastila, zlasti na področjih zunanjega delovanja, športa, vesolja, podnebnih sprememb, energije, turizma in civilne zaščite; poudarja, da so za to potrebna zadostna finančna sredstva; v zvezi s tem opozarja na člen 311 PDEU, ki zahteva od Unije, da si zagotovi potrebna sredstva za doseganje svojih ciljev in izvajanje svojih politik;

Proračun, ki podpira cilje strategije Evropa 2020

39. meni, da bi strategija Evropa 2020 morala biti glavna referenca politik za naslednji večletni finančni okvir; obenem vztraja, da strategija Evropa 2020 ni vseobsegajoča strategija, ki bi pokrivala vsa področja politik Unije; poudarja, da mora naslednji večletni finančni okvir ustrezno odražati na Pogodbah temelječe politike, ki zasledujejo druge cilje;

Sreda, 8. junij 2011

40. meni, da bi morala strategija Evropa 2020 pomagati Evropi, da si opomore po krizi in iz nje izide močnejša z izboljšanjem razmer – in odhodkov – za inovacije, raziskave in razvoj, doseganjem ciljev EU na področju podnebnih sprememb in energije, izboljšanjem ravni izobrazbe ter spodbujanjem socialne vključenosti, zlasti z zmanjševanjem revščine; ugotavlja, da strategija Evropa 2020 ni namenjena le obravnavi kratkoročne gospodarske rasti in finančne stabilnosti, ampak tudi dolgoročnega strukturnega preoblikovanja za bolj trajnostno pot rasti, ki temelji na učinkovitejši rabi virov;

41. meni, da je obstoječa vsebina strategije Evropa 2020, kot so krovni cilji, vodilne pobude, ovire in kazalniki, še vedno zelo splošna, in poziva Komisijo, naj predloži podrobnejše predloge; poleg tega meni, da je ponovni zagon enotnega trga bistven element strategije EU 2020, saj krepi sinergijo med njenimi različnimi vodilnimi pobudami; poudarja, da je cilje strategije mogoče uresničiti le s konkretnimi zavezami držav članic v njihovih programih nacionalnih reform, s politikami s preverjenimi mehanizmi za izvajanje ter s konkretnimi in skladnimi zakonodajnimi predlogi;

42. poleg tega poudarja, da je strategija Evropa 2020 lahko verodostojna le, če se zagotovi usklajenost med njenimi cilji in financiranjem, ki je namenjeno tem ciljem na ravni EU in na nacionalni ravni; meni, da bi moral naslednji večletni finančni okvir odražati ambicije strategije Evropa 2020, in je odločen delati s Komisijo in državami članicami, da se pripravi verodostojen okvir financiranja, ki bo zlasti zagotavljal ustrezno financiranje vodilnih pobud in krovnih ciljev; v zvezi s tem trdi, da morajo biti naloge, sredstva in odgovornosti jasno opredeljeni in dobro usklajeni med Unijo in njenimi državami članicami, vključno z lokalnimi in regionalnimi organi; poziva Komisijo, naj pojasni proračunsko razsežnost vodilnih pobud, saj ti prednostni akcijski načrti zadevajo vse politike, ki se financirajo iz proračuna EU;

43. opozarja, da razvoj desetletne strategije Evropa 2020 zahteva zadostno prilagodljivost proračuna, da zagotovi možnost usklajevanja proračunskih sredstev z razvojem okoliščin in prednostnih nalog;

Proračun, ki podpira gospodarsko upravljanje

44. izpostavlja, da je v okviru obstoječega evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo treba z rezervo med zgornjo mejo lastnih sredstev in načrtovanimi letnimi odhodki zagotoviti do 60 milijard EUR garancij za posojila; opozarja na dodatne obveznosti, dogovorjene v kontekstu srednjeročne finančne pomoči državam članicam, ki niso v euroobmočju, ki jih je treba pokriti z isto rezervo;

45. poziva, naj evropski semester zagotovi boljše proračunsko usklajevanje in sinergije med Unijo in državami članicami, s čimer se bo povečala evropska dodana vrednost; poziva, naj evropski semester tudi poveča gospodarsko usklajevanje med državami članicami v skladu z načelom metode Skupnosti in zagotovi izboljšano gospodarsko upravljanje v euroobmočju in državah članicah, ki se mu želijo pridružiti, s čimer se bo zmanjšala potreba po uporabi mehanizma za finančno stabilizacijo; meni, da se mora evropski semester osredotočiti na izboljšanje sinergije med evropskimi in nacionalnimi javnimi naložbami;

46. ugotavlja, da je bil evropski mehanizem za stabilnost po letu 2013 organiziran v povsem medvladni obliki; je zaskrbljen zaradi tega dogajanja in poudarja pomanjkanje demokratičnega nadzora, odgovornosti in izvrševanja medvladnega pristopa; poudarja nujnost upoštevanja metode Skupnosti za evropski mehanizem za stabilnost; opozarja, da proračun EU nudi garancije za posojila državam članicam v okviru evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo, in zagotavlja srednjeročno finančno pomoč za plačilne bilance državam članicam, ki niso članice euroobmočja;

47. opozarja, da je bila evropska valuta vzpostavljena brez resničnega ekonomskega zbližanja med državami, ki so jo želele uvesti, in brez dovolj obsežnega proračuna, na podlagi katerega bi lahko Unija uvedla svojo valuto; meni, da bi bilo treba pri takšnem proračunu precejšnje dele sedanjih odhodkov držav članic nadomestiti z odhodki Unije, da bi ustrezno upoštevali metodo Skupnosti ter euroobmočja in EU zagotovili fiskalno stabilnost, potrebno za obvladanje dolžniške krize; poziva Komisijo, naj preuči morebiten vpliv sistema euroobveznic na proračun EU;

Znanje za rast

Raziskave in inovacije

48. ugotavlja, kako pomembne so raziskave in inovacije pri pospeševanju prehoda v trajnostno in v svetovnem merilu vodilno na znanju temelječe gospodarstvo; posledično verjame, da bi morala biti v naslednjem večletnem finančnem okviru proračunska sredstva bolj osredotočena na področja, ki spodbujajo gospodarsko rast in konkurenčnost, na primer raziskave in inovacije, v skladu z načeli evropske dodane vrednosti in odličnosti;

49. močno verjame v dodano vrednost čedalje bolj združenih odhodkov za nacionalne raziskave in inovacije v proračunu EU, s katerimi se poskuša doseči potrebno kritično maso in ekonomije obsega, povečati učinek ter zmanjšati prekrivanje in tratenje omejenih sredstev;

50. meni, da je na evropski in nacionalni ravni potrebno usklajeno javno in zasebno prizadevanje za dosego cilja strategije Evropa 2020, da se 3 % bruto domačega proizvoda namenijo za raziskave in razvoj, da bi dosegli vzpostavitev evropskega raziskovalnega prostora in "Unije inovacij"; poziva institucije EU in države članice, naj se brez odlašanja dogovorijo o posebnem načrtu za uresničitev tega cilja, ter opozarja na obsežne ekonomske obveznosti, ki bi jih ta cilj zajemal, saj bi za proračun EU in nacionalne proračune letno znašale približno 130 milijard EUR, za zasebni sektor pa dvakrat toliko;

51. meni, da je treba javna sredstva za raziskave in razvoj znatno povečati, saj javne naložbe pogosto pomenijo spodbudo za zagotavljanje zasebnih naložb; poudarja, da je treba okrepiti, spodbujati in zagotavljati financiranje raziskav, razvoja in inovacij v Uniji z občutnim povečanjem ustreznih odhodkov od leta 2013, zlasti za osmi okvirni raziskovalni program; s tem v zvezi poudarja pospeševalno vlogo, ki jo je igrala kohezijska politika v sedanjem obdobju načrtovanja za povečevanje naložb v raziskave in razvoj, ter poziva, naj se ta trend nadaljuje in v naslednjem obdobju še okrepi;

52. poudarja, da mora biti povečanje sredstev povezano s korenito poenostavitvijo postopkov financiranja; je izredno zaskrbljen zaradi sorazmerno nizke stopnje črpanja skladov EU v evropski znanstveni skupnosti in poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za izpolnitev zahtev za zmanjšanje upravnih bremen in poenostavitev dostopa do virov financiranja za raziskovalce, mala in srednja podjetja ter organizacije civilne družbe, ob istočasnem ohranjanju zadostnega proračunskega nadzora; poudarja potrebo po izvzetju malih in srednjih podjetij iz nekaterih upravnih zahtev, da bi tako zmanjšali birokracijo, ter spodbujanju inovacij z lažjim dostopom do financiranja;

53. poziva k tesnejši povezavi med temeljnimi raziskavami in industrijskimi inovacijami ter med inovacijami in proizvodnim procesom; opozarja zlasti, da je ena od glavnih težav v zvezi z evropskimi raziskovalnimi in inovacijskimi programi dejstvo, da rezultati niso učinkovito dani na trg, in poudarja pomen ustvarjanja spodbud za trženje produktov raziskav in razvoja, zlasti prek lažjega dostopa do financiranja; v zvezi s tem poudarja, da se morajo različni skladi nemoteno dopolnjevati, in poziva Komisijo, naj sprejme potrebne prilagoditve, da se bodo zadevni skladi lahko medsebojno dopolnjevali;

Sreda, 8. junij 2011

54. opozarja, da je treba za uresničitev podnebnih in energetskih ciljev EU precej povečati prizadevanja za raziskave in razvoj, zlasti na področju okoljskih raziskav, energijske učinkovitosti in tehnologij za obnovljive vire energije; poleg tega meni, da lahko Evropa ohrani svoj vodilni položaj na področju zelenih tehnologij le, če ga podkrepi z ustreznimi raziskovalnim prizadevanjem;

55. meni, da inovativna evropska podjetja ne potrebujejo le subvencij, ampak tudi boljšo zakonodajo, boljše povezave do raziskovalne baze ter boljši in bolj raznolik dostop do sredstev in do financiranja, od subvencij in posojil do lastniškega financiranja; zato poziva države članice in Komisijo, naj na nacionalni in evropski ravni ustvarijo ustrezne pogoje, ki bodo zasebnemu sektorju omogočili povečanje deleža naložb v raziskave in razvoj; poudarja potrebo po izboljšanju javno-zasebnih partnerstev na tem področju z zmanjšanjem birokracije in racionalizacijo obstoječih postopkov; v zvezi s tem poudarja pomembno vlogo, ki bi jo morala igrati Evropska centralna banka in Evropski investicijski sklad, in meni zlasti, da bi bilo treba razširiti stalne instrumente z delitvijo tveganj, ki jih ponuja Evropska investicijska banka s Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja, zlasti v podporo malim in srednjim podjetjem;

56. poudarja, da so inovacije ena osrednjih prednostnih nalog strategije Evropa 2020; priznava morebitno vlogo Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo pri pospeševanju trajnostne rasti in konkurenčnosti EU, kar dosega s spodbujanjem vodilnih inovacij na svetovni ravni, ter poziva k razširitvi in ustreznemu financiranju skupnosti znanja in inovacij; poudarja pomen Evropskega raziskovalnega sveta pri zagotavljanju vrhunskega znanja za prihodnje inovatorje in podpori zelo tveganim raziskovalnim zamislim; prav tako podpira potrebo po oblikovanju dolgoročnih finančnih strategij, s katerimi bi zagotovili financiranje obsežnih projektov s področja raziskav in razvoja;

Industrija ter mala in srednja podjetja

57. poudarja, da je trdna in diverzificirana industrijska osnova bistvena za uresničitev cilja ustvarjanja konkurenčnega, trajnostnega in vključujočega evropskega gospodarstva; opozarja, da so mala in srednja podjetja ključno gonilo gospodarske rasti, konkurenčnosti, inovacij in zaposlovanja, ter priznava njihovo pomembno vlogo pri zagotavljanju okrevanja in krepitvi trajnostnega gospodarstva EU; zato pozdravlja poudarek, ki ga strategija Evropa 2020 namenja inovacijski in industrijski politiki, zlasti z vodilnima pobudama "Unija inovacij" in "Industrijska politika za dobo globalizacije", in poudarja, da je treba okrepiti ukrepe v zvezi z malimi in srednjimi podjetji v drugih vodilnih pobudah;

58. poziva, naj bodo mala in srednja podjetja ter podjetniki v središču strategije Evropa 2020; v skladu s tem zahteva v naslednjem večletnem finančnem okviru okrepljeno podporo za vse programe in instrumente, ki so namenjeni spodbujanju malih in srednjih podjetij, zlasti za program za konkurenčnost in inovacije ter akt za mala podjetja, kot tudi uporabo strukturnih skladov; predlaga boljše združevanje instrumentov in skladov Skupnosti, namenjenim malim in srednjim podjetjem, v okviru proračuna EU; nadalje poudarja potrebo po večji dostopnosti finančnih instrumentov in njihovi prilagoditvi potrebam malih in srednjih podjetij, med drugim z močnejšim poudarkom na dolžniško-lastniških finančnih instrumentih, s podaljšanjem in širitvijo instrumentov garancij programa za konkurenčnost in inovacije in Skladom za financiranje na osnovi delitve tveganja znotraj okvirnega raziskovalnega programa;

Digitalna agenda

59. meni, da bi EU morala imeti vodilno vlogo pri ustvarjanju in povečanju vloge informacijsko-komunikacijskih tehnologij in standardov, odprtih za inovacije; poudarja, da je treba razviti prost pretok vsebin in znanja, tako imenovano "peto svoboščino"; poudarja pomen zagotavljanja hitrega izvajanja digitalne agende Unije in trajnih prizadevanj, da se do leta 2020 doseže cilj, da se vsem državljanom EU omogoči dostop do interneta visokih hitrosti, tudi v manj razvitih regijah;

Nebo in vesolje

60. verjame, da vesoljske dejavnosti igrajo vlogo temelja za inovacije in industrijske dejavnosti, visokokvalificirana delovna mesta in izboljšanje dobrega počutja in varnosti državljanov; meni, da bi bilo treba za razvoj novo vzpostavljene vesoljske politike EU nujno zagotoviti ustrezno financiranje; poudarja strateški pomen velikih projektov na tem področju: evropskih globalnih satelitskih navigacijskih sistemov (Galileo in skupna evropska geostacionarna navigacijska storitev), programa Globalno nadzorovanje okolja in varnosti (GMES) ter nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR), ki bo omogočil oblikovanje enotnega evropskega neba; vztraja, da so glede na dolge roke in ravni dosedanjih kapitalskih naložb v te projekte potrebne zadostne in skladne finančne zaveze v celotnih obdobjih finančnega načrtovanja;

Prava znanja in veščine za delovno silo jutrišnjega dne

61. poudarja, da lahko neustrezno kratkoročno vlaganje v izobraževanje in vseživljenjsko učenje pripomore h krizi in jo podaljša, saj državljani ne bodo imeli potrebnih znanj in veščin za delovna mesta v novem gospodarstvu znanja; zato poudarja, da mora EU nujno podpreti javne naložbe na teh področjih; opozarja, da sta stopnja šolskega osipa in omejen dostop do visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja temeljna dejavnika za visoko stopnjo dolgoročne brezposelnosti in uničujeta socialno kohezijo; s tem v zvezi meni, da je treba nujno okrepiti povezavo med izobraževanjem, raziskavami in razvojem ter zaposlovanjem;

62. poudarja pomen ustreznega financiranja izobraževanja, shem mobilnosti za mlade, programov vseživljenjskega učenja in usposabljanja, spodbujanja enakosti spolov ter ukrepov za prilagajanje trga dela, saj bi to predstavljalo pomemben prispevek k preprečevanju predčasnega opuščanja šolanja in brezposelnosti ter doseganju krovnih ciljev strategije Evropa 2020; meni, da prehod k trajnostni družbi v naslednjih letih pomeni ustrezno upoštevanje pomena spodbujanja novih, zelenih delovnih mest, pri čemer bomo na tem področju potrebovali nova usposabljanja;

63. meni, da bi vodilna pobuda o novih znanjih in spretnostih ter delovnih mestih morala omogočati širši poudarek na najranljivejših skupinah in osebah, ki se soočajo s težavami pri dostopu do trga dela, kot so Romi; poudarja temeljno vlogo Evropskega socialnega sklada pri uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 na socialnem in zaposlitvenem področju; zato meni, da bi ga bilo treba obravnavati kot politično prednostno nalogo in temu primerno financirati; se zavzema za bolj strateško uporabo Evropskega socialnega sklada za spodbujanje enakosti spolov, dostopa do trga dela in ponovne integracije ter preprečevanje brezposelnosti, revščine, socialne izključenosti in vseh oblik diskriminacije;

Kohezija za rast in zaposlovanje

64. poudarja, da je evropska dodana vrednost kohezijske politike, glede na to, da je ta politika uveljavljen mehanizem za zagotavljanje rasti in delovnih mest, glavni instrument za konvergenco, trajnostni razvoj in solidarnost in pomembno orodje zbliževanja in solidarnosti ter že desetletja ena najpomembnejših, najbolj prepoznavnih in najuspešnejših politik Unije; vendar pa opozarja, da mora sodobna kohezijska politika skozi številne strukturne reforme, zlasti glede poenostavitev, odgovoriti na glavne izzive, s katerimi se srečuje Unija, ter spodbujati sinergije z drugimi politikami in instrumenti na terenu; je prepričan, da bi morala kohezijska politika EU ostati vseevropska politika, ki omogoča dostop do virov, izkušenj in pomoči vsem regijam EU;

65. opozarja, da ima kohezijska politika z začetkom veljave Lizbonske pogodbe in z vključitvijo teritorialne kohezije vanjo večji pomen in glede na to meni, da je treba okrepiti vse oblike teritorialnega sodelovanja (čezmejno, nadnacionalno in medregijsko sodelovanje); poudarja, da bi bilo treba obravnavati tudi makroregionalno sodelovanje in strategije;

Sreda, 8. junij 2011

66. poudarja odločilno vlogo kohezijske politike za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 in meni, da je dobra avtonomna kohezijska politika prvi pogoj za uspešno izvajanje te strategije; poudarja, da kohezijska politika zaradi svojega horizontalnega značaja pomembno prispeva k vsem trem prednostnim nalogam strategije Evropa 2020, torej k pametni, trajnostni in vključujoči rasti, ter da bi se to moralo odražati v strukturi naslednjega večletnega finančnega okvira z zavrnitvijo kakršnega koli drobljenja te politike po posameznih razdelkih ali podrazdelkih; vendar ponavlja, da ima kohezijska politika EU svoje lastno poslanstvo in cilje, določene v členu 174 PDEU, ki presegajo strategijo Evropa 2020; poudarja, da bi jih bilo treba v prihodnjem programskem obdobju ohraniti, zlasti zato, ker Unija še naprej potrebuje gospodarsko, socialno in teritorialno zbliževanje;

67. poudarja, da so za uspešno in okrepljeno kohezijsko politiko potrebna ustrezna finančna sredstva, in da bi bilo treba znesek sredstev, ki so ji bila dodeljena v tekočem obdobju finančnega programiranja v naslednjem obdobju vsaj ohraniti na tej ravni, da bi pospešili prizadevanja za zmanjšanje razvojnega razkoraka med regijami EU; v tem kontekstu ponovno odločno zahteva, naj se v naslednjem večletnem finančnem okviru zagotovi, da neporabljena ali zapadla kohezijska sredstva ostanejo v proračunu EU in se ne vrnejo državam članicam; ponavlja svoje stališče, da mora BDP na prebivalca ostati glavno merilo za ugotavljanje upravičenosti do pomoči regionalne politike;

68. meni, da bi države članice in regije morale sredstva EU in nacionalna sredstva usmeriti v majhno število prednostnih nalog in projektov, ki so resnično pomembni za Evropo, kot so raziskave, razvoj in inovacije za rešitev konkretnih izzivov, s katerimi se srečujejo; v zvezi s tem zahteva, da Komisija pripravi konkretne predloge za zagotavljanje močnejše tematske osredotočenosti kohezijskih sredstev na prednostne naloge strategije Evropa 2020, in meni, da bi bilo treba uvesti bolj v rezultate usmerjen sistem od sedanjih "namenskih rezervacij"; ob enem pa zagotoviti primerno upoštevanje posebnih potreb in prednostnih nalog, značilnih za posamezne regije; v zvezi s tem pozdravlja namero Komisije, da se z vsako državo članico in njenimi regijami ali neposredno z regijami dogovori – v kontekstu pogodb o razvojnem in naložbenem partnerstvu ter operativnih programov – o natančnih pogojih za dosego zastavljenih ciljev;

69. trdno verjame v pomen usklajenega političnega pristopa in meni, da bi bilo treba v naslednjem večletnem finančnem okviru vse naložbe, ki zadevajo posamezne sektorje, uskladiti z naložbami v okviru kohezijske politike; zato poudarja, da je treba izboljšati usklajevanje, zmanjšati nepotrebno prekrivanje in ustvariti večje sinergije med Evropskim skladom za regionalni razvoj, Evropskim socialnim skladom, Kohezijskim skladom, Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja in Evropskim skladom za ribištvo poleg tega poudarja, da se je treba izogibati tudi podvajanju in izboljšati usklajenost med Evropskim skladom za prilagoditev globalizaciji in Evropskim socialnim skladom; zato meni, da predstavlja oblikovanje skupnega strateškega okvira, ki bo določal skupne prednostne naloge glede naložb za vse te sklade, pomemben korak v tej smeri; poleg tega je prepričan, da mora usklajevanje potekati na vseh ravneh oblikovanja politike, od strateškega načrtovanja do doseganja rezultatov, je prepričan, da mora Evropski socialni sklad ostati sestavni del kohezijske politike na vseh stopnjah načrtovanja, izvajanja in upravljanja;

70. meni, da mestna območja kot kraji z visoko koncentracijo izzivov (brezposelnost, socialna izključenost, propadanje okolja, migracije) lahko igrajo pomembno vlogo v regionalnem razvoju in prispevajo k odpravljanju gospodarskih in socialnih razlik na terenu; zato poudarja, da je potreben prepoznavnejši in bolj osredotočen pristop k urbani razsežnosti kohezijske politike, pri čemer je treba zagotoviti uravnotežene pogoje za sinergičen razvoj mestnih, primestnih in podeželskih območij;

71. priznava, da je v skladu s Pogodbo treba posebno pozornost nameniti podeželju, območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, in regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kot so najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva na otokih, čezmejne in

gorske regije ter najbolj oddaljene regije; je prepričan, da imajo sredstva in zmogljivosti, ki se nahajajo v teh regijah, lahko pomembno vlogo v prihodnji konkurenčnosti Evropske unije; v skladu s tem poudarja, da bi bilo treba ta območja, ki se soočajo z izzivi, priznati tudi v naslednjem večletnem finančnem okviru; meni, da je v skladu z resolucijo Evropskega parlamenta z dne 22. septembra 2010 treba izdelati posebno strategijo za regije, ki so stalno prizadete;

72. opozarja, da je ena od glavnih kritik kohezijske politike povezana z zapletenostjo njenih pravil; vztraja pri pomembnosti navzkrižnega financiranja in poenostavitve pravil in postopkov te politike, zmanjšanju zapletenosti in upravnih bremen ter preglednejšem in učinkovitejšem dodeljevanju sredstev mestom, občinam in regijam; poudarja, da bi morali revizijski in nadzorni sistemi izpolnjevati najvišje standarde, da se zlorabe odkrijejo in takoj kaznujejo; poudarja, da bi pogostost preverjanj morala biti sorazmerna s tveganjem nepravilnosti ob upoštevanju načela sorazmernosti;

73. poziva k izboljšanju sistemov spremljanja in ocenjevanja njihovega izvajanja; poudarja, da bi moralo načelo partnerstva imeti ključno vlogo pri tem izboljšanju in da ga je v okviru poenostavljanja treba nadgraditi; meni, da bi bilo treba oblikovanje konkretnih in merljivih kazalnikov izida obravnavati kot predpogoj za merjenje dejanskega napredka k dogovorjenim ciljem; pozdravlja predlog Komisije za predhodno in sprotno ocenjevanje ter ocenjevanje učinka vsakega operativnega programa; opozarja, da so druga načela kohezijske politike, kot so predpis o sofinanciranju, upravljanje na več ravneh, pristop od spodaj navzgor, vključevanje načela enakosti spolov in dodatnost, dokazali svoj pomen in da bi jih morali ohraniti v naslednjem večletnem finančnem okviru;

74. poziva Komisijo, naj za čas trajanja naslednjega obdobja načrtovanja oblikuje vmesno kategorijo regij, katerih BNP na prebivalca predstavlja od 75 % do 90 % BNP EU, da bi jim dodelila jasnejši položaj in večjo varnost pri njihovem razvoju; poziva Komisijo, naj zagotovi dodatne informacije o proračunskih posledicah take možnosti; poziva Komisijo, naj pripravi tudi konkretne predloge za krepitev enakosti med temi in drugimi regijami na enaki razvojni stopnji; poudarja, da se ti prehodni ukrepi za naslednje obdobje načrtovanja za regije, ki prihajajo iz konvergenčnega cilja, in za regije, katerih BDP na prebivalca se giblje med 75 % in 90 % povprečja EU, ne smejo določiti na račun trenutne konvergence (cilj 1) in regij konkurenčnosti (cilj 2) oziroma cilja evropskega teritorialnega sodelovanja (cilj 3);

75. svari pred določanjem kazni v okviru makroekonomskih pogojev, povezanih s Paktom za stabilnost in rast, za kohezijska sredstva, saj bi bilo to v nasprotju s cilji, za katere si kohezijska politika prizadeva, tj. zmanjšanje regionalnih razlik; zato poudarja potrebo po okrepitvi nadzora nad tem, da se strukturni skladi uporabljajo skladno z zakonodajo EU in zastavljenimi cilji;

76. je zlasti zaskrbljen zaradi počasnega zagona operativnih programov na začetku vsakega programskega obdobja, kar je, poleg drugih razlogov, posledica prekrivanja obdobja z iztekom prejšnjih; opozarja na dejstvo, da je treba to težavo rešiti pravočasno z odpravo dejavnikov, ki prispevajo k takim zamudam; v ta namen poudarja, da je treba zagotoviti določeno kontinuiteto med programskimi obdobji kar zadeva vzpostavitev nacionalnih sistemov in organov za upravljanje in nadzor;

77. spodbuja lokalne in regionalne organe, naj v največji možni meri uporabljajo inovativne finančne instrumente, med drugim z obnovljivimi skladi za ukrepe za energijsko učinkovitost; zahteva, naj se ti finančni instrumenti poenostavijo, vendar tudi podvržejo strožjemu demokratičnemu nadzoru;

Sreda, 8. junij 2011

Upravljanje naravnih virov in trajnostni razvoj

Skupna kmetijska politika

78. potrjuje, da bi morala biti skupna kmetijska politika usmerjena tudi v prispevanje k uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 in da bi morala oba stebra skupne kmetijske politike pri tem komplementarno zagotoviti dragocen in značilen prispevek; poudarja, da je skupna kmetijska politika trdno zasidrana v Lizbonski pogodbi, ki opredeljuje njene cilje in naloge;

79. poudarja, da je osnovna vloga sedanje in spremenjene skupne kmetijske politike sicer zagotavljati varno preskrbo s hrano v Evropski uniji (pa tudi svetovno preskrbo s hrano v obdobju naraščajočih cen in pomanjkanja živil), a obenem zagotavlja številne javne dobrine, ki presegajo kmetijske trge, na primer ohranjanje kmetijskih zemljišč v proizvodnji po vsej Evropi, oblikovanje raznolikosti krajine, povečanje biotske raznovrstnosti in dobrega počutja živali, lajšanje podnebnih sprememb, ohranjanje prsti in vode, preprečevanje upadanja poseljenosti podeželja, boj proti revščini in rasnemu razlikovanju, zagotavljanje delovnih mest in storitev na podeželju, ki so v splošnem interesu, prispevanje k trajnostni proizvodnji živil in podpora obnovljivim virom energije;

80. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za reformo skupne kmetijske politike, ki bodo usmerjeni v učinkovitejše in uspešnejše dodeljevanje in porabo proračunskih sredstev za skupno kmetijsko politiko, med drugim s pravično delitvijo neposrednih plačil med državami članicami, regijami in kmeti s krepitvijo pogojev za zagotavljanje javnih dobrin, ki jih družba pričakuje, in z bolj ciljno usmerjenimi plačili, da bi tako zagotovili najboljše rezultate za javni denar; poudarja, da je treba ohraniti dvostebrni sistem skupne kmetijske politike ter poenostaviti mehanizme za izvajanje;

81. podpira samozadostnost držav v razvoju pri preskrbi s hrano; opozarja na zaveze, ki so jih sprejele članice STO na ministrski konferenci v Hongkongu leta 2005, da bodo odpravile vse vrste izvoznih subvencij; meni, da mora biti nova skupna kmetijska politika usklajena s konceptom EU o skladnosti politik za razvoj; poudarja, da Unija ne bi smela več uporabljati izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode in da bi se morala še naprej usklajevati z največjimi svetovnimi kmetijskimi proizvajalci, da se odpravijo subvencije, ki izkrivljajo trgovino;

82. vztraja, da bi bilo glede na številne naloge in cilje, na katere mora skupna kmetijska politika odgovoriti, zneske, ki so bili za skupno kmetijsko politiko dodeljeni v proračunskem letu 2013, treba v naslednjem obdobju finančnega načrtovanja najmanj ohraniti;

83. poziva k večji usklajenosti Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, Evropskega sklada za regionalni razvoj ter drugih kohezijskih in strukturnih skladov z namenom krepitve teritorialnega pristopa; poziva Komisijo, naj predloži posebne predloge o tem, kako bi bilo mogoče doseči boljše sinergije glede financiranja dejavnosti, ki niso povezane s kmetijstvom, v Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in drugih ustreznih instrumentih; pričakuje, da se bodo stroški, povezani z gospodarsko diverzifikacijo regij, kjer je kmetijstvo v zatonu, v obdobju naslednjega večletnega finančnega okvira povečali;

Ribištvo

84. poudarja, da so ribolovni viri javna dobrina, bistvena za globalno prehransko varnost; poudarja dejstvo, da so ribiški in ribogojski sektor ter povezane dejavnosti pogosto glavni vir preživetja in trajnostne zaposlitve v obalnih, otoških in oddaljenih regijah; meni, da bodo za reformo skupne ribiške politike potrebna ustrezna finančna sredstva po letu 2013, če naj doseže srednje- in dolgoročne cilje (stabilen, trajnosten in uspešen ribiški sektor), če naj omogoči obnovitev svojih staležev rib in rešuje socialne vidike, povezane z zmanjšanjem ribolovnega napora; se zaveda, da potrebujemo večje usklajevanje s kohezijsko

politiko; poudarja, da bi bilo treba Evropski sklad za ribištvo uporabiti za podpiranje trajnostnih ribolovnih praks, skladnih z načelom največjega trajnostnega donosa, in za ohranjanje morskih ekosistemov, pri čemer je treba nameniti posebno pozornost sektorju malega ribolova;

Okolje, podnebne spremembe in učinkovitost rabe virov

85. poudarja, da bi Unija morala voditi preoblikovanje v trajnostno gospodarstvo in spodbujati prehod v trajnostno družbo s konkurenčno evropsko industrijo in dostopnimi cenami energije, da bi zagotovili čisto in zdravo življenjsko okolje; poudarja, da bi bilo to med drugim treba doseči z zmanjšanjem porabe energije v vseh sektorjih, za kar je pogoj dobro delujoč notranji trg z energijo in dobra infrastruktura, z decentralizacijo preskrbe z energijo, s povečanjem uporabe obnovljivih virov energije, z boljšo zaščito biotske raznovrstnosti in z zagotavljanjem odpornosti ekosistemov;

86. poudarja, da je bil program LIFE+ uspešno izveden in se je izkazal za pomembnega pri varovanju biotske raznovrstnosti in okolja; poudarja potrebo po nadaljevanju dobro pripravljenih programov za naravo in biotsko raznovrstnost, da se dosežejo okoljski cilji EU, zlasti za programa LIFE+ in NATURA 2000;

87. poudarja, da je potreben horizontalni pristop, ki bo združeval ukrepe za preprečevanje podnebnih sprememb in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov – zlasti ukrepe za varčevanje z energijo – na vseh ustreznih področjih politik, vključno z zunanjimi politikami; je prepričan, da so dobro umeščene spodbude, kot je pogojevanje odhodkov in zakonodaje EU, ključni elementi za dosego ciljev strategije Evropa 2020 na tem področju; zato meni, da bi bilo treba podnebne ukrepe vključiti v vse ustrezne postavke odhodkov, vključno z zunanjimi, in da bi bilo treba za nove projekte opraviti presojo vpliva na podnebje; meni, da bi bilo treba večji delež prihodkov iz evropskega sistema za trgovanje z emisijami vložiti v blaženje posledic podnebnih sprememb in inovacije na tem področju;

88. meni, da je soočanje z izzivom trajnosti z uvedbo okoljskih meril ter povečevanjem učinkovitosti rabe virov in energije za preprečevanje podnebnih sprememb eden ključnih ciljev strategije Evropa 2020;

89. zato podpira predlog, izražen v pregledu proračuna, ki ga je pripravila Komisija, da se vključi obveznost pregledno opredeliti, kje so sektorski programi spodbujali podnebne in energetske cilje 20/20/20, določene v strategiji Evropa 2020, ter prispevali k uresničevanju ciljev vodilne pobude "Evropa, gospodarna z viri";

90. poudarja splošno odgovornost, ki jo ima EU v boju proti podnebnim spremembam; opozarja, da morajo biti zaveze, ki izhajajo iz dogovorov iz København in Cancuna, s katerimi se želi pomagati državam v razvoju pri boju s podnebnimi spremembami, nove ter dopolnjevati sedanjo razvojno pomoč, pri tem pa ohranjati zadostno raven skladnosti obeh politik; predlaga, da se v ta namen oblikuje nov program; ponovno izraža stališče Evropskega parlamenta, da je treba vse evropske politike še naprej financirati v okviru proračuna EU; zahteva, da se mednarodne zaveze EU na področju podnebnih sprememb vključijo v proračun EU, da bi z viri skupnosti dosegli kar največji učinek vzvoda;

Sreda, 8. junij 2011

Energija

91. je prepričan, da bi se delež za energijo v naslednjem večletnem finančnem okviru moral povečati; meni, da morajo biti tehnologije obnovljivih virov energije, energetska učinkovitost in varčevanje z energijo ključne prednostne naloge ter poziva k ustreznemu povečanju sredstev EU za ta področja; poziva Komisijo, naj oblikuje konkretna primerjalna merila in zagotovi, da bodo dogovorjeni cilji uresničeni in da jih bo mogoče učinkovito spremljati v okviru evropskega semestra za usklajevanje politik in s pomočjo posebnih načrtov, na primer nacionalnih programov za energetsko učinkovitost;

92. poudarja, da je treba povečati sredstva za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitve na področju energije, da bi razvili trajnostno energijo, ki bo na voljo vsem; poziva k polnemu izvajanju že sprejetega strateškega načrta za energetsko tehnologijo, vključno z ustreznim financiranjem, v času trajanja naslednjega večletnega finančnega okvira;

Povezana Evropa

93. glede na ogromne finančne potrebe na področju prometne in energetske infrastrukture in glede na pozitivne zunanje dejavnike (eksternalije) teh projektov poudarja, da je treba razviti regulativni okvir, ki bo spodbujal javne in zasebne dolgoročne naložbe na teh področjih; poziva, naj se inovativni finančni instrumenti razvijejo v sodelovanju z dolgoročnimi investitorji;

Vseevropska energetska omrežja

94. poudarja, da je treba pri odločanju o financiranju energetske infrastrukture na prvo mesto postaviti energetsko učinkovitost in energijo iz obnovljivih virov; poudarja, da je treba nujno posodobiti in nadgraditi evropsko energetsko infrastrukturo, razviti pametna omrežja, zgraditi povezave, ki so potrebne za uresničitev notranjega energetskega trga, diverzifikacijo virov in poti s tretjimi državami, povečanje zanesljivosti preskrbe, povečanje deleža obnovljivih virov energije ter izpolnitev energetskih in podnebnih ciljev; je seznanjen z ocenami, po katerih so na tem področju potrebne znatne naložbe v višini približno 1 000 milijard EUR do leta 2020; z njimi bi zlasti poskrbeli za prenosne zmogljivosti, vključno z novimi proizvodnimi zmogljivostmi in naložbami v električna omrežja; ugotavlja, da se lahko glede na sedanje cene energije po svetu zahtevane znatne naložbe povečini zagotovijo iz zasebnega sektorja; poudarja, da je treba kar najbolj povečati učinek evropskega financiranja in priložnosti, ki jih ponujajo strukturni skladi in inovativni finančni instrumenti za financiranje ključnih nacionalnih in čezmejnih evropskih prednostnih projektov na področju energetske infrastrukture; poudarja, da so potrebna precejšnja sredstva iz proračuna Evropske unije za inovativne finančne instrumente na tem področju;

Promet in vseevropska prometna omrežja

95. poudarja, da imajo naložbe v učinkovito prometno infrastrukturo osrednjo vlogo pri tem, ali bo Evropa ohranila svojo konkurenčnost in po krizi tlakovala pot dolgoročni gospodarski rasti; meni, da so vseevropska prometna omrežja bistvena za zagotavljanje ustreznega delovanja notranjega trga in zagotavljajo pomembno evropsko dodano vrednost, saj prispevajo k izboljšanju dostopnosti in medobratovalnosti med različnimi deli EU z zagotavljanjem čezmejnih povezav in odpravljanjem ozkih grl, izboljšanju uporabe sistemov prometnega upravljanja in informiranja, kot tudi zagotavljanje intermodalnosti pri čezmejni infrastrukturi, v katero države članice same ne bi vlagale; meni, da bi morala vseevropska prometna omrežja zagotoviti resnično evropsko osrednje omrežje in ne samo skupek nacionalnih projektov, financiranje osrednjih projektov pa je treba oceniti in pregledati v luči napredka glede na evropsko dodano vrednost; je trdno prepričan, da bi skladno s tem vseevropska prometna omrežja morala predstavljati ključno prednostno nalogo v naslednjem večletnem finančnem okviru;

96. meni, da bi bilo treba zaostriti pogojevanje z uvedbo načela "uporabi ali izgubi" (preklic prevzetih obveznosti); to pomeni, da če dodeljena sredstva za promet niso bila porabljena, bi morali preostali denar ali preklicane obveznosti ostati v proračunu EU in jih ne bi smeli vrniti državam članicam;

97. opozarja, da bo financiranje vseevropskih prometnih omrežij v obdobju 2007–2020 zahtevalo naložbe v skupni vrednosti 500 milijard EUR; zato meni, da je treba v naslednjem večletnem finančnem okviru povečati sredstva za vseevropska prometna omrežja, pa tudi okrepiti usklajenost med EU in državami članicami, ter sredstvi, ki so na voljo za vseevropska prometna omrežja v okviru kohezijske politike in teritorialnega sodelovanja in tako bolje izkoristiti razpoložljive vire financiranja, poudarja vlogo, ki jo inovativni instrumenti financiranja, med drugim javno-zasebna partnerstva in projektne obveznice, lahko odigrajo tudi pri financiranju teh projektov; meni, da bi odhodki iz Kohezijskega sklada morali biti pogojeni s spoštovanjem splošnih načel evropske prometne politike; verjame, da bi moralo financiranje vseevropskih omrežij dejavno povezati cilje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije in obveze trajnostnega razvoja, povezane z izpolnitvijo ciljev Evropa 2020 in v kar največji meri dati prednost prevozu z nizkimi izpusti ogljikovega dioksida;

98. poziva Komisijo, naj upošteva zlasti, da je potrebna preusmeritev tokov tovornega in potniškega prometa k bolj trajnostnim in učinkovitim prometnim tokovom ob hkratnem zagotavljanju učinkovite somodalnosti; meni, da se mora bližajoča se revizija smernic vseevropskega prometnega omrežja najti rešitve za interoperabilnost med nacionalnimi in čezmejnimi železniškimi sistemi in uvesti pogoje za odhodke EU, da bi tako dosegli resnično enotno evropsko železniško politiko, ter zagotovili večjo uporabo celinskih plovnih poti in prevozov po morju na kratkih razdaljah;

Turizem

99. poudarja, da je turizem ena od novih pristojnosti EU po Lizbonski pogodbi, kar bi se moralo odražati tudi v novem večletnem finančnem okviru; opozarja na pomemben prispevek turizma k evropskemu gospodarstvu in je prepričan, da bi morala biti evropska strategija za turizem osredotočena na povečanje konkurenčnosti tega sektorja in podprta z zadostnimi finančnimi sredstvi za naslednje obdobje;

Pomorska politika

100. ugotavlja, da bodo v prihodnje imeli morja in oceani vedno večjo vlogo v svetovni gospodarski rasti; meni, da je treba izvajati celostno pomorsko politiko in jo usmeriti v reševanje izzivov, s katerimi se spopadajo obalna in morska območja, ter podpirati modro rast in trajnostno pomorsko gospodarstvo; zahteva, da EU poveča svoja prizadevanja v podporo širokopotezni pomorski politiki EU, ki bo Evropi omogočila potrditev njenega mednarodnega položaja v tem strateškem sektorju; vztraja, da je treba za to politiko zagotoviti ustrezna proračunska sredstva;

Državljanstvo, svoboda, varnost in pravica

Spodbujanje evropske kulture in raznolikosti

101. poudarja, da spodbujanje državljanstva Unije neposredno vpliva na vsakdanje življenje Evropejcev in da prispeva k boljšemu razumevanju priložnosti, ki jih zagotavljajo politike Unije ter temeljnih pravic iz Evropske listine o temeljih pravicah in iz Pogodb; je prepričan, da je treba zagotoviti ustrezno financiranje na področju državljanstva;

Sreda, 8. junij 2011

102. poudarja, da so politike, povezane z mladimi in kulturo bistvene in med prvimi prednostnimi nalogami, ki jim je treba priznati dodano vrednost in vzpostavljanje stikov z državljani; poziva EU in države članice, naj priznajo naraščajoči pomen kulturnih in ustvarjalnih industrij v evropskem gospodarstvu, in da se to odraža tudi v drugih gospodarskih panogah; odločno poudarja, da je potencial teh politik v celoti mogoče uresničiti le, če se jim zagotovijo ustrezne ravni financiranja in zahteva, naj se njihov potencial v celoti uporabi v okviru razvoja podeželja in kohezijske politike;

103. opozarja na pomembnost športa za zdravje, gospodarsko rast in zaposlovanje, turizem in socialno vključenost ter na dejstvo, da daje člen 165 PDEU EU nove pristojnosti na tem področju; pozdravlja sporočilo Komisije o "Razvijanju evropske razsežnosti v športu"(KOM(2011)0012) kot prvi korak v procesu ocenjevanja dodane vrednosti športa, zlasti vsakodnevne telovadbe, ter osredotočanja na družbeno, gospodarsko in organizacijsko razsežnost športa;

Mladinska politika

104. poudarja, da bi morali biti mladi pomembna prednostna naloga Unije in da je treba razsežnosti mladih v politikah in programih EU nameniti bolj prepoznavno mesto in jo okrepiti; je prepričan, da bi bilo treba vprašanje mladih obravnavati kot medsektorsko temo v EU, ustvariti medsebojne učinke med različnimi politikami za mlade, izobraževanjem in mobilnostjo; pozdravlja vodilno pobudo "mladi in mobilnost" kot temeljni kamen strategije Evropa 2020; posebej poudarja, da bi morali programe za mlade, kot je program Vseživljenjskega učenja in Mladi v akciji, ki imajo nizke stroške na upravičenca ter so posledično zelo učinkoviti, v naslednjem večletnem finančnem okviru voditi kot ločene programe, in da zaslužijo veliko večja vlaganja;

Območje svobode, varnosti in pravice

105. poudarja, da mora oblikovanje močne kulture temeljnih pravic in enakosti, kot določa Lizbonska pogodba, v Evropi ostati prednostna naloga; poudarja, da morajo biti te vrednote sicer vključene v proračun, vendar je treba zanje zagotoviti usmerjena finančna sredstva;

106. ugotavlja, da gospodarska, kulturna in družbena rast Unije lahko uspeva samo v stabilnem, zakonitem in varnem okolju, v katerem se spoštujejo in izvajajo temeljne pravice ter so zaščitene civilne svoboščine; zato meni, da so učinkovite notranje in pravosodne politike predpogoj za oživitev gospodarstva in bistveni element v širšem političnem in strateškem kontekstu; poudarja pomen vključevanja prednostnih nalog EU na področju "notranjih zadev" v zunanjo razsežnost Unije, vključno z evropsko sosedsko politiko, zlasti ob upoštevanju vpliva, ki ga bo naraščajoča migracija imela na oblikovanje politik EU do tretjih držav; poudarja potrebo po primernem financiranju politike priseljevanja ter azilne in varnostne politike ter upoštevanju prednostnih nalog EU pri njihovem izvajanju;

107. poudarja, da je potreben celovit pristop k perečim vprašanjem priseljevanja in azila ter k upravljanju zunanjih meja Unije, skupaj z zadostnimi sredstvi in podpornimi orodji za obvladovanje izrednih razmer, zagotovljenimi v duhu spoštovanja človekovih pravic in solidarnosti med državami članicami, pri čemer pa je treba upoštevati obveznosti posameznih držav in jasno opredelitev nalog; ugotavlja, da je treba v zvezi s tem primerno upoštevati večje izzive, s katerimi se soočajo agencija FRONTEX, Evropski urad za podporo azilu ter skladi za solidarnost in upravljanje migracijskih tokov;

108. ugotavlja, da je delež sredstev za območje svobode, varnosti in pravice v proračunu Unije razmeroma majhen, in poudarja, da je v prihodnjem večletnem finančnem okviru tem politikam treba nameniti primerna in objektivno upravičljiva sredstva ter tako Uniji omogočiti izvajanje njenih dejavnosti, zlasti tistih, ki so povezane z novimi nalogami, opredeljenimi v stockholmskem programu in Lizbonski pogodbi;

109. opominja, da je treba razviti boljše sinergije med različnimi skladi in programi, ter poudarja, da je mogoče s poenostavitvijo upravljanja skladov in omogočitvijo navzkrižnega financiranja več sredstev nameniti skupnim ciljem; pozdravlja namero Komisije, ki želi zmanjšati skupno število proračunskih instrumentov za notranjo politiko, jih postaviti v dvostebrno strukturo in, kjer je mogoče, uvrstiti v skupno upravljanje; je prepričan, da bi moral ta pristop precej prispevati k večji poenostavitvi, racionalizaciji, utrditvi in preglednosti sedanjih skladov in programov; vendar opozarja, da je treba paziti, da se različni notranjepolitični cilji ne bodo pomešali med seboj;

Globalna Evropa

110. ponovno izraža globoko zaskrbljenost zaradi kronično nezadostnega financiranja in posebno akutnih težav s prilagodljivostjo pri izvajanju zunanjih dejavnosti Unije zaradi nepredvidljive narave zunanjepolitičnih dogodkov ter ponavljajočih se mednarodnih kriz in izrednih razmer; zato poudarja, da je treba zapolniti vrzel med ambicijami in sredstvi v zunanji politiki z zagotovitvijo ustreznih finančnih sredstev in učinkovitih mehanizmov prilagodljivosti, da se Uniji omogoči odzivanje na globalne izzive in nepredvidene dogodke; ponavlja zahtevo, da je treba proračunske posledice, ki izhajajo iz katerih koli novih obveznosti in nalog, ki jih sprejme Komisija, dodati načrtovanim zneskom, s čimer se prepreči ogrozitev obstoječih prednostnih nalog;

111. opozarja na neskladje med ravnjo globalne finančne pomoči Unije in njenim pogosto omejenim vplivom v povezanih pogajanjih ter poudarja, da je treba okrepiti politično vlogo in vpliv Unije v mednarodnih institucijah in forumih; meni, da bi si EU morala zagotoviti politično vlogo, ki bo sorazmerna s finančno podporo, ki jo zagotavlja;

Evropska služba za zunanje delovanje

112. ugotavlja, da je Evropska služba za zunanje delovanje v fazi izgradnje; poudarja, da bi v skladu s sklepom Sveta z dne 26. julija 2010 "pri vzpostavitvi ESZD (…) morali upoštevati načelo stroškovne učinkovitosti s ciljem proračunske nevtralnosti" ([1]); poudarja, da je treba zagotoviti novo službo in dovolj sredstev, da se EU omogoči uresničitev njenih ciljev in vloge globalnega akterja; zato poudarja, da mora nova služba v celoti izkoristiti večjo učinkovitost, ki je posledica združevanja virov na ravni Unije in sinergij z državami članicami, pri tem pa je treba preprečiti podvajanja, obstoječa ali potencialna prekrivanja, nedoslednosti in neskladnosti ter omogočiti zmanjšanje sredstev in prihranke v vseh nacionalnih proračunih, da se pokaže prava dodana vrednost diplomacije Unije;

Zmanjševanje revščine

113. opozarja, da je leto 2015 kot rok za dosego razvojnih ciljev tisočletja in kolektivnega cilja uradne razvojne pomoči v višini 0,7 % bruto nacionalnega dohodka znotraj obdobja naslednjega večletnega finančnega okvira; zato poudarja, da je potrebna primerna splošna raven razvojne pomoči in financiranja, da bi Unija in njene države članice izpolnile svoje mednarodne razvojne zaveze, vključno s finančnimi zavezami iz københavnskega dogovora in tistimi iz dogovora iz Cancuna; nadalje poudarja, da morajo biti tudi prihodnje zaveze glede porabe, namenjene pomoči državam v razvoju pri boju proti podnebnim spremembam ali pri prilagajanju na njihove učinke, dodatna sredstva, ki ohranjajo skladnost med obema politikama; poziva države članice, naj sprejmejo takojšnje ukrepe za uresničitev ciljev glede uradne razvojne pomoči in izpolnitev sprejetih zavez v zvezi z razvojem;

([1]) Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

Sreda, 8. junij 2011

114. poudarja, da je treba doseči pravo ravnotežje med neposredno proračunsko podporo na eni strani ter financiranjem trajnostnih projektov na drugi; poudarja, da je treba pri uporabi razvojne pomoči ravnati vključujoče ter tako doseči tudi najbolj marginalizirane in izključene skupine;

115. znova poziva k vključitvi Evropskega razvojnega sklada v proračun, saj bi to povečalo doslednost in preglednost; kljub temu vztraja, da mora vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun EU povzročiti splošno povečanje proračuna EU za znesek, ki je bil sprva predviden za financiranje Evropskega razvojnega sklada;

116. verjame, da bi morala Evropska komisija/Evropska služba za zunanje delovanje sistematično ocenjevati učinek pomoči EU, da se izboljšajo učinkovitost razvojne pomoči EU ter sinergije med razvojno pomočjo EU in nacionalno razvojno pomočjo v skladu s Pariško deklaracijo;

117. meni, da je pomembno, da razvojna pomoč, ki jo daje EU, spodbuja trajnostni razvoj v državah prejemnicah; poudarja, da je treba opraviti oceno in določiti merila, ki bodo spoštovala ta cilj;

118. ugotavlja, da živi najvišji delež najrevnejših ljudi na svetu v gospodarstvih v vzponu; kljub temu vztraja, da bi bilo za to, da bi spodbudili te vlade, da bi se bolj zavzele za zmanjševanje revščine v svojih državah, treba postopoma uvesti alternativne sheme za razvojno sodelovanje s temi državami, kot je na primer sofinanciranje;

Globalno projiciranje vrednot in interesov EU

119. poudarja, da bi zunanja politika EU morala temeljiti na ustanovnih načelih in vrednotah Unije, torej na demokraciji, spoštovanju človekovih pravic, raznolikosti, temeljnih svoboščin in načel pravne države; ponovno poudarja, da je treba Uniji zagotoviti ustreznejša in bolj usmerjena sredstva za globalno spodbujanje teh vrednot ter razširiti območje miru in stabilnosti v njeni soseščini; poudarja posebni prispevek prek evropskega instrumenta za spodbujanje demokracije in človekovih pravic;

120. meni, da ima EU posebno odgovornost v mednarodni skupnosti za spodbujanje varnosti, demokracije in blaginje v sosednjih državah EU, kjer sta gospodarski razvoj in napredek na področju stabilnosti v neposrednem interesu EU; zato meni, da bi graditev tesnih in učinkovitih odnosov s sosednjimi državami morala ostati prednostna naloga v zunanjepolitičnem programu Unije; poudarja, da so potrebne okrepljene finančne zaveze, da bi se Unija lahko soočila z glavnimi izzivi, ki so podpora prehodu v demokracijo in njenemu utrjevanju, dobro upravljanje, človekove pravice, in velikimi pričakovanji, ki izhajajo iz te moralne odgovornosti; obenem meni, da je bolj usmerjena poraba sredstev vsaj tako pomembna kot ravni financiranja; zato poziva k okrepitvi pogojevanja pri programih pomoči EU, da bi izboljšali demokratični razvoj in dobro proračunsko upravljanje, zmanjšali stopnjo korupcije ter uveljavili možnost pregledne, učinkovite in odgovorne porabe podpore EU;

121. ugotavlja, da se EU približuje novi širitvi, zlasti proti zahodnemu Balkanu; zahteva, da naslednji večletni finančni okvir upošteva stroške prihodnjih širitev, zlasti z ustreznim financiranjem instrumenta predpristopne pomoči; meni, da mora instrument predpristopne pomoči dati prednost podpori potrebnim izboljšavam v državah kandidatkah, da bodo te izpolnile pravni red EU, in olajšati uporabo sredstev EU, predvsem za civilno družbo, socialne partnerje, manjšine, nevladne organizacije, kulturno dediščino ter lokalne in regionalne organe;

122. poudarja, da mora Unija hitro prilagoditi svojo politiko do držav v vzponu in z njimi razviti nova strateška partnerstva; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem predlaga instrument politike, usmerjen v dejavnosti, ki niso povezane z uradno razvojno pomočjo, temveč sodijo na področja vzajemnega interesa;

123. meni, da je spričo rastočih svetovnih izzivov ter splošne odgovornosti Unije, zlasti ob trenutnih političnih dogodkih v arabskem svetu, nujno treba prestrukturirati zunanje finančne instrumente EU; zato zagovarja prenovo in bolj strateško uporabo zunanjih instrumentov ter v sodelovanju s partnerskimi državami razvoj novih oblik mehanizmov sodelovanja in zagotavljanja, da bi okrepili vpliv in prepoznavnost zunanjega delovanja EU ter dosegli splošni cilj večje skladnosti in povezanosti zunanjega delovanja EU; poudarja, da mora naslednji večletni finančni okvir podpirati skladnost politik, na primer tako, da zagotavlja, da politike in odhodki EU za kmetijstvo, ribištvo, trgovino in energijo niso neposredno v nasprotju s cilji razvojne politike;

Odzivanje na krizne razmere

124. ponovno poudarja, da sta preprečevanje kriz in njihovo upravljanje glavni prednostni nalogi EU; zato poudarja, da je treba v zvezi s tem zagotoviti učinkovite in ustrezno financirane instrumente; meni, da obstoječi instrument za stabilnost ostaja pomembno sredstvo za takojšnji odziv Unije na krizne razmere, vendar bi bilo treba večji poudarek nameniti dolgoročnejšim preventivnim ukrepom, vključno z vzpostavljanjem miru in preprečevanjem sporov, in sicer prek bolj odzivnih geografskih programov;

125. meni, da igra humanitarna pomoč ključno vlogo v zunanjih odnosih EU; ugotavlja, da naravne nesreče postajajo pogostejše ter imajo bolj uničujoče posledice, medtem ko bodo spori postajali pogostejši zaradi boja za vire, na primer energijo, vodo in surovine; poudarja, da je treba zagotoviti ustrezna proračunska sredstva za instrument za humanitarno pomoč in rezervo za nujno pomoč, da bi se izognili letnim *ad hoc* zahtevam Evropske komisije po dodatnih sredstvih; meni, da bi ta proračun moral ostati neodvisen, da bi zagotovil nevtralnost humanitarne pomoči – ločeno od drugih (npr. geopolitičnih) vidikov ali interesov;

Uprava

126. meni, da so kakovostne javne uprave tako na ravni Unije kot na nacionalnih ravneh bistveni element za doseganje strateških ciljev, določenih v strategiji Evropa 2020; poziva Komisijo, naj predstavi jasno analizo upravnih odhodkov po letu 2013, ki bo ustrezno upoštevala prizadevanja za konsolidacijo javnih financ, nove naloge in pristojnosti, ki jih Uniji daje Lizbonska pogodba, ter izboljšanje učinkovitosti, ki bo izhajalo iz optimalne uporabe človeških virov, zlasti s prerazporeditvijo in novimi tehnologijami;

127. poudarja, da bi v tako analizo morala biti vključena preiskava možnih sinergij in, zlasti, prihrankov, med drugim s prestrukturiranjem, dodatnim medinstitucionalnim sodelovanjem, pregledom metod dela v vsaki instituciji in organu, boljšim ločevanjem nalog institucij in agencij, upoštevanjem srednje- in dolgoročnih finančnih posledic nepremičninske politike, pokojninskih sistemov in drugih področij zakonskih določb za zaposlene v institucijah EU; meni, da ta analiza lahko pokaže, da obstaja prostor za zmanjšanje celotnega upravnega proračuna EU brez ogrožanja visoke kakovosti, uspešnosti in privlačnosti javne uprave EU;

128. opozarja na velike prihranke, ki bi jih lahko zagotovili z enim samim sedežem Evropskega parlamenta;

Sreda, 8. junij 2011

Del IV: Organizacija in struktura finančnega okvira

Struktura, ki odraža prednostne naloge

129. meni, da bi morala struktura naslednjega večletnega finančnega okvira omogočiti tako kontinuiteto načrtovanja kot prilagodljivost znotraj razdelkov in med njimi in se izogniti spodrsljajem obstoječega večletnega finančnega okvira, zlasti kar zadeva primanjkljaj v podrazdelku 1a "Konkurenčnost za rast in zaposlovanje", podrazdelku 3b "Državljanstvo" in razdelku 4 "Zunanji odnosi"; meni, da bi morala struktura večletnega finančnega okvira povečati prepoznavnost političnih in proračunskih prednostnih nalog EU za evropske državljane; v zvezi s tem vztraja, da se je treba izogniti neutemeljenim velikim spremembam ter utrditi in izboljšati obstoječo strukturo;

130. ponovno poudarja, da bi strategija Evropa 2020 morala biti glavna referenca politik za naslednji večletni finančni okvir; zato meni, da bi struktura morala odražati razsežnosti strategije Evropa 2020 v zvezi s pametno, trajnostno in vključujočo rastjo ter jim zagotoviti politično prepoznavnost; zato predlaga novo strukturo, v kateri bodo v enem razdelku združene vse notranje politike z naslovom "Evropa 2020";

131. predlaga, da se znotraj razdelka za strategijo Evropa 2020 vzpostavijo štirje podrazdelki za povezane politike, kar bi moralo spodbujati tudi boljše sinergije pri njihovem usklajevanju in izvajanju; zato predlaga podrazdelek, ki obsega politike, povezane z znanjem; drugi podrazdelek, namenjen kohezijski politiki, ki odraža njeno horizontalno naravo in prispevek k vsem ciljem strategije Evropa 2020, kot tudi socialni politiki; tretji podrazdelek, ki obsega politike, povezane z vzdržnostjo in učinkovitostjo rabe virov; in četrti podrazdelek za državljanstvo, ki bi podrazdelka 3a (državljanstvo) in 3b (politike svobode, varnosti in pravice) trenutnega večletnega finančnega okvira združil v enotni podrazdelek glede na pretekle težave, ki so se pojavile, kadar se je več majhnih programov združilo v majhnem podrazdelku;

132. meni, da bi moral naslednji večletni finančni okvir v razdelku "Evropa 2020" omogočiti ločene obračunske enote za velike projekte, ki so strateškega pomena za Unijo; meni, da bi moral biti v proračunu EU določen dolgoročni prispevek za te projekte, da bi zagotovili kontinuiteto njihovega načrtovanja in organizacijsko stabilnost; meni, da se dodatna sredstva, ki bi utegnila biti potrebna za te projekte, ne smejo iskati na račun manjših uspešnih projektov, ki se financirajo iz proračuna EU;

133. meni, da je glede na povezani značaj strategije Evropa 2020 in z namenom zagotoviti ustrezno usklajenost proračunskih sredstev s postopnim razvojem strategije bistveno, da se zagotovi višja stopnja prilagodljivosti med štirimi podrazdelki strategije Evropa 2020;

134. opozarja na težave, ki se pojavijo, če je več manjših programov združenih znotraj majhnega podrazdelka; zato predlaga, da se podrazdelka 3a (državljanstvo) in 3b (politike svobode, varnosti in pravice) iz večletnega finančnega okvira 2007–2013 združita v enotni podrazdelek;

135. poziva k ohranitvi razdelka za zunanje politike;

136. poziva k ohranitvi razdelka za upravo;

137. poziva k oblikovanju "skupne rezerve večletnega finančnega okvira", namenjene vsem razdelkom pod skupno zgornjo mejo večletnega finančnega okvira in nad ločenimi razpoložljivimi razlikami vsakega razdelka, ki se uporabljajo v okviru letnega proračunskega postopka; meni, da bi takšna rezerva morala prejeti neporabljene rezerve kot tudi zapadle ali neporabljene odobritve (za prevzem obveznosti in za plačila) iz predhodnega proračunskega leta;

138. poleg tega meni, da je za izboljšanje preglednosti in vidnosti treba uporabiti dodatno "rezervo", ki bo pod zgornjo mejo lasnih sredstev in nad zgornjo mejo večletnega finančnega okvira, da se vključijo tveganja neplačil, povezanih z garancijami za posojila evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo in instrumenta za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic, ki niso članice euroobmočja, kot tudi morebitnega posredovanja proračuna EU v okviru evropskega mehanizma za stabilnost po letu 2013;

139. poziva Komisijo, naj v prilogi k proračunu EU navede vse odhodke EU, ki – po medvladnem postopku – nastanejo zunaj proračuna EU; meni, da bodo te letno posredovane informacije dale celotno sliko o vseh naložbah, o katerih se države članice dogovorijo na ravni EU;

140. meni, da bi proračun EU moral jasno določiti – morebiti z aneksom – vse naložbe na vseh področjih politik EU, ki izhajajo iz različnih delov proračuna EU; obenem meni, da bi morala Komisija zagotoviti tudi oceno naložbenih potreb, ki so predvidene za celotno trajanje programskega obdobja;

141. odločno poziva Komisijo, naj v osnutek proračuna, ko ga bo posredovala proračunskemu organu EU, vključi podrobne informacije o prihodkovni strani proračuna EU; ugotavlja, da je skupna predstavitev prihodkovne in odhodkovne strani proračuna dejansko standardna praksa za vse nacionalne proračune; je trdno prepričan, da bo na ta način zagotovljena trajna razprava o sistemu financiranja Unije, hkrati pa v celoti priznava, da proračunski organ trenutno nima nobene pristojnosti za predlaganje sprememb tega dela proračuna;

142. zato za naslednji večletni finančni okvir predlaga naslednjo strukturo:

1. Evropa 2020

1a. Znanje za rast

Vključuje politike na področju raziskav in inovacij, izobraževanja in vseživljenjskega učenja ter politike notranjega trga.

1b. Kohezija za rast in zaposlovanje

Vključuje kohezijsko (ekonomsko, socialno in teritorialno) in socialno politiko.

1c. Upravljanje naravnih virov in trajnostni razvoj

Vključuje kmetijsko, ribiško, okoljsko, podnebno, energetsko in prometno politiko ter politiko razvoja podeželja.

1d. Državljanstvo, svoboda, varnost in pravica

Vključuje kulturno, mladinsko in komunikacijsko politiko ter politike temeljnih pravic, svobode, varnosti in pravice.

2. Globalna Evropa

Vključuje zunanje delovanje, sosedsko in razvojno politiko.

3. Uprava

PRILOGA

Sreda, 8. junij 2011

Odzivanje na spremenljive okoliščine: prilagodljivost

143. ponovno poudarja svoje stališče, vključeno v resoluciji Parlamenta z dne 25. marca 2009 o vmesnem pregledu finančnega okvira 2007–2013 ([1]), da je večja prilagodljivost znotraj razdelkov in med njimi absolutno potrebna za zmožnosti delovanja Unije, ne samo za soočanje z novimi izzivi, ampak tudi za olajšanje postopka sprejemanja odločitev znotraj institucij;

Vmesni pregled

144. poudarja, da je, če je obdobje večletnega finančnega okvira daljše od 5 let, potreben obvezen vmesni pregled, ki omogoča kvantitativno in kvalitativno analizo in oceno stanja delovanja večletnega finančnega okvira; poudarja, da bi v prihodnosti vmesni pregled moral postati pravno zavezujoča obveznost, vključena v uredbo o večletnem finančnem okviru, s posebnim postopkom, ki zajema tudi zavezujoč časovni razpored ter zagotavlja polno vključenost Parlamenta v njegovi vlogi zakonodajnega in proračunskega organa; poudarja, da bi bilo treba, če bi bila s pregledom ugotovljena neustreznost zgornjih meja za preostanek obdobja, zagotoviti resnično možnost za njihovo revizijo;

Revizija zgornjih meja

145. vztraja, da je stopnja prilagodljivosti, ki jo dejansko zagotavlja mehanizem za revizijo, odvisna od postopka njegovega izvajanja, in meni, da se sooča s splošno nenaklonjenostjo Sveta njegovi uporabi; meni, da je bistveno – če naj prilagajanje zgornjih meja odhodkov ostane realistična možnost –, da je v prihodnjih mehanizmih za revizijo predviden poenostavljen postopek za spremembe do dogovorjene mejne vrednosti; poleg tega poziva k ohranitvi možnosti zvišanja skupne zgornje meje večletnega finančnega okvira;

Zagotavljanje zadostnih rezerv in prilagodljivosti pod zgornjimi mejami

146. poudarja, da je pomembno, da se za vsak razdelek zagotovijo zadostne rezerve; se je z zanimanjem seznanil s predlogom Komisije, da se določi fiksen odstotek za rezerve; vendar meni, da bi ta možnost lahko zagotovila boljšo prilagodljivost le, če bi bile prihodnje zgornje meje postavljene dovolj visoko, da bi dopuščale takšen dodaten manevrski prostor;

147. poudarja, da bi bilo prilagodljivost pod zgornjimi mejami treba okrepiti na vse možne načine, ter pozdravlja predloge Komisije v pregledu proračuna, in sicer:

148. meni, da je pomembno ohraniti možnost razporejanja sredstev na začetek ali konec programskega obdobja znotraj posameznega razdelka večletnega okvira, da se omogoči proticiklično delovanje in smiselno odzivanje na hujše krize; meni, da obstoječi sistem prilagodljivosti za zakonodajne akte v obstoječem večletnem finančnem okviru deluje dovolj dobro; zato poziva, naj se mejna vrednost prilagodljivosti 5 % nad ali pod zneski, določenimi s postopkom soodločanja, v naslednjem večletnem finančnem okviru ohrani;

149. je prepričan, da bi se neporabljene rezerve ter zapadla in neporabljena sredstva (sredstva za prevzem obveznosti in za plačila) iz proračuna za določeno leto morala prenesti v naslednje leto ter predstavljati skupno rezervo večletnega finančnega okvira za različne razdelke glede na njihove ocenjene potrebe; zato meni, da bi se denar, dodeljen v proračun EU, moral porabiti samo v tem okviru in se ne bi smel vračati državam članicam, kot se trenutno dogaja;

150. poleg tega meni, da mora te predloge dopolnjevati možnost prilagodljivosti prerazporeditev, da bi se sredstva v danem letu lahko prenašala med razdelki, in večja prilagodljivost med podrazdelki;

([1]) UL C 117 E, 6.5.2010, str. 95.

151. ponovno poudarja, da mora biti postopek sprejemanja odločitev zasnovan tako, da omogoča učinkovito uporabo teh instrumentov;

Mehanizmi prilagodljivosti

152. meni, da je bistveno, da se ohranijo posebni instrumenti (instrument prilagodljivosti, Evropski sklad za prilagajanje na globalizacijo, Solidarnostni sklad Evropske unije, rezerva za nujno pomoč), ki jih je mogoče začasno vključiti, in da se jih izboljša z nadaljnjim poenostavljanjem njihove uporabe in zagotavljanjem zadostnih sredstev zanje, pa tudi z možnostjo oblikovanja novih instrumentov v prihodnosti; poudarja, da mora vključevanje takih dodatnih virov financiranja spoštovati metodo Skupnosti;

153. meni, da je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji uspešen pri zagotavljanju solidarnosti in podpore EU delavcem, ki so izgubili delo zaradi negativnih učinkov globalizacije ter globalne finančne in gospodarske krize, zato bi ga bilo treba ohraniti tudi v novem večletnem finančnem okviru; vendar meni, da so postopki za izvajanje podpore sklada preveč zamudni in zapleteni, poziva Komisijo, naj predlaga načine, kako te postopke v prihodnje poenostaviti in skrajšati;

154. meni, da je bil instrument prilagodljivosti, ki je bil med mehanizmi prilagodljivosti izrabljen v največji meri, bistven za zagotavljanje dodatne prilagodljivosti; predlaga občutno zvišanje začetnega zneska za instrument prilagodljivosti z nadaljnjimi letnimi zvišanji v obdobju večletnega finančnega okvira ter ohranitev možnosti, da se del neporabljenega letnega zneska prenese do leta n+2;

155. ugotavlja, da so bila v zadnjih letih sredstva za soočanje z nujnimi naravnimi nesrečami in humanitarnimi katastrofami nezadostna; zato poziva k občutnemu povečanju sredstev za rezervo za nujno pomoč ter k možnosti večletne vključitve tega instrumenta;

Trajanje večletnega finančnega okvira

156. poudarja, da bi odločitev o trajanju naslednjega večletnega finančnega okvira morala najti pravo ravnovesje med stabilnostjo za programske cikluse in izvajanjem posameznih politik ter trajanjem političnih ciklusov institucij – zlasti tistih v Evropski komisiji in Evropskemu parlamentu; opozarja, da daljše obdobje zahteva večjo prilagodljivost;

157. meni, da je petletni ciklus popolnoma v skladu z željo, ki jo je izrazil Parlament, da je treba trajanje večletnega finančnega okvira kar najbolj uskladiti s trajanjem političnih ciklusov institucij, in sicer zavoljo demokratične odgovornosti; vendar je zaskrbljen, da je petletni ciklus morda na tej stopnji prekratek za politike, za katere je potrebno dolgoročnejše načrtovanje (tj. kohezija, kmetijstvo, vseevropska omrežja) in se ne bi skladal z zahtevami življenjskega ciklusa načrtovanja in izvajanja teh politik;

158. ugotavlja, da bi desetletni večletni finančni okvir, ki ga je v pregledu proračuna predlagala Komisija, lahko zagotovil veliko stabilnost in predvidljivost za obdobje finančnega načrtovanja, vendar bo, ker bi bile skupne zgornje meje in temeljni pravni instrumenti določeni za deset let, povečal togost večletnega finančnega okvira in zelo otežil prilagajanje novim razmeram; vendar meni, da bi ciklus 5+5 lahko predvideli le, če bi bil s Svetom dosežen in v uredbo o večletnem finančnem okviru vključen dogovor o največji stopnji prilagodljivosti, vključno z obveznim vmesnim pregledom;

Sreda, 8. junij 2011

159. meni, da je najboljša prehodna rešitev za naslednji večletni finančni okvir do leta 2020 sedemletni ciklus, saj bi ta lahko zagotovil večjo stabilnost z zagotavljanjem kontinuitete programov v daljšem obdobju in vzpostavil jasno povezavo s strategijo Evropa 2020; vendar poudarja, da so za vse možnosti za trajanje naslednjega večletnega finančnega okvira potrebna zadostna finančna sredstva ter ustrezna in s sredstvi dobro podprta prilagodljivost znotraj in izven okvira, da bi se izognili težavam, ki so se pojavile v obdobju 2007–2013;

160. meni, da odločitev o novem sedemletnem večletnem finančnem okviru ne bi smela izključiti možnosti odločitve za petletno ali 5+5 obdobje po letu 2021; ponavlja svoje prepričanje, da bo uskladitev finančnega načrtovanja z mandatom Komisije in Evropskega parlamenta okrepila demokratično odgovornost, dolžnost in legitimnost;

DEL V: Usklajevanje ambicij s sredstvi: povezava med odhodki in reformo financiranja EU

Zadostna proračunska sredstva

161. se v celoti zaveda težkih fiskalnih prilagoditev, ki potekajo v nacionalnih proračunih številnih držav članic in ponovno poudarja, da bi morala biti vodilna načela proračuna EU bolj kot kdaj koli prej doseganje evropske dodane vrednosti in zagotavljanje dobrega finančnega poslovodenja, učinkovitosti, uspešnosti in smotrnosti.

162. poudarja, da ne glede na možne prihranke, proračun EU pri svoji trenutni ravni 1 % BND ne more zapolniti finančne vrzeli, ki je posledica dodatnih potreb po financiranju, ki izhajajo iz Pogodbe in obstoječih političnih prednostnih nalog ter obveznosti EU, kot so:

— doseganje glavnih ciljev Evropa 2020 na področju zaposlovanja, raziskav in razvoja, podnebja in energetike, izobraževanja in izkoreninjenja revščine;

— povečanje porabe za raziskave in inovacije s trenutnih 1,9 % BDP na 3 % BDP, kar pomeni povečanje v višini približno 130 milijard EUR na področju javne in zasebne porabe letno;

— potrebna vlaganja v infrastrukturo;

— bistveno popolno in pregledno izračunano financiranje velikih projektov, ki jih je sprejel Svet, na primer ITER, Galileo in evropska vesoljska politika;

— dodatna proračunska sredstva – ki jih še ni mogoče količinsko opredeliti – na področju skupne zunanje in varnostne politike, vključno z Evropsko službo za zunanje delovanje in evropsko sosedsko politiko;

— potrebe po dodatnih sredstvih, povezane s prihodnjo širitvijo EU;

— financiranje obstoječega evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo in evropskega mehanizma za stabilnost po letu 2013, da bi območju evra in EU zagotovili fiskalno stabilnost, potrebno za izhod iz krize državniškega dolga;

— finančna prizadevanja, povezana z doseganjem razvojnih ciljev tisočletja, da bi za razvojno pomoč porabili 0,7 % BND, torej približno 35 milijard EUR na leto dodatno k trenutni porabi v višini 0,4 % BND;

— zaveze, ki izhajajo iz dogovorov iz København in Cancuna, s katerimi se želi pomagati državam v razvoju pri boju s podnebnimi spremembami in prilagajanju na njihove učinke, ki bi morale biti nove ter dopolnjevati zaveze v okviru razvojnih ciljev tisočletja ter do leta 2020 znašati do 100 milijard dolarjev letno, od katerih bi približno tretjino morala nositi EU;

163. je zato trdno prepričan, da zamrznitev naslednjega večletnega finančnega ovira na ravni iz leta 2013, ki jo zahtevajo nekatere države članice, ni realna možnost; poudarja, da tudi če bi povečali raven sredstev naslednjega večletnega finančnega okvira za 5 % v primerjavi z letom 2013 ([1]), se za doseganje dogovorjenih ciljev Unije, za obveznosti in za načelo solidarnosti Unije lahko nameni le omejen finančni prispevek; zato je prepričan, da je treba za naslednji večletni finančni okvir nameniti vsaj 5 % več sredstev; poziva Svet, naj, če se ne strinja s tem pristopom, jasno opredeli, katere od njegovih političnih prednostnih nalog ali projektov je mogoče povsem opustiti, kljub njihovi dokazani evropski dodani vrednosti;

164. ponovno poudarja, da brez zadostnih dodatnih sredstev v večletnem finančnem okviru po letu 2013 Unija ne bo mogla izpolniti obstoječih prednostnih nalog politik, ki so povezane s strategijo Evropa 2020, in novih nalog iz Lizbonske pogodbe, kaj šele da bi se odzivala na nepredvidene dogodke;

165. ugotavlja, da se zgornja meja za lastna sredstva ni spremenila vse od leta 1993; meni, da zgornja meja za lastna sredstva lahko zahteva nekatere postopne prilagoditve, saj države članice zaupajo več pristojnosti Uniji in zanjo določajo več ciljev; meni, da medtem, ko trenutna zgornja meja za lastna sredstva, ki je bila v Svetu ([2]) soglasno določena, zagotavlja zadosten proračunski manevrski prostor za soočanje z najnujnejšimi izzivi Unije, to še vedno ne bo zadosti za to, da bi proračun EU postal pravo orodje za evropsko gospodarsko upravljanje ali za pomemben prispevek k vlaganju v strategijo EU 2020 na ravni EU;

Preglednejši, enostavnejši in pravičnejši sistem financiranja

166. opozarja, da se v skladu z Lizbonsko pogodbo "brez vpliva na druge prihodke proračun v celoti financira iz lastnih sredstev"; poudarja, da način, kako se je sistem lastnih sredstev razvijal in prava lastna sredstva postopno nadomestil s tako imenovanimi "nacionalnimi prispevki", nesorazmerno poudarja neto razlike med prihodki in odhodki držav članic in tako nasprotuje načelu solidarnosti EU ter slabi evropski skupni interes in v veliki meri zanemarja evropsko dodano vrednost; opozarja, da to stanje v praksi pomeni, da na velikost proračuna vplivajo finančne razmere posameznih držav članic kot tudi njihov odnos do EU; zato odločno poziva k poglobljeni reformi sredstev EU, da bi tako financiranje proračuna EU uskladili z duhom in zahtevami Pogodbe;

167. meni, da je glavni cilj reforme doseči bolj neodvisen, pravičnejši, preglednejši, enostavnejši in bolj nepristranski finančni sistem, ki bi ga državljani lahko bolje razumeli in bi lahko jasneje prispevali k proračunu EU; v tem smislu poziva k odpravi obstoječih rabatov, izjem in popravnih mehanizmov; je prepričan, da je uvedba enega ali več virov pravih lastnih sredstev za Unijo za nadomestitev sistema, ki temelji na BND, nujna, če želi Unija končno imeti proračun, s katerim lahko bistveno prispeva k finančni stabilnosti in gospodarski oživitvi; opozarja, da je treba vsako spremembo lastnih sredstev izvesti ob upoštevanju fiskalne suverenosti držav članic; s tem v zvezi vztraja, da bi Unija morala neposredno zbirati svoja lastna sredstva, neodvisno od nacionalnih proračunov;

([1]) Raven 2013: 1,06 % BND; raven 2013 + 5 %: 1,11 % BND; oboje v sredstvih za prevzem obveznosti v stalnih cenah za leto 2013. Številke temeljijo na domnevi sedemletnega večletnega finančnega okvira z uporabo naslednjih načrtov prihodkov in odhodkov ter napovedi Komisije:

— napoved GD BUDG iz maja 2011 glede BND za leto 2012: 13 130 916,3 milijonov EUR (cene iz leta 2012);

— napoved GD ECFIN iz januarja 2011 glede nominalne rasti BND za 1,4 % za obdobje 2011–2013 in 1,5 % za obdobje 2014–2020.

Opomba: številke se lahko spremenijo zaradi spremembe načrta prihodkov in odhodkov ter napovedi Komisije, prav tako zaradi spremembe uporabljenega referenčnega leta in vrste cen (tekoče ali stalne).

([2]) 1,23 % celotnega BND držav članic za sredstva za plačila in 1,29 % za sredstva za prevzem obveznosti.

168. poudarja, da prestrukturiranje sistema lastnih sredstev kot takega ni povezano z velikostjo proračuna EU, ampak z iskanjem učinkovitejše kombinacije sredstev za financiranje sprejetih politik in ciljev EU; poudarja, da uvedba novega sistema ne bi smela povečati skupnega davčnega bremena za državljane, ampak bi morala zmanjšati obremenitev nacionalnih proračunov;

169. poudarja, da je Evropski parlament edini parlament, ki ima besedo na odhodkovni, ne pa tudi na prihodkovni strani; zato poudarja nujno potrebo po demokratični reformi sredstev EU;

170. je seznanjen z morebitnimi novimi lastnimi sredstvi, ki jih je predlagala Komisija v sporočilu o pregledu proračuna (obdavčitev finančnega sektorja, dražbe v okviru sistema trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, dajatev EU na zračni promet, DDV, energetski davek, davek od dobička pravnih oseb); pričakuje sklepe analize učinka teh možnosti, skupaj s študijo o izvedljivosti različnih možnosti za davek EU na finančne transakcije, ki bi morala preučiti tudi ustrezne mehanizme za zbiranje z namenom, da Komisija do 1. julija 2011 predstavi zakonodajni predlog;

171. meni, da bi davek na finančne transakcije lahko predstavljal velik prispevek finančnega sektorja h kritju gospodarskih in socialnih stroškov krize in k vzdržnosti javnih financ; je mnenja, da bi davek na finančne transakcije tudi lahko delno prispeval k financiranju proračuna Unije kot tudi k zmanjševanju prispevkov držav članic na podlagi BND in da bi morala Unija dati zgled na področju prenosa finančnih sredstev v davčne oaze;

Del VI: Nemotenemu in učinkovitemu postopku medinstitucionalnih pogajanj naproti

172. opozarja, da je na podlagi Lizbonske pogodbe za sprejetje večletnega finančnega okvira v Svetu, ki ga ta sprejme s soglasjem, potrebna odobritev Parlamenta, ki jo ta sprejme z večino svojih članov;

173. poudarja stroge zahteve v zvezi z večino tako v Parlamentu kot tudi v Svetu in opozarja, da je treba določbo Pogodbe iz člena 312(5) PDEU v celoti izkoristiti, kar zahteva, da Parlament, Svet in Komisija sprejmejo vse potrebne ukrepe v celotnem postopku za sprejetje večletnega finančnega okvira; ugotavlja, da to na institucije izrecno nalaga dolžnost izvajanja posvetovanj, da se najde sporazum o besedilu, h kateremu bo Parlament dal svojo odobritev; poleg tega poudarja, da če do konca leta 2013 ne bo sprejet večletni finančni okvir, se zgornje meje in druge določbe za leto 2013 podaljšajo vse dokler se ne sprejme nov večletni finančni okvir;

174. pozdravlja zavezo predsedstev Sveta ([1]), da bodo zagotovila odprt in konstruktiven dialog ter sodelovanje s Parlamentom v celotnem postopku sprejetja prihodnjega večletnega finančnega okvira, ter potrjuje svojo pripravljenost za tesno sodelovanje s Svetom in Komisijo, popolnoma v skladu z določbami Lizbonske pogodbe, v tem pogajalskem procesu;

175. zato poziva Svet in Komisijo, naj spoštujeta Pogodbo in si prizadevata za hiter dogovor s Parlamentom o praktični metodi dela za proces pogajanj o večletnem finančnem okviru; ponovno poudarja povezavo med reformo prihodkov in reformo odhodkov ter zato zahteva trdno zavezo Sveta, da bo v kontekstu pogajanj o večletnem finančnem okviru razpravljal o predlogih o novih lastnih sredstvih;

([1]) Pismo predsednika vlade Yvesa Letermeja predsedniku Buzeku z dne 8. decembra 2010.

176. zahteva, da se na ravni EU začne obsežna javna razprava o namenu, področju uporabe in usmeritvi večletnega finančnega okvira Unije in o reformi njenega sistema prihodkov; predlaga zlasti, da se skliče konferenca v obliki konvencije o prihodnjem financiranju Unije, ki mora vključevati poslance Evropskega parlamenta in poslance nacionalnih parlamentov;

*

* *

177. naroči svojemu predsedniku, naj posreduje to resolucijo Svetu, Komisiji ter drugim zadevnim institucijam in organom kot tudi nacionalnim vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 9. junij 2011

Sudan in Južni Sudan

P7_TA(2011)0267

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Sudanu in Južnem Sudanu: razmere po referendumu leta 2011

(2012/C 380 E/14)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Sudanu,

— ob upoštevanju celovitega mirovnega sporazuma, podpisanega dne 9. januarja 2005,

— ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Organizacije združenih narodov št. 1978 (2011),

— ob upoštevanju izjave Afriške unije z dne 31. januarja 2011,

— ob upoštevanju sklepov Sveta o Sudanu z dne 31. januarja 2011 in Sklepa Sveta 2011/315/EU ([1]) z dne 23. maja 2011,

— ob upoštevanju izjave predsednika varnostnega sveta Organizacije združenih narodov z dne 3. junija 2011,

— ob upoštevanju izjave o končnem izidu referenduma o samoodločbi Južnega Sudana, ki jo je 7. februarja 2011 v imenu Evropske unije podala podpredsednica Komisije/visoka predstavnica za zunanje zadeve in varnostno politiko Catherine Ashton ter njene izjave o razmerah v Sudanu z dne 24. maja 2011,

— ob upoštevanju sklepov s posvetovanj o mirovnem procesu v Darfurju, ki so potekala pod okriljem OZN od 27. do 31. maja 2011 v Dohi (Katar);

— ob upoštevanju končne izjave misije Evropske unije za spremljanje referenduma z dne 2. junija 2011,

— ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

A. ker je od 9. do 15. januarja 2011 potekal referendum o samoodločbi Južnega Sudana, na katerem je velika večina volivcev glasovala za vzpostavitev neodvisne države Južni Sudan,

B. ker bo Južni Sudan uradno razglasil neodvisnost 9. julija 2011, ta dan pa je hkrati datum izteka celovitega mirovnega sporazuma,

C. ker velika večina prebivalstva Južnega Sudana živi v revščini kljub bogatim zalogam naravnih virov, kot so nafta, baker ter železo, ter gozdnatim in rodovitnim površinam, in ima Južni Sudan eno najvišjih stopenj umrljivosti dojenčkov ter eno najnižjih ravni izobraženosti na svetu, kar vse prispeva k socialno-ekonomskim, človekoljubnim in varnostnim izzivom;

D. ker nekateri vidiki celovitega mirovnega sporazuma niso bili izvajani pravočasno ali sploh ne in ker je potrebno veliko truda, da bi na pogajanjih po referendumu dosegli soglasje o vprašanjih, kot so delitev prihodkov od nafte, razmejitev meja, državljanstvo in razdelitev dolga in premoženja,

([1]) UL L 142, 28.5.2011, str. 61.

E. ker bi moral referendum o odločitvi, ali bo pokrajina Abjej del Severnega ali Južnega Sudana, sovpadati z referendumom o Južnem Sudanu, vendar se to ni zgodilo, zaradi česar je prišlo do hudega stopnjevanja nasilja na tem območju,

F. ker ostaja status spornih območij negotov, v pokrajini Abjej pa se razmere poslabšujejo, zaradi česar je umrlo že več sto oseb, na tisoče pa se jih je izselilo, ljudje pa spopadajo z negotovo preskrbo s hrano, izbruhi bolezni in pomanjkanjem dostopa do osnovnih storitev, kot so zdravstveno varstvo in pitna voda,

G. ker razmere v Darfurju še naprej povzročajo veliko zaskrbljenosti, misija OZN v Darfurju pa je pred kratkim poročala, da je vlada izvajala bombardiranja ter vzela več humanitarnih delavcev na tem območju za talce, ker se misija redno sooča z nadlegovanjem, ugrabitvami in splošnimi varnostnimi grožnjami,

1. pozdravlja miroljubno in verodostojno vedenje tako Sudana kakor Južnega Sudana med referendumom Južnega Sudana leta 2011 ter prizadevnost in zavezanost, ki so ju pokazale vse podpisnice celovitega mirovnega sporazuma; meni, da je to ključni korak pri izvajanju celovitega mirovnega sporazuma in spodbuden znak za miroljubno sobivanje obeh držav;

2. ponovno poudarja, da v celoti spoštuje izid referenduma kot izraz demokratične volje prebivalcev Južnega Sudana; poziva Severni in Južni Sudan, naj dejavno sodelujeta pri spodbujanju demokratičnega upravljanja, vzpostavitvi dolgoročnega miru, varnosti in blaginje za obe državi in spoštovanje človekovih, socialnih in ekonomskih pravic;

3. poziva južnosudanske oblasti, naj spodbujajo razvoj Južnega Sudana v moderno, pluralistično in demokratično državo, ki bo temeljila na vladavini prava in spoštovanju človekovih pravic, zlasti pravic žensk in otrok, na prednostni pravici državljanov do izbire vlade na rednih in svobodnih volitvah, ter varstvu prostega gibanja, svobode združevanja in svobode izražanja političnega mnenja, zapisanih v ustavi in pravu;

4. ostro obsoja namerni napad na misijo OZN v Sudanu 10. maja 2011 v pokrajini Abjej ter militarizacijo tega območja, ki jo izvajata tako Severni kot Južni Sudan; poziva obe strani celovitega mirovnega sporazuma, da še naprej zagotavljata varnost vseh prebivalcev v Sudanu, zlasti v pokrajini Abjej, ne da bi spremenili njeno demografsko sestavo; poziva oborožene sile tako Sudana kakor Južnega Sudana, da se umaknejo iz pokrajine Abjej, ter obe strani, naj pokažeta zmernost in nemudoma začneta konstruktiven dialog za miroljubno rešitev statusa te pokrajine v okviru celovitega mirovnega sporazuma;

5. poudarja, da podpira prizadevanja izvedbene skupine Afriške unije za Sudan na visoki ravni pod vodstvom Thaba Mbekija za spodbuditev pogajanj med podpisnicami celovitega mirovnega sporazuma in prizadevanja posebnega predstavnika generalnega sekretarja OZN za Sudan Haila Menkeriosa za mediacijo med obema stranema v pokrajini Abjej; ponovno poudarja, da mora biti EU pripravljena zagotoviti vso potrebno dodatno pomoč;

6. poziva vse podpisnice celovitega mirovnega sporazuma k sodelovanju in konstruktivnem dialogu za reševanje vprašanj po referendumu, med katere spadajo vprašanje skupnih meja, ureditev državljanstva tako za državljane s severa kakor z juga, delitev prihodkov od nafte in uporaba cevovodov ter izvedba demokratičnih posvetovanj o Modrem Nilu in južnem Kordofanu;

7. poudarja, da je potrebno učinkovito in varno upravljanje tranzita, tehničnih zmogljivosti (pomanjkanje urbanističnih načrtovalcev in geodetov), infrastrukture, razdeljevanja zemlje in dostopa do osnovnih storitev za povratnike na jug;

Četrtek, 9. junij 2011

8. pozdravlja napoved Sveta z dne 17. maja 2011, da bo dodelil 200 milijonov evrov Južnemu Sudanu poleg 150 milijonov evrov, dodeljenih v prejšnjem letu za pomoč najbolj ogroženemu prebivalstvu v celotnem Sudanu; poudarja, da je pomoč Evropske unije namenjena obema stranema; poudarja, da bi morala biti nova sredstva namenjena podpori za osnovne storitve, zlasti izobraževanje, zdravje, kmetijstvo, varnost preskrbe s hrano in vzpostavljanje institucij; poziva k takojšnjemu pristopu Južnega Sudana k sporazumu iz Cotonouja, EU pa naj sprejme vse potrebne ukrepe za čim prejšnjo zagotovitev sredstev Evropskega razvojnega sklada;

9. poudarja, da mora EU na donatorski konferenci, ki bo v drugi polovici leta v Južnem Sudanu, prevzeti vodilno vlogo in dejavno spodbujati druge donatorice, da storijo enako; poziva mednarodne upnike, naj razveljavijo mednarodni dolg Sudana in Južnega Sudana;

10. poziva vlado Južnega Sudana, naj v dobro prebivalstva izvaja predpise na področju tujih naložb, tako da bodo tuje naložbe v naravne vire spodbudno prispevale k razvoju domačega gospodarstva in s tem k izkoreninjanju revščine; poudarja, da mora EU storiti vse, da bodo vsi večnacionalni subjekti in tuja podjetja, ki delujejo v tej regiji, ustrezno regulirani in pregledno razkrili svoje dejavnosti in prihodke;

11. pozdravlja odločitev varnostnega sveta OZN, da podaljša mandat misije OZN v Sudanu in da v Sudan napoti dodatne mirovne sile; meni, da je stalna prisotnost OZN izredno dragocena za miren razvoj dveh obstojnih držav; poziva Sudan in Južni Sudan, na pozdravita prisotnost predstavnikov OZN in zagotovita njihovo varnost;

12. poudarja, da mora EU ohraniti humanitarno pomoč Sudanu in Južnemu Sudanu po 9. juliju 2011; spodbuja k znatni humanitarni prisotnosti in zmogljivosti na območju ter ustreznim sredstvom za zagotavljanje varnosti humanitarnih organizacij;

13. pozdravlja sklepe s posvetovanj o mirovnem procesu v Darfurju pod okriljem OZN; poziva vse strani, naj spoštujejo že podpisane sporazume o premirju in prenehanju sovražnosti; poudarja, kako pomembna je popolna preglednost med pogajanji o vprašanjih pokrajin Darfur in Abjeji, pa tudi nasploh v dialogu med Severnim in Južnim Sudanom; poziva, naj bodo zastopane vse sprte strani, civilna družba ter politični voditelji na lokalni, regionalni, nacionalni in mednarodni ravni;

14. poziva vlado Južnega Sudana, naj uvede pregleden, odgovoren in odprt pristop do upravljanja preko postopka presoje ustave; poudarja, da morajo vse političnih stranke delovati skupaj, da bi v celoti predstavljale vse ljudi države in pomagale izgraditi stabilne demokratične politične institucije;

15. poziva obe strani, da pred razglasitvijo neodvisnosti 9. julija 2011 predstavijo konkretne načrte za vzpostavitev in/ali prenovo institucij, da bosta obe državi obstojni od tega dne dalje; poziva delegacije EU v Sudanu in Južnem Sudanu, naj proaktivno širijo in izvajajo priporočila nedavnih misij EU za opazovanje volitev in referenduma;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, varnostnemu svetu OZN, generalnemu sekretarju OZN in posebnemu odposlancu OZN za Sudan, vladam Sudana in Južnega Sudana, institucijam Afriške unije in predsedniku izvedbene skupine Afriške unije za Sudan na visoki ravni, parlamentarni skupščini AKP-EU in vladam držav članic EU.

Četrtek, 9. junij 2011

Vrh EU - Rusija

P7_TA(2011)0268

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o vrhunskem srečanju med EU in Rusijo

(2012/C 380 E/15)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju obstoječega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni in Rusko federacijo na drugi strani ([1]) ter pogajanj za nov sporazum med EU in Rusijo, ki so se začela leta 2008, pa tudi partnerstva za modernizacijo, ki se je začelo leta 2010,

— ob upoštevanju skupnega cilja EU in Rusije, določenega v skupni izjavi po 11. vrhunskem srečanju med EU in Rusijo v Sankt Peterburgu 31. maja 2003, da se oblikujejo skupni gospodarski prostor, skupni prostor svobode, varnosti in pravice, skupni prostor sodelovanja na področju zunanje varnosti ter skupni prostor raziskovanja in izobraževanja, vključno s kulturnimi vidiki (štirje skupni prostori),

— ob upoštevanju svojih resolucij o Rusiji in o odnosih med EU in Rusijo, zlasti resolucij z dne 17. februarja 2011 ([2]) o pravni državi v Rusiji, z dne 17. junija 2010 ([3]) o sklepih vrhunskega srečanja med EU in Rusijo, z dne 12. novembra 2009 ([4]) o pripravah na vrhunsko srečanje med EU in Rusijo v Stockholmu, ki je potekalo 18. novembra 2009, z dne 17. septembra 2009 ([5]) o ubojih borcev za človekove pravice v Rusiji in z dne 17. septembra 2009 ([6]) o zunanjih vidikih energetske varnosti,

— ob upoštevanju razgovorov o človekovih pravicah med Evropsko unijo in Rusijo na zadnjem srečanju na to temo dne 4. maja 2011,

— ob upoštevanju podpisanih sporazumov in skupnih izjav z vrhunskega srečanja med EU in Rusijo v Rostovu na Donu med 31. majem in 1. junijem 2010,

— ob upoštevanju izjave visoke predstavnice EU Catherine Ashton z dne 24. maja 2011 o primerih Mihaila Hodorkovskega in Platona Lebedeva,

— ob upoštevanju skupne izjave sopredsednikov odbora za parlamentarno sodelovanje EU in Rusije z dne 18. maja 2011 v Sočiju,

— ob upoštevanju dnevnega reda vrhunskega srečanja med EU in Rusijo, ki bo 9. in 10. junija 2011 potekalo v Nižnem Novgorodu,

— ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

([1]) UL L 327, 28.11.1997, str. 1.
([2]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0066.
([3]) Sprejeta besedila P7_TA(2010)0234.
([4]) UL C 271 E, 7.10.2010, str. 2.
([5]) UL C 224 E, 19.8.2010, str. 27.
([6]) UL C 224 E, 19.8.2010, str. 23.

Četrtek, 9. junij 2011

A. ker Rusija, ki je stalna članica varnostnega sveta Združenih narodov, z EU deli odgovornost za ohranjanje stabilnosti v svetu, okrepljeno sodelovanje in dobrososedski odnosi med EU in Rusijo pa so izjemno pomembni za stabilnost, varnost in blaginjo Evrope in okolice; ker je pomembno, da EU govori z enim glasom ter pokaže solidarnost v svojih odnosih z Rusko federacijo ter da ti odnosi temeljijo na vzajemnih interesih in skupnih vrednotah,

B. ker je sklenitev strateškega partnerskega sporazuma med EU in Rusko federacijo še vedno bistvena za nadaljnji razvoj in poglobitev sodelovanja med partnericama,

C. ker sta EU in Rusija gospodarsko in politično odvisni ena od druge; ker si Evropska unija še vedno prizadeva za nadaljnjo poglobitev in razvoj odnosov z Rusijo, ki bodo temeljili na trdni zavezi demokratičnim načelom,

D. ker še vedno vlada zaskrbljenost nad spoštovanjem in varstvom temeljnih in človekovih pravic, pravno državo, neodvisnostjo sodstva, političnim nadzorom nad mediji, represivnimi ukrepi proti novinarjem in predstavnikom opozicije ter poštenostjo volitev v Rusiji; ker je Ruska federacija polnopravna članica Sveta Evrope in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi ter se je s tem zavezala k spoštovanju načel demokracije in spoštovanja človekovih pravic,

E. ker je Evropsko sodišče za človekove pravice Rusko federacijo v mnogih primerih in sodbah obsodilo zaradi resnih kršitev človekovih pravic; ker še vedno ni zadostnega izvrševanja sodb,

F. ker številnih mednarodnih izzivov, predvsem na Bližnjem vzhodu, v Libiji in Iranu, ter terorizma, energetske varnosti, podnebnih sprememb in finančnih kriz ni mogoče razrešiti brez odgovornih odnosov in sodelovanja z Rusijo,

G. ker so dobrososedski odnosi, mir in stabilnost v državah skupne soseščine v interesu Rusije in EU; ker skoraj tri leta po konfliktu z Gruzijo Rusija še vedno ne spoštuje sporazumov z dne 12. avgusta in 8. septembra 2008 o umiku čet iz zasedenih gruzijskih provinc Južna Osetija in Abhazija na položaje pred izbruhom konflikta, nadzorni misiji Evropske unije pa ne zagotavlja dostopa do tega ozemlja,

1. ponovno poudarja svoje prepričanje, da je Rusija še vedno ena od najpomembnejših partneric Evropske unije pri vzpostavljanju strateškega sodelovanja, saj si z njo deli gospodarske in trgovske interese ter namen tesnega sodelovanja pri delovanju v Evropi in na svetovni ravni;

2. ugotavlja, da se bo vrhunsko srečanje v Nižnem Novgorodu osredotočilo na skupne izzive, ki so pred partnericama (kot so gospodarska in finančna kriza, partnerstvo za modernizacijo, pristop k STO, vprašanja, povezana z energijo in energetsko varnostjo, mobilnost ter brezvizumska potovanja med EU in Rusijo, mednarodna in regionalna vprašanja, sodelovanje pri odzivu na krize, človekove pravice ter pravna država);

3. poziva EU in Rusijo, naj prihodnje srečanje izkoristita za okrepitev pogajanj o novem pravočasno sprejetem sporazumu o partnerstvu in sodelovanju na podlagi njune medsebojne odvisnosti, in poudarja svojo močno podporo celovitemu, pravno zavezujočemu sporazumu, ki bo vključeval politični, gospodarski in socialni sistem in s tem tudi vsa področja, povezana z demokracijo, pravno državo ter spoštovanjem človekovih pravic, zlasti temeljnih, ki bi morala biti sestavni del sporazuma pod pogojem, da je Rusija pripravljena ukrepati, da bi okrepila pravno državo in spoštovanje človekovih pravic;

4. ponovno izraža svojo podporo partnerstvu za modernizacijo; pozdravlja pobudo o objavi skupnega poročila o napredku, vendar obenem poudarja, da se je treba dogovoriti o nadaljnjih korakih, ki bodo v skladu z doseženimi rezultati na področju v štirih skupnih prostorov Evropske unije in Rusije in z vrzelmi, ki so še ostale; posebej podpira sodelovanje na področju raziskav in razvoja ter poudarja, da štirje skupni prostori temeljijo na načelu vzajemnosti; zato EU in Rusijo poziva, naj na prihodnjem vrhunskem srečanju oblikujeta konkretne cilje; poudarja, da je pomembno obravnavati vprašanja učinkovitega neodvisnega delovanja sodstva in okrepiti boj proti korupciji; poudarja, da je EU pripravljena na vse načine prispevati k boljši učinkovitosti neodvisnega sistema pravne države v Rusiji; pozdravlja, da je Rusija napovedala podpis konvencije OECD o boju proti podkupovanju tujih javnih uslužbencev;

5. upa, da bo vrhunsko srečanje pomagalo pri razrešitvi še zadnjih vprašanj v zvezi s pristopom Rusije k STO, potem ko sta EU in Rusija decembra 2010 podpisali dvostranski sporazum, ki je Rusiji omogočil pristop; ponovno izraža podporo pristopu Rusije, kar bo zagotovilo enake konkurenčne pogoje za poslovne skupnosti na obeh straneh ter olajšalo in liberaliziralo trgovino v svetovnem gospodarstvu; poziva ruske oblasti, naj sprejmejo stabilen in pravičen pravni okvir za ustrezno ureditev poslovnih dejavnosti; poudarja, da mora Rusija pred pristopom k STO izpolniti vsa pravila te organizacije, med drugim se mora odpovedati vsem zaščitnim ukrepom, kar vključuje tudi odpravo motečih dejavnikov za trgovino, na primer carinske unije med Rusijo, Kazahstanom in Belorusijo, ki je povzročila višje usklajene carine;

6. poudarja, da bo članstvo v STO in njegovo izvajanje Rusiji pomagalo privabiti več naložb iz tujine ter povečati raznolikost gospodarstva z regulativnim okvirom, ki bo okrepil zaupanje vlagateljev; poziva ruske oblasti, naj ne zlorabljajo zdravstvenih razlogov za neutemeljene zaščitne ukrepe; na osnovi tega jih poziva, naj ponovno preučijo trenutno prepoved uvoza vse zelenjave iz EU;

7. z zanimanjem spremlja aktualni dialog med EU in Rusijo o nadaljnjih vizumskih olajšavah; ponovno poudarja svojo zavezo dolgoročnemu cilju potovanja med EU in Rusijo brez vizumov, ki naj se doseže postopoma in s poudarkom na vsebini in praktičnem napredku; pozdravlja seznam skupnih ukrepov (načrta) za brezvizumsko potovanje med Rusijo in EU, napovedan maja 2011; poudarja, da mora biti ta dialog usklajen s postopki za vizumske olajšave, ki potekajo za države vzhodnega partnerstva; opominja, da morata tako EU kot Rusija v celoti izvajati sklenjene sporazume; poziva visoko predstavnico in Komisijo, naj Rusijo prepričata, da ne bo več izdajala potnih listov prebivalcem zasedenih gruzijskih provinc Južna Osetija in Abhazija; poudarja, da je treba preprečiti vsako ogrožanje evropske varnosti; poziva k nadaljnjemu sodelovanju na področju nezakonitega priseljevanja, boljšemu nadzoru na mejnih prehodih in boljši izmenjavi informacij o terorizmu in organiziranemu kriminalu;

8. poudarja pomen energetske varnosti in meni, da bo ruska energetska politika v razmerju do držav članic in držav v skupni soseski lakmusov test za ugotavljanje resnosti namena Rusije za modernizacijo in demokratizacijo; poudarja, da oskrba z naravnimi viri ne bi smelo biti politično orodje; poudarja, da bi morala biti osnova takšnega sodelovanja načela soodvisnosti in preglednosti ter enakega dostopa do trgov, infrastrukture in naložb; pozdravlja zanimanje, ki ga je tudi Rusija pokazala za pravno zavezujoč energetski okvir; ponovno poudarja, da je v interesu EU doseči uravnoteženo tristransko rešitev med EU, Rusijo in

Ukrajino o prihodnji oskrbi EU s plinom; poziva k tesnemu sodelovanju med EU in Rusijo na področju oskrbe s surovinami in redkimi zemljinami, predvsem tistimi, ki so označene kot kritične, in v zvezi s tem poziva k spoštovanju mednarodnih pravil, predvsem pravil STO;

9. poziva Svet in Komisijo, naj zagotovita, da bodo načela energetske listine in njej priloženega prehodnega protokola vključena v novi sporazum o partnerskem sodelovanju med EU in Rusijo, s čimer bi zagotovili zanesljivo in varno oskrbo na podlagi enakih standardov; pozdravlja, da je bil februarja 2011 podpisan posodobljen mehanizem zgodnjega opozarjanja za nadaljnje izboljšanje usklajevanja ob izrednih razmerah v ponudbi in povpraševanju; pozdravlja sporazum o ustanovitvi svetovalnega foruma za plin, ki naj bi zagotovil tudi prispevek industrije k razvoju ruskega in evropskega trga plina;

10. poziva Rusko federacijo, naj z zmanjšanjem domačih toplogrednih plinov in zlasti z izboljšanjem energetske učinkovitosti poveča svoj prispevek pri reševanju vprašanja podnebnih sprememb; poziva k tesnemu sodelovanju med EU in Rusijo na mednarodnih pogajanjih za celovit okvir za okoljsko politiko po letu 2012 pod okriljem okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in kjotskega protokola;

11. pričakuje, da si bodo udeleženci vrhunskega srečanja med EU in Rusijo prizadevali, da se bodo partnerji EU po izkušnji trenutne jedrske krize v jedrski elektrarni v Fukušimi zavezali spoštovanju najvišjih varnostnih standardov, testiranju izjemnih situacij v jedrskih elektrarnah in okrepljenemu mednarodnemu sodelovanju; meni, da to velja zlasti za jedrske reaktorje černobilskega tipa, ki se še vedno uporabljajo;

12. poudarja, da vrhunsko srečanje poteka v ključnem trenutku, in sicer med pripravami na volitve v rusko dumo, in meni, da morajo biti te volitve svobodne in poštene ter da jih je treba izvesti na podlagi volilnih standardov, ki sta jih določila Svet Evrope in OVSE; poudarja, da so se nekateri postopki za registracijo političnih strank in seznami kandidatov izkazali za neutemeljene, to pa je ovira za svobodne in poštene volitve; izraža nesoglasje s kakršnim koli omejevanjem opozicijskih strank pri registraciji za volitve in poziva Rusijo, naj začne izvajati volilne standarde, ki sta jih določila Svet Evrope in OVSE; poziva ruske oblasti, naj organizaciji OVSE in Svetu Evrope že v najzgodnejši fazi omogočita dolgoročno opazovanje volitev ter poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj vztraja pri vzpostavitvi takšne misije;

13. ponovno poudarja, da mora Rusija kot osnovo za sodelovanje nujno izvajati temeljna načela demokracije, pravne države, človekovih pravic in svobode medijev; poziva Rusijo, naj sprejme konkretne ukrepe za izboljšanje razmer na področju človekovih pravic in za zaščito novinarjev, borcev za človekove pravice, manjšin in predstavnikov opozicije pred nasiljem in ustrahovanjem;

14. pozdravlja pripravljenost ruske strani, da na odprt in tvoren način sodeluje pri razpravi o največjih vprašanjih, ki so jih predstavniki EU za človekove pravice postavili na srečanju 4. maja 2011; poziva, naj se Evropskemu parlamentu in ruski dumi omogoči, da bosta dejansko prispevala k temu procesu, v katerem naj sodelujejo tudi ustrezni ruski organi, vključno z ministrstvom za pravosodje in ministrstvom za notranje zadeve, ter nevladne organizacije za človekove pravice ne glede na to, ali dialog poteka v Rusiji ali v državi članici EU; poudarja potrebo po ohranjanju tesnih stikov in podpornih programov za razvoj civilne družbe v Rusiji; izraža močno zaskrbljenost glede statusa nevladnih organizacij in borcev za človekove pravice v Rusiji; pozdravlja odločitev ruskega ministrstva za zunanje zadeve, da bo imenoval potujočega veleposlanika za dialog o človekovih pravicah;

15. Komisijo spominja na predlog, ki ga je Evropski parlament sprejel v proračunu za leto 2011, in sicer o tem, da se vzpostavi dialog civilne družbe EU-Rusija, povezan z vrhunskimi srečanji med EU in Rusijo, ki potekajo dvakrat letno; poziva, naj se forum evro-ruske civilne družbe vključi v okvir partnerstva za modernizacijo;

16. je zaskrbljen zaradi sodbe ruskega prizivnega sodišča proti Mihailu Hodorkovskemu in njegovemu poslovnemu partnerju Platonu Lebedevu z dne 26. maja 2011, ki je nadaljevanje politično motiviranih odločitev sodišča; obsoja politično vmešavanje v ta postopek; pozdravlja odločitev predsednika Medvedjeva, da bo ta primer preučil v predsedniškem svetu za človekove pravice; pozdravlja sodbo Evropskega sodišča za človekove pravice v tej zadevi, ki je sprejelo trditve Hodorkovskega, da gre za nezakonit pripor; je seznanjen z odločitvijo predsednika Medvedjeva, naj se začne preiskava o kazenskih obtožbah zoper Sergeja Magnickega; spodbuja preiskovalni odbor, naj čim prej objavi neodvisno in natančno poročilo; pozdravlja obsodbe za umor Anastazije Buburove in Stanislava Markelova ter poziva ruske oblasti, naj še naprej preiskujejo ta primer; je seznanjen z aretacijo osumljenega morilca Ane Politkovske;

17. obžaluje, da kljub obveznostim, ki jih ima Rusija kot članica Sveta Evrope, saj bi morala podpirati svobodo zbiranja, še zmeraj prihaja do prepovedi miroljubnih zbiranj državljanov in nasilnega razganjanja in je bila tako na primer gejevska parada ponosa, ki bi morala potekati marca v Moskvi, a je bila kljub končni sodbi, ki jo je Evropskega sodišča za človekove pravice izreklo aprila 2011, že šestič zapored prepovedana; pričakuje, da bodo delegacije in diplomati EU v prihodnje dejavno v skladu s priporočili iz priročnika za spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic LGBT;

18. opozarja, da mora Rusija nujno rešiti vprašanje pravnega statusa številnih nedržavljanov Rusije;

19. izraža zaskrbljenost v zvezi z incidenti s smrtnim izidom v Gorskem Karabahu in pozdravlja skupno izjavo partnerjev skupine G8 z dne 26. maja 2011, kjer je poudarjen pomen odločilnega ukrepanja za zagotovitev mirne rešitve spora v Gorskem Karabahu; poziva Rusijo, naj pomaga rešiti ta konflikt, namesto da obe strani, ki sta v njem udeleženi, oskrbuje z orožjem; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj sprejme ukrepe za preprečitev morebitnega stopnjevanja konflikta, in poziva k postavljanju ovir stranem, ki kršijo premirje v Biškeku;

20. poziva Rusijo, naj spoštuje podpisane sporazume, izpolni vse pogoje iz šestih točk sporazuma o premirju in nemudoma umakne svoje čete iz zasedenih gruzijskih provinc Južne Osetije in Abhazije na položaje pred izbruhom konflikta ter nadzorni misiji Evropske unije zagotovi dostop do tega ozemlja;

21. poziva Rusijo, naj deluje konstruktivno v primeru Pridnestrja in v pogajanjih o tamkajšnjem konfliktu ter Pridnester vzame kot test za skupno podporo EU in Rusije pri reševanju zamrznjenih konfliktov; v zvezi s tem jo poziva, naj nadaljuje uradna pogajanja 5+2, da bi prišla do rešitve v najbližji prihodnosti (Mesebergova pobuda);

22. ugotavlja, da mora Rusija, ki ima pravico do veta v varnostnem svetu Združenih narodov, prevzeti odgovornost v mednarodnih krizah ter v celoti zagotoviti in spoštovati suverenost sosednjih držav; v zvezi s tem poziva Rusijo, naj se vzdrži izvajanja pritiska na Ukrajino, da se pridruži carinski uniji med Rusijo, Kazahstanom in Belorusijo;

23. poziva k nadaljnjemu vsestranskemu dialogu med Rusko federacijo in Združenimi državami Amerike o varnostnih vprašanjih, vključno z vprašanjem postavljanja protiraketnega ščita;

24. poziva predstavnike EU na vrhunskem srečanju med EU in Rusijo, naj načnejo vsa vprašanja iz te resolucije;

25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, vladi in parlamentu Ruske federacije, Svetu Evrope in Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi.

Zavajajoči poslovni imeniki

P7_TA(2011)0269

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o zavajajočih poslovnih imenikih (peticije št. 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 in druge)

(2012/C 380 E/16)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju resolucije z dne 16. decembra 2008 o zavajajočih podjetjih za imeniške storitve (peticije št. 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 in druge) ([1]),

— ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) Poslovnika,

A. ker je Parlament prejel več kot 400 peticij o zelo razširjeni zavajajoči poslovni praksi, ki jo izvajajo podjetja za imeniške storitve, ki vpliva na tisoče predvsem malih podjetij v Evropski uniji ter ima znatne finančne posledice; ker Parlament še naprej prejema peticije in pritožbe o podjetjih za imeniške storitve,

B. ker pri teh zavajajočih poslovnih praksah običajno zvabijo podjetja, pa tudi posameznike in neprofitne organizacije, da jih brezplačno navedejo v imeniku; ker podpisniki kasneje ugotovijo, da so podpisali pogodbo, ki predvideva plačilo,

C. ker so sedeži podjetij za imeniške storitve pogosto v drugi državi članici kot so njihove žrtve, kar tem otežuje, da bi pri nacionalnih oblasteh iskali varstvo in/ali zahtevali odškodnino,

1. obžaluje, ker kaže, da je Direktiva 2006/114/ES ([2]) o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju, ki se uporablja za posle med podjetji, nezadostna pri zagotavljanju učinkovitih pravnih sredstev ali pa je države članice ne izvršujejo ustrezno;

2. opozarja, da čeprav Komisija nima pristojnosti za neposredno zagotavljanje izvrševanja direktive v razmerju do posameznikov ali podjetij, pa je njena dolžnost, da zagotovi primerno izvajanje direktive v državah članicah;

([1]) UL C 45 E, 23.2.2010, str. 17.
([2]) UL L 376, 27.12.2006, str. 21.

3. poziva Komisijo, naj proaktivno preverja prenos, izvajanje in zagotavljanje spoštovanja Direktive 2006/114/ES v državah članicah in po potrebi sprejme popravne ukrepe;

4. poziva Komisijo, naj pospeši svoje dejavnosti za revizijo in izboljšanje direktive in druge ustrezne zakonodaje, da bi se čim prej zaustavile zavajajoče prakse podjetij za imeniške storitve, zlasti z njihovo uvrstitvijo na črne sezname;

5. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji.

Madagaskar

P7_TA(2011)0270

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o razmerah na Madagaskarju

(2012/C 380 E/17)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju členov 8 in 9 Sporazuma iz Cotonouja o političnem dialogu oziroma spoštovanju človekovih pravic,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Madagaskarju, zlasti resolucije z dne 7. maja 2009 ([1]) in z dne 11. februarja 2010 ([2]), ter misije za ugotavljanje dejstev, ki jo je skupna parlamentarna skupščina AKP-EU na Madagaskar napotila 10. in 11. julija 2010,

— ob upoštevanju izjave visoke predstavnice EU Catherine Ashton z 19. novembra 2010,

— ob upoštevanju službenega sporočila iz Swazilanda s 30. marca 2009 in sklepa iz Livingstona z 31. marca 2011, ki v odstavku 6 navaja, da mora biti rešitev na Madagaskarju demokratična, sporazumna, pregledna, vanjo pa morajo biti vključene vse strani,

— ob upoštevanju sporazumov iz Maputa z 8. in 9. avgusta 2009 in dopolnilnega akta iz Adis Abebe s 6. novembra 2009, ki so jih podpisali vsi štirje voditelji političnih skupin na Madagaskarju, saj sporazumi prinašajo ustavno vrednost, o kateri so se namerno sporazumele vse sodelujoče strani in jo je priznala mednarodna skupnost,

— ob upoštevanju začasne izključitve Madagaskarja iz Skupnosti za razvoj južne Afrike (SADC) in Afriške unije (AU),

— ob upoštevanju sankcij, ki jih je proti Andryju Rajoelini in več kot sto njegovim sodelavcem 17. marca 2010 sprejela, 31. januarja 2011 pa še potrdila Afriška unija,

— ob upoštevanju nedavnega časovnega načrta, ki ga je predlagala skupina za posredovanje SADC,

— ob upoštevanju izrednega srečanja na vrhu SADC o Madagaskarju z 20. maja 2011,

— ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,

([1]) UL C 212 E, 5.8.2010, str. 111.
([2]) UL C 341 E, 16.12.2010, str. 72.

Četrtek, 9. junij 2011

A. ker je vztrajajoča politična nestabilnost, ki prevladuje od državnega prevrata, Madagaskar potisnila v negotov položaj z družbeno-gospodarskega, človekoljubnega vidika in vidika človekovih pravic,

B. ob upoštevanju zavez iz Maputa in Adis Abebe o delitvi oblasti z drugimi političnimi gibanji na Madagaskarju; ker je tem sporazumom dodana tudi listina vrednot, ki temeljijo na spoštovanju temeljnih načel in spodbujanju nenasilja, sprave in medsebojnega spoštovanja v prehodnem obdobju,

C. ker sedanji režim ne spoštuje ustavnih, demokratičnih in temeljnih pravic iz Sporazuma iz Cotonouja in mednarodnih sporazumov,

D. ker se mora začeti odprta in neodvisna preiskava smrtnih primerov in prekomerne uporabe sile med demonstracijami leta 2009,

E. ker sedanji nezakoniti režim monopolizira izvršno, sodno in pravosodno oblast ter medije,

F. ker se mora sedanji proces pogajanj pod mednarodnim posredovanjem nadaljevati z vključitvijo vseh strani,

G. ker je dejanska oblast 17. novembra 2010 pripravila nepravičen ustavni referendum, ki ga je opozicija ustrezno bojkotirala, mednarodna skupnost pa ga je v splošnem namerno prezrla, in ker je bil po tem referendumu sprejeta tako imenovana nova ustava,

H. ker je Evropska unija v ponedeljek, 6. julija 2009, sprožila postopek posvetovanja z Madagaskarjem v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja, s čimer se je začel dialog pri iskanju ustreznih rešitev za politične težave v tej državi,

I. ker se je 7. junija 2010 Evropska unija odločila, da konča posvetovanja z Republiko Madagaskar in je sprejela ustrezne ukrepe po členu 96 Sporazuma iz Cotonouja – v tem primeru začasna ustavitev pomoči,

J. ker so omenjeni očitni napadi na demokracijo privedli tudi do začasne ustavitve pomoči Mednarodnega denarnega sklada, Svetovne banke, začasne ustavitve ugodnosti iz sporazuma o afriški rasti in priložnostih ter vzpostavitev ciljnih sankcij Afriške unije,

K. ker sta sopredsednika skupne parlamentarne skupščine AKP-EU 17. maja 2011 pozvala k oblikovanju nevtralne, sporazumne prehodne vlade, v kateri bi bile zastopane vse strani in ki bi imela nalogo sprožiti pregleden in neodvisen volilni postopek, ki bi privedel do demokratičnih volitev pod nadzorom mednarodne skupnosti, kar bi bil prvi korak na poti vzdržnega povratka ustavnega reda,

L. ker prebivalstvo živi z manj kot dolarjem na dan in družine ob razpoložljivem dohodku težko plačajo osnovno hrano, vodo, storitve higiene, zdravstvo in izobraževanje; ker so se razmere precej poslabšale po nastopu politične krize ter zaradi suše in številnih naravnih nesreč, ki so državo prizadele v zadnjih dveh letih,

1. ponovno odločno obsoja proces, s katerim je Andry Rajoelina prevzel oblast in zdaj vzdržuje svoj nezakoniti in nelegitimni režim, ter je še vedno zaskrbljen nad razmerami na Madagaskarju,

2. obsoja številne kršitve in zlorabe človekovih pravic, ki jih nad tamkajšnjim prebivalstvom izvajajo sedanje madagaskarske varnostne sile, poziva k razpustitvi vseh političnih milic in se zavzema za polno spoštovanje državljanskih, političnih, socialnih in gospodarskih pravic vseh državljanov in za ponovno vzpostavitev pravne države na Madagaskarju; poziva k takojšnji izpustitvi vseh političnih zapornikov; poziva k varni vrnitvi izgnancev in političnih voditeljev;

3. poziva k neodvisni preiskavi teh dejanj, da se pred sodišča privedejo vsi, ki so kršili človekove pravice;

4. izraža vse globljo zaskrbljenost nad tem, da se nadaljuje plenjenje in izvoz dragocenega lesa, rudnin in divjih živalskih in rastlinskih vrst iz narodnih parkov in zaščitenih območij, kar vse bolj ogroža tamkajšnje upravljanje biotske raznovrstnosti zaradi zloma ustaljenega reda, in podpira okoljevarstvene skupine in civilno družbo, ki si stalno prizadevajo za preprečitev zdrsa v okoljsko bedo in socialni nered;

5. obžaluje propad pogajanj iz Gaborona in poziva k zadovoljivi strategiji za izhod iz trenutne mrtve ulice in oblikovanje resnično nevtralne, sporazumne prehodne vlade, v kateri bi bile zastopane vse strani, je seznanjen z ugotovitvami in priporočili iz poročila izrednega srečanja na vrhu SADC; poziva k temu, naj prihodnje srečanje na vrhu SADC 11. junija 2011 poišče dokončni izhod iz mrtve ulice, v katerih so politične razmere v tej državi, in tako služi interesom madagaskarskega prebivalstva; poziva vse strani, udeležene v skladu s pogoji iz sporazumov, ki so bili podpisani, naj spoštujejo sprejete obveznosti;

6. poudarja nujno potrebo po vrnitvi ustavnega reda, ki je pogoj za to, da se na Madagaskarju ponovno vzpostavijo normalne institucionalne razmere, in poziva k hitri pripravi svobodnih, odprtih in preglednih volitev, ki bi bile v skladu z demokratičnimi standardi in bi jih nadzorovala mednarodna skupnost;

7. poudarja, da bo volilni postopek verodostojen, pa tudi zakonit, če bodo na teh volitvah lahko svobodno in brezpogojno sodelovala vsa politična gibanja in voditelji z neoviranim dostopom do medijev;

8. ne sprejema legitimnosti volitev, ki bi jih pripravili organi, ki so oblast prevzeli neustavno;

9. ponovno opozarja na napovedano odločitev Andryja Rajoeline, da na naslednjih predsedniških volitvah ne bo kandidiral;

10. poudarja potrebo in sposobnost prebivalcev Madagaskarja, da izberejo svojo prihodnost in brezpogojno izvajajo samoodločbo;

11. poudarja, da je Afriška unija na vrhu 31. januarja 2011 potrdila posamezne in izbirne sankcije, o katerih so se sporazumeli na vrhu 17. marca 2010, proti Andryju Rajoelini in več kot sto osebam, ki podpirajo visoki organ prehodne vlade;

12. poziva Evropsko unijo in varnostni svet OZN, naj še naprej izvajata in poostrita sankcije proti režimu, dokler se politična kriza ne reši glede na navedene pogoje, zlasti pa naj vse države članice upoštevajo prepoved izdajanja vizumov, ki jo je sprejela Afriška unija;

13. poudarja, da vlade Andryja Rajoeline ne priznavajo ne EU ne države članice mednarodne kontaktne skupine za Madagaskar;

14. podpira sedanja prizadevanja SADC; Afriško unijo, SADC in mednarodno kontaktno skupino pa poziva, naj poišče zadovoljivo rešitev za proces tranzicije;

15. v celoti podpira ustrezne ukrepe, ki jih je EU sprejela 7. junija 2010 po koncu postopka posvetovanja v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja;

16. poziva mednarodno skupnost in Evropsko unijo, naj povečata človekoljubno pomoč za prebivalce Madagaskarja; ponovno opozarja, da je postopna obnovitev programov sodelovanja z Madagaskarjem odvisna od popolnega spoštovanja vseh demokratičnih načel in temeljnih svoboščin;

17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Komisiji, Svetu Evropske unije, svetu AKP-EU, generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, SADC, predsedniku Joaquimu Chissanu, in komisiji Afriške unije.

Guantanamo: preteča odločitev o smrtni kazni

P7_TA(2011)0271

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Guantanamu: skorajšnja odločitev o smrtni kazni

(2012/C 380 E/18)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju mednarodnih, evropskih in nacionalnih aktov o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah ter o prepovedi samovoljnega pridržanja, prisilnega izginotja in mučenja, kot so Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah (MPDPP) z dne 16. decembra 1966 in Konvencija ZN proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju z dne 10. decembra 1984 ter pripadajoči protokoli,

— ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov 62/149 z dne 18. decembra 2007, ki poziva k moratoriju za izvajanje smrtne kazni, in resolucije 63/168 z dne 18. decembra 2008, ki poziva k izvajanju resolucije generalne skupščine 62/149,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o smrtni kazni, zlasti resolucij z dne 7. oktobra 2010 o svetovnem dnevu boja proti smrtni kazni ([1]) in z dne 10. julija 2008 o smrtni kazni, zlasti v primeru Troya Davisa ([2]), ter resolucij o Guantanamu, zlasti tistih z dne 13. junija 2006 o položaju zapornikov v Guantanamu ([3]) in z dne 10. marca 2004 o pravici zapornikov v Guantanamu do pravičnega sojenja ([4]), ter o domnevni uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov s strani ameriške obveščevalne agencije CIA, zlasti tiste z dne 14. februarja 2007 ([5]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. februarja 2009 o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Gvantanamu ([6]),

— ob upoštevanju pisma svojega predsednika nacionalnim parlamentom o nadaljnjih ukrepih držav članic glede resolucije Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2007,

---

([1]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0351.
([2]) UL C 294 E, 3.12.2009, str. 80.
([3]) UL C 300 E, 9.12.2006, str. 136.
([4]) UL C 102 E, 28.4.2004, str. 640.
([5]) UL C 287 E, 29.11.2007, str. 309.
([6]) UL C 67 E, 18.3.2010, str. 91.

— ob upoštevanju Protokola št. 6 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki zadeva smrtne kazni, z dne 28. aprila 1983,

— ob upoštevanju drugega izbirnega protokola k Mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah z dne 15. decembra 1989, ki spodbuja k odpravi smrtne kazni,

— ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,

A. ker si namerava vlada ZDA prizadevati, da se na prihodnjem sojenju pred vojaško komisijo državljanu Savdske Arabije Abdu al Rahimu Hussaynu Mohamedu al-Naširiju, ki je trenutno zaprt v centru ZDA za pridržanje v zalivu Guantanamo, izreče smrtna kazen; ker zato potrebuje uradno odobritev posebnega organa ("convening authority"), ki naj bi sprejel odločitev v nekaj tednih,

B. ker je al Rahim al Naširi že skoraj devet let pod nadzorom ZDA in ker kljub temu, da je bil naveden v obtožnici, ki je bila le nekaj mesecev po njegovem prijetju leta 2002 posredovana zveznemu sodišču ZDA, ni bil nemudoma priveden pred sodni organ, da bi se mu sodilo v razumnem roku, kakor zahteva mednarodno pravo, ampak je bil pridržan v tajnem zaporu, dokler ga leta 2006 niso prepeljali v Guantanamo,

C. ker je skoraj štiri leta pod nadzorom obveščevalne agencije CIA verjetno preživel v izolaciji v samici na skritih lokacijah in naj bi ga mučili, med drugim s polivanjem dihalnih odprtin (water-borading),

D. ker je ministrstvo ZDA za obrambo 20. aprila 2011 objavilo, da je bil Abd al-Rahim al-Naširi po zakonu o vojaških komisijah iz leta 2009 med drugim obdolžen "umora v nasprotju z vojnim pravom" in "terorizma" na podlagi domneve, da je imel vodilno vlogo v napadih na ameriško vojaško ladjo USS Cole 12. oktobra 2000 v Jemnu, v katerih je bilo ubitih 17 ameriških mornarjev, 40 pa jih je bilo ranjenih, ter v napadu na francoski tanker za prevoz nafte MV Limburg 6. oktobra 2002 v Adenskem zalivu, v katerem je bil ubit član posadke,

E. ker bo zadeva državljana Savdske Arabije Abda al-Rahima Al-Naširija prva, ki bo obravnavana pred vojaško komisijo, odkar je predsednik Barak Obama naročil nadaljevanje teh obravnav, ker vojaška komisija še vedno ni določila datuma za njegovo obravnavo, in ker je tožilstvo priporočilo, da se mu lahko izreče smrtna kazen, vendar mora to vnaprej odobriti sklicni organ za vojaške komisije, in sicer uradnik, ki ga imenuje ministrstvo ZDA za obrambo;

F. ker je sedanji sklicni organ dejal, da je pripravljen do 30. junija 2011 sprejemati pisna stališča o vprašanjih smrtne kazni, potem pa bo sprejel svojo odločitev,

G. ker se Evropska unija močno zavzema, da bi zaenkrat uvedli moratorije za izvajanje smrtne kazni v tretjih državah in da bi jo morebiti povsod odpravili, ter si prizadeva, da bi bilo to načelo splošno sprejeto,

H. ker mednarodno pravo o človekovih pravicah dopušča ohranitev smrtne kazni, vendar prepoveduje njeno izrekanje in izvajanje na podlagi sojenja, ki ni bilo v skladu z najvišjim standardom pravičnosti,

I. ker je že izrazil svojo kritiko in ZDA pozval, naj ponovno preuči sistem vojaških komisij, saj ne ustreza mednarodnim standardom v zvezi s poštenim sojenjem,

J. ker je posebni poročevalec Združenih narodov o spodbujanju in zaščiti človekovih pravic in temeljnih svoboščin leta 2007 ZDA pozval, naj odpravi vojaške komisije, in ker jo je posebni poročevalec Združenih narodov za izvensodne, nagle in samovoljne usmrtitve leta 2009 pozval, naj pred vojaškimi komisijami ne izvaja postopkov, v katerih je lahko izrečena smrtna kazen,

K. ker Abd al Rahim al Naširi trdi, da je bil med letoma 2002 in 2003 nekaj mesecev zaprt v skritem zaporu obveščevalne agencije CIA na Poljskem in da so ga v tem obdobju mučili, ter ker se je ob podpori nevladnih organizacij s področja človekovih pravic 10. maja 2011 pritožil na Evropsko sodišče za človekove pravice,

L. ker je kljub dokazom, da so bile v boju proti terorizmu po mednarodnem pravu zagrešene hude kršitve človekovih pravic in hudodelstva, kot so mučenje, trpinčenje, pridržanje v izolaciji in prisilno izginotje, bilo tako v ZDA kot v EU sproženih le malo sodnih postopkov,

1. je seznanjen s čezatlantskimi odnosi, ki temeljijo na skupnih temeljnih vrednotah in spoštovanju temeljnih, splošnih in brezpogojnih človekovih pravic, kot sta pravica do poštenega sojenja in prepoved samovoljnega pridržanja; pozdravlja tesno čezatlantsko sodelovanje za celo vrsto mednarodnih vprašanj na področju človekovih pravic;

2. izraža svojo ogorčenost in jezo nad vsemi terorističnimi napadi na množice ter solidarnost z žrtvami teh napadov in sočustvuje z družinami, prijatelji in svojci; vendar poudarja, da se proti terorizmu ni mogoče boriti na škodo ustaljenih skupnih temeljnih vrednot, kot so spoštovanje človekovih pravic in načela pravne države;

3. ponavlja svoje vztrajno nasprotovanje uporabi mučenja in trpinčenja ter smrtni kazni v vseh primerih in v vseh okoliščinah, ter še enkrat poudarja, da odprava smrtne kazni prispeva h krepitvi človekovega dostojanstva in postopnemu razvoju človekovih pravic;

4. poziva organe ZDA, naj Abdu al Rahimu Al Naširiju ne izrečejo smrtne kazni, in poziva visoko predstavnico Catherine Ashton, predsedstvo Sveta, Komisijo in države članice, naj organe ZDA nemudoma opozorijo na to vprašanje in naj se v odnosih z ZDA odločno zavzemajo, da Abd al Rahim al Nashiri ne bo usmrčen;

5. ponovno poziva organe ZDA, naj ponovno preučijo sistem vojaških komisij, da se zagotovi ppšteno sojenje, zaprtje zapora v Guantanamu ter v vseh okoliščinah prepove mučenje, trpinčenje, pridržanje v izolaciji, pridržanje za nedoločen čas brez sojenja in prisilna izginotja, ter opozarja institucije EU in države članice, da ne smejo sodelovati pri teh dejanjih, ki so po mednarodnem, evropskem in nacionalnem pravu prepovedana, ali jih prikrivati;

6. obžaluje, da se je predsednik ZDA 7. marca 2011 odločil podpisati izvršilno odredbo za pridržanje in preklic prepovedi sojenja pred vojaškimi komisijami; je prepričan, da so redne kazenske obravnave v okviru civilnih kazenskih sodišč najboljši način za reševanje statusa pripornikov v Guantanamu; vztraja, da je treba Abduja al Rahima al Naširija in vse druge zaprte osebe pod nadzorom ZDA nemudoma obtožiti in jim soditi v skladu z mednarodnimi standardi načela pravne države ali pa jih izpustiti; v zvezi s tem poudarja, da bi morali za vse nediskriminatorno veljati enaki standardi za pošteno sojenje;

7. poziva EU in organe držav članic pa tudi organe ZDA, naj zagotovijo, da se bodo izvedle popolne, pravične, učinkovite, neodvisne in nepristranske poizvedbe in preiskave o kršitvah človekovih pravic in hudodelstvih po mednarodnem, evropskem in nacionalnem pravu ter da se bodo odgovorni zagovarjali na sodišču, tudi v primeru izrednih izročitev in tajnih pridržanj obveščevalne agencije CIA;

8. pozdravlja dejstvo, da so številne države članice sprejele pripornike iz Guantanama, in poziva, naj še več držav članic sodeluje pri tem z vlado ZDA;

9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje sklicnemu organu za vojaške komisije ("Convening Authority"), zunanji ministrici ZDA, predsedniku ZDA, kongresu in senatu ZDA, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedniku generalne skupščine Združenih narodov in vladam držav članic Združenih narodov.

Ukrajina: primer Julije Timošenko in drugih članov nekdanje vlade

P7_TA(2011)0272

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Ukrajini: primer Julije Timošenko in drugih članov nekdanje vlade

(2012/C 380 E/19)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Ukrajini, zlasti resolucije z dne 25. novembra 2010 ([1]),

— ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu in sodelovanju med Evropsko unijo in Ukrajino, ki je začel veljati 1. marca 1998, in sedanjih pogajanj o pridružitvenem sporazumu, ki bo nadomestil sporazum o partnerstvu in sodelovanju,

— ob upoštevanju pridružitvenega načrta med EU in Ukrajino, ki nadomešča akcijski načrt in ki ga je junija 2009 sprejel svet za sodelovanje med EU in Ukrajino,

— ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. maja 2010 z naslovom Pregled evropske sosedske politike (KOM(2010)0207) in poročila o napredku o izvajanju evropske sosedske politike z dne 25. maja 2011,

— ob upoštevanju izjave svojega predsednika o pridržanju Julije Timošenko 24. maja 2011,

— ob upoštevanju izjave predstavnika za stike z javnostjo visoke predstavnice EU Catherine Ashton o primeru Julije Timošenko z dne 26. maja 2011,

— ob upoštevanju izjave komisarja Štefana Füleja po srečanju z go. Julijo Timošenko 24. marca 2011,

— ob upoštevanju zakona, ki ga je sprejel ukrajinski parlament 7. aprila 2011 o preprečevanju in odpravljanju korupcije, ki bo začel veljati 1. julija 2011,

— ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,

([1]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0444.

Četrtek, 9. junij 2011

A. ker je EU naklonjena stabilni in demokratični Ukrajini, ki bo spoštovala načela tržnega gospodarstva in pravne države, človekove pravice in varstvo manjšin ter zagotavljala temeljne pravice; ker so notranja politična stabilnost Ukrajine, njena osredotočenost na notranje reforme in spoštovanje načela pravne države, kar vključuje poštene, nepristranske in neodvisne sodne postopke, predpogoj za nadaljnji razvoj odnosov med EU in Ukrajino; ker vzhodno partnerstvo obsega vsa ta načela,

B. ker se obsežna reforma sodstva in ukrepi za zagotovitev spoštovanja načela pravne države pri kazenskih preiskavah in pregonih, vključno z načelom poštenih, nepristranskih in neodvisnih sodnih postopkov v Ukrajini, še ne izvaja,

C. ker korupcija in zloraba moči v Ukrajini ostaja razširjena težava, ki zahteva jasen odziv organov za privedbo odgovornih pred sodišče; ker morajo biti pregoni in preiskave nepristranski in neodvisni in se ne smejo uporabljati za uresničevanje političnih ciljev,

D. ker je 24. maja 2011 ukrajinski urad splošnega državnega tožilca zaključil preiskavo v zvezi s primerom nekdanje predsednice vlade Julije Timošenko, na podlagi katere je bila obtožena zlorabe položaja pri sklepanju pogodb o dobavi plina z Rusko federacijo v letu 2009,

E. ker sta bila 21. februarja 2011 dva kazenska postopka proti Juliji Timošenko združena v enega, v katerem je obtožena poneverjanja sredstev iz naslova prodaje pravic do emisij toplogrednih plinov v okviru kjotskega protokola in neprimerne razporeditve 67 milijonov ukrajinskih hrivnij, ki so bili iz ukrajinskega državnega proračuna na podlagi vladne garancije dodeljeni avstrijski vladi za nakup in uvoz 1 000 vozil Opel Combo, navidezno namenjenih za zdravstvene namene na podeželskih območjih, ko je bila predsednica vlade,

F. ker je bila Julija Timošenko od začetka preiskav 15. decembra 2010 zaslišana 44-krat in ji je bila za skoraj 6 mesecev izrečena prepoved potovanja tako znotraj kot tudi zunaj Ukrajine, in so ji ukrajinske oblasti v štirih primerih preprečile potovanje znotraj Ukrajine ter v Bruselj v februarju in juniju in je bila 25. maja 2011 pozvana pred sodišče, kjer so jo več ur zasliševali preden je bila izpuščena,

G. ker se 12 nekdanjih visokih uradnikov vlade Julije Timošenko nahaja v preiskovalnem priporu, vključno z nekdanjim ministrom za notranje zadeve Jurijem Lučenkom, enim od voditeljev stranke za samoobrambo ljudstva, ki je bil obtožen zlorabe položaja in neustrezne dodelitve sredstev ter je bil aretiran 26. decembra 2010 za domnevno nepripravljenost na sodelovanje s tožilstvom, in nekdanjim namestnikom ministra za pravosodje Jevhenom Korničukom, ki je bil aretiran 22. decembra 2010 zaradi obtožb v zvezi s kršitvijo zakonodaje pri postopkih javnih naročil za pravne storitve,

H. ker Lučenko ni bil izpuščen iz preiskovalnega pripora, ko se je 23. maja 2011 začelo njegovo sojenje, čeprav je pripor zaradi domnevne nepripravljenosti na sodelovanje pri preiskavi njegovega primera izredno nesorazmeren ukrep,

I. ker so bila v predhodnem poročilu danskega Helsinškega odbora za človekove pravice o sojenju Lučenku in Korničuku navedene grobe kršitve Evropske konvencije o človekovih pravicah,

J. ker so se začeli kazenski postopki proti nekdanjemu ministru za gospodarstvo Bogdanu Danilišinu, ki je pobegnil iz Ukrajine in mu je Češka republika odobrila politični azil; ker se s kazenskimi obtožbami soočata tudi nekdanji minister za okolje Georgij Filipčuk in nekdanji začasni minister za obrambo Valerij Ivašenko,

K. ker je bil 24. januarja 2011 priprt nekdanji predsednik Krimskega parlamenta Anatolij Gričenko (stranka regij) ter obtožen zlorabe položaja, ki vključuje nezakonito oddajo 4 800 hektarov zemljišč; ker je bil kasneje odprt drug kazenski primer, ki vključuje nepremičninsko goljufijo v povezavi s turističnimi zemljišči na Jalti,

L. ker je urad splošnega državnega tožilca prav tako sprožil kazensko preiskavo zaradi zlorabe položaja proti nekdanjemu predsedniku Ukrajine Leonidu Kučmi,

M. ker ukrajinska ustava določa kolektivno odgovornost za odločitve, ki jih je sprejela ukrajinska vlada,

N. ker EU še naprej poudarja, da je treba spoštovati načela pravne države, ki vključuje poštene, nepristranske in neodvisne sodne postopke, in se obenem izogibati nevarnemu vtisu, da se sodni ukrepi uporabljajo selektivno; ker EU meni, da so ta načela še posebej pomembna v državi, ki želi skleniti globlja pogodbena razmerja, ki temeljijo na političnem združevanju,

1. poudarja, da je pomembno pri preiskavah, pregonih in sojenjih zagotoviti čim večjo preglednost, ter svari pred uporabo kazenskega prava kot sredstva za doseganje političnih ciljev;

2. je zaskrbljen nad povečanjem selektivnega pregona pripadnikov politične opozicije v Ukrajini ter nad nesorazmernostjo sprejetih ukrepov, zlasti v primeru Timošenkove in Lučenka, nekdanjega ministra za notranje zadeve, ter ugotavlja, da je Lučenko v priporu že od 26. decembra 2010; izraža svojo podporo ukrajinski komisarki za človekove pravice Nini Karpačovi, ki je pozvala ukrajinskega splošnega državnega tožilca, naj preuči možnost uporabe preventivnih ukrepov, ki ne vključujejo pripora;

3. opozarja ukrajinske oblasti, da načelo kolektivne odgovornosti za odločitve vlade ne dovoljuje pregona posameznih članov vlade zaradi odločitev, ki so bile sprejete soglasno;

4. poudarja, da sedanje preiskave znanih ukrajinskih političnih voditeljev teh ne bi smele ovirati pri njihovem aktivnem sodelovanju v političnem življenju države, srečevanju z volivci in potovanjih na mednarodna srečanja; zato poziva ukrajinske oblasti, naj prekličejo prepoved potovanja, tako doma kot v tujini, za Julijo Timošenko in druge ključne politične osebnosti;

5. poudarja dejstvo, da sta krepitev načela pravne države in verodostojen boj proti korupciji bistvena ne samo za sklenitev pridružitvenega sporazuma ter poglobitev odnosov med EU in Ukrajino na splošno, ampak tudi za utrditev demokracije v Ukrajini;

6. poziva Komisijo, naj z boljšo uporabo programa EU za izgradnjo zmogljivosti pomaga pri reformi sodstva v Ukrajini in naj preuči ustanovitev svetovalne skupine EU na visoki ravni za Ukrajino, da bi ji tako pomagala pri njenih prizadevanjih za uskladitev svoje zakonodaje z zakonodajo EU, tudi kar zadeva sodstvo;

7. naroči predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanjepolitično delovanje, državam članicam, predsedniku, vladi in parlamentu Ukrajine ter parlamentarnima skupščinama Sveta Evrope in Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi.

Četrtek, 9. junij 2011

Boj proti korupciji v evropskem športu

P7_TA(2011)0273

Izjava Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o boju proti korupciji v evropskem športu

(2012/C 380 E/20)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju sedme alinee člena 165(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, kjer je navedeno, da bi morali biti ukrepi Unije usmerjeni v razvoj evropske razsežnosti v športu s spodbujanjem pravičnosti in odprtosti pri športnih tekmovanjih,

— ob upoštevanju člena 123 Poslovnika,

A. ker priznava zelo pomemben socialni in finančni učinek evropskega športa na državljane in podjetja v Uniji,

B. ker se je treba glede na belo knjigo o športu (KOM(2007)0391) na evropski ravni spopasti s težavami korupcije z evropsko razsežnostjo, Komisija pa bo še naprej spremljala izvajanje zakonodaje EU proti pranju denarja v državah članicah na področju športa,

1. poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami in ob posvetovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi uskladi obsežno študijo primerov korupcije v evropskem športu;

2. poziva Komisijo in države članice, naj posebej izpostavijo povezave med dejavnostmi organiziranega kriminala ter zakonitimi in nezakonitimi stavami, športnimi posredniki, sodniki, uradniki klubov ter športniki, ki so namenjene vnaprejšnjemu prirejanju rezultatov evropskih športnih tekem;

3. poziva Komisijo, naj za integriteto in trajnostni razvoj evropskega športa spletne stave regulira tako, da bodo potekale prek pooblaščenih izvajalcev, in da se bo s posebnimi ukrepi preprečilo dogovarjanje o izidih tekem ter s priznavanjem pravice organizatorjev športnih tekmovanj do stav zagotovila vrnitev k izvirnim vrednotam športa;

4. naroči svojemu predsedniku, naj to izjavo skupaj z imeni podpisnikov [1] posreduje Komisiji in parlamentom držav članic.

[1] Seznam podpisnikov je objavljen v Prilogi 1 k zapisniku z dne 9. junija 2011 (P7_PV(2011)06-09(ANN1)).

Delo Odbora za pogrešane osebe na Cipru

P7_TA(2011)0274

Izjava Evropskega parlamenta 9. junija 2011 o delu Odbora za pogrešane osebe na Cipru

(2012/C 380 E/21)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 123 svojega poslovnika,

A. ker od obdobja bojev med skupnostma med letoma 1963 in 1964 ter zatem turške invazije na Ciper leta 1974 za pogrešane velja približno 2 000 posameznikov iz grške in turške ciprske skupnosti,

B. ker za mnoge od njih še vedno ni znano, kje se nahajajo in kakšna je bila njihova usoda,

C. ker si Odbor za pogrešane osebe na Cipru, ki ga finančno podpirajo Združeni narodi, Evropska komisija in drugi donatorji, prizadeva ugotoviti, kaj se je zgodilo s pogrešanimi,

1. v celoti podpira delo tega odbora in priznava njegovo vlogo v postkonfliktnih razmerah, povezano s spodbujanjem resnice, spomina in sprave na Cipru;

2. poziva Evropsko Komisijo, naj odboru tudi v prihodnje dodeljuje dovolj sredstev, da bo lahko izpolnil svoj pomembni mandat;

3. poziva turško in ciprsko vlado, naj še naprej podpirata delo tega odbora, podvojita svoja prizadevanja, da bi našli tiste, ki so še vedno pogrešani, in zagotovita, da bo odbor imel prost dostop do vseh podatkov, ki bi mu lahko olajšali delo;

4. naroči svojemu predsedniku, naj to izjavo skupaj z imeni podpisnikov ([1]) posreduje Svetu, Komisiji, parlamentom držav članic in Odboru za pogrešane osebe na Cipru.

([1]) Seznam podpisnikov je objavljen v Prilogi 2 k zapisniku z dne 9. junija 2011 (P7_PV(2011)06-09(ANN2)).

Sreda, 8. junij 2011

PRIPOROČILA

EVROPSKI PARLAMENT

66. zasedanje generalne skupščine Združenih narodov

P7_TA(2011)0255

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 Svetu o 66. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti člena 34,

— ob upoštevanju priporočila Svetu o prednostih Evropske unije za 66. zasedanje generalne skupščine Združenih narodov, ki ga je v imenu skupine ALDE pripravil Alexander grof Lambsdorfski (B7-0072/2011),

— ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 25. marca 2010 o 65. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov ([1]),

— ob upoštevanju prednostnih nalog EU za 65. zasedanje generalne skupščine Združenih narodov, ki jih je Svet sprejel dne 25. maja 2010 ([2]),

— ob upoštevanju 65. zasedanja generalne skupščine Združenih narodov, zlasti njenih resolucij "Mednarodno sodelovanje na področju humanitarne pomoči v primeru naravnih nesreč, od pomoči do razvoja" ([3]), "Položaj človekovih pravic v Islamski republiki Iran" ([4]), "Položaj človekovih pravic v Demokratični ljudski republiki Koreji" ([5]), "Spodbujanje demokratične in pravične mednarodne ureditve" ([6]), "Krepitev miru kot bistvenega pogoja za popolno uveljavljanje vseh človekovih pravic za vse" ([7]), "Krepitev mednarodnega sodelovanja na področju človekovih pravic" ([8]), "Operativne dejavnosti za razvoj sistema ZN" ([9]), "Vloga ZN pri krepitvi razvoja v luči globalizacije in soodvisnosti" ([10]), "Novi mednarodni ekonomski ureditvi naproti" ([11]), "Sodelovanje med Združenimi narodi, nacionalnimi parlamenti in Medparlamentarno unijo" ([12]), "Združeni narodi pri upravljanju na svetovni ravni" ([13]), "Svetu brez jedrskega orožja naproti: pospešeno izvajanje zavez jedrskega

([1]) UL C 4 E, 7.1.2011, str. 49.
([2]) Svet Evropske unije (10170/2010).
([3]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/264.
([4]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/226.
([5]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/225.
([6]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/223.
([7]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/222.
([8]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/218.
([9]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/177.
([10]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/168.
([11]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/167.
([12]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/123.
([13]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/94.

razoroževanja" ([1]), "Pregled načrta ZN za izgradnjo miru" ([2]) in "Izpolnitev obljube: združeni za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja" ([3]),

— ob upoštevanju osnutka resolucij generalne skupščine Združenih narodov z dne 14. septembra 2010 ([4]) in z dne 3. maja 2011 ([5]) o sodelovanju Evropske unije pri delu Združenih narodov,

— ob upoštevanju revizijske konference pogodbenic pogodbe o neširjenju jedrskega orožja iz leta 2010, pregledov razvojnih ciljev tisočletja ter revizij Komisije za gradnjo miru in Sveta za človekove pravice,

— ob upoštevanju poročila sooblikovalcev o pregledu komisije za gradnjo miru z naslovom "Pregled načrta ZN za izgradnjo miru" ([6]),

— ob upoštevanju novega telesa Združenih narodov za enakopravnost spolov (telo ZN za enakopravnost spolov in opolnomočenje žensk – Ženske ZN),

— ob upoštevanju resolucije Sveta ZN za človekove pravice (UNHCR), sprejete 24. marca 2011, o spodbujanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin z boljšim razumevanjem tradicionalnih vrednot človeštva ter negativnega stališča EU glede te resolucije,

— ob upoštevanju predhodnega seznama točk, ki naj se vključijo na začasni dnevni red 66. redne seje generalne skupščine ZN ([7]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2011 o prednostnih nalogah v zvezi s 16. sejo Sveta ZN za človekove pravice in pregledom za leto 2011 ([8]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. decembra 2010 o prihodnosti strateškega partnerstva med EU in Afriko po tretjem vrhovnem srečanju EU-Afrika ([9]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o konferenci o podnebnih spremembah v Cancunu (COP16) ([10]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o 10. obletnici resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti ([11]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2010 o civilno-vojaškem sodelovanju in razvoju civilno-vojaških zmogljivosti ([12]),

— ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2005 o reformi Združenih narodov ([13]),

— ob upoštevanju členov 121(3) in 97 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenja Odbora za razvoj (A7-0189/2011),

([1]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/59.
([2]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/7.
([3]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/1.
([4]) Osnutek resolucije generalne skupščine ZN A/RES/64/L.67.
([5]) Resolucija generalne skupščine ZN A/RES/65/276.
([6]) Resolucija generalne skupščine ZN A/64/868-S/2010/393, priloga.
([7]) Dokument generalne skupščine ZN A/66/50.
([8]) Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0097.
([9]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0482.
([10]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0442.
([11]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0439.
([12]) Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0419.
([13]) UL C 124 E, 25.5.2006, str. 549.

Sreda, 8. junij 2011

A. ker poteka pomembno preoblikovanje mednarodnega reda, ki od Evropske unije zahteva, da dejavneje sodeluje z zdajšnjimi in vzpenjajočimi se svetovnimi silami ter drugimi dvostranskimi in večstranskimi partnerji, da bi spodbudila učinkovito reševanje vprašanj, s katerimi se soočajo evropski državljani in ves svet,

B. ker bi morala EU igrati aktivno vlogo pri gradnji Združenih narodov, ki bi lahko učinkovito prispevali k svetovnim rešitvam, miru in varnosti, demokraciji ter mednarodnemu redu, ki bi temeljil na vladavini prava; ker je EU po členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) uradno zavezana uspešnemu multilaterizmu, katerega jedro so močni Združeni narodi, kar je bistvenega pomena za reševanje svetovnih izzivov, kot so mir in varnost, podnebne spremembe in slabšanje okolja, univerzalnost in neločljivost človekovih pravic, zmanjšanje revščine, razvoj za vse, posledice demografskih sprememb in preseljevanja ter mednarodni organizirani kriminal,

C. ker se v svetu, ki se hitro spreminja, EU sooča z mnogimi izzivi, ki zahtevajo usklajen mednarodni odziv; ker se pri tem EU lahko opre na učinkovit multilateralizem, univerzalne vrednote človekovih pravic, odprto svetovno gospodarstvo, ki temelji na mednarodno dogovorjenih preglednih in enakopravnih pravilih, ter na svoje edinstvene instrumente,

D. ker so bile z Lizbonsko pogodbo oblikovane nove stalne strukture za zastopanje EU v tujini in so posledično novi predstavniki EU dolžni prevzeti naloge, ki so jih prej opravljala predsedstva EU po načelu rotacije,

E. ker člen 34 PEU države članice Evropske unije zavezuje k usklajevanju svojih ukrepov v mednarodnih organizacijah in na mednarodnih konferencah, države članice, ki so članice varnostnega sveta ZN, pa tudi k temu, da "se bodo medsebojno usklajevale in izčrpno obveščale druge države članice in visokega predstavnika" ter da bodo "zagovarjale stališča in interese Unije"; ker države članice, ki so trenutno v varnostnemu svetu ZN (Francija, Združeno kraljestvo, Portugalska in Nemčija), niso usklajeno ukrepale in dosegle enotnega stališča glede vojaškega posredovanja v Libiji, zlasti pri glasovanju o resoluciji varnostnega sveta ZN 1973,

F. ker člen 47 PEU Uniji podeljuje status pravne osebe, kar za njo pomeni pravice in odgovornosti v okviru mednarodnega prava; ker EU deli cilje Listine ZN in spoštuje njena načela; ker Lizbonska pogodba Uniji kot celoti omogoča, da prevzame mednarodno vlogo, ki bo sorazmerna z njenim uglednim gospodarskim statusom in cilji, ter da odigra vlogo svetovnega akterja, kot je opredeljena v evropski varnostni strategiji iz leta 2003, ter tako prevzame del odgovornosti za svetovno varnost in vodstvo pri določanju skupnih večstransko dogovorjenih odzivov na skupne izzive na bolj enoten način; ker mora Unija jasno opredeliti svoje strateške interese in cilje, če želi ukrepati učinkovito,

G. ker so svetovna partnerstva ključnega pomena pri doseganju skupaj opredeljenih svetovnih ciljev; ker je EU največja donatorka razvojne pomoči na svetu in pomembna partnerka Združenih narodov v prizadevanjih na področju vseh treh stebrov svojih dejavnosti, tudi v kriznih razmerah in razmerah po krizi, prispevek držav članic pa znaša 38 % rednega proračuna ZN; ker je močno in stabilno partnerstvo med EU in ZN bistvenega pomena za delo ZN in za vlogo EU kot svetovnega akterja,

H. ker bi morala novoustanovljena Evropska služba za zunanje delovanje, tako s svojo notranjo strukturo kot s svojimi zunanjimi dejavnostmi in politikami, občutno prispevati k nadaljnjemu izvajanju resolucij varnostnega sveta ZN št. 1325 in 1820 ter prihodnjih resolucij,

I. ker je generalna skupščina ZN po priporočilu Sveta ZN za človekove pravice (UNHRC) 1. marca 2011 glasovala za začasno razveljavitev članstva Libije v tem svetu,

J. ker se je zaradi odločnejših prizadevanj v boju proti terorizmu v svetu povečala potreba po reševanju varnostnih vprašanj ob doslednem upoštevanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin,

1. naslavlja naslednja priporočila na Svet:

Evropska unija v sistemu Združenih narodov

(a) naj spodbuja učinkovit multilateralizem, ki je glavna strateška skrb EU, in naj okrepi skladnost in prepoznavnost EU kot svetovnega akterja pri ZN, med drugim z boljšim usklajevanjem notranjih posvetovanj v EU glede vprašanj ZN in s spodbujanjem povečanje njenega dosega pri širokem nizu vprašanj; naj podpredsednico/visoko predstavnico pooblasti, da pripravi smernice za redno posvetovanje med veleposlaniki držav članic in veleposlaniki EU, zlasti za tiste, ki delujejo na večstranski ravni v mestih, kot sta Ženeva in New York, s čimer bo lahko uspešno sledila ciljem ZN in izpolnila pričakovanja članic ZN glede njenih zmožnosti za delovanje; naj spodbuja kohezijo tako znotraj sistema ZN kot med stališči držav članic EU ter kandidatk in morebitnih kandidatk za članstvo, da bi popolnoma izkoristili možnosti, ki jih Lizbonska pogodba ponuja za okrepitev vpliva EU prek usklajene in strateške uporabe različnih načinov (EU in države članice); poudarja izboljša zmožnosti za pravočasno pogajanje z drugimi regionalnimi skupinami; naj predstavnikom EU podeli zadostna pooblastila za učinkovito pogajanje v imenu držav članic,

(b) naj v celoti uporabi določbe resolucije generalne skupščine ZN A/RES/65/276 o sodelovanju EU pri delu Združenih narodov, ki predvideva potrebne ureditve za učinkovito udeležbo EU v dejavnostih generalne skupščine ZN; naj znova poudari svojo zavezanost temu, da so ZN v jedru zunanje politike EU, in ponovi svoje stališče, da uspešno sodelovanje EU pri delu ZN ni le njena strateška prednostna naloga, temveč je to tudi skladno z uresničevanjem ciljev ZN in je torej v interesu vseh članic ZN; naj izboljša usklajevanje držav članic EU v varnostnem svetu ZN in spodbudi države članice, ki so tudi članice varnostnega sveta ZN, naj v skladu s členom 34(2) PEU povabijo podpredsednico/visoko predstavnico, da zastopa EU v varnostnem svetu, kadar je sprejeto skupno stališče,

(c) naj izboljša določanje prednostnih nalog in kanale prenosa med Brusljem in delegacijo EU v New Yorku, vključno z obsežnejšim sodelovanjem s političnim in varnostnim odborom ter jasnejšim in bolje strukturiranim podpornim sistemom institucij EU v Bruslju,

(d) naj sodeluje s strateškimi partnericami EU v sistemu ZN; prav tako naj strateškim partnerstvom da večstransko razsežnost, in sicer z vključitvijo svetovnih vprašanj na dnevne rede dvostranskih in večstranskih vrhovnih srečanj EU;

EU in upravljanje na svetovni ravni

(e) naj okrepi upravljanje na svetovni ravni in poišče trajnostne rešitve za vprašanje razmerja med skupinami razvitih držav in sistemom ZN, na podlagi katerih bi lahko te skupine igrale koristno vlogo pri tematskih razpravah in ekonomskih vprašanjih, pod pogojem, da bi ZN ohranili osrednjo vlogo in ostali zakoniti organ za vodenje na svetovni ravni; hkrati naj preuči vlogo skupin G8 in G20 kot pomembnih forumov za iskanje odgovorov na svetovni ravni, k čemur mora EU dejavno prispevati z usklajenimi stališči; naj podpre pobudo predsednika generalne skupščine ZN, da bi pred vrhunskimi srečanji G20 in po njih organizirali razprave med generalno skupščino in predsedstvom G20,

(f) naj prispeva k operacionaliziji nove enotne strukture za enakost med spoloma, ki nadomešča štiri obstoječa telesa ZN za enakopravnost spolov v okviru sedanjega procesa za usklajenost celotnega sistema ZN; naj v polni meri podpre in zagovarja primeren proračun za organ Ženske ZN, da bi lahko izpolnil svojo vlogo spodbujanja enakopravnosti spolov in zaščite žensk ter njihovega opolnomočenja, tudi v času konfliktov ali v razmerah po krizi, pri čemer naj tesno sodeluje z drugimi telesi v sistemu ZN in ohrani tesne vezi z organizacijo, naj vprašanje enakosti spolov vključi v vse ukrepe za pripravljenost na krize instrumenta za stabilnost,

(g) naj prispeva k izboljšanju učinkovitosti in preglednosti ZN ter upravljanja njihovih finančnih virov,

(h) naj prvo pogajalsko stališče o reformi varnostnega sveta ZN uporabi kot priložnost, da se celostno osredotoči na točke zbliževanja in doseže oprijemljiv napredek glede razjasnitve pristojnosti varnostnega sveta ZN v razmerju do drugih organov ZN, sprejemanja novih članic za povečanje reprezentativnosti in legitimnosti varnostnega sveta ZN ter pregleda njegovih delovnih metod; naj poudari, da je treba celovito reformirati varnostni svet ZN, da bi okrepili njegovo zakonitost, regionalno predstavništvo in učinkovitost; naj spodbuja reformni proces, ki ga lahko nepreklicno začnejo države članice, če v skladu s cilji Lizbonske pogodbe glede obsežnejše zunanje politike in vloge EU pri svetovnem miru, varnosti in ureditvi zahtevajo stalen sedež za EU v razširjenem in reformiranem varnostnem svetu ZN; naj nujno spodbudi države članice k pripravi skupnega stališča s tem namenom; naj – dokler takšno stališče ne bo sprejeto – privoli v takojšnjo uvedbo sistema rotacije v varnostnem svetu ZN, da se zagotovi stalni sedež za EU,

(i) naj okrepi vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča in mednarodnega sistema kazenskega pravosodja, naj spodbuja odgovornost, odpravi nekaznovanost, nadalje spodbuja pomembno delo Mednarodnega kazenskega sodišča kot edinega stalnega in neodvisnega sodnega organa s pristojnostjo za vse večje zločine mednarodnih razsežnosti, kot so genocid, zločini zoper človeštvo in vojni zločini; naj v skladu s členom 2 Rimskega statuta spodbuja trdno in tesno razmerje med Mednarodnim kazenskim sodiščem in Združenimi narodi ter ratifikacijo tega statuta v vseh državah članicah ZN,

Mir, varnost in pravica

Preprečevanje kriz in krizno upravljanje, mirovno posredovanje ter ohranjanje in izgradnja miru

(j) naj okrepi strukture za preprečevanje kriz in njihovo učinkovitost v okviru programa Združenih narodov za razvoj z namenom preoblikovanja te organizacije v vodilnega svetovnega akterja za preprečevanje kriz in obnovo; naj okrepi strukture EU za preprečevanje sporov ter izboljša sodelovanje na tem področju z ZN, OVSE in Afriško unijo ter drugimi mednarodnimi in regionalnimi organizacijami kot tudi s civilno družbo, gospodarskimi akterji, zasebnimi podjetji, posamezniki in strokovnimi organizacijami,

(k) naj si prizadeva za dosego soglasja glede načela "odgovornosti za zaščito" in za oblikovanje bolj operativnega pristopa v zvezi z njim; naj ob poudarjanju vloge načela "odgovornosti za zaščito" pri preprečevanju konfliktov in mirnem posredovanju v njih spodbuja njegovo uporabo, med drugim z izboljšavo mehanizmov za njegovo uporabo in povečanjem vloge regionalnih organizacij, kot sta Afriška unija in Arabska liga, z okrepitvijo mehanizmov za zgodnje opozarjanje znotraj ZN in z boljšo opredelitvijo vlog pristojnih organov ZN; naj upošteva resolucijo varnostnega sveta ZN 1970(2011) z dne 26. februarja 2011, v kateri so se vse stalne članice varnostnega sveta ZN prvič dogovorile, da pozovejo Mednarodno kazensko sodišče, naj začne preiskavo proti aktualni vladi na

podlagi domneve o zločinih proti človečnosti in v imenu načela "odgovornosti za zaščito" v zvezi s to krizo; naj upošteva tudi resolucijo varnostnega sveta ZN 1973(2011) z dne 17. marca 2011, v kateri je mednarodna skupnost poudarila, da je odločena zagotoviti zaščito civilistov in območij, kjer živijo, kar je prvo praktično izvajanje načela "odgovornosti za zaščito" v okviru jasnega mandata ZN v zvezi s to krizo,

(l) naj prizna delo, ki so ga opravili organi ZN za mirovno posredovanje, kot je enota za mirovno posredovanje pri oddelku za politične zadeve, in naj se zavzame za povečanje števila zaposlenih v njih; naj podpre partnerstvo EU s to enoto in zagotovi, da bo Evropska služba za zunanje delovanje imela bistveno vlogo v zvezi s tem,

(m) naj krepi varnost in stabilizacijo na kriznih območjih s preprečevanjem sporov, mirovnim posredovanjem, dialogom, krepitvijo lokalnih zmogljivosti ter strategijami za obnovo po sporih in gradnjo miru, ki bodo spodbujale trajnostne rešitve z gladkim prehodom od kratko- in srednjeročnih prizadevanj k dolgoročnim razvojnim strategijam; naj zagotovi, da bodo politike za vzpostavljanje miru in razvoj načrtovane in izvajane v okviru obsežne enotne strategije ZN, ki upošteva potrebe po gradnji miru in prihodnji prehod k daljnosežni strategiji tako pri načrtovanju kot izvajanju posameznih faz, na osnovi te strategije pa naj EU oblikuje tudi svoje ukrepe; ker so za stabilizacijo držav, ki jih pretresajo konflikti, potrebni bolj zapleteni ukrepi in celostni pristop, ne le vojaške sile, naj v skladu z omenjeno strategijo upravlja tudi potrebne zmogljivosti, da bi tako uspešno odpravili vzroke konflikta, saj namreč v polovici držav, kjer so potekale mirovne operacije, v desetih letih po odhodu mirovnih sil znova izbruhnejo konflikti,

(n) naj vztraja, da se je treba kaj naučiti iz nedavnih dogodkov na Japonskem in pripraviti predloge; naj poostri varnostne standarde za obstoječe jedrske elektrarne, zlasti na potresnih območjih; naj pozove k boljšemu sodelovanju v primeru podobnih nesreč, ki jih lahko povzroči delovanje človeka ali narave, da se v največji možni meri zmanjšajo posledice radioaktivnih izpustov za ljudi in okolje,

(o) naj razvije jasno opredeljeno strategijo v zvezi z instrumenti EU za preprečevanje krize in krizno upravljanje ter naj preuči možnosti za upravljanje konkretnih projektov znotraj novoustanovljene Evropske službe za zunanje delovanje, pri čemer je treba priznati pomen preprečevanja krize in kriznega upravljanja v okviru zunanjih ukrepov EU,

(p) naj se osredotoči na to, da se zagotovi nacionalna odgovornost za strategije za gradnjo miru od začetne zasnove do izvajanja v praksi, pri čemer se je treba opreti na najboljše praktične zglede in zgodbe o uspehu; naj predlaga medsektorski razvojni načrt, v katerem bo krepitev države podprta z dobro domišljenimi prizadevanji za krepitev miru in za razvoj, pri čemer bodo imeli pomembni gospodarski vidiki osrednjo vlogo,

(q) naj nameni večjo pozornost nalogam utrjevanja miru v razmerah po sporu z zagotavljanjem strateških nasvetov ter z izkoriščanjem strokovnega znanja in financiranja iz vsega sveta za pomoč s projekti za oživitev; naj zbere sredstva in nove finančne vire ter naj financira zgodnjo okrevanje z namenom obnove po sporu;

(r) naj prispeva k povečanju števila civilnih strokovnjakinj ter podpre nacionalne akcijske načrte v duhu resolucije ZN št. 1325 in akcijski načrt generalnega sekretarja ZN za zagotavljanje udeležbe žensk pri krepitvi miru,

Sreda, 8. junij 2011

Sodelovanje v partnerstvih na področju kriznega upravljanja na svetovni ravni

(s) naj kot strateško prednostno nalogo EU opredeli krepitev mednarodnih partnerstev za krizno upravljanje in poglobitev dialoga z drugim pomembnimi akterji pri kriznem upravljanju, kot so ZN, NATO in Afriška unija, ter s tretjimi državami, kot so ZDA, Turčija, Norveška in Kanada; naj uskladi delovanje na terenu, izmenjuje informacije in združi zmogljivosti na področju ohranjanja in gradnje miru, vključno s sodelovanjem pri kriznem upravljanju, zlasti pri pomorski varnosti, in v boju proti terorizmu v skladu z mednarodnim pravom; naj v zvezi s tem bolj uskladi delovanje z mednarodnimi finančnimi ustanovami in dvostranskimi donatorji,

(t) naj opozori, da ima varnostni svet ZN primarno odgovornost za ohranjanje mednarodnega miru in varnosti, ter naj poudari, da morajo EU in ZN tesno sodelovati na področju civilnega in vojaškega kriznega upravljanja, zlasti kar zadeva operacije za humanitarno pomoč; naj okrepi prizadevanja, da bodo države članice EU ustrezno prispevale k misijam ZN in bodo to storile na usklajen način; naj nadalje preuči, kako lahko EU kot celota več prispeva k prizadevanjem, ki potekajo pod vodstvom ZN, kot je na primer začetek izvajanja premostitvenih operacij EU za hitri odziv ali operacij EU za hitri odziv na oddaljenih območjih ali zagotavljanje prispevka EU za večje misije ZN,

(u) naj oblikuje širši strateški okvir za partnerstva pri kriznem upravljanju med EU ter regionalnimi organizacijami in organizacijami na podregionalni ravni, kot so Afriška unija, Arabska liga ali Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS), ter naj zlasti okrepi tristranske odnose med svetom Afriške unije za mir in varnost, varnostnim svetom ZN ter političnim in varnostnim odborom EU, da bi zagotovili skladnost in skupaj okrepili prizadevanja v podporo Afriške unije; naj okrepi zmožnost predvidevanja, trajnost in prožnost pri financiranju mirovnih operacij z mandatom ZN, ki jih vodi Afriška unija; naj poišče rešitve za tesnejše sodelovanje med EU in Afriško unijo na posameznih področjih delovanja za izboljšanje zmogljivosti zgodnjega opozarjanja in preprečevanja konfliktov ter izmenjavo praktičnih zgledov in znanja s področja kriznega upravljanja,

(v) naj prispeva h krepitvi napredka, doseženega pri izvajanju afriške strukture za mir in varnost, da se obravnavajo izzivi na področju miru in varnosti na afriški celini; naj poudari pomen zagotavljanja predvidljivega in trajnostnega financiranja operacij za podporo miru v Afriki, naj poudari potrebo po vzpostavitvi lokalnih zmogljivosti za odpor ter odločenost za zaščito civilistov pri oboroženih sporih;

(w) glede na regionalno razsežnost sporov na afriški celini naj si prizadeva za okrepitev odnosov z organizacijami na podregionalni ravni, vključno z Gospodarsko skupnostjo zahodnoafriških držav, Južnoafriško razvojno skupnostjo in Medvladno agencijo za razvoj, ter naj te organizacije in države iz regije vključi v krizno upravljanje,

Arhitektura za gradnjo miru, pregled Komisije za izgradnjo miru

(x) naj pomaga pri izpolnjevanju pričakovanj, ki so nastala ob oblikovanju arhitekture ZN za gradnjo miru, in sicer z uresničevanjem priporočil Komisije za izgradnjo miru iz njene revizije, tudi s ciljem povečanja učinkovitosti komisije; naj podpre nastanek trdne celostne arhitekture za gradnjo miru na osnovi partnerstva med državami v razvoju in razvitimi državami, pri čemer naj se posebna pozornost nameni izboljšanju učinkovitosti na terenu, krepitvi stikov z mednarodnimi finančnimi ustanovami, in sicer za ustvarjanje delovnih mest in reševanje ekonomskih vprašanj, ter spodbujanju bolj povezanega razmerja med ohranjanjem miru in njegovo gradnjo; naj spodbuja bolj strukturiran odnos med Komisijo za izgradnjo miru, upravnim direktoratom za globalna in večstranska vprašanja Evropske službe za zunanje delovanje, zlasti njenim direktoratom za preprečevanje sporov in varnostno politiko, ter generalno skupščino ZN, varnostnim svetom ZN in Ekonomsko-socialnim svetom, da bi povečali sinergijo med dejavnostmi ohranjanja in gradnje miru ter razvoja na terenu; naj poišče načine za okrepitev svetovalne vloge Komisije za izgradnjo miru v odnosu do varnostnega sveta ZN, v pristojnosti katerega je, za poglobitev sodelovanja med Komisijo za izgradnjo miru in Uradom za podporo

izgradnji miru ter za okrepitev vezi med regionalnimi organizacijami in mednarodnimi finančnimi ustanovami; poleg tega naj izboljša obstoječe partnerstvo med komisijo ZN za krepitev miru in partnerstvom EU za krepitev miru s pristopom za reševanje sporov od spodaj navzgor, ki upošteva dejavnosti nedržavnih akterjev pri okrepitvi miru,

(y) naj si prizadeva za sprostitev potenciala Komisije za izgradnjo miru s krepitvijo povezav na terenu, da se v največji možni meri izkoristi vrednost različnih vstopnih točk Komisije za izgradnjo miru in enot ZN na terenu, ki bi lahko izkoristile takšno strateško vodenje in političen vpliv, zlasti kar zadeva krepitev institucij,

Jedrsko razoroževanje in neširjenje jedrskega orožja, reforma Mednarodne agencije za atomsko energijo, revizija pogodbe o neširjenju jedrskega orožja, boj proti terorizmu in organiziranemu kriminalu

(z) naj zaradi jedrske nesreče na Japonskem temeljito spremeni ureditev Mednarodne agencije za atomsko energijo, tako da ne bo več imela dvojne naloge nadzora nad uporabo jedrske energije in njenega hkratnega spodbujanja in da bodo pristojnosti te agencije omejene na nadzor nad jedrsko industrijo in preverjanje, ali se upošteva pogodba o neširjenju jedrskega orožja; prav tako naj si prizadeva, da bo varnostne standarde odslej določala in nadzirala Svetovna zdravstvena organizacija (WHO), države članice bodo zakonsko obvezane izpolnjevati te standarde, WHO pa bo imela osebje, ki ga potrebuje za dodatne naloge,

(aa) naj spodbuja izvajanje priporočil iz revizije pogodbe o neširjenju jedrskega orožja iz leta 2010, s čimer bi kot dolgoročni cilj zlasti zagotovili varnejši svet za vse ter svetovni mir in varnost brez jedrskega orožja, dodatno poveča preglednost in s tem medsebojno zaupanje, hitreje zagotovi resnični napredek na področju jedrskega razoroževanja, sprejme učinkovite ukrepe za jedrsko razoroževanje, ki bi bili skladni s temeljnimi načeli preglednosti, preverjanja in nespremenljivosti, države z jedrskim orožjem spodbuja, da redno poročajo o izpolnjevanju svojih zavez, in opravi preglede tega izvajanja,

(ab) naj na področju boja proti terorizmu z zunanjimi partnerji EU, zlasti z ZDA, še dodatno razvije kanale in mehanizme svetovne strategije ZN za boj proti terorizmu, in sicer s sodelovanjem v skupini Rim/Lyon v okviru skupine G8 in v Akcijski skupini za boj proti terorizmu ter z dopolnitvijo zadevnih mednarodnih sporazumov in z okrepljenimi prizadevanji za sklenitev obsežnega sporazuma o mednarodnem terorizmu; naj s temi partnerji bolj učinkovito in strukturirano sodeluje tako na strateški kot na praktični ravni; naj pokaže vodstvene sposobnosti in daje zgled z utrditvijo spoštovanja temeljnih pravic in pravne države, ki sta jedro pristopa EU v boju proti terorizmu,

Razvoj

(ac) naj vztraja, da je treba uskladiti prizadevanja različnih organov Združenih narodov, da bi se izboljšalo spodbujanje uspešnosti in učinkovitosti razvojnih in socialnih vprašanj po vsem svetu; naj izpolni zaveze, ki so bile na vrhunskem srečanju o razvojnih ciljih tisočletja dane v zvezi z zbiranjem sredstev za dosego teh ciljev do leta 2015, zlasti zaveze EU glede uradne razvojne pomoči; naj intenzivno podpira povečanje ravni finančnih naložb, da bi dosegli razvojne cilje tisočletja in pospešeno ponovili ter razširili uspešne inovativne programe in politike, namenjene celostnemu razvoju ter gospodarski in socialni preobrazbi;

Sreda, 8. junij 2011

(ad) naj združi napore za dosego razvojnih ciljev tisočletja, zlasti v regijah in državah, ki najbolj zaostajajo, v državah podsaharske Afrike in najmanj razvitih državah ter v državah, ki so v šibkem položaju ali ki jih pretresajo konflikti,

Najmanj razvite države

(ae) naj zagotovi učinkovitost mehanizmov spremljanja in revizijskih mehanizmov, povezanih z izvajanjem akcijskega programa Združenih narodov za najmanj razvite države;

(af) naj zagotovi, da bo dolgoročen in trajnostni razvoj ostal celovit in skladen cilj v akcijskih načrtih najmanj razvitih držav in njihovih partnerjev;

Boj proti neenakostim

(ag) naj zagotovi, da bodo države s srednjim prihodkom in z velikimi neenakostmi še naprej prejemale pomoč in financiranje za zmanjševanje revščine in izboljšanje socialne kohezije, saj večina najrevnejših ljudi živi prav v teh državah;

(ah) naj podpre zmanjšanje razlik med spoloma in krepitev vloge žensk na področju razvoja, saj so ženske nesorazmerno zastopane med revnimi;

Učinkovitost pomoči

(ai) naj preuči, kako bi lahko program o učinkovitosti pomoči spremenili v program o razvojni učinkovitosti ter v tem okviru oblikovali konkretne strategije glede nestabilnih držav in pokonfliktnega okolja;

(aj) naj uresniči vse cilje programa iz Akre na osnovi učinkovitega sodelovanja parlamentov, organizacij civilne družbe in lokalnih oblasti;

(ak) naj zagotovi, da se socialni, politični, gospodarski in okoljski izzivi rešujejo skladno;

Pravica do razvoja

(al) naj podpre deklaracijo Združenih narodov o pravici do razvoja iz leta 1986, ki določa, da imajo države "dolžnost sodelovati med seboj, da zagotovijo razvoj in odpravijo ovire za razvoj, uveljavijo svoje pravice in izpolnijo svoje dolžnosti na način, ki spodbuja nov mednarodni gospodarski red, temelječ na suvereni enakosti, medsebojni odvisnosti in skupnem interesu";

(am) naj ohrani pravico do razvoja kot eno glavnih točk dnevnega reda, glede na to, da letos praznujemo 25. obletnico sprejetja deklaracije ZN o pravici do razvoja;

(an) naj priporoči utrditev ugotovitev projektne skupine na visoki ravni, da bi zagotovili učinkovito izvajanje pravice do razvoja;

(ao) naj sprejme ustrezne ukrepe, da bi pravica do razvoja postala sestavni del razvojne politike, splošnega rednega pregleda ter pogodbenih organov in mehanizmov ZN za človekove pravice;

Mednarodna humanitarna pomoč

(ap) naj določi mednarodno agendo za humanitarno pomoč za soočanje s številnimi humanitarnimi izzivi, povečano ravnjo humanitarnih potreb in zapletenostjo humanitarnih razmer;

(aq) naj okrepi svetovno humanitarno financiranje in izboljša delovanje ter učinkovitost sistema humanitarne pomoči;

(ar) naj prevzame skupne mednarodne pobude za okrepitev interakcije med humanitarno pomočjo in razvojem ter vezi med nujno pomočjo, sanacijo in razvojem,

Človekove pravice

Institucionalna vprašanja

(as) naj zagotovi, da bo imela Evropska služba za zunanjepolitično delovanje pri spodbujanju človekovih pravic dovolj osebja in sredstev ter da bo uspešno vključena v sodelovanje z drugimi mednarodnimi organi in regionalnimi organizacijami in v usklajeno delovanje z njimi; naj zagotovi, da bodo priporočila in sprejete resolucije ter prednostne naloge, ki so bile podane v okviru sistema ZN in drugih mednarodnih ustanov, upoštevane v razvojnih politikah in instrumentih EU, zlasti na področju človekovih pravic,

(at) naj še naprej dejavno sodeluje pri reviziji UNHCR v New Yorku in njegovih nadaljnjih ukrepih, da okrepi izpolnitev svoje naloge; naj preuči sposobnost UNHCR za reševanje nujnih primerov resnih kršitev človekovih pravic, kot nedavno v Libiji in Slonokoščeni obali, in za izboljšanje zmogljivosti pri izvajanju obstoječih mednarodnih norm in standardov; naj pohvali sklep generalne skupščine z dne 1. marca 2011, da se začasno razveljavi članstvo Libije v UNHRC; naj si še naprej odločno prizadeva in uporablja posebne postopke, da bo UNHRC preoblikovan v mehanizem za zgodnje preprečevanje in opozarjanje in se ne bo več samo odzival na kršitve, da bo sposoben oceniti položaj in poiskati vzroke za kršitev človekovih pravic z namenom preprečevanja novih ali ponavljajočih se kršitev, med drugim s podporo za gradnjo zmogljivosti nacionalnih organizacij za varstvo človekovih pravic,

(au) naj poišče načine za izboljšanje volilnih postopkov UNHCR, da bi rešili vprašanje ustreznosti njegovega članstva; naj razmisli o določitvi jasnih meril za članstvo v UNHCR, da se državam, v katerih so kršitve človekovih pravic pogoste, prepreči, da bi postale članice tega sveta; naj v okviru revizije vztraja pri ohranitvi neodvisnosti Urada visoke komisarke za človekove pravice (OHCHR) ter nasprotuje vsem poskusom spremembe statusa tega urada, saj bi to lahko negativno vplivalo na financiranje in posledično tudi na njegovo odvisnost;

(av) naj razvije delujoče delovno razmerje med UNHCR ter Tretjim odborom in OHCHR ter naj obravnava vse pogostejše znake razhajanj med državami članicami pri glasovanju v UNHCR;

(aw) naj doseže dogovor o skupnem stališču pred durbansko revizijsko konferenco ("Durban 3"), predvidene septembra 2011, in tako izrazi voljo in sposobnost držav članic, da na mednarodnih forumih govorijo z enim glasom, da uveljavi vpliv EU v okviru ZN in potrdi njeno zavezanost uravnoteženemu in nediskriminacijskemu boju proti rasizmu, ksenofobiji in nestrpnosti,

Sreda, 8. junij 2011

Vprašanja človekovih pravic

(ax) naj nadaljuje prizadevanja v Tretjem odboru generalne skupščine ZN v zvezi s številnimi resolucijami, zlasti glede poziva k moratoriju na izvrševanje smrtne kazni, ki je prejel podporo več držav, ter glede otrokovih pravic, narodnostnih in jezikovnih manjšin, svobode izražanja in svobode medijev, verske nestrpnosti in prepovedi mučenja ter glede resolucij o Burmi/Mjanmaru, Severni Koreji in Iranu; naj podpre vsa prizadevanja, da se izkorenini mučenje; naj še posebej podpre sprejetje izbirnega protokola h Konvenciji ZN o mučenju,

(ay) naj nadaljuje mednarodna prizadevanja, ki naj bi zagotovila, da se vse človekove pravice obravnavajo kot splošno veljavne, nedeljive ter medsebojno odvisne in povezane; naj si pri tem prizadeva za prenehanje uporabe nedoločenega koncepta "tradicionalnih vrednot človeštva", ki bi zaradi svoje narave lahko škodoval normam mednarodnega prava o človekovih pravicah in povzročil nesprejemljivo opravičevanje kršitev človekovih pravic, ki izvirajo iz tradicionalnih vrednot, norm ali praks,

(az) naj s posebnimi proračunskimi zavezami podpre financiranje ter zmogljivosti, odgovornosti in učinkovitost organa Ženske ZN, da bo lahko uspešneje usklajeval ustrezne dejavnosti; naj vprašanje enakosti spolov vključi v vse politike ZN in doseže institucionalno skladnost/sinergijo; naj združi vse napore za izvajanje resolucije varnostnega sveta ZN št. 1325, med drugim s prispevkom k izboljšanju strateškega načrtovanja, zlasti kar zadeva navzočnost žensk v mirovnih pogajanjih, saj bi tako ženskam omogočili mediatorstvo, poglobili njihovo znanje in izkušnje, okrepili njihovo moč pri sprejemanju odločitev ter bi jih na splošno povezali z razvojem,

(ba) naj določi strategijo do držav, ki zavračajo polno sodelovanje z mehanizmi ZN in ne omogočajo dostopa neodvisnim strokovnjakom in posebnim poročevalcem ZN, da bi jih prepričali, naj slednjim omogočijo neomejen dostop na svoje ozemlje in naj ne omejujejo njihovega dela; naj si prizadeva za ohranitev neodvisnosti posebnih postopkov;

(bb) naj daje čim večjo politično in diplomatsko prednost ter v skladu s tem nameni v različnih dvo- in večstranskih forumih, v katerih EU aktivno sodeluje, čim večjo podporo vsem pobudam, katerih namen je:

— uvesti svetovni moratorij za pohabljenje ženskih spolnih organov,

— po vsem svetu dekriminalizirati homoseksualnost,

Podnebne spremembe

(bc) naj igra vodilno vlogo na področju svetovne podnebne politike in mednarodnega sodelovanja glede podnebnih sprememb; naj se osredotoči na trdne politične zaveze, sklenjene s tretjimi državami, in nadalje razvija dialog z drugimi glavnimi akterji, kot so Združene države, Rusija, države v vzponu (Kitajska, Brazilija, Indija) in države v razvoju, saj so postale podnebne spremembe glavni element mednarodnih odnosov in velika grožnja za doseganje razvojnih ciljev tisočletja; naj prispeva k izgradnji institucionalne arhitekture, ki bo vključujoča, pregledna in pravična ter bo zagotavljala uravnoteženo zastopstvo razvitih držav in držav v razvoju v ustreznih upravnih organih, naj postavi trde temelje za prihodnji krog pogajanj, ki bo potekal konec leta 2011 v Južni Afriki (COP17), in se pri tem opre na napredek, dosežen na COP16 v Cancunu, ter upošteva, kar se je naučil iz nezadovoljivega izida COP15 v København,

(bd) naj bolj strateško sodeluje s tretjimi državami in naj bo bolj pozoren do njihovih potreb, hkrati pa razvija zmožnosti Evropske službe za zunanjepolitično delovanje, da vzpostavi politiko podnebne diplomacije; naj podpira dejavno sodelovanje Komisije v tekoči razpravi o pomanjkljivostih v zaščiti in odgovorih, katere pobudnik je visoki komisar ZN za begunce s svojim dialogom o izzivih zaščite iz leta 2010, ki si prizadeva za izboljšanje obstoječega mednarodnega okvira zaščite za nasilno razseljene osebe in osebe brez državljanstva; naj dejavno sodeluje v razpravi o pravni opredelitvi pojma "podnebni begunec", ki se nanaša na ljudi, ki so zaradi podnebnih sprememb prisiljeni zapustiti svoje domove in si poiskati zatočišče v tujini in ki še ni priznan po mednarodnem pravu ali v pravno zavezujočih mednarodnih sporazumih;

Končna priporočila

(be) naj pospeši razpravo o vlogi parlamentov in nacionalnih skupščin v sistemu ZN, ki naj bi bila na dnevnem redu 66. zasedanja generalne skupščine ZN, ter o ustanovitvi parlamentarne skupščine Združenih narodov; naj nadalje spodbuja sodelovanje med vladami in parlamenti glede svetovnih vprašanj,

(bf) naj se zavzame za ustanovitev parlamentarne skupščine Združenih narodov v sistemu ZN, da se povečajo demokratični značaj, odgovornost in preglednost svetovnega upravljanja ter omogoči večje sodelovanje javnosti pri dejavnostih ZN, pri tem pa prizna, da bi parlamentarna skupščina dopolnjevala obstoječe organe, vključno z medparlamentarno unijo;

*

* *

2. naroči svojemu predsedniku, naj to priporočilo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Svetu ter v vednost Komisiji.

Torek, 7. junij 2011

II

(Sporočila)

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Zahteva za odvzem parlamentarne imunitete Ágnes Hankiss

P7_TA(2011)0247

Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o zahtevi za odvzem imunitete Ágnes Hankiss (2010/2213(IMM))

(2012/C 380 E/23)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Ágnes Hankiss, ki jo je 6. julija 2010 posredovalo osrednje okrožno sodišče iz Bude in ki je bila razglašena na plenarnem zasedanju 6. septembra 2010,

— po zaslišanju Ágnes Hankiss dne 11. aprila 2011 v skladu s členom 7(3) Poslovnika,

— ob upoštevanju člena 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije z dne 8. aprila 1965 ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,

— ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 12. maja 1964, 10. julija 1986, 15. in 21. oktobra 2008 in 19. marca 2010 ([1]),

— ob upoštevanju člena 6(2) in člena 7 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A7-0196/2011),

A. ker je osrednje okrožno sodišče iz Bude, Budimpešta, zahtevalo odvzem imunitete poslanki Evropskega parlamenta Ágnes Hankiss, da bi proti njej lahko izpeljalo obnovljeni kazenski postopek, kakor je bilo naloženo s sodbo vrhovnega sodišča Republike Madžarske,

B. ker se zahteva za odvzem imunitete Ágnes Hankiss veže na domnevno kaznivo dejanje zoper čast in dobro ime po členu 181 madžarskega kazenskega zakonika, ki naj bi ga Ágnes Hankiss zagrešila z izjavo v oddaji *Péntek 8 mondatvadász* 23. januarja 2004,

([1]) Zadeva 101/63 Wagner proti Fohrmann in Krier [1964] ECR 195, zadeva 149/85 Wybot proti Faure in drugi [1986] ECR 2391, zadeva T-345/05 Mote proti Parlamentu [2008] ECR II-2849, združeni zadevi C-200/07 in C-201/07 Marra proti De Gregorio in Clemente [2008] ECR I-7929 in zadeva T-42/06 Gollnisch proti Parlamentu.

C. ker Ágnes Hankiss toži zasebni tožilec v obtožnici z 18. februarja 2004, ki je bila pred osrednjim okrožnim sodiščem v Budi vložena 23. februarja 2004; ker je osrednje okrožno sodišče iz Bude v zadevi razsodilo dne 28. junija 2005, na razsodbo pa je bila vložena pritožba pred občinskim sodiščem v Budimpešti, ki je sodbo okrožnega sodišča razveljavilo 3. februarja 2006,

D. ker je bila zaradi tega zadeva vrnjena osrednjemu okrožnemu sodišču v Budi, ki je 6. februarja 2009 Ágnes Hankiss oprostilo obtožbe; ker se je zasebni tožilec na to razsodbo pritožil pred občinskim sodiščem v Budimpešti, ki se je 25. marca 2009 odločilo, da sodbo okrožnega sodišča v celoti potrdi,

E. ker je 12. novembra 2009 vrhovno sodišče Republike Madžarske obe sodbi razveljavilo na podlagi kršitve materialnega prava in je osrednjemu okrožnemu sodišču v Budi naročilo, naj ponovno razsodi v zadevi,

F. ker je Ágnes Hankiss od 15. julija 2009 poslanka Evropskega parlamenta,

G. ker v skladu s členom 9 Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije med zasedanji Parlamenta njegovi poslanci uživajo na ozemlju svoje države imunitete, priznane poslancem parlamenta te države; in ker to Parlamentu ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu poslancu,

H. ker člen 552(1) madžarskega zakona o kazenskem postopku določa, da se kazenski postopek proti osebi, ki uživa imuniteto, prekine in se zahteva odvzem te imunitete, in ker člen 551(1) tega zakona določa, da kazenski postopek proti, med drugim, poslancu Evropskega parlamenta lahko steče samo po odvzemu imunitete,

I. ker člen 12(1) člena zakona LVII iz leta 2004 določa, da mora sodišče za odvzem imunitete v zasebnih tožbah zahtevo nasloviti na predsednika Parlamenta,

J. ker je v novem postopku po razveljavitvi Ágnes Hankiss navedla, da je poslanka Evropskega parlamenta, zaradi česar je osrednje okrožno sodišče v Budi na osnovi člena 552(1) madžarskega zakona o kazenskem postopku in člena 12 zakona LVII iz leta 2004 sklenilo, da postopek prekine in zahteva odvzem imunitete,

K. ker je zato ustrezno, da se v tem primeru priporoči odvzem imunitete,

1. se odloči odvzeti imuniteto Ágnes Hankiss;

2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje pristojnemu organu Republike Madžarske in Ágnes Hankiss.

Torek, 7. junij 2011

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

Imenovanje člana Računskega sodišča (H.G. Wessberg - SV)

P7_TA(2011)0246

Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlaganju H. G. Wessberga za člana Računskega sodišča (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))

(2012/C 380 E/24)

(Posvetovanje)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju člena 286(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0103/2011),

— ob upoštevanju dejstva, da se je Odboru za proračunski nadzor na seji dne 24. maja 2011 predstavil kandidat, ki ga Svet predlaga za člana Računskega sodišča,

— ob upoštevanju člena 108 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A7-0190/2011),

A. ker H. G. Wessberg izpolnjuje pogoje, ki jih določa člen 286(1) Pogodbe o delovanju EU,

1. odobri predlog Sveta, da se H. G. Wessberga imenuje za člana Računskega sodišča;

2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep posreduje Svetu in v vednost Računskemu sodišču, drugim institucijam Evropske unije in revizijskim organom držav članic.

Torek, 7. junij 2011

Dokazilo o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke ***I

P7_TA(2011)0248

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))

(2012/C 380 E/25)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Parlamentu in Svetu (KOM(2010)0544),

— ob upoštevanju člena 294(2) in člena 207(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0316/2010),

— ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0156/2011),

1. sprejme kot svoje stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;

3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2010)0272

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. …/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 955/2011.)

Torek, 7. junij 2011

Sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami ***

P7_TA(2011)0249

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))

(2012/C 380 E/26)

(Odobritev)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (11633/2010),

— ob upoštevanju Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (11633/2010),

— ob upoštevanju zahteve za odobritev, ki jo je Svet vložil v skladu s členom 168(5) in členom 218(6), drugi pododstavek, točka (a), Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7–0026/2011),

— ob upoštevanju člena 81 in člena 90(8) Poslovnika,

— ob upoštevanju priporočila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0186/2011),

1. odobri sklenitev sporazuma;

2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic ter Republike Hrvaške.

Cestne pristojbine za težka tovorna vozila ***II

P7_TA(2011)0252

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o stališču Sveta iz prve obravnave z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))

(2012/C 380 E/27)

(Redni zakonodajni postopek: druga obravnava)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju stališča Sveta iz prve obravnave (15145/1/2010 – C7-0045/2011),

— ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 16. decembra 2009 ([1]),

— ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 12. februarja 2009 ([2]),

— ob upoštevanju mnenja Komisije (KOM(2011)0069),

— ob upoštevanju svojega stališča iz prve obravnave glede predloga Komisije Parlamentu in Svetu (KOM(2008)0436) ([3]),

— ob upoštevanju člena 294(7) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju člena 66 Poslovnika,

— ob upoštevanju priporočila Odbora za promet in turizem za drugo obravnavo (A7-0171/2011),

1. sprejme stališče v drugi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. odobri svojo izjavo, priloženo tej resoluciji;

3. upošteva izjavo Komisije ter skupno izjavo madžarskega predsedstva in prihajajočih poljskega, danskega in ciprskega predsedstva Sveta, priloženi tej resoluciji;

4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

([1]) UL C 255, 22.9.2010, str. 92.
([2]) UL C 120, 28.5.2009, str. 47.
([3]) UL C 87 E, 1.4.2010, str. 345.

P7_TC2-COD(2008)0147

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v drugi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/…/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi 2011/76/EU.)

PRILOGA

Izjava Evropskega parlamenta

Evropski parlament obžaluje, da Svet ni bil pripravljen sprejeti, da bi bila ob predlogu za spremembo Direktive 1999/62/ES obvezna objava korelacijskih tabel. Na tem mestu izjavljamo, da dogovor med Evropskim parlamentom in Svetom glede direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (evrovinjeta), dosežen v trialogu 23. maja 2011, ne posega v izid medinstitucionalnih pogajanj o korelacijskih tabelah.

Torek, 7. junij 2011

Evropski parlament poziva Evropsko Komisijo, naj v dvanajstih mesecih po sprejetju tega sporazuma na plenarnem zasedanju poroča in konec obdobja za prenos pripravi poročilo o praksi držav članic glede oblikovanja lastnih javno objavljenih tabel, ki kolikor mogoče kažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos.

Izjava Komisije o korelacijskih tabelah

Komisija poudarja, da je zavezana zagotoviti, da države članice pripravijo korelacijske tabele, ki povezujejo njihove ukrepe za prenos z direktivo EU, ter jih pošljejo Komisiji v okviru prenosa zakonodaje EU, kar koristi državljanom, boljši pripravi zakonodaje in večji pravni preglednosti, ter pomagajo pri preučevanju skladnosti nacionalnih predpisov z določbami EU.

Komisija obžaluje, da ni zadostne podpore za določbe v predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (evrovinjeta), katerih namen je bil uvesti obvezno pripravo korelacijskih tabel.

Komisija je v duhu kompromisa in z namenom, da se zagotovi takojšnje sprejetje predloga, pripravljena sprejeti, da se določba o obveznih korelacijskih tabelah, vključena v besedilo predloga, zamenja z uvodno izjavo, ki bo države članice spodbujala k takemu ravnanju. V dvanajstih mesecih po sprejetju tega sporazuma bo poročala na plenarnem zasedanju in konec obdobja za prenos pripravila poročilo o praksi držav članic glede oblikovanja lastnih javno objavljenih tabel, ki kolikor mogoče kažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos.

Vendar pa se ravnanje Komisije v tej zadevi ne šteje za precedens. Komisija si bo še naprej prizadevala, da bi skupaj z Evropskim parlamentom in Svetom našla ustrezno rešitev tega horizontalnega institucionalnega vprašanja.

Izjava madžarskega predsedstva ter prihajajočih poljskega, danskega in ciprskega predsedstva Sveta

Na tem mestu izjavljamo, da dogovor med Svetom in Evropskim parlamentom glede direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (evrovinjeta), dosežen v trialogu 23. maja 2011, ne posega v izid medinstitucionalnih pogajanj o korelacijskih tabelah.

Evropski okoljsko-ekonomski računi ***I

P7_TA(2011)0253

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-gospodarskih računih (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))

(2012/C 380 E/28)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2010)0132),

— ob upoštevanju člena 294(2) in člena 338(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0092/2010),

— ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,

— ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane ter mnenja Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0330/2010),

1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;

3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2010)0073

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. …/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-ekonomskih računih

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 691/2011.)

Sreda, 8. junij 2011

Uporaba določb schengenskega pravnega reda v Bolgariji in Romuniji *

P7_TA(2011)0254

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o osnutku sklepa Sveta o uporabi določb schengenskega pravnega reda v Republiki Bolgariji in Romuniji (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE))

(2012/C 380 E/29)

(Posvetovanje)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (14142/2010),

— ob upoštevanju člena 4(2) Akta o pristopu iz leta 2005, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0369/2010),

— ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0185/2011),

1. odobri osnutek sklepa Sveta, kakor je bil spremenjen;

2. poziva Svet, naj obvesti Parlament, če namerava odstopati od besedila, ki ga je Parlament odobril;

3. poziva Svet, naj se ponovno posvetuje s Parlamentom, če namerava bistveno spremeniti osnutek sklepa;

4. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji.

OSNUTEK SKLEPA SVETA	PREDLOG SPREMEMBE
Sprememba 1 **Osnutek sklepa** **Uvodna izjava 4**	
(4) Svet je XXXXX 20XX [datum sprejetja zadevnih sklepov Sveta] sklenil, da Bolgarija in Romunija izpolnjujeta pogoje na vseh navedenih področjih.	(4) Svet je XXXXX 20XX [datum sprejetja zadevnih sklepov Sveta] sklenil, da Bolgarija in Romunija izpolnjujeta pogoje na vseh navedenih področjih. ***Vsaka od teh držav članic bi morala v šestih mesecih od datuma začetka veljavnosti tega sklepa pisno obvestiti Evropski parlament in Svet o ukrepih, sprejetih v odziv na priporočila, ki so vključena v ocenjevalna poročila in omenjena v poročilih o nadaljnjem spremljanju, ki jih je še treba izvršiti.***

Številka objave | Vsebina (nadaljevanje) | Stran

2012/C 380 E/16 Zavajajoči poslovni imeniki

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o zavajajočih poslovnih imenikih (peticije št. 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 in druge) 128

2012/C 380 E/17 Madagaskar

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o razmerah na Madagaskarju 129

2012/C 380 E/18 Guantanamo: preteča odločitev o smrtni kazni

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Guantanamu: skorajšnja odločitev o smrtni kazni 132

2012/C 380 E/19 Ukrajina: primer Julije Timošenko in drugih članov nekdanje vlade

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o Ukrajini: primer Julije Timošenko in drugih članov nekdanje vlade 135

2012/C 380 E/20 Boj proti korupciji v evropskem športu

Izjava Evropskega parlamenta z dne 9. junija 2011 o boju proti korupciji v evropskem športu 138

2012/C 380 E/21 Delo Odbora za pogrešane osebe na Cipru

Izjava Evropskega parlamenta 9. junija 2011 o delu Odbora za pogrešane osebe na Cipru 138

PRIPOROČILA

Evropski parlament

Sreda, 8. junij 2011

2012/C 380 E/22 66. zasedanje generalne skupščine Združenih narodov

Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 Svetu o 66. zasedanju generalne skupščine Združenih narodov (2011/2030(INI)) 140

II *Sporočila*

SPOROČILA INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Evropski parlament

Torek, 7. junij 2011

2012/C 380 E/23 Zahteva za odvzem parlamentarne imunitete Ágnes Hankiss

Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o zahtevi za odvzem imunitete Ágnes Hankiss (2010/2213(IMM)) 152

SL

III *Pripravljalni akti*

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 7. junij 2011

2012/C 380 E/24 Imenovanje člana Računskega sodišča (H.G. Wessberg - SV)

Sklep Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlaganju H. G. Wessberga za člana Računskega sodišča (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE)) 154

2012/C 380 E/25 Dokazilo o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav (KOM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD)) 155

P7_TC1-COD(2010)0272

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. …/2011 Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1541/98 o dokazilu o poreklu blaga za nekatere tekstilne izdelke, iz oddelka XI kombinirane nomenklature, sproščene v prosti promet v Skupnosti, ter o pogojih za sprejem takšnega dokazila ter o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3030/93 o skupnih pravilih za uvoz nekaterih tekstilnih izdelkov po poreklu iz tretjih držav 155

2012/C 380 E/26 Sodelovanje Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Hrvaško o sodelovanju Republike Hrvaške pri delu Evropskega centra za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE)) 156

2012/C 380 E/27 Cestne pristojbine za težka tovorna vozila ***II

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o stališču Sveta iz prve obravnave z namenom sprejetja direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD)) 156

P7_TC2-COD(2008)0147

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v drugi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/…/EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 1999/62/ES o cestnih pristojbinah za uporabo določene infrastrukture za težka tovorna vozila 157

PRILOGA 157

2012/C 380 E/28 Evropski okoljsko-ekonomski računi ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-gospodarskih računih (KOM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD)) 158

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Številka objave | Vsebina (nadaljevanje) | Stran

P7_TC1-COD(2010)0073

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. junija 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o evropskih okoljsko-ekonomskih računih 159

Sreda, 8. junij 2011

2012/C 380 E/29 Uporaba določb schengenskega pravnega reda v Bolgariji in Romuniji *

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 8. junija 2011 o osnutku sklepa Sveta o uporabi določb schengenskega pravnega reda v Republiki Bolgariji in Romuniji (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE)) 160

SL

Uporabljeni znaki

*	Posvetovalni postopek
**I	Postopek sodelovanja: prva obravnava
**II	Postopek sodelovanja: druga obravnava
***	Postopek privolitve
***I	Postopek soodločanja: prva obravnava
***II	Postopek soodločanja: druga obravnava
***III	Postopek soodločanja: tretja obravnava

(Vrsto postopka določa pravna podlaga, ki jo predlaga Komisija)

Politične spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ▌ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Popravki in prilagoditve tehničnih služb: navadni ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ‖ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

SL

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče http://europa.eu

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL